

Quarter 2 2026

THAILAND'S ECONOMIC
OUTLOOK

ประมาณการ เศรษฐกิจไทย

ประจำไตรมาสที่ 2/2569

สารบัญ

ประมาณการเศรษฐกิจไทย

บทสรุปผู้บริหารประมาณการเศรษฐกิจไทย ปี 2569	1
Executive Summary Thailand's Economic Projections for 2026	5
สมมติฐานหลักในการประมาณการเศรษฐกิจไทยปี 2569	9
ผลการประมาณการเศรษฐกิจไทยปี 2569	33

Thailand's Key Economic Indicators

ตารางเครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจ (Economic Indicators)	47
---	----

ภาคการคลัง

รายงานสรุปสถานการณ์ด้านการคลังในช่วงครึ่งแรกของปีงบประมาณ 2569 (ตุลาคม 2568 – มีนาคม 2569)	51
---	----

ภาคการเงิน

รายงานภาวะเศรษฐกิจการเงินไทยในไตรมาส 1 ปี 2569	58
--	----

บทวิเคราะห์เศรษฐกิจ : Macroeconomic Analysis Briefings

การวิเคราะห์สภาพการผลิตด้านบริการ ด้วยข้อมูลระดับสถานประกอบการ ตอนที่ 2	66
แนวโน้มและทิศทางการส่งออกสินค้าและผลผลิตอุตสาหกรรมที่มีนัยต่อการสวมสิทธิ์ สินค้าผ่านการถ่ายลำ (Transshipment) ไปสหรัฐอเมริกา	72
QR Payment กับความท้าทายเชิงวินัยทางการเงิน	87
ปัญญาประดิษฐ์เชิงซอฟต์แวร์และปัญญาประดิษฐ์เชิงกายภาพ	
การแบ่งขั้วยุทธศาสตร์สหรัฐฯ-จีน กับนัยต่อเศรษฐกิจโลกและไทยในอนาคต	96

บทสรุปผู้บริหาร

ประมาณการเศรษฐกิจไทย ปี 2569

“เศรษฐกิจไทยปี 2569 มีแนวโน้มขยายตัวที่ร้อยละ 1.6 แม้เผชิญแรงกดดันจากภูมิรัฐศาสตร์โลกและราคาพลังงาน กระทรวงการคลังย้ำเสถียรภาพยังแข็งแกร่ง พร้อมเดินหน้านโยบายการคลังเชิงรุก เพื่อรักษาระดับการเติบโตและบรรเทาผลกระทบต่อประชาชน”

นายวิจิตร วิเศษสุวรรณภูมิ ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง ในฐานะโฆษกกระทรวงการคลัง แถลงผลการประมาณการเศรษฐกิจไทยปี 2569 ระบุว่า “เศรษฐกิจไทยในปี 2569 อยู่ในทิศทางของการฟื้นตัวอย่างค่อยเป็นค่อยไป แม้จะต้องเผชิญกับแรงเสียดทานจากปัจจัยภายนอกประเทศและภูมิรัฐศาสตร์โลก อย่างไรก็ตาม ทิศทางการคลังพร้อมดำเนินนโยบายเชิงรุกเพื่อรักษาระดับการขยายตัว ควบคู่ไปกับการเร่งเดินหน้าปรับโครงสร้างเศรษฐกิจเพื่อยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในระยะยาว”

กระทรวงการคลังคาดว่าในปี 2569 เศรษฐกิจไทยจะขยายตัวที่ร้อยละ 1.6 ต่อปี (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 1.1 ถึง 2.1) การขยายตัวดังกล่าวมีแรงสนับสนุนหลักจากอุปสงค์ทั้งภายในและภายนอกประเทศ โดยด้านการส่งออกคาดว่าจะมูลค่าการส่งออกสินค้าในรูปแบบเงินดอลลาร์สหรัฐจะขยายตัวที่ร้อยละ 6.2 ได้รับานิสงค์สำคัญจากการฟื้นตัวของอุปสงค์จากประเทศคู่ค้าหลัก ประกอบกับสัญญาณการส่งออกที่ขยายตัวได้ดีอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ไตรมาสแรก โดยเฉพาะกลุ่มอุตสาหกรรมที่ฟื้นตัวตามวัฏจักรเศรษฐกิจโลก ขณะที่ด้านการนำเข้าคาดว่าจะมูลค่าการนำเข้าสินค้าในรูปแบบเงินดอลลาร์สหรัฐจะขยายตัวที่ร้อยละ 13.9 ซึ่งเป็นการขยายตัวที่สอดคล้องกับทิศทางการผลิตภาคอุตสาหกรรม โดยส่วนใหญ่เป็นการเร่งนำเข้าสินค้าทุนและวัตถุดิบ เพื่อรองรับแนวโน้มการขยายตัวของการลงทุนภาคเอกชนและการผลิตเพื่อการส่งออกในระยะต่อไป รวมถึงเป็นผลจากราคานำเข้าพลังงานที่ปรับตัวสูงขึ้น

ด้านอุปสงค์ในประเทศ มีทิศทางขยายตัวอย่างแข็งแกร่งและเป็นเครื่องยืนยันสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ โดยการบริโภคภาคเอกชน คาดว่าจะยังคงขยายตัวต่อเนื่องที่ร้อยละ 2.3 ได้รับปัจจัยหนุนจากการฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยวที่ช่วยกระจายรายได้สู่ระดับฐานราก ตลอดจนมาตรการแบ่งเบาภาระค่าครองชีพของภาครัฐที่ช่วยพยุงกำลังซื้อของครัวเรือน ขณะที่การลงทุนภาคเอกชน คาดว่าจะขยายตัวที่ร้อยละ 3.2 ซึ่งเป็นผลโดยตรงจากการขอรับการลงทุนที่เพิ่มสูงขึ้น มีการติดตามและเร่งรัดการลงทุนจริงอย่างต่อเนื่อง มีการดำเนินการ Thailand FastPass และการปลดล็อกอุปสรรคหลักที่นักลงทุนให้ความสำคัญ โดยเฉพาะในกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย (New S-Curve) และความเชื่อมั่นของนักลงทุนต่างชาติในการใช้ไทยเป็นฐานการผลิต

สำหรับภาคการคลัง จะกลับมามีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนการเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างเต็มที่ โดยคาดว่าจะการบริโภคภาครัฐจะขยายตัวร้อยละ 1.3 และการลงทุนภาครัฐคาดว่าจะขยายตัวที่ร้อยละ 1.7 อันเป็นผลจากการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ 2570 ที่คาดว่าจะพิจารณาแล้วเสร็จทันตามกรอบเวลา ซึ่งจะช่วยให้เม็ดเงินกระจายลงสู่ระบบเศรษฐกิจได้อย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะโครงการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ (Mega Projects) ที่จะช่วยยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันและดึงดูดการลงทุนจากภาคเอกชน (Crowding-in effect) ได้อีกทางหนึ่ง ด้านการลงทุนของรัฐบาลวิสาหกิจมีทิศทางการเบิกจ่ายที่ดีอย่างต่อเนื่องโดยครั้งแรกของปีงบประมาณ 2569 สามารถเบิกจ่ายได้สูงถึง 1.17 แสนล้านบาท และมีอัตราการเบิกจ่ายราวร้อยละ 50.0 สูงกว่าช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา

ด้านเสถียรภาพเศรษฐกิจ เสถียรภาพภายในประเทศ คาดว่าอัตราเงินเฟ้อทั่วไปจะอยู่ที่ร้อยละ 3.0 ต่อปี (ช่วงคาดการณ์ที่ 2.5 ถึง 3.5) ตามทิศทางราคาพลังงานโลกที่สูงขึ้น โดยมีสมมติฐานราคาน้ำมันดิบดูไบเฉลี่ยทั้งปีอยู่ที่ 91.0 ดอลลาร์สหรัฐต่อบาร์เรล (ช่วงคาดการณ์ที่ 86.0 ถึง 96.0 ดอลลาร์สหรัฐต่อบาร์เรล) ทั้งนี้ อัตราเงินเฟ้อยังคงอยู่ในกรอบเป้าหมาย ขณะที่เสถียรภาพภายนอกประเทศมีความแข็งแกร่ง โดยคาดว่าดุลบัญชีเดินสะพัดจะเกินดุล 6.0 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือคิดเป็นร้อยละ 1.0 ของ GDP

โฆษกกระทรวงการคลังกล่าวทิ้งท้ายว่า ท่ามกลางความท้าทายจากภูมิรัฐศาสตร์โลก วิกฤตพลังงาน และเทคโนโลยี AI กระทรวงการคลังตั้งเป้าผลักดันเศรษฐกิจไทยให้เติบโตเต็มศักยภาพ สร้างโอกาสให้ SMEs และยืนยันความพร้อมในการบริหารจัดการพื้นที่ทางการคลังอย่างยืดหยุ่น โดยแม้จะยังคงยึดมั่นในกรอบวินัยการคลัง แต่ก็พร้อมดำเนินนโยบายผ่อนคลายหากมีความจำเป็น เพื่อผลักดันเป้าหมายในการขยายสัดส่วนการลงทุนของประเทศให้เพิ่มขึ้นแตะระดับร้อยละ 30.0 ต่อ GDP โดยเฉพาะการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานด้านเศรษฐกิจสีเขียวและดิจิทัล อันจะเป็นการวางรากฐานความมั่นคงทางเศรษฐกิจของไทยอย่างยั่งยืนต่อไป

อย่างไรก็ตาม ยังควรติดตามปัจจัยที่จะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทยอย่างใกล้ชิด อาทิ 1) ความขัดแย้งในภูมิภาคตะวันออกกลางที่อาจยืดเยื้อและกระทบต่อราคาพลังงาน 2) ความผันผวนของระบบการค้าโลก โดยเฉพาะความไม่แน่นอนจากนโยบายกีดกันทางการค้า 3) สถานการณ์เฮลิคอปเตอร์ที่อาจทำให้เกิดวิกฤตอุณหภูมิต่ำและภัยแล้ง และ 4) ความเปราะบางทางการเงิน โดยเฉพาะระดับหนี้ครัวเรือนและหนี้ธุรกิจ (SMEs) ที่ยังอยู่ในระดับสูง”

ตารางสรุปสมมติฐานและผลการประมาณการเศรษฐกิจไทยปี 2569 (ณ เดือนเมษายน 2569)

	2568	2569f	
		เฉลี่ย	ช่วง
ผลการประมาณการ			
1) อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ (ร้อยละ)	2.4	1.6	1.1 ถึง 2.1
2) อัตราการขยายตัวของการบริโภค			
2.1) การบริโภคภาคเอกชน ณ ราคาคงที่ (ร้อยละ)	2.7	2.3	1.8 ถึง 2.8
2.2) การบริโภคภาครัฐ ณ ราคาคงที่ (ร้อยละ)	0.6	1.3	0.8 ถึง 1.8
3) อัตราการขยายตัวของการลงทุน			
3.1) การลงทุนภาคเอกชน ณ ราคาคงที่ (ร้อยละ)	3.5	3.2	2.7 ถึง 3.7
3.2) การลงทุนภาครัฐ ณ ราคาคงที่ (ร้อยละ)	8.9	1.7	1.2 ถึง 2.2
4) อัตราการขยายตัวของปริมาณส่งออกสินค้าและบริการ (ร้อยละ)	9.2	2.4	1.9 ถึง 2.9
5) อัตราการขยายตัวของปริมาณนำเข้าสินค้าและบริการ (ร้อยละ)	6.7	6.8	6.3 ถึง 7.3
6) ดุลการค้า (พันล้านดอลลาร์สหรัฐ)	23.3	0.8	-3.3 ถึง 3.2
6.1) มูลค่าสินค้าส่งออกในรูปดอลลาร์สหรัฐ (ร้อยละ)*	12.7	6.2	5.7 ถึง 6.7
6.2) มูลค่าสินค้านำเข้าในรูปดอลลาร์สหรัฐ (ร้อยละ)*	13.0	13.9	13.4 ถึง 14.4
7) ดุลบัญชีเดินสะพัด (พันล้านดอลลาร์สหรัฐ)	15.9	6.0	2.9 ถึง 9.1
ร้อยละของ GDP	2.8	1.0	0.5 ถึง 1.5
8) อัตราเงินเฟ้อทั่วไป (ร้อยละ)	-0.1	3.0	2.5 ถึง 3.5
อัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน (ร้อยละ)	0.8	2.1	1.6 ถึง 2.6
สมมติฐานหลัก			
สมมติฐานภายนอก			
1) อัตราการขยายตัวเฉลี่ย 15 ประเทศคู่ค้าหลัก (ร้อยละ)	3.6	3.0	2.5 ถึง 3.5
2) ราคาน้ำมันดิบดูไบ (ดอลลาร์สหรัฐต่อบาร์เรล)	68.3	91.0	86.0 ถึง 96.0
สมมติฐานด้านนโยบาย			
3) อัตราแลกเปลี่ยน (บาทต่อดอลลาร์สหรัฐ)	32.9	32.0	31.5 ถึง 32.5
4) รายจ่ายภาคสาธารณะ (ล้านล้านบาท)	4.32	4.43	4.41 ถึง 4.45
5) จำนวนนักท่องเที่ยว (ล้านคน)	33.0	33.5	33.0 ถึง 34.0

หมายเหตุ: *ตามเกณฑ์สถิติดุลการชำระเงิน (Balance of Payments: BOP) และข้อมูลปี 2568 เป็นข้อมูลที่เกิดขึ้นจริงแล้ว
จัดทำโดย: สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง

Executive Summary

Thailand's Economic Projections for 2026

“The Thai economy in 2026 is projected to expand by 1.6 percent, amid pressures from global geopolitics and energy prices.

The Ministry of Finance reaffirms that economic stability remains strong and will continue to implement proactive fiscal policies to sustain growth and mitigate the impact on the public.”

Mr. Vinit Visessuvanapoom, Director General of the Fiscal Policy Office, as the Spokesperson of the Ministry of Finance, announced Thailand's economic projections for 2026, stating that “The Thai economy in 2026 is on a path of gradual recovery, although it faces headwinds from external factors and global geopolitics. Nevertheless, the Ministry of Finance stands ready to implement proactive policies to sustain the pace of expansion, alongside accelerating economic restructuring to enhance the country's long-term competitiveness.”

The Ministry of Finance projects that the Thai economy will expand by 1.6 percent in 2026 (within the range of 1.1 to 2.1 percent). This growth is supported mainly by both domestic and external demand. On the external side, the export value of goods in USD is projected to grow by 6.2 percent, driven by the recovery of demand from major trading partners, together with continued expansion in exports since the first quarter, particularly in industries that are recovering in line with the global economic cycle. Meanwhile, the import value of goods in USD is projected to expand by 13.9 percent, in line with the direction of industrial production, largely reflecting accelerated imports of capital goods and raw materials to support the expected expansion of private investment and export-oriented production in the period ahead, as well as higher energy import prices.

On the domestic demand side, growth is expected to remain strong and serve as a key driver of the economy. Private consumption is projected to continue expanding at 2.3 percent, supported by the recovery of the tourism sector, which helps distribute income into local economies, as well as government measures to ease the cost of living that help sustain household purchasing power.

Meanwhile, private investment is projected to grow by 3.2 percent, driven directly by an increase in investment promotion applications, continued monitoring and acceleration of actual investment, the implementation of Thailand FastPass, and the removal of key constraints prioritized by in-

vestors, particularly in targeted industries (New S-Curve), as well as sustained confidence among foreign investors in using Thailand as a production base.

On the fiscal side, fiscal policy is expected to resume a key role in fully supporting economic growth. Public consumption is projected to expand by 1.3 percent, while public investment is expected to grow by 1.7 percent, reflecting the Fiscal Year 2027 Annual Budget Expenditure Act, which is expected to be approved on schedule. This will help ensure a continuous flow of funds into the economy, particularly through large-scale infrastructure investment projects (Mega Projects), which will enhance competitiveness and help attract private investment (crowding-in effect). Meanwhile, state-owned enterprise investment continues to show strong disbursement performance, with disbursements reaching 117 billion baht in the first half of fiscal year 2026, accounting for around 50.0 percent, higher than in the same period of the previous year.

On economic stability, headline inflation is projected at 3.0 percent per year (within the range of 2.5 to 3.5 percent), in line with higher global energy prices. This projection is based on an assumption that the average Dubai crude oil price will be 91.0 U.S. dollars per barrel for the year (within the range of 86.0 to 96.0 U.S. dollars per barrel). Inflation is expected to remain within the target range. Meanwhile, external stability remains strong, with the current account projected to record a surplus of 6.0 billion U.S. dollars, equivalent to 1.0 percent of GDP.

The Spokesperson of the Ministry of Finance concluded that, amid challenges from global geopolitics, the energy crisis, and AI technology, the Ministry aims to drive the Thai economy to reach its full potential, create opportunities for SMEs, and reaffirm its readiness to manage fiscal space flexibly. While maintaining its commitment to fiscal discipline, the Ministry stands ready to adopt accommodative policies if necessary to support the goal of increasing the country's investment-to-GDP ratio to 30.0 percent, particularly in green and digital infrastructure, which will help lay a foundation for Thailand's long-term economic stability in a sustainable manner.

However, key factors that may affect the Thai economy should continue to be closely monitored, including: 1) prolonged conflict in the Middle East that may affect energy prices, 2) volatility in the global trading system, particularly uncertainty from trade protectionist policies, 3) El Niño conditions that may lead to extreme heat and drought, and 4) financial vulnerabilities, particularly high levels of household and business (SME) debt.

Major Economic Assumptions and Thailand's Economic Projections for 2026
(as of April 2026)

	2025	2026f	
		Avg	Range
Projections			
1) GDP Growth Rate (percent y-o-y)	2.4	1.6	1.1 to 2.1
2) Real Consumption Growth (percent y-o-y)			
2.1) Real Private Consumption (percent y-o-y)	2.7	2.3	1.8 to 2.8
2.2) Real Public Consumption (percent y-o-y)	0.6	1.3	0.8 to 1.8
3) Real Investment Growth (percent y-o-y)			
– Real Private Investment (percent y-o-y)	3.5	3.2	2.7 to 3.7
– Real Public Investment (percent y-o-y)	8.9	1.7	1.2 to 2.2
4) Export Volume of Goods and Services (percent y-o-y)	9.2	2.4	1.9 to 2.9
5) Import Volume of Goods and Services (percent y-o-y)	6.7	6.8	6.3 to 7.3
6) Trade Balance (USD billion)	23.3	0.8	-3.3 to 3.2
– Export Value of Goods in USD (percent y-o-y)*	12.7	6.2	5.7 to 6.7
– Import Value of Goods in USD (percent y-o-y)*	13.0	13.9	13.4 to 14.4
7) Current Account (billion U.S.)	15.9	6.0	2.9 to 9.1
– Percentage of GDP	2.8	1.0	0.5 to 1.5
8) Headline Inflation (percent y-o-y)	-0.1	3.0	2.5 to 3.5
Core Inflation (percent y-o-y)	0.8	2.1	1.6 to 2.6
Major Assumptions			
1) Average Economic Growth Rate of Major Trading Partners (percent y-o-y)	3.6	3.0	2.5 to 3.5
2) Dubai Crude Oil Price (U.S. dollar per Barrel)	68.3	91.0	86.0 to 96.0
3) Exchange Rate (Baht per U.S. dollar)	32.9	32.0	31.5 to 32.5
4) Public Expenditure (Trillion Baht)	4.32	4.43	4.41 to 4.45
5) Number of foreign tourists (Million)	33.0	33.5	33.0 to 34.0

* Note: Based on the Balance of Payments (BOP) statistical framework

Calculated by: Fiscal Policy Office, Ministry of Finance

ข้อสมมติฐานสำคัญในการ
ประมาณการเศรษฐกิจไทย ปี

2568 - 2569

1

การขยายตัวของเศรษฐกิจ 15 ประเทศคู่ค้า

68 +3.6% 69f +3.0%

2

Baht/USD

68 32.9 ฿/\$ 69f 32.0 ฿/\$

ดัชนีค่าเงินบาท

68 119.2 69f 121.1

5 ข้อ
สมมติฐาน

3

ราคาน้ำมันดิบดูไบ

68 68.3\$/bbl

69f 91.0\$/bbl

4

จำนวนนักท่องเที่ยว

68 32.9 ล้านคน

69f 33.5 ล้านคน

5

รายจ่ายภาคสาธารณะ

68 4.32 ล้านล้านบาท

69f 4.43 ล้านล้านบาท

สมมติฐานหลักในการประมาณการเศรษฐกิจไทยปี 2569

1. อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจของ 15 ประเทศคู่ค้าหลักของไทย

ในการจัดทำประมาณการเศรษฐกิจของ 15 ประเทศคู่ค้าหลักในครั้งนี้ กระทรวงการคลังคาดว่าเศรษฐกิจของประเทศคู่ค้าหลัก 15 ประเทศจะขยายตัวราวร้อยละ 3.0 ชะลอลงเล็กน้อยจากปีก่อน แต่ยังคงอยู่ในระดับที่สะท้อนการเติบโตได้ต่อเนื่อง โดยมีแรงสนับสนุนสำคัญจากเศรษฐกิจขนาดใหญ่และประเทศในเอเชียที่ยังคงขยายตัวได้ดี ทั้งนี้ กระทรวงการคลังประเมินว่าสถานการณ์ความขัดแย้งในตะวันออกกลางมีแนวโน้มคลี่คลายภายในช่วงกลางปี 2569 ส่งผลให้แรงกดดันด้านราคาพลังงานอยู่ในระดับจำกัดและไม่ส่งผลกระทบต่อห่วงโซ่อุปทานอย่างมีนัยสำคัญ ขณะเดียวกัน การลงทุนในภาคเทคโนโลยีและการส่งออกสินค้าที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยี AI และเซมิคอนดักเตอร์ ยังคงเป็นแรงขับเคลื่อนสำคัญของกิจกรรมทางเศรษฐกิจโดยรวมในหลายประเทศ

ทั้งนี้ เศรษฐกิจโลกในระยะต่อไป ยังคงได้รับแรงสนับสนุนจาก 1) แรงส่งต่อเนื่อง (carryover) จากการเติบโตที่สูงกว่าคาดในปี 2568 ประกอบกับภาวะการเงินที่ยังผ่อนคลายในระดับหนึ่ง ทำให้การบริโภคการลงทุน และการเข้าถึงสินเชื่อยังคงดำเนินต่อเนื่อง จึงช่วยพยุงเศรษฐกิจโดยรวม 2) การลงทุนด้านดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ (AI) ที่ยังช่วยยกระดับประสิทธิภาพการผลิต ลดต้นทุน และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทั้งในระยะสั้นและระยะกลาง แม้ผลเชิงบวกจะกระจุกตัวในบางประเทศและบางอุตสาหกรรม 3) การปรับลดแรงกดดันด้านการค้า จากแรงกดดันจากมาตรการภาษีของสหรัฐฯ ที่ลดลง ช่วยลดต้นทุนการค้า ทำให้การค้าโลกยังขยายตัวได้ ขณะเดียวกัน การเร่งทำ FTA ใหม่ เช่น EU-MERCOSUR ช่วยหนุนการค้าและเพิ่มความยืดหยุ่นของห่วงโซ่อุปทาน

สำหรับปัจจัยเสี่ยงที่ต้องติดตามอย่างใกล้ชิดในระยะต่อไป ได้แก่ 1) สงครามตะวันออกกลางที่ยืดเยื้อ ซึ่งเป็น downside risk สำคัญของปี 2569 โดยอาจกระทบราคาน้ำมัน การขนส่ง และความเชื่อมั่นของตลาดการเงินโลก 2) ราคาพลังงานและอาหารที่สูงขึ้น อาจจำกัดการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก กดดันประเทศที่พึ่งพาการนำเข้าน้ำมันสุทธิ และเพิ่มแรงกดดันด้านเงินเฟ้อ 3) ภาระหนี้สาธารณะและพื้นที่นโยบายการคลังที่จำกัด ทำให้หลายประเทศไม่สามารถใช้นโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจได้อย่างเต็มที่ หากเกิดภาวะชะลอตัวหรือ shock ใหม่ 4) การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รวมถึงเหตุการณ์สภาพอากาศรุนแรง ความเสี่ยงด้าน food security และการหยุดชะงักของห่วงโซ่อุปทานโลก ยังคงเป็นปัจจัยกดดันการเติบโตในปี 2569

ตารางที่ 1 อัตราการขยายตัวเฉลี่ยของเศรษฐกิจคู่ค้าหลักของไทย 15 ประเทศ (ร้อยละ)

ประเทศคู่ค้าหลักเรียงตามสัดส่วนการส่งออกปี 2567	2567	2568				2569	2569	ทั้งปี 2569F ม.ค. 69	ทั้งปี 2569F เม.ย. 69
		Q1	Q2	Q3	Q4				
15 ประเทศ (78.4%)	3.4	3.5	3.8	3.7	3.7	3.6	-	3.1	3.0
1. สหรัฐฯ (18.3%)	2.8	2.0	2.1	2.3	2.0	2.1	2.7	2.2	2.2
2. จีน (11.7%)	5.0	5.4	5.2	4.8	4.5	5.0	5.0	4.5	4.3
3. ญี่ปุ่น (7.7%)	-0.2	1.6	2.1	0.7	0.4	1.2	-	0.9	0.8
4. ยูโรโซน (6.9%)	0.9	1.6	1.6	1.4	1.3	1.5	0.8	1.3	0.9
5. มาเลเซีย (4.1%)	6.7	7.4	7.8	8.2	7.8	7.8	-	6.6	6.2
6. ออสเตรเลีย (4.1%)	5.1	4.4	4.4	5.4	6.3	5.2	5.3	4.3	4.4
7. เวียดนาม (3.9%)	7.0	7.1	8.2	8.3	8.5	8.0	7.8	7.2	7.0
8. อินเดีย (3.9%)	1.5	4.5	5.4	4.5	5.7	5.0	4.6	2.0	3.4
9. ฮองกง (3.6%)	1.0	1.3	1.9	2.1	2.6	2.0	-	1.9	1.6
10. สิงคโปร์ (3.4%)	2.6	3.1	3.2	3.7	4.0	3.6	5.9	2.5	2.2
11. อินโดนีเซีย (3.2%)	5.0	4.9	5.1	5.0	5.4	5.1	5.6	5.1	4.9
12. ฟิลิปปินส์ (2.6%)	5.7	5.4	5.5	3.9	3.0	4.4	2.8	5.8	4.6
13. เกาหลีใต้ (2.0%)	2.0	0.0	0.6	1.8	1.6	1.0	3.6	1.8	1.9
14. ไต้หวัน (1.6%)	5.3	5.5	7.7	8.4	12.7	8.7	13.7	3.7	4.4
15. สหราชอาณาจักร (1.4%)	1.1	1.8	1.4	1.3	1.0	1.4	-	1.2	1.0

ที่มา : รวบรวมและประมาณการโดย สศค.

หมายเหตุ : * คือตัวเลขจริงที่ออกเผยแพร่แล้วของปี 2568

1.1 เศรษฐกิจสหรัฐ (ตลาดส่งออกใหญ่อันดับ 1 ของไทย : สัดส่วนการส่งออกร้อยละ 18.3 ของมูลค่าส่งออกสินค้ารวม)

เศรษฐกิจสหรัฐ ในไตรมาส 1 ปี 2569 ขยายตัวที่ร้อยละ 2.7 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน และขยายตัวร้อยละ 2.0 เมื่อเทียบกับไตรมาสก่อนหน้าแบบปรับฤดูกาลและคิดเป็นอัตราต่อปี เร่งขึ้นจากร้อยละ 0.5 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยได้รับแรงสนับสนุนจากการฟื้นตัวของการใช้จ่ายภาครัฐ การลงทุนภาคเอกชน การส่งออก และการบริโภคภาคเอกชน ขณะที่การนำเข้าที่เพิ่มขึ้น การใช้จ่ายภาครัฐฟื้นตัวร้อยละ 4.4 หลังจากหดตัวร้อยละ 5.6 ในไตรมาส 4 ปี 2568 เนื่องจากกิจกรรมภาคธุรกิจกลับมาดำเนินการได้อีกครั้งภายหลังการยุติภาวะปิดทำการของรัฐบาล ขณะที่การลงทุนภาคเอกชนภายในประเทศโดยรวมเพิ่มขึ้นร้อยละ 8.7 เร่งขึ้นจากร้อยละ 2.3 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยการลงทุนของภาคธุรกิจมือเครื่องมือ อุปกรณ์ และโครงสร้างเพิ่มขึ้นร้อยละ 10.4 ซึ่งเป็นอัตราที่เร็วที่สุดในรอบเกือบ 3 ปี ส่วนหนึ่งได้รับแรงหนุนจากการใช้จ่ายด้านเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ หรือ AI ที่เร่งตัวขึ้น ขณะที่การบริโภคภาคเอกชน ซึ่งคิดเป็นประมาณ 2 ใน 3 ของกิจกรรมเศรษฐกิจ ขยายตัวในอัตราที่ชะลอลงที่ร้อยละ 1.6 ในไตรมาส 1 จากร้อยละ 1.9 ในไตรมาส 4 โดยยังได้รับแรงสนับสนุนจากอุปสงค์ในภาคบริการ

ในปี 2569 คาดว่า เศรษฐกิจสหรัฐ จะขยายตัวร้อยละ 2.2 จากช่วงเดียวกันปีก่อนแม้สถานการณ์สงครามในตะวันออกกลางยังไม่แน่นอน อย่างไรก็ตาม สงครามจะยังไม่ทำให้ค่าเฉลี่ยการขยายตัวของเศรษฐกิจสหรัฐ ปรับลดลงทันที เนื่องจากเครื่องชี้เศรษฐกิจในช่วงที่ผ่านมาออกมาดีกว่าคาด ทั้งด้านการบริโภคภาคเอกชน การลงทุนภาคเอกชน รายได้ครัวเรือน และตลาดแรงงานที่ยังแข็งแกร่ง โดยอัตราการว่างงานยังทรงตัวในระดับต่ำ สะท้อนว่ากำลังซื้อของภาคครัวเรือนยังเป็นแรงสนับสนุนสำคัญต่อเศรษฐกิจ ทั้งนี้ ในระยะแรกของปี โดยเฉพาะช่วงไตรมาส 1 – 2 เศรษฐกิจสหรัฐ ยังมีศักยภาพเพียงพอที่จะรองรับผลกระทบจากสงครามได้บางส่วน ขณะที่เงินเฟ้อมีแนวโน้มชะลอลงอย่างค่อยเป็นค่อยไป

อย่างไรก็ดี สงครามยังเป็นปัจจัยเสี่ยงสำคัญที่ต้องติดตามอย่างใกล้ชิด โดยเฉพาะความเสี่ยงต่อราคาน้ำมัน เงินเฟ้อ และ downside risk ต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ทั้งนี้ ธนาคารกลางสหรัฐ ระบุว่าหากเกิดแรงกระแทกจากราคาน้ำมันที่มีสาเหตุจากสงคราม อาจทำให้อัตราเงินเฟ้ออยู่ในระดับสูงยาวนานขึ้นตลอดปี และกดดันกิจกรรมทางเศรษฐกิจในระยะต่อไปได้ ส่งผลให้เศรษฐกิจสหรัฐ แม้ยังมีแนวโน้มขยายตัวได้ในปี 2569 แต่ยังมีแนวโน้มจากปัจจัยภูมิรัฐศาสตร์และราคาพลังงานอย่างมีนัยสำคัญ

1.2 เศรษฐกิจจีน (ตลาดส่งออกใหญ่อันดับ 2 ของไทย: สัดส่วนการส่งออกร้อยละ 11.7 ของมูลค่าส่งออกสินค้ารวม)

เศรษฐกิจของจีนในไตรมาสที่ 1 ปี 2569 ขยายตัวร้อยละ 5.0 จากช่วงเดียวกันปีก่อน เพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้าที่ขยายตัวร้อยละ 4.5 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน และขยายตัวที่ร้อยละ 1.3 เมื่อเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า (ขจัดผลทางฤดูกาลแล้ว) การขยายตัวดังกล่าวดีกว่าที่ตลาดคาดการณ์ไว้ว่าจะขยายตัวที่ร้อยละ 4.8 สำหรับเครื่องชี้เศรษฐกิจของจีนในไตรมาสที่ 1 ปี 2569 ที่ผ่านมา ยังคงสะท้อนสัญญาณการขยายตัว โดยดัชนี PMI ภาคการผลิต ในไตรมาสที่ 1 ปี 2569 เฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 51.1 จุด ซึ่งอยู่เหนือระดับ 50 จุด แสดงถึงการขยายตัวของภาคการผลิตของจีน ดัชนี PMI ภาคบริการ ในไตรมาสที่ 1 ปี 2569 อยู่ที่

ระดับ 53.7 จุด อยู่เหนือระดับ 50 จุด เช่นกัน แสดงถึงการขยายตัวของภาคบริการของจีน ด้านการส่งออกมูลค่าการส่งออก เดือนมกราคม – มีนาคม 2569 ขยายตัวจากช่วงเวลาเดียวกันของปีที่แล้วที่ร้อยละ 17.4 สะท้อนถึงภาคการส่งออกของจีนขยายตัวได้ดี ในส่วนของอุปสงค์ภายในประเทศ ยอดค้าปลีกในไตรมาสที่ 1 ปี 2569 ขยายตัวที่ร้อยละ 2.6 ขณะที่อัตราเงินเฟ้อในไตรมาสที่ 1 ปี 2569 ขยายตัวร้อยละ 0.8 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน ด้านตลาดแรงงาน อัตราการว่างงานในไตรมาสที่ 1 ปี 2569 อยู่ที่ร้อยละ 5.3 ของกำลังแรงงานรวม

ในปี 2569 คาดว่า เศรษฐกิจจีนจะขยายตัวอยู่ที่ร้อยละ 4.3 ท่ามกลางแรงกดดันจากสถานการณ์ความขัดแย้งในภูมิภาคตะวันออกกลาง ซึ่งส่งผลให้ราคาน้ำมันและต้นทุนสินค้าปัจจัยการผลิตปรับสูงขึ้น และจะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจจีนผ่านต้นทุนการผลิตของภาคอุตสาหกรรม กำไรของภาคธุรกิจ รวมถึงรายได้แรงงาน การจ้างงาน และการบริโภคภายในประเทศ อย่างไรก็ตาม จีนยังมีปัจจัยรองรับในระยะสั้นจากการมีคลังสำรองน้ำมันในระดับสูง การกระจายแหล่งนำเข้าน้ำมันที่ไม่พึ่งพาประเทศใดประเทศหนึ่งมากเกินไป การผลิตน้ำมันในประเทศบางส่วน และการเปลี่ยนผ่านของโครงสร้างพลังงาน โดยเฉพาะการขยายตัวของยานยนต์ไฟฟ้าและพลังงานหมุนเวียน ซึ่งช่วยลดการพึ่งพาน้ำมันนำเข้าได้ในบางส่วน ทั้งนี้ ในระยะต่อไป เศรษฐกิจจีนมีแนวโน้มขับเคลื่อนภายใต้กรอบการพัฒนาคุณภาพสูงอย่างต่อเนื่อง โดยภาครัฐจะมุ่งเน้นการเสริมสร้างบทบาทของอุปสงค์ภายในประเทศให้เป็นแรงขับเคลื่อนหลักของเศรษฐกิจ ควบคู่กับการยกระดับโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ภาคการผลิตและบริการที่มีมูลค่าเพิ่มสูงมากขึ้น ผ่านการสนับสนุนการบริโภคของภาคครัวเรือน การพัฒนาภาคบริการคุณภาพสูง และการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานยุคใหม่และอุตสาหกรรมเชิงยุทธศาสตร์ เช่น เทคโนโลยีดิจิทัล พลังงานสะอาด และอุตสาหกรรมแห่งอนาคต นอกจากนี้ รัฐบาลจีนยังให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างความสามารถในการพึ่งพาตนเองด้านเทคโนโลยีและห่วงโซ่อุปทาน การพัฒนาตลาดภายในประเทศให้มีความเชื่อมโยงและมีประสิทธิภาพมากขึ้น รวมถึงการรักษาสมดุลระหว่างการเปิดประเทศกับการบริหารความเสี่ยงจากภายนอก เพื่อเพิ่มความยืดหยุ่นของระบบเศรษฐกิจในระยะยาว อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจจีนยังเผชิญข้อจำกัดเชิงโครงสร้างหลายด้าน ทั้งอุปสงค์ภายในประเทศที่ยังคงไม่ฟื้นตัวเต็มที่ แรงกดดันด้านการจ้างงานและสังคมสูงวัย ความเปราะบางของภาคอสังหาริมทรัพย์ และแรงกดดันจากการแข่งขันทางการค้าและเทคโนโลยีกับประเทศเศรษฐกิจสำคัญ ซึ่งอาจทำให้การขยายตัวของเศรษฐกิจจีนยังเป็นไปอย่างค่อยเป็นค่อยไปมากกว่าการขยายตัวในอัตราที่สูงเหมือนดังในอดีต

1.3 เศรษฐกิจญี่ปุ่น (ตลาดส่งออกใหญ่อันดับ 3 ของไทย : สัดส่วนการส่งออกร้อยละ 6.9 ของมูลค่าส่งออกสินค้ารวม)

ในปี 2568 เศรษฐกิจญี่ปุ่นขยายตัวร้อยละ 1.2 โดยได้รับแรงหนุนจากสัญญาณการฟื้นตัวในช่วงปลายปีที่ภาคการผลิตและภาคบริการยังคงรักษาการขยายตัวไว้ได้ ท่ามกลางภาวะค่าจ้างที่แท้จริง (Real Wages) ที่ยังมีความเปราะบาง

แนวโน้มปี 2569 คาดว่าเศรษฐกิจญี่ปุ่นจะขยายตัวชะลอลงเหลือ ร้อยละ 0.8 (เป็นการปรับลดลงจากประมาณการครั้งก่อนที่ร้อยละ 0.9) โดยมีข้อจำกัดสำคัญจากภาวะสังคมสูงวัยที่กดดันโครงสร้างตลาด

แรงงานและอุปสงค์ภายในประเทศที่มีทิศทางฟื้นตัวช้ากว่าที่คาด นอกจากนี้ นโยบายการเงินของธนาคารกลางญี่ปุ่น (BOJ) ที่เริ่มปรับเข้าสู่ภาวะปกติ (Normalization) แม้จะเป็นไปอย่างค่อยเป็นค่อยไป แต่ส่งผลให้ต้นทุนทางการเงินในประเทศเริ่มตึงตัวขึ้น อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจยังได้รับแรงหนุนจากการลงทุนของภาคเอกชนในการนำเทคโนโลยีอัตโนมัติ (Automation) และซอฟต์แวร์มาใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตทดแทนแรงงานที่ขาดแคลน รวมถึงภาคการท่องเที่ยวที่ยังคงเป็นฟันเฟืองสำคัญในการขับเคลื่อนการบริโภคในเขตเมืองใหญ่ ถาถนการณและตัวเลขชี้วัดล่าสุด (พ.ค. 69) ได้แก่ อัตราดอกเบี้ยนโยบาย: ปรับเพิ่มขึ้นอยู่ที่ร้อยละ 0.75 (เมื่อ เม.ย. 69) สะท้อนการสิ้นสุดยุคดอกเบี้ยต่ำพิเศษเพื่อควบคุมเสถียรภาพค่าเงินเยน อัตราเงินเฟ้อ (CPI): ชะลอตัวลงมาอยู่ที่ ร้อยละ 1.50 (เมื่อ มี.ค. 69) ช่วยลดแรงกดดันต่อค่าครองชีพภาคครัวเรือน อัตราการว่างงานยังคงต่ำที่ ร้อยละ 2.70 บ่งชี้ภาวะตึงตัวของแรงงานที่เป็นปัญหาเรื้อรัง

1.4 เศรษฐกิจยูโรโซน 21 ประเทศ (ตลาดส่งออกใหญ่อันดับ 4 ของไทย: สัดส่วนการส่งออก ร้อยละ 6.6 ของมูลค่าส่งออกสินค้ารวม)

เศรษฐกิจยูโรโซนในไตรมาสที่ 1 ปี 2569 ขยายตัวที่ร้อยละ 0.8 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันปีก่อน ชะลอลงจากไตรมาสก่อนหน้าที่ขยายตัวร้อยละ 1.2 หรือคิดเป็นการขยายตัวที่ร้อยละ 0.1 เมื่อเทียบกับจากไตรมาสก่อนหน้าหลังจากขจัดผลทางฤดูกาลแล้ว โดยเครื่องชี้ทางเศรษฐกิจยูโรโซนส่วนใหญ่ในไตรมาสที่ 1 ปี 2569 สะท้อนจากเครื่องชี้สำคัญด้านอุปทาน ได้แก่ ดัชนีฯ (PMI) ภาคอุตสาหกรรมเฉลี่ยไตรมาสที่ 1 ปี 2569 อยู่ที่ระดับ 50.6 จุด เพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้าที่ระดับ 49.5 จุด โดยดัชนีกลับมาอยู่สูงกว่า 50.0 จุด อีกครั้ง ขณะที่ ด้านดัชนีฯ (PMI) ภาคบริการเฉลี่ยไตรมาสที่ 1 ปี 2569 อยู่ที่ระดับ 51.2 จุด ลดลงจากไตรมาสก่อนหน้าที่อยู่ที่ระดับ 53.0 จุด โดยดัชนียังอยู่สูงกว่าระดับ 50.0 จุด 9 ไตรมาสติดต่อกัน บ่งชี้การขยายตัวต่อเนื่องของภาคบริการ อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาเครื่องชี้ที่สำคัญด้านอุปสงค์ ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคไตรมาสที่ 1 ปี 2569 อยู่ที่ระดับ -13.8 จุด ลดลงจากไตรมาสก่อนหน้าที่ระดับ -12.9 จุด สะท้อนถึงมุมมองของผู้บริโภคที่มีต่อภาวะเศรษฐกิจปรับแย่ลง ท่ามกลางความไม่แน่นอนทางเศรษฐกิจโลกที่เพิ่มสูงขึ้น ซึ่งเชื่อมโยงกับความตึงเครียดทางภูมิรัฐศาสตร์ที่กำลังดำเนินอยู่ ทางด้านเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ อัตราการว่างงานเฉลี่ยไตรมาสที่ 1 ปี 2569 อยู่ที่ร้อยละ 6.2 ของกำลังแรงงานรวม ลดลงจากไตรมาสก่อนหน้าที่ร้อยละ 6.3 ของกำลังแรงงานรวม ขณะที่ อัตราเงินเฟ้อทั่วไปเฉลี่ยในไตรมาสที่ 1 ปี 2569 อยู่ที่ร้อยละ 2.1 จากช่วงเดียวกันปีก่อน ทรงตัวจากไตรมาสก่อนหน้า ด้านอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานในไตรมาสที่ 1 ปี 2569 อยู่ที่ร้อยละ 2.4 จากช่วงเดียวกันปีก่อน ชะลอตัวเล็กน้อยจากไตรมาสก่อนหน้าที่อยู่ที่ร้อยละ 2.7

ในปี 2569 คาดว่า เศรษฐกิจยูโรโซนจะขยายตัวอยู่ที่ร้อยละ 0.9 ลดลงจากประมาณการครั้งก่อนที่คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 1.3 โดยการปรับลดประมาณการดังกล่าวสะท้อนแรงกดดันจากปัจจัยภายนอก โดยเฉพาะผลกระทบของความขัดแย้งด้านภูมิรัฐศาสตร์ที่ส่งผลให้ราคาพลังงานปรับสูงขึ้น กดดันรายได้ที่แท้จริงของภาคครัวเรือน และบั่นทอนความเชื่อมั่นทางเศรษฐกิจ รวมทั้งภาวะการเงินที่ตึงตัวมากขึ้น ทั้งนี้ การชะลอตัวในปี 2569 ยังสะท้อนโมเมนตัมเศรษฐกิจภายในปี (intra-year dynamics) ที่อ่อนลง และ carry-over effect ที่ลดลงจากปีก่อน อย่างไรก็ตาม ในระยะถัดไป เศรษฐกิจมีแนวโน้มฟื้นตัวอย่างค่อยเป็นค่อยไป โดยได้รับแรงสนับสนุนจากอุปสงค์ภายในประเทศที่ปรับดีขึ้น และการฟื้นตัวของการส่งออก

1.5 เศรษฐกิจอาเซียน 5 ประเทศ (สัดส่วนการส่งออกร้อยละ 17.2 ของมูลค่าการส่งออกรวม)

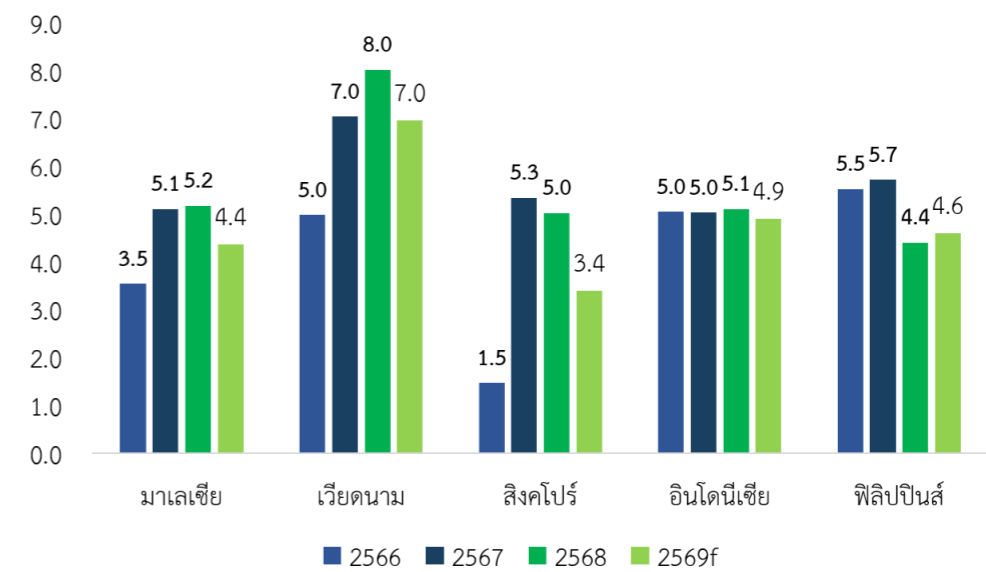
เศรษฐกิจอาเซียนไตรมาสปี 2568 ยังขยายตัวอย่างแข็งแกร่งต่อเนื่องสะท้อนจากตัวเลขการขยายตัวเศรษฐกิจของ 5 ประเทศ ได้แก่ 1) เศรษฐกิจเวียดนามไตรมาสที่ 1 ปี 2569 ขยายตัวร้อยละ 7.8 จากช่วงเดียวกันปีก่อน ขยายตัวชะลอลงจากไตรมาสก่อนหน้าที่ขยายตัวร้อยละ 8.5 เนื่องจากการนำเข้าน้ำมันที่เพิ่มขึ้นส่งผลให้เกิดแรงกดดันเงินเฟ้อ อย่างไรก็ตาม การเติบโตยังเป็นไปอย่างครอบคลุมทั้งในภาคบริการที่ขยายตัวร้อยละ 8.2 ภาคอุตสาหกรรมและการก่อสร้างขยายตัวร้อยละ 8.9 ในขณะที่ ภาคการเกษตรขยายตัวที่ร้อยละ 3.6 ในด้านการค้า ด้านการส่งออกและนำเข้าขยายตัวร้อยละ 19.9 และร้อยละ 24.3 ตามลำดับ 2) เศรษฐกิจประเทศฟิลิปปินส์ในไตรมาสที่ 1 ปี 2569 ขยายตัวที่ร้อยละ 2.8 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ชะลอลงจากการขยายตัวร้อยละ 3.0 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยได้รับแรงสนับสนุนจากการใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคที่เร่งตัวขึ้นมาขยายตัวที่ร้อยละ 4.8 (จากร้อยละ 0.7 ในไตรมาสก่อนหน้า) รวมถึงการส่งออกที่ขยายตัวได้ร้อยละ 7.8 แม้การบริโภคและอุปสงค์ภายในประเทศจะขยายตัวในอัตราชะลอลง โดยการบริโภคภาคครัวเรือนขยายตัวที่ร้อยละ 3.0 ชะลอลงจากร้อยละ 3.8 ในไตรมาสก่อนหน้า ขณะที่การลงทุนรวม (Fixed investment) ยังคงหดตัวต่อเนื่องที่ร้อยละ -2.7 อย่างไรก็ตาม ภาคบริการยังคงเป็นแรงขับเคลื่อนสำคัญของเศรษฐกิจ แม้จะขยายตัวชะลอลงมาอยู่ที่ร้อยละ 4.5 (จากร้อยละ 4.9) ขณะที่ภาคเกษตรกรรมและภาคอุตสาหกรรมได้รับผลกระทบอย่างหนักจากปัจจัยกดดันด้านราคาน้ำมันอันเนื่องมาจากสงครามในตะวันออกกลางและปัญหาการทุจริตในโครงการโครงสร้างพื้นฐาน จนพลิกกลับมาหดตัวที่ร้อยละ -0.2 และ -0.1 ตามลำดับ โดยรวมเศรษฐกิจฟิลิปปินส์ล่าสุดเติบโตต่ำกว่ากรอบเป้าหมายของรัฐบาลที่ตั้งไว้ร้อยละ 5 ถึง 6 และถือเป็นการเติบโตที่อ่อนแอที่สุดในรอบ 16 ปีหากไม่นับรวมช่วงวิกฤตโรคระบาด 3) เศรษฐกิจประเทศอินโดนีเซียในไตรมาสที่ 1 ปี 2569 ขยายตัวที่ร้อยละ 5.6 ซึ่งเป็นการขยายตัวรายปีที่แข็งแกร่งที่สุดนับตั้งแต่ไตรมาสที่ 3 ของปี 2565 ปรับตัวดีขึ้นจากร้อยละ 5.4 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยมีแรงสนับสนุนหลักจากอุปสงค์ภายในประเทศที่ยังแข็งแกร่ง โดยเฉพาะการบริโภคภาคเอกชนที่เร่งตัวขึ้นร้อยละ 5.52 ท่ามกลางมาตรการสนับสนุนของรัฐบาลเพื่อกระตุ้นการใช้จ่ายในช่วงเทศกาล ขณะที่การใช้จ่ายภาครัฐและการลงทุนยังขยายตัวต่อเนื่อง โดยการใช้จ่ายของรัฐบาลเพิ่มขึ้นอย่างมากถึงร้อยละ 21.81 และการลงทุนในสินทรัพย์ถาวรยังคงแข็งแกร่งที่ร้อยละ 5.96 นอกจากนี้ กิจกรรมทางเศรษฐกิจยังเติบโตได้ดีในภาคการค้าส่งและค้าปลีก การก่อสร้าง รวมถึงบริการที่พักและอาหาร อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจยังเผชิญความเสี่ยงจากปัจจัยภายนอก โดยการส่งออกชะลอตัวลงอย่างรวดเร็วเหลือเพียงร้อยละ 0.90 ซึ่งสะท้อนถึงปัญหาการหยุดชะงักของห่วงโซ่อุปทานอันเชื่อมโยงกับความตึงเครียดทางภูมิรัฐศาสตร์ แต่โดยรวมยังมีแนวโน้มขยายตัวได้ดีเมื่อเทียบกับหลายประเทศ จากแรงหนุนของอุปสงค์ภายในประเทศที่มั่นคง ซึ่งส่งผลให้การนำเข้าพุ่งสูงขึ้นถึงร้อยละ 7.18 เพื่อตอบสนองความต้องการในประเทศ 4) เศรษฐกิจมาเลเซียไตรมาสที่ 1 ปี 2569 ขยายที่ร้อยละ 5.3 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน ลดลงจากไตรมาสก่อนหน้าที่ร้อยละ 6.3 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน เนื่องจากความไม่แน่นอนของเศรษฐกิจโลกที่เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะจากราคาน้ำมันที่สูงขึ้นอันเป็นผลจากความตึงเครียดทางภูมิรัฐศาสตร์ ส่งผลให้การขยายตัวของหลายภาคเศรษฐกิจชะลอตัวลง โดยภาคการผลิตขยายตัวร้อยละ 5.8 ลดลงจากร้อยละ 6.1 ในไตรมาสก่อนหน้า เช่นเดียวกับภาคก่อสร้างที่ขยายตัวร้อยละ 7.8 จากร้อยละ 11.0 ในไตรมาสก่อนหน้าและภาคเกษตรกรรมที่ขยายตัวร้อยละ 2.8 จากร้อยละ 5.4 ในไตรมาสก่อนหน้า ขณะที่ภาคบริการ แม้ยังได้รับแรงสนับสนุนหลักจากภาคค้าส่งและค้าปลีก แต่การขยายตัวชะลอลงมาอยู่ที่ร้อยละ 5.4 จากร้อยละ 6.3 ในไตรมาสก่อนหน้า

ส่งผลให้ทั้งปี 2568 เศรษฐกิจมาเลเซียขยายตัวร้อยละ 5.2 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน 5) เศรษฐกิจสิงคโปร์ ปี 2568 ขยายตัวที่ร้อยละ 5.0 โดยได้รับแรงสนับสนุนสำคัญจากภาคการผลิต คำสั่ง และการเงิน โดยมีอุปสงค์ในกลุ่มสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ที่เกี่ยวข้องกับปัญญาประดิษฐ์ (AI) เป็นแรงส่งทางเศรษฐกิจที่สำคัญ

ในปี 2569 สศค. ประเมินการเศรษฐกิจอาเซียนทั้ง 5 ประเทศ โดยคาดว่า เศรษฐกิจเวียดนามจะขยายตัวอยู่ที่ร้อยละ 7.0 ลดลงจากประมาณการครั้งก่อนที่คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 7.2 โดยการปรับลดประมาณการดังกล่าวสะท้อนแรงกดดันจากอุปสงค์ภายนอกที่ชะลอลงตามทิศทางเศรษฐกิจโลก รวมถึงความไม่แน่นอนด้านการค้าโลกที่ยังอยู่ในระดับสูง อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจเวียดนามยังคงมีแรงขับเคลื่อนสำคัญจากภาคการส่งออกสินค้าเทคโนโลยี การไหลเข้าของเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) และอุปสงค์ภายในประเทศที่ยังเติบโตได้ดี ซึ่งจะช่วยประคองการขยายตัวให้อยู่ในระดับสูงเมื่อเทียบกับประเทศในภูมิภาค เศรษฐกิจมาเลเซียคาดว่าจะขยายตัวที่ร้อยละ 4.4 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน ชะลอลงจากปีก่อนหน้า ปรับตัวเพิ่มขึ้นจากการประมาณการครั้งก่อนที่ร้อยละ 4.3 แม้ว่าความขัดแย้งในตะวันออกกลางจะกดดันเศรษฐกิจโลกผ่านราคาพลังงานที่สูงขึ้น เงินเฟ้อ และความไม่แน่นอนของตลาดการเงิน แต่มาเลเซียได้รับผลกระทบในลักษณะผสม (mixed impact) เนื่องจากเป็นทั้งประเทศที่พึ่งพาการค้าโลกสูง และมีภาคพลังงานต้นน้ำที่ได้ประโยชน์จากราคาน้ำมันและก๊าซที่เพิ่มขึ้น ในด้านลบ มาเลเซียได้รับผลกระทบจาก ต้นทุนพลังงานและค่าขนส่งที่สูงขึ้นซึ่งอาจกดดันภาคการผลิตและการบริโภคภายในประเทศ โดยเฉพาะภาคอุตสาหกรรมที่เชื่อมโยงกับห่วงโซ่อุปทานโลก อย่างไรก็ตาม ผลกระทบดังกล่าวถูกชดเชยบางส่วนจากฐานะของมาเลเซียในฐานะ ผู้ส่งออกน้ำมัน ก๊าซธรรมชาติ และ LNG รายสำคัญของภูมิภาค ทำให้รายได้จากภาคพลังงานและดุลการค้าดีขึ้นเมื่อราคาพลังงานโลกปรับสูงขึ้น จึงทำให้ปรับการขยายตัวเศรษฐกิจของมาเลเซีย ขยายตัวที่ร้อยละ 4.4 ต่อปี ปรับเพิ่มขึ้นจากกรณีฐาน แต่ยังคงต่ำกว่าปี 2568 เศรษฐกิจประเทศอินโดนีเซียในปี 2569 คาดว่าจะขยายตัวที่ร้อยละ 4.9 ปรับตัวลดลงจากการประมาณการครั้งก่อนที่ร้อยละ 5.1 โดยมีแรงสนับสนุนหลักจากอุปสงค์ภายในประเทศที่ยังแข็งแกร่ง โดยเฉพาะการบริโภคภาคครัวเรือนจากมาตรการสวัสดิการสังคมและโครงการอาหารโภชนาการฟรีของรัฐบาลชุดใหม่ ซึ่งมีสัดส่วนมากกว่าร้อยละ 53 ของ GDP ขณะที่การลงทุนภาครัฐและเอกชนยังขยายตัวต่อเนื่องจากโครงการเมืองหลวงแห่งใหม่ (IKN) และการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปทรัพยากรธรรมชาติและยานยนต์ไฟฟ้า นอกจากนี้ แนวโน้มนโยบายการเงินที่ผ่อนคลายมากขึ้นจากการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายของธนาคารกลางอินโดนีเซีย (BI) ยังช่วยสนับสนุนกิจกรรมทางเศรษฐกิจ อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจยังเผชิญความเสี่ยงจากความผันผวนของเศรษฐกิจและตลาดการเงินโลก แต่โดยรวมยังมีแนวโน้มขยายตัวได้ดีเมื่อเทียบกับหลายประเทศในภูมิภาค จากแรงหนุนของอุปสงค์ภายในประเทศและเสถียรภาพเศรษฐกิจมหภาคที่ยังอยู่ในเกณฑ์ดี เศรษฐกิจสิงคโปร์ 2569 คาดว่าจะขยายตัวเร่งขึ้นเป็นร้อยละ 3.4 (ปรับเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญจากประมาณการเดิมที่ร้อยละ 2.0) โดยได้รับปัจจัยหนุนต่อเนื่องจากวัฏจักรเทคโนโลยีขาขึ้นและบริการทางการเงิน ทั้งนี้ องค์การการเงินตราแห่งประเทศสิงคโปร์ (MAS) ประเมินว่าอัตราเงินเฟ้อจะอยู่ในกรอบร้อยละ 1.0–2.0 และจะยังคงบริหารจัดการนโยบายการเงินผ่านกรอบอัตราแลกเปลี่ยน (S\$NEER) เพื่อควบคุมราคาสินค้า เศรษฐกิจประเทศฟิลิปปินส์ในปี 2569 คาดว่าจะขยายตัวที่ร้อยละ 4.6 ปรับตัวลดลงจากการประมาณการครั้งก่อนที่ร้อยละ 5.8 ซึ่งเป็นระดับที่ชะลอตัวลงและอยู่ต่ำกว่ากรอบเป้าหมายของรัฐบาล โดยสาเหตุหลักมาจากการเติบโตในช่วงไตรมาสแรกที่ทำได้เพียง ร้อยละ 2.8 ซึ่งเป็นผลมาจากการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคภาคครัวเรือนที่มีทิศทางชะลอตัว และการลงทุนในสินทรัพย์ถาวรที่ยังคงหดตัว นอกจากนี้ เศรษฐกิจยังได้รับผลกระทบอย่างประมาณการเศรษฐกิจไทย ประจำไตรมาสที่ 2/2569

หนักจากภาวะราคาน้ำมันที่พุ่งสูงขึ้นอันเนื่องมาจากสงครามในตะวันออกกลาง ประกอบกับปัญหาความอื้อฉาวเกี่ยวกับการทุจริตในโครงการโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ ซึ่งทำให้ภาคเกษตรกรรมและภาคอุตสาหกรรมเผชิญกับภาวะหดตัว อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจยังคงมีแรงสนับสนุนที่ช่วยพยุงการเติบโตเอาไว้ได้ นั่นคือการเร่งเบิกจ่ายงบประมาณของภาครัฐที่กลับมาขยายตัวได้ดี และภาคการส่งออกที่ยังคงเติบโตอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ ภาคบริการซึ่งเป็นโครงสร้างหลักที่ใหญ่ที่สุดของเศรษฐกิจฟิลิปปินส์ (คิดเป็นสัดส่วนถึง ร้อยละ 57 ของ GDP) ยังคงมีทิศทางขยายตัวและทำหน้าที่เป็นแรงขับเคลื่อนที่สำคัญ ทำให้โดยรวมแล้ว แม้ไตรมาสแรกจะเติบโตได้ช้า แต่ด้วยแรงหนุนจากภาครัฐและภาคบริการจะยังคงช่วยประคองให้เศรษฐกิจภาพรวมทั้งปีรักษาระดับการขยายตัวคาดการณ์ที่ร้อยละ 4.6 ต่อไป

ภาพที่ 1 อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจของอาเซียน (%)

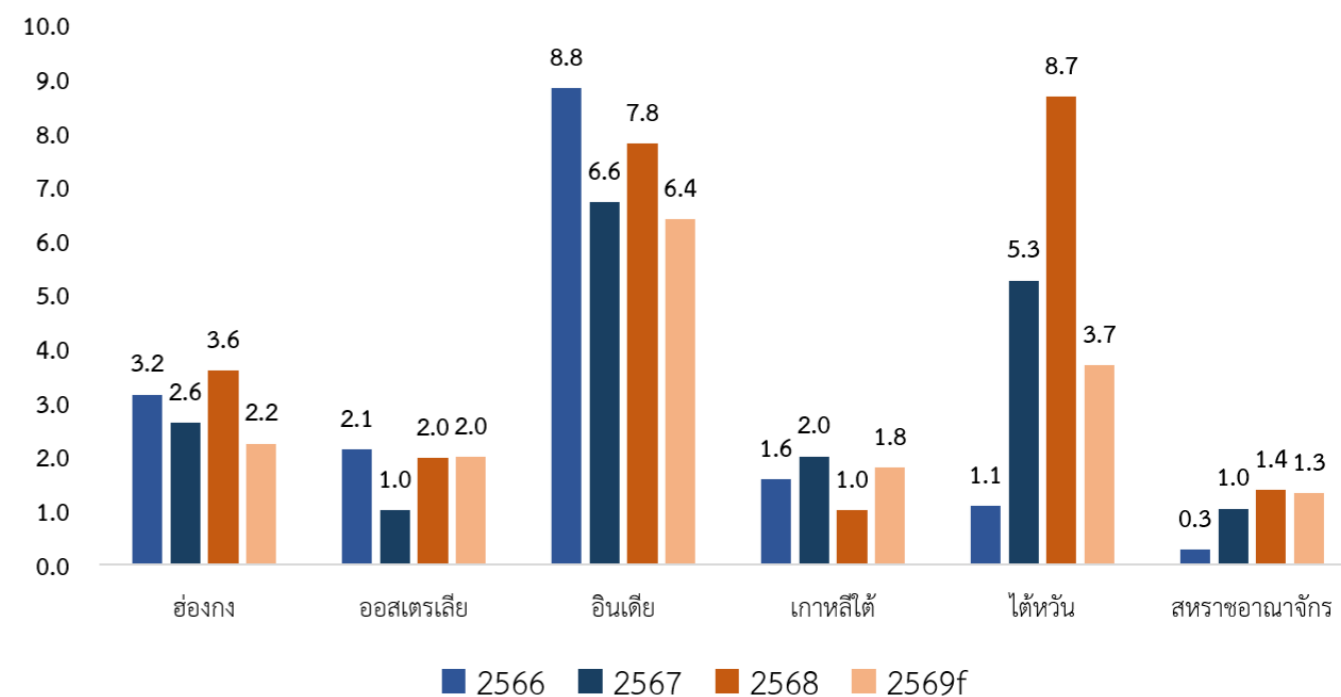
ที่มา : CEIC รวบรวมโดย สศค.

1.6 เศรษฐกิจประเทศคู่ค้าอื่น ๆ ในเอเชีย ออสเตรเลีย และสหราชอาณาจักร (สัดส่วนการส่งออกร้อยละ 16.6 ของมูลค่าส่งออกสินค้ารวม)

ในไตรมาสที่ 1 ปี 2569 ภาพรวมการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศคู่ค้าอื่น ๆ ในเอเชีย (เกาหลีใต้ ฮังกอน ใต้หวัน และอินเดีย) ออสเตรเลีย และสหราชอาณาจักร มีทิศทางขยายตัวต่อเนื่อง โดยเศรษฐกิจเกาหลีใต้ได้ประกาศตัวเศรษฐกิจ (เบื้องต้น) สำหรับไตรมาสที่ 1 ปี 2569 แล้ว โดยขยายตัวร้อยละ 1.7 จากไตรมาสก่อนหน้า ซึ่งเป็นการขยายตัวสูงสุดในรอบเกือบ 6 ปี จากแรงหนุนของการส่งออกสินค้าเทคโนโลยีและเซมิคอนดักเตอร์ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรม AI ออสเตรเลียไตรมาสที่ 4 ปี 2568 ขยายตัวร้อยละ 2.6 ขยายตัวเร่งขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้าที่ขยายตัวที่ร้อยละ 2.1 ดีกว่าที่ตลาดคาดการณ์ไว้ สะท้อนผ่านเครื่องชี้เศรษฐกิจสำคัญ โดยดัชนี PMI ภาคบริการไตรมาสที่ 4 ปี 2568 เฉลี่ยอยู่ที่ 52.1 จุด และ ดัชนี PMI ภาคการผลิตเฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 51.0 จุด แสดงถึงการขยายตัวต่อเนื่อง ส่วนอุปสงค์ในประเทศ ยอดค้าปลีกรวมไตรมาสที่ 4 ปี 2568 ขยายตัวร้อยละ 4.3 ทอยอффนิ้วตัวตามกำลังซื้อที่เพิ่มขึ้น ขณะที่อัตราเงินเฟ้อเฉลี่ยไตรมาสที่ 4 ปี 2568 อยู่ที่ร้อยละ 3.7 เพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า และด้านตลาดแรงงาน อัตราการว่างงาน

เฉลี่ยไตรมาสที่ 4 ปี 2568 อยู่ที่ร้อยละ 4.0 สะท้อนตลาดแรงงานที่ยังคงแข็งแกร่งรองรับการเติบโตได้ดี เศรษฐกิจฮ่องกงในไตรมาส 1 ปี 2569 ขยายตัวร้อยละ 5.9 จากช่วงเดียวกันปีก่อน ขยายตัวเร่งขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้าที่ร้อยละ 4.0 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน และเป็นระดับที่สูงที่สุดนับตั้งแต่ไตรมาสที่ 3 ปี 2564 โดยได้รับแรงสนับสนุนจากการขยายตัวของอุปสงค์ภายในและภายนอกประเทศที่แข็งแกร่ง รวมถึงการลงทุนที่เติบโตต่อเนื่อง ส่งผลให้การบริโภคภาคครัวเรือนขยายตัวเพิ่มขึ้นมาอยู่ที่ร้อยละ 5.0 การลงทุนภาคเอกชนเพิ่มขึ้นมาอยู่ที่ร้อยละ 17.7 และการส่งออกสินค้าขยายตัวที่ร้อยละ 23.8 สะท้อนความต้องการสินค้าในกลุ่มอิเล็กทรอนิกส์และปัญญาประดิษฐ์ (AI) ที่แข็งแกร่ง เศรษฐกิจไต้หวันไตรมาสที่ 1 ปี 2569 ขยายตัวที่ร้อยละ 13.7 จากช่วงเดียวกันปีก่อน ขยายตัวเร่งขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้าที่ขยายตัวที่ร้อยละ 12.7 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยเป็นการขยายตัวเพิ่มขึ้นต่อเนื่องติดต่อกันเป็นไตรมาสที่ 5 และเป็นการขยายตัวที่สูงที่สุดในรอบ 39 ปี นับตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 ปี 2530 เป็นผลจากอุปสงค์สินค้าที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีจากทั่วโลกที่ยังคงมีต่อเนื่อง โดยเฉพาะปัญญาประดิษฐ์ (AI) และชิปเซมิคอนดักเตอร์ ซึ่งช่วยชดเชยผลกระทบจากความขัดแย้งในตะวันออกกลาง และส่งผลให้การส่งออกขยายตัวเร่งขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้ามาอยู่ที่ร้อยละ 51.1 ขณะเดียวกันการลงทุนและการบริโภคภาคเอกชนขยายตัวได้ดีกว่าคาด ด้านสหราชอาณาจักรสำนักงานสถิติแห่งชาติของสหราชอาณาจักร (ONS) ได้เผยแพร่ประมาณการ GDP ไตรมาสที่ 1 ปี 2569 (เบื้องต้น) แล้ว โดยเศรษฐกิจขยายตัวร้อยละ 0.6 จากไตรมาสก่อนหน้า เร่งขึ้นจากร้อยละ 0.2 ในไตรมาสที่ 4 ปี 2568 โดยมีแรงขับเคลื่อนสำคัญจากภาคบริการ การผลิต และการก่อสร้างที่ทยอยฟื้น สำหรับเศรษฐกิจอินเดีย ตัวเลข GDP ไตรมาสที่ 1 ปี 2569 อย่างเป็นทางการยังไม่ประกาศครบถ้วน ณ ช่วงเวลาจัดทำรายงาน อย่างไรก็ตาม เครื่องชี้เศรษฐกิจสำคัญสะท้อนว่าเศรษฐกิจยังขยายตัวได้แข็งแกร่ง โดยได้รับแรงสนับสนุนจากอุปสงค์ภายในประเทศที่แข็งแกร่ง การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ของภาครัฐ และการขยายตัวของภาคบริการและภาคอุตสาหกรรม โดยเฉพาะอุตสาหกรรมดิจิทัล เทคโนโลยีสารสนเทศ และการผลิต อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจอินเดียยังเผชิญแรงกดดันจากความผันผวนของเศรษฐกิจโลก ราคาพลังงาน และภาคการส่งออกที่ได้รับผลกระทบจากภาวะการค้าโลกชะลอตัว แต่โดยรวมยังคงรักษาโมเมนตัมการเติบโตได้ดีกว่าหลายประเทศเศรษฐกิจหลัก

ภาพที่ 2 การเติบโตทางเศรษฐกิจประเทศคู่ค้าอื่น ๆ ในเอเชีย (ฮ่องกง ออสเตรเลีย อินเดีย เกาหลีใต้ ไต้หวัน และสหราชอาณาจักร)

หมายเหตุ: * คือตัวเลขคาดการณ์ปี 2568
ที่มา : CEIC รวบรวมโดย สศค.

ในปี 2569 คาดว่าเศรษฐกิจคู่ค้าอื่น ๆ ในเอเชีย ได้แก่ อินเดีย ฮ่องกง เกาหลีใต้ และไต้หวัน รวมถึงออสเตรเลีย และสหราชอาณาจักร ยังคงมีการขยายตัวที่ต่อเนื่องจากปีก่อนหน้า เศรษฐกิจอินเดีย แนวโน้มปี 2569 คาดว่าจะขยายตัวที่ ร้อยละ 6.2 (ปรับลดลงจากประมาณการครั้งก่อนที่ร้อยละ 6.6) แม้จะมีการปรับลดลงตามทิศทางเศรษฐกิจโลก แต่ภาพรวมยังคงขยายตัวได้ดีกว่าค่าเฉลี่ยของโลก โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากการเปลี่ยนผ่านเข้าสู่เศรษฐกิจดิจิทัลและการย้ายฐานการผลิตของบริษัทข้ามชาติเข้าสู่อินเดีย (Supply Chain Diversification) ด้านเสถียรภาพทางการเงิน ธนาคารกลางอินเดีย (RBI) ยังคงต้องบริหารจัดการนโยบายดอกเบี้ยอย่างระมัดระวัง เพื่อสมดุลระหว่างการส่งเสริมการเติบโตและการควบคุมเงินเฟ้อ ในหมวดอาหารที่มักมีความผันผวนตามสภาพภูมิอากาศ เศรษฐกิจออสเตรเลีย ปี 2569 คาดว่าจะขยายตัวที่ร้อยละ 1.6 ปรับตัวลดลงจากการประมาณการครั้งก่อนที่ร้อยละ 1.9 จากผลกระทบของราคาพลังงานที่พุ่งสูง ซึ่งกดดันต้นทุนการผลิตและค่าครองชีพ ส่งผลให้การบริโภคภาคครัวเรือนอ่อนแรงลง ซึ่งออสเตรเลียกำลังเผชิญวิกฤตพลังงานจากราคาน้ำมันพุ่งและสำรองลดลง รัฐบาลจึงเร่งดำเนินมาตรการเชิงรุกโดยหาซัพพลายจากต่างประเทศใหม่ ๆ รวมถึงค้าประกันโรงกลั่น และกระจายแหล่งนำเข้าเพื่อลดความเสี่ยง อย่างไรก็ตาม ราคาพลังงานที่สูงยังคงกดดันการขยายตัวทางเศรษฐกิจ เศรษฐกิจฮ่องกง คาดว่าจะขยายตัวที่ร้อยละ 2.2 โดยคาดว่า ฮ่องกงจะยังสามารถประคองเศรษฐกิจได้ โดยมีแรงสนับสนุนสำคัญมาจากการส่งออกสินค้าที่เกี่ยวข้องกับ AI และอิเล็กทรอนิกส์ที่ยังขยายตัวดี รวมถึงจำนวนนักท่องเที่ยวจากจีนและอาเซียนที่คาดว่าจะเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง ซึ่งจะช่วยพยุงภาคค้าปลีก โรงแรม และบริการที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้

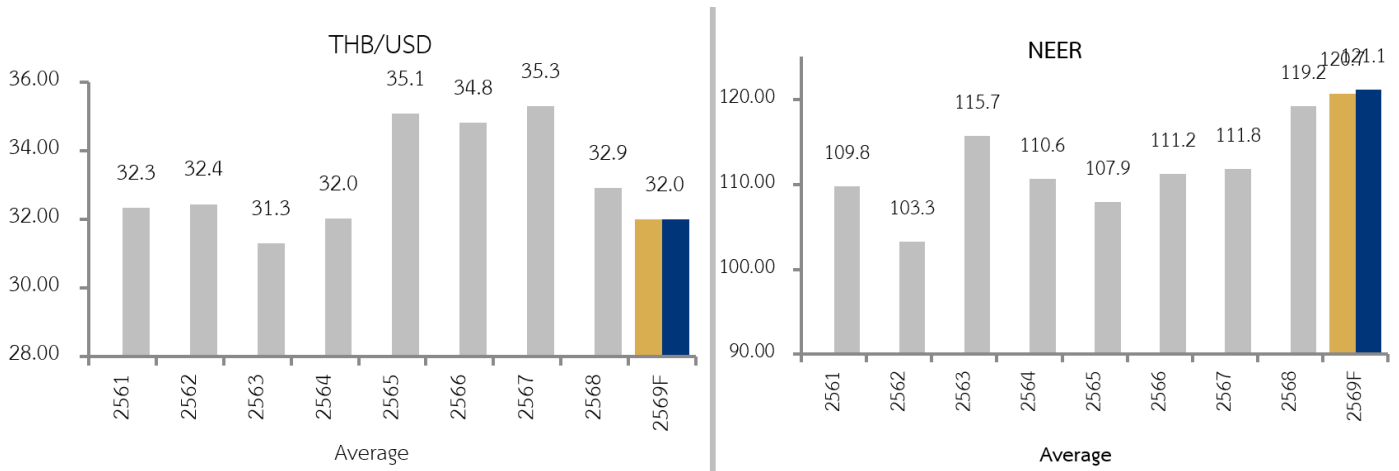
นโยบายภาครัฐที่มุ่งสนับสนุนการเปลี่ยนผ่านสู่ดิจิทัลและภาคท่องเที่ยวจะมีส่วนช่วยในการประคองความเชื่อมั่นทางธุรกิจ อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจฮ่องกงยังเผชิญแรงกดดันจากราคาพลังงานและต้นทุนการขนส่งที่สูงขึ้น รวมถึงความเสี่ยงจากมาตรการกีดกันทางการค้าของสหรัฐฯ ขณะที่ภาคอสังหาริมทรัพย์ยังฟื้นตัวได้ไม่เต็มที่ และอัตราว่างของอาคารสำนักงานที่ยังอยู่ในระดับสูง ซึ่งอาจจำกัดแรงส่งของการบริโภคและการลงทุนในระยะต่อไป เศรษฐกิจเกาหลีใต้ ปี 2568 ขยายตัวร้อยละ 1.0 โดยเริ่มเห็นสัญญาณการฟื้นตัวที่ชัดเจนในช่วงปลายปีจากการส่งออกกลุ่มเซมิคอนดักเตอร์และอุตสาหกรรมต่อเรือที่มียอดคำสั่งซื้อเพิ่มขึ้น สำหรับแนวโน้มปี 2569 คาดว่าจะขยายตัวที่ร้อยละ 1.9 (ปรับเพิ่มขึ้นจากประมาณการครั้งก่อนที่ร้อยละ 1.8) แรงขับเคลื่อนสำคัญมาจากอุปสงค์สินค้าเทคโนโลยีขั้นสูงและหน่วยความจำความเร็วสูง (HBM) ที่จำเป็นสำหรับการประมวลผล AI ซึ่งเกาหลีใต้เป็นผู้ผลิตรายหลักของโลก นอกจากนี้ นโยบายการคลังที่มุ่งสนับสนุนอุตสาหกรรมยุทธศาสตร์และการดำเนินนโยบายเชิงรุกของรัฐบาลในการสร้างความร่วมมือด้านห่วงโซ่อุปทานกับประเทศตะวันตก จะช่วยสร้างความยืดหยุ่นให้กับภาคการส่งออก ท่ามกลางแรงกดดันจากหนี้ครัวเรือนในประเทศที่ยังทรงตัวในระดับสูงและอาจเป็นข้อจำกัดต่อการขยายตัวของการบริโภคภาคเอกชนในระยะยาว เศรษฐกิจไต้หวันคาดว่าจะขยายตัวที่ร้อยละ 4.4 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยมีแรงส่งจากภาวะเศรษฐกิจในช่วงปลายปี 2568 ที่ขยายตัวได้ดี และอุปสงค์สินค้าเทคโนโลยี AI ที่ยังอยู่ในระดับสูง โดยเฉพาะชิปขั้นสูง และสินค้าเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับ High-Performance Computing ซึ่งยังเป็นแรงหนุนสำคัญต่อการส่งออกและการลงทุน ขณะเดียวกันการส่งออกไปยังตลาดสหรัฐฯ ที่เพิ่มขึ้นจะช่วยลดความเสี่ยงจากการพึ่งพาเศรษฐกิจจีนที่ยังฟื้นตัวได้ช้า อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจไต้หวันยังมีข้อจำกัดจากราคาพลังงานและต้นทุนการขนส่งที่สูงขึ้น รวมถึงแรงกดดันต่ออุตสาหกรรมดั้งเดิม อาทิ ปิโตรเคมี เหล็ก และชิ้นส่วนยานยนต์ ซึ่งอาจทำให้การขยายตัวชะลอลงในช่วงครึ่งหลังของปี เศรษฐกิจสหราชอาณาจักร แนวโน้มปี 2569: คาดว่าเศรษฐกิจจะขยายตัวชะลอลงเหลือร้อยละ 1.0 (ปรับลดลงจากประมาณการเดิมที่ร้อยละ 1.2) เนื่องจากยังคงถูกจำกัดด้วยต้นทุนทางการเงินและภาวะค่าครองชีพที่อยู่ในระดับสูง แม้จะมีสัญญาณบวกจากการฟื้นตัวของภาคการผลิตที่คำสั่งซื้อเริ่มปรับตัวดีขึ้นบ้าง ทั้งนี้ ธนาคารกลางอังกฤษ (BoE) คาดว่าจะคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้ในระดับที่เหมาะสมเพื่อควบคุมอัตราเงินเฟ้อให้เข้าสู่กรอบเป้าหมาย

2. อัตราแลกเปลี่ยนบาทต่อดอลลาร์สหรัฐ และดัชนีค่าเงินบาท

“ในปี 2569 คาดว่าเงินบาทจะแข็งค่าขึ้นจากปีก่อนหน้า โดยเฉลี่ยอยู่ในกรอบ 31.5– 32.5 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐ โดยเฉลี่ยที่ 32.0 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐ หรือคิดเป็นการแข็งค่าขึ้นร้อยละ 2.8 จากปี 2567 ซึ่งเป็นการคงการประมาณการจากครั้งก่อน” (ภาพที่ 3)

ภาพที่ 3 สมมติฐานค่าเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐ และดัชนีค่าเงินบาทเฉลี่ยในปี 2569

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) รวบรวมโดย สศค.
 หมายเหตุ: ดัชนีค่าเงินบาท จากการคำนวณของ สศค.

ปี 2569 กระทรวงการคลังคาดว่าค่าเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐเฉลี่ยอยู่ที่ 32.0 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งเป็นการคงประมาณการจากการคาดการณ์ครั้งก่อนหน้า โดยค่าเงินบาทในไตรมาส 1 ปี 2569 แข็งค่ากว่าที่เคยคาดการณ์ไว้ (เฉลี่ยที่ 31.40 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐ) ทั้งนี้ ได้มีการปรับการประมาณการให้ช่วงที่เหลือของปีอ่อนค่ากว่าการประมาณการครั้งก่อน ในภาพรวม ค่าเงินบาทปี 2569 จะมีช่วงคาดอยู่ที่ 31.5– 32.5 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งแข็งค่าขึ้นจากปีก่อนหน้าที่ร้อยละ 2.7 และคาดว่าจะมีทิศทางเคลื่อนไหวตามดัชนีดอลลาร์สหรัฐและการดำเนินนโยบายการเงินของธนาคารสหรัฐ เป็นสำคัญ มากกว่าปัจจัยอื่น ๆ เช่น ราคาทองคำ ราคาน้ำมัน เป็นต้น ทั้งนี้ ค่าเงินบาทคาดว่าจะมีทิศทางอ่อนค่าลงในช่วงครึ่งแรกของปีและทยอยแข็งค่าขึ้นเล็กน้อยในช่วงปลายปี ทั้งนี้ ตลาดมีแนวโน้มถือครองสินทรัพย์ในสกุลเงินดอลลาร์ในฐานะสินทรัพย์ปลอดภัยในช่วงไตรมาส 2 ประกอบกับตลาดคาดว่าธนาคารกลางสหรัฐ จะยังไม่ลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายในช่วงปีนี้ ถึงกลางปีหน้า

ดัชนีค่าเงินบาท (Nominal Effective Exchange Rate: NEER) สำหรับปี 2569 คาดการณ์เฉลี่ยอยู่ที่ 121.1 จุด ซึ่งแข็งค่าขึ้นจากปีก่อนหน้าร้อยละ 1.6 ทั้งนี้ เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศคู่ค้าพบว่า ค่าเงินบาทมีทิศทางเดียวกับ หยวน ดอลลาร์สิงคโปร์ ปอนด์สเตอร์ลิง และดอลลาร์ไต้หวัน และมีทิศทางอ่อนค่ามากกว่าริงกิตมาเลเซีย ดอลลาร์ออสเตรเลีย และยูโร ในขณะที่ทิศทางแข็งค่ามากกว่า เยน รูปีอินเดีย รูเปียห์ อินโดนีเซีย ดอลลาร์สหรัฐ เปซิฟิลิปปินส์ อย่างไรก็ตาม ยังต้องติดตามมุมมองของตลาดที่มีผลต่อการเคลื่อนย้ายเงินทุน (Capital Flow) จากความไม่แน่นอนของการสู้รบในตะวันออกกลาง แนวโน้มเศรษฐกิจสหรัฐ การดำเนินนโยบายการเงินและนโยบายการค้าของสหรัฐ ที่ส่งผลต่อการถือครองสินทรัพย์ปลอดภัย เช่น พันธบัตรรัฐบาลสหรัฐ ทองคำ เป็นต้น

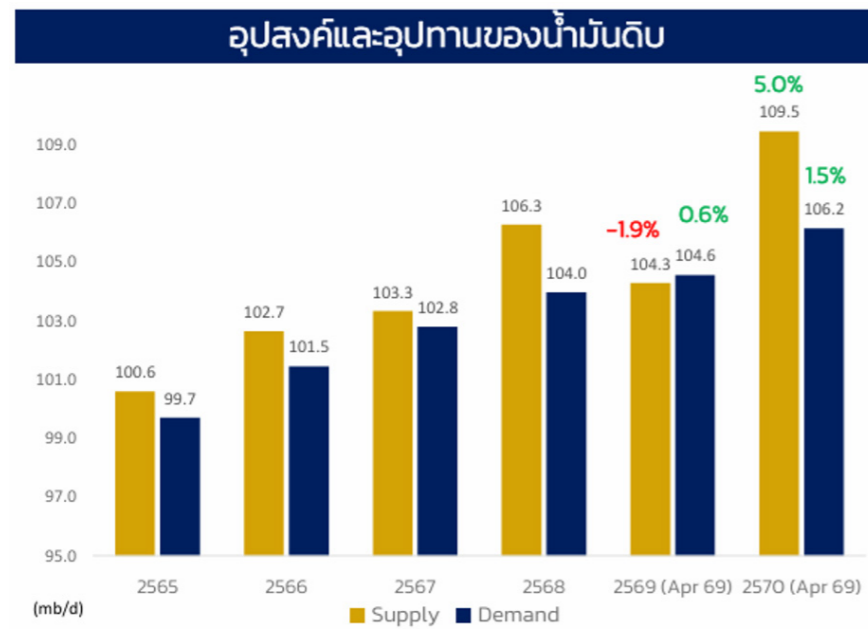
3. ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลก

3.1 สถานการณ์ราคาน้ำมันดิบดูไบ

ราคาน้ำมันดิบดูไบในช่วงต้นปี 2569 มีความผันผวนสูง ทั้งนี้ ราคาน้ำมันดิบดูไบล่าสุด ณ วันที่ 27 เมษายน 2569 อยู่ที่ 104.2 ดอลลาร์สหรัฐต่อบาร์เรล โดยราคาน้ำมันดิบดูไบมีความผันผวนสูง จากปัจจัยความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ ที่ส่งผลกระทบต่อปริมาณการผลิตและการขนส่งน้ำมันอย่างมีนัยสำคัญ โดยราคาเฉลี่ยตั้งแต่ต้นปีจนถึงวันที่ 27 เมษายน 2569 อยู่ที่ 91.21 ดอลลาร์สหรัฐต่อบาร์เรล

แนวโน้มราคาน้ำมันในปี 2569 คาดว่าจะอยู่ในระดับสูงอย่างต่อเนื่องตลอดทั้งปีจากภาพรวมห่วงโซ่อุปทานของน้ำมันโลกที่คาดว่าจะยังมีความไม่แน่นอนสูงต่อเนื่อง

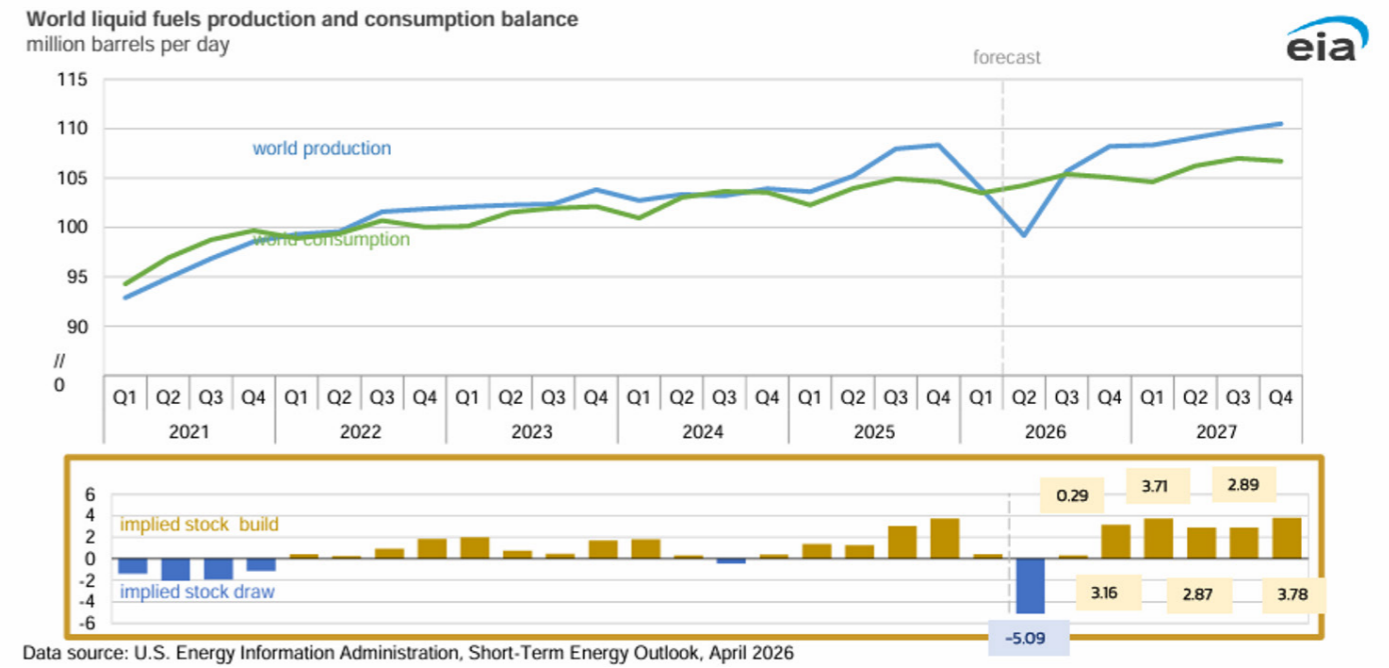
ภาพที่ 4 กราฟอุปสงค์และอุปทานของน้ำมันดิบ

ที่มา : สำนักบริหารสารสนเทศด้านพลังงานของสหรัฐ (EIA)

สำหรับปัจจัยพื้นฐาน สำนักบริหารสารสนเทศพลังงานของสหรัฐ หรือ EIA คาดว่าอุปทานการผลิตปิโตรเลียมและเชื้อเพลิงเหลวทั่วโลกจะลดลงและเฉลี่ยอยู่ที่ 104.3 ล้านบาร์เรลต่อวัน ในปี 2569 และสามารถเพิ่มกลับมาอยู่ที่ 109.5 ล้านบาร์เรลต่อวัน ในปี 2570 ขณะที่อุปสงค์คาดว่าจะเฉลี่ยอยู่ที่ 104.6 ล้านบาร์เรลต่อวัน ในปี 2569 และ 106.2 ล้านบาร์เรลต่อวัน ในปี 2570 และ EIA ยังได้คาดว่าจะมีการดึงน้ำมันในคลังสำรองมาใช้ในไตรมาสที่ 2 ของปี 2569 จากปริมาณการผลิตที่ลดลงชั่วคราว ส่งผลให้สต็อกน้ำมันลดลงชั่วคราว ก่อนที่จะกลับมาเพิ่มขึ้นในไตรมาสที่ 3 ของปี 2569 เป็นต้นไป แต่อย่างไรก็ตามคาดว่าราคาน้ำมันดิบจะอยู่ในระดับสูงต่อเนื่องตลอดทั้งปี 2569

ภาพที่ 5 กราฟการผลิตและการบริโภคเชื้อเพลิงเหลวของโลก

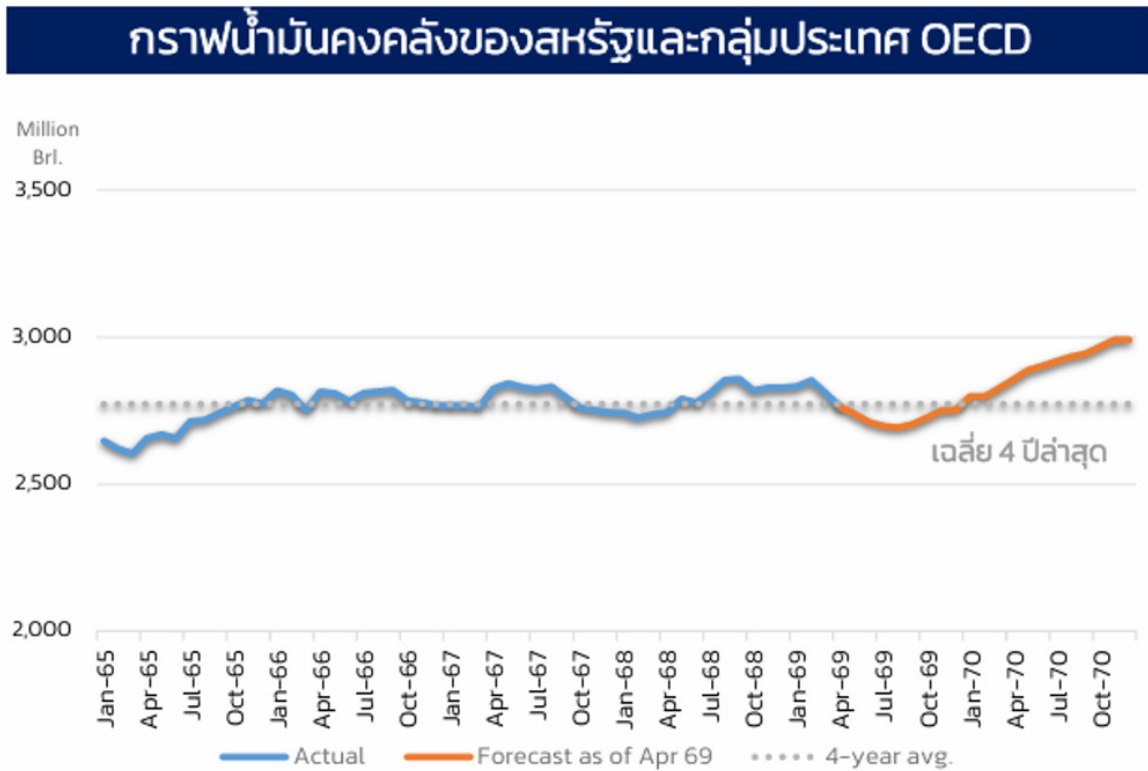

ที่มา : สำนักบริหารสารสนเทศพลังงานของสหรัฐ (EIA)

เมื่อพิจารณาปัจจัยด้าน Supply และ Demand ที่ส่งผลกระทบต่อราคาน้ำมันดิบ (1) ด้าน supply ยังตึงตัวและมีแนวโน้มยึดเหนี่ยว ปริมาณการขนส่งน้ำมันผ่านช่องแคบ Hormuz ล่าสุดยังอยู่ในระดับต่ำที่ราวร้อยละ 10 ของภาวะปกติ ทำให้ปริมาณการส่งออกน้ำมันจากอ่าวเปอร์เซียรวมถึงการขนส่งผ่านทางท่อและเส้นทางเลี่ยงช่องแคบอื่นยังอยู่เพียงประมาณ 9.3 ล้านบาร์เรลต่อวันหรือราวร้อยละ 40 ของภาวะปกติ อีกทั้งแรงกดดันฝั่งอุปทานยังถูกซ้ำเติมจากความเสียหายของโครงสร้างพื้นฐานทางพลังงาน โดยประมาณการว่ากำลังการผลิตที่หยุดชะงักในตะวันออกกลางยังสูงกว่าระดับปกติประมาณ 1.70-1.75 ล้านบาร์เรลต่อวัน และโครงสร้างพื้นฐานบางอย่างอาจต้องใช้เวลาซ่อมแซมนานหลายเดือน ส่งผลให้มีการหยุดการผลิตชั่วคราว และคาดว่า การฟื้นตัวของอุปทานและผลิตภัณฑ์น้ำมันสำเร็จรูปจะยังเป็นไปอย่างค่อยเป็นค่อยไป จากข้อจำกัดทั้งด้านเส้นทางขนส่ง จำนวนเรือบรรทุกน้ำมัน และระยะเวลาซ่อมแซมโครงสร้างพื้นฐาน (2) เริ่มชะลอลงชัดเจน จากราคาน้ำมันและปิโตรเลียมที่ยังอยู่ในระดับสูงและความตึงตัวของอุปทานในตลาด โดยผลกระทบเริ่มชัดเจนในกลุ่มปิโตรเคมีและเชื้อเพลิงอากาศยานซึ่งมีความอ่อนไหวต่อราคามากกว่ากลุ่มอื่น ๆ ประกอบกับบางประเทศมีความเสี่ยงด้านการขาดแคลนน้ำมันเชื้อเพลิงบางชนิด อย่างไรก็ตาม แม้อุปสงค์จะเริ่มอ่อนแรงลง แต่ยังไม่มากพอที่จะหักล้างแรงกดดันจากฝั่งอุปทานได้ทั้งหมด จึงคาดว่าราคาน้ำมันในระยะสั้นจะยังมีแนวโน้มทรงตัวในระดับสูงและผันผวนต่อไป

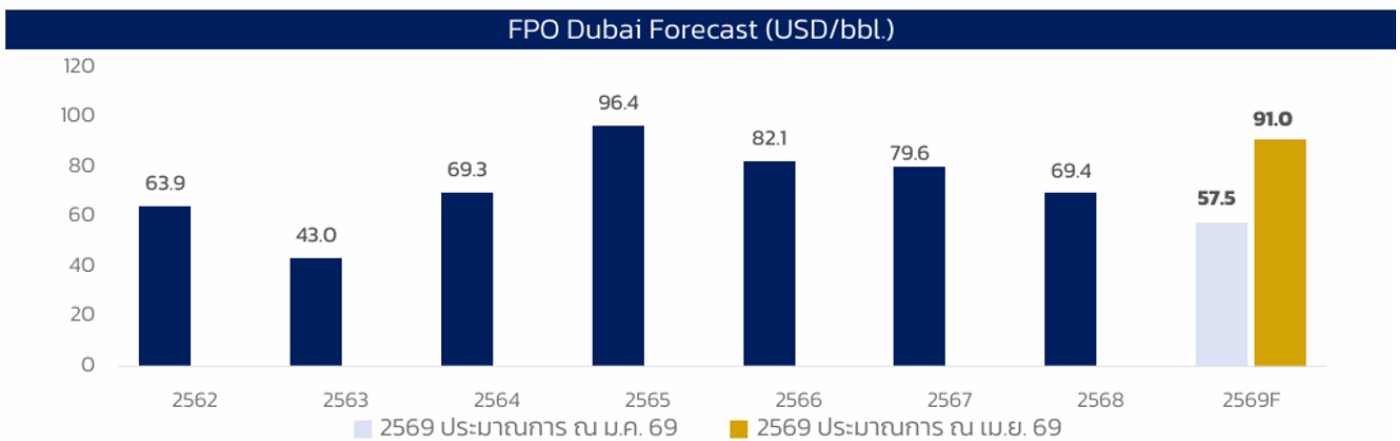
จากสถานการณ์น้ำมันดิบข้างต้น ทำให้กระทรวงการคลังคาดการณ์ว่าราคาน้ำมันดิบดูไบเฉลี่ยทั้งปี 2569 จะอยู่ที่ระดับ 91.0 ดอลลาร์สหรัฐต่อบาร์เรล ปรับเพิ่มขึ้นจากประมาณการครั้งก่อนที่ 57.5 ดอลลาร์สหรัฐต่อบาร์เรล อย่างไรก็ตาม ยังมีปัจจัยสำคัญที่อาจส่งผลกระทบต่อราคาน้ำมันดิบดูไบในปี 2569 เช่น 1) ความเสี่ยงทางภูมิรัฐศาสตร์และพัฒนาการของความขัดแย้งที่ส่งผลกระทบต่อเส้นทางขนส่งน้ำมันที่สำคัญของโลก 2) ทิศทางการดำเนินนโยบายของสหรัฐ 3) ท่าทีและกลยุทธ์ของกลุ่ม OPEC+ และ 4) นโยบายการจัดการจัดหาพลังงานและการบริหารจัดการน้ำมันสำรองเชิงยุทธศาสตร์ของหลายประเทศ เป็นต้น

ภาพที่ 6 กราฟน้ำมันคงคลังของสหรัฐและกลุ่มประเทศ OECD

ที่มา : สำนักบริหารสารสนเทศพลังงานของสหรัฐ (EIA)

ภาพที่ 7 คาดการณ์ราคาน้ำมันดิบดูไบปี 2569 ของ สศค.

ที่มา : ประมาณการโดย สศค.

4. จำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศ

สำหรับสถานการณ์ภาคการท่องเที่ยวของไทยในไตรมาส 1 ปี 2569 สะท้อนผ่านจำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศ โดยกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬารายงานว่า มีจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติทั้งหมด 9.32 ล้านคน (ชะลอตัวลดลงที่ร้อยละ -2.4 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน จากการลดลงของนักท่องเที่ยวกลุ่มตลาดอาเซียน แอฟริกา และตะวันออกกลาง) แต่ยังมีปัจจัยสนับสนุน ได้แก่ เนื่องจากจำนวนนักท่องเที่ยวชาวจีนและมาเลเซียเพิ่มขึ้น จากช่วงวันหยุดเทศกาลตรุษจีน เทศกาลไทพูซั่มและวันหยุดในช่วงปิดภาคเรียนในบางประเทศ ขณะที่ นักท่องเที่ยวกลุ่มตลาดระยะไกล โดยเฉพาะภูมิภาคยุโรปชะลอตัวลงเล็กน้อย สอดคล้องกับนักท่องเที่ยวจากภูมิภาคตะวันออกกลางที่ชะลอตัวลงเช่นกัน จากสถานการณ์การสู้รบในภูมิภาคตะวันออกกลาง

โดยในไตรมาส 1 ที่ผ่านมานักท่องเที่ยวชาวจีน และมาเลเซีย ยังคงเป็นชาติหลักที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย ตามด้วย อินเดีย รัสเซีย เกาหลีใต้ และสหราชอาณาจักร ตามลำดับ ทั้งนี้ เมื่อเทียบกับการคาดการณ์ครั้งก่อน (ม.ค. 69) คาดว่า จำนวนนักท่องเที่ยวชาวจีนในปี 2569 จะเดินทางมาเพิ่มขึ้นเล็กน้อย แต่ยังคงอยู่ในระดับต่ำกว่าปี 2567 เนื่องจากมีการแข่งขันเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวจีนจากประเทศในแถบเอเชียเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง โดยเฉพาะเกาหลีใต้ และเวียดนาม เป็นต้น อีกทั้ง นักท่องเที่ยวระยะไกลจากภูมิภาคยุโรปและอเมริกาอาจจะเดินทางเข้ามาลดลงเล็กน้อย จากสถานการณ์การสู้รบในภูมิภาคตะวันออกกลางที่ส่งผลกระทบต่อราคาเชื้อเพลิงอากาศยานที่เพิ่มขึ้นต่อเนื่อง โดยในเดือนล่าสุดพบว่า หลายสายการบินมีการยกเลิกเที่ยวบินจากผลกระทบดังกล่าวแล้ว เช่น สายการบินไทย สายการบินไทยแอร์เอเชีย สายการบินไทยแอร์เอเชีย เอ็กซ์ สายการบินบางกอกแอร์เวย์ เป็นต้น

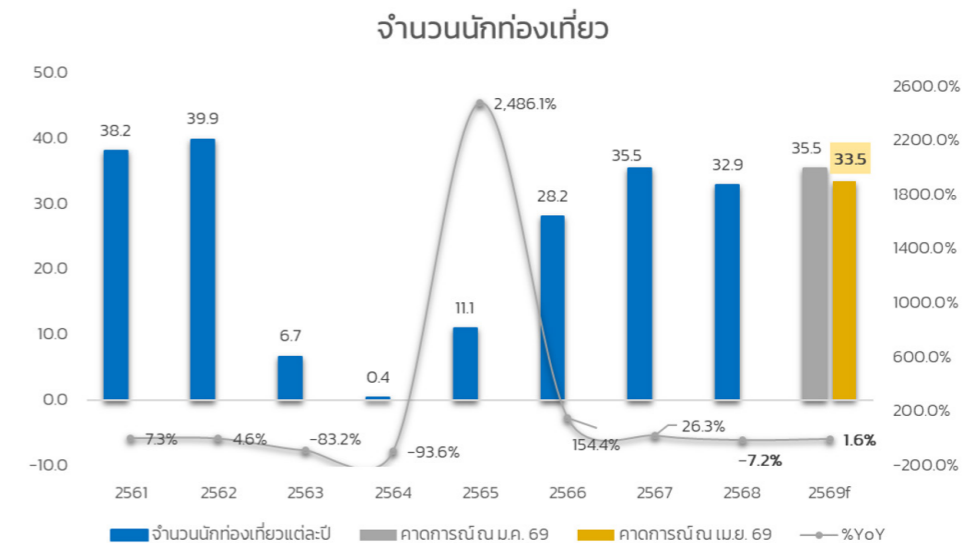
การคาดการณ์จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติ ปี 2569			
ประเทศ	ประมาณการ ปี 2569 (หน่วย ล้านคน)		การเปลี่ยนแปลง ปี 2569 (ล้านคน)
	ม.ค. 69	ม.ย. 69	
จีน	5.51	5.67	0.16
มาเลเซีย	4.54	4.11	-0.43
อินเดีย	3.09	2.73	-0.36
เกาหลีใต้	1.57	1.28	-0.29
รัสเซีย	2.07	1.73	-0.34
ญี่ปุ่น	1.17	1.32	0.15
สหราชอาณาจักร	1.16	1.12	-0.04
สหรัฐอเมริกา	1.13	1.13	0.00
ไต้หวัน	0.99	1	0.01
สิงคโปร์	0.84	0.78	-0.06
รวมทั้งหมด	35.50	33.50	-2.00

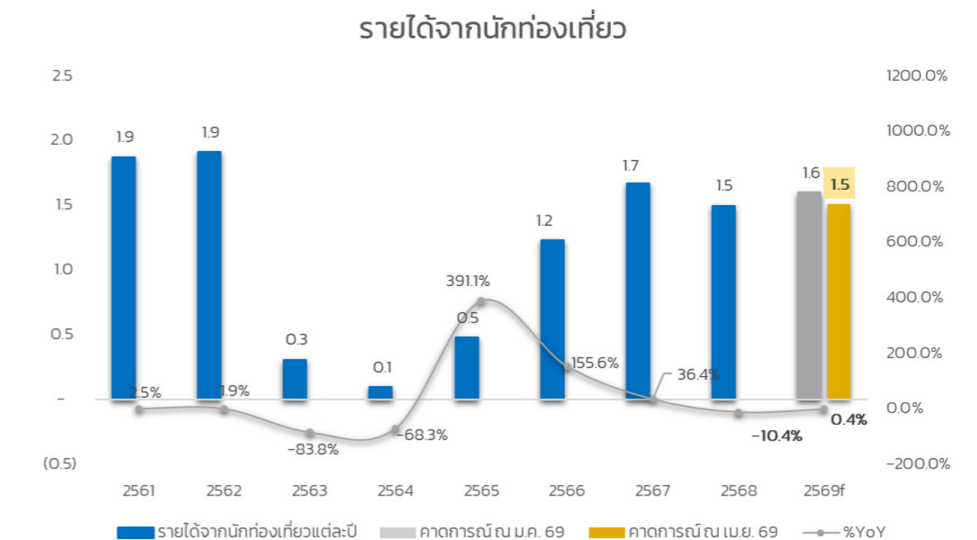
โดยภาพรวม ในครั้งนี้ สศค. คาดการณ์ว่า จะมีนักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางเข้ามาในประเทศไทยจำนวน 33.5 ล้านคน (ลดลงจากการคาดการณ์ครั้งก่อน) ขยายตัวที่ร้อยละ 1.6 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยจะสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่ 1.5 ล้านล้านบาท ส่งผลให้ค่าใช้จ่ายนักท่องเที่ยวเฉลี่ยต่อคนต่อทริปของนักท่องเที่ยวต่างชาติโดยภาพรวมอยู่ที่ 45,100 บาท/คน/ทริป

อนึ่ง ภาคการท่องเที่ยวยังคงมีปัจจัยที่ต้องติดตามที่สำคัญ เช่น (1) สถานการณ์ความขัดแย้งในภูมิภาคตะวันออกกลาง และสถานการณ์ภูมิรัฐศาสตร์โลก (2) ราคาเชื้อเพลิงที่ยังอยู่ในระดับสูง โดยเฉพาะเชื้อเพลิงที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งทางอากาศ ที่กระทบต่ออุตสาหกรรมการบินในปัจจุบัน (3) การแข่งขันเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวชาวจีนของประเทศในแถบภูมิภาคเอเชีย (4) ค่าเงินบาทที่ยังมีแนวโน้มแข็งค่าขึ้น (5) มาตรการดึงดูดนักท่องเที่ยวต่างชาติจากภาครัฐ และ (6) ภาวะเศรษฐกิจโลกในปี 2569 ที่มีแนวโน้มขยายตัวชะลอลง

ภาพที่ 8 จำนวนนักท่องเที่ยว

ภาพที่ 9 รายได้จากนักท่องเที่ยว

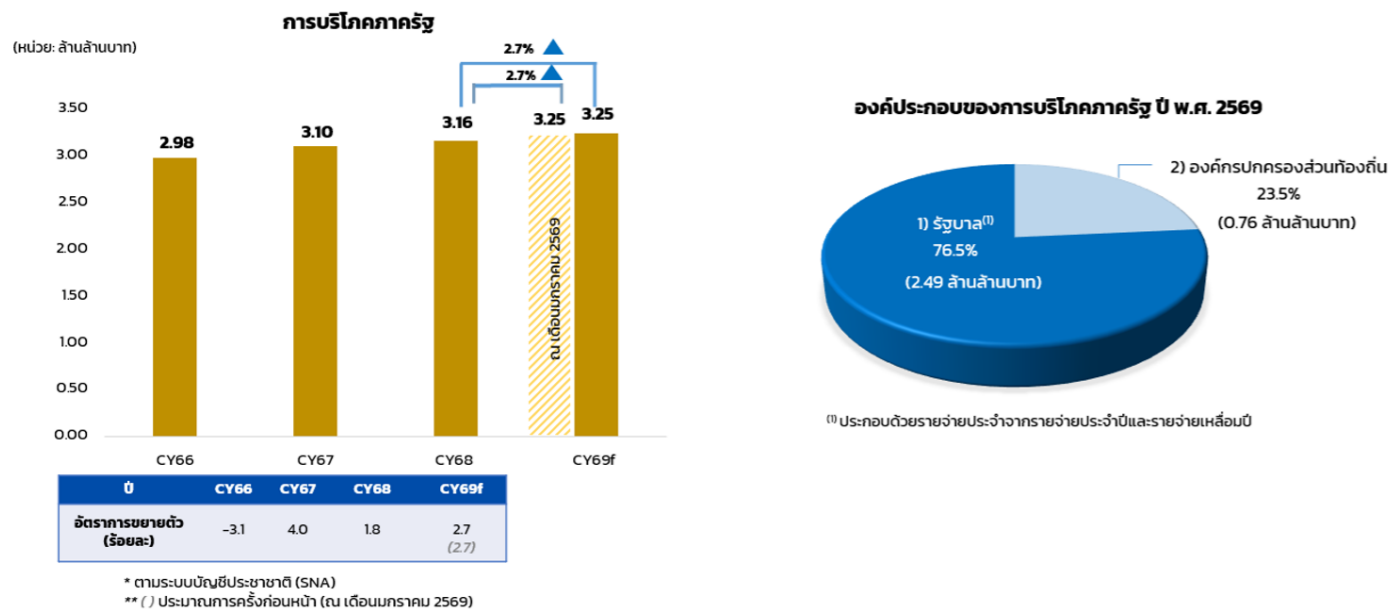

ที่มา : ประมาณการโดย สศค.

5. รายจ่ายภาคสาธารณะปี พ.ศ. 2568 และ ปี พ.ศ. 2569

สมมติฐานรายจ่ายภาคสาธารณะตามระบบบัญชีประชาชาติ (SNA) ประจำปี พ.ศ. 2569 คาดว่าการบริโภคภาครัฐในปี พ.ศ. 2569 จะเบิกจ่ายได้ 3.25 ล้านล้านบาทหรือขยายตัวที่ร้อยละ 2.7 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ตามการปรับปรุงแผนการเบิกจ่ายงบประมาณเพื่อให้สอดคล้องกับมาตรการเร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณและการใช้จ่ายภาครัฐ ซึ่งประกอบด้วยรายจ่ายจากรัฐบาล จำนวน 2.49 ล้านล้านบาท และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 0.76 ล้านล้านบาท

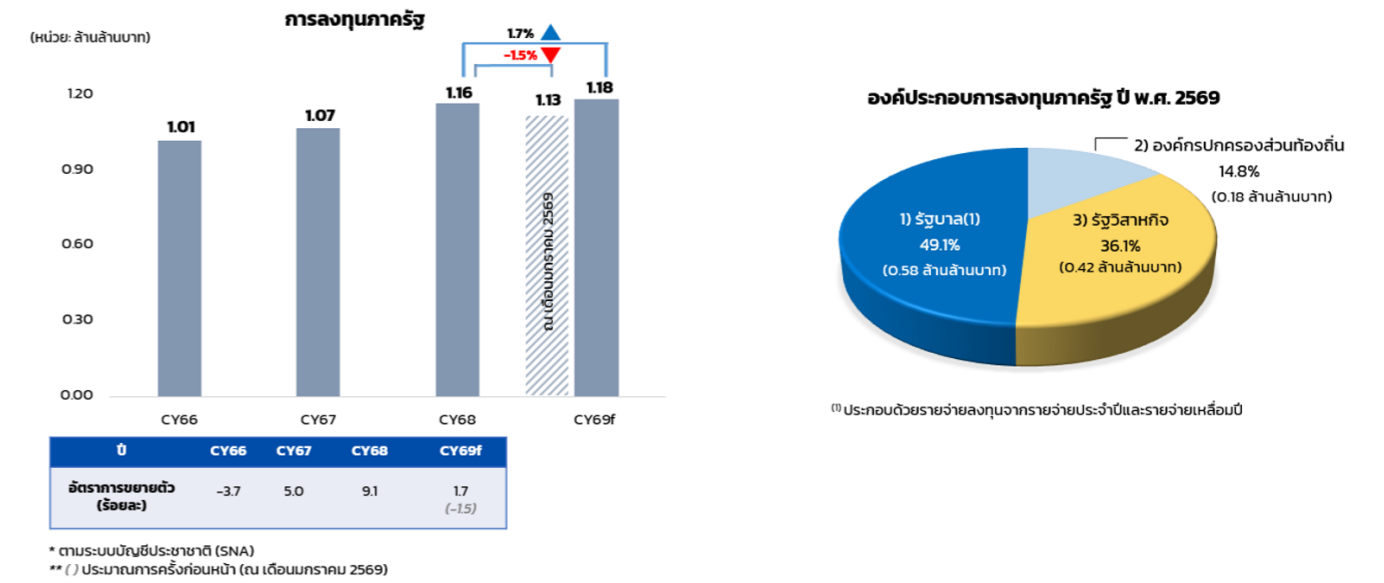
ภาพที่ 10 สมมติฐานการบริโภคภาครัฐในปี พ.ศ. 2569

ที่มา: กองนโยบายเศรษฐกิจมหภาค สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

ในขณะที่การลงทุนภาครัฐในปี พ.ศ. 2569 คาดว่าจะเบิกจ่ายได้ 1.18 ล้านล้านบาท หรือขยายตัวที่ร้อยละ 1.7 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ตามการปรับปรุงแผนการเบิกจ่ายงบประมาณเพื่อให้สอดคล้องกับมาตรการเร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณและการใช้จ่ายภาครัฐและโครงการลงทุนของรัฐวิสาหกิจ ซึ่งประกอบด้วยรายจ่ายจากรัฐบาล จำนวน 0.58 ล้านล้านบาท องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 0.18 ล้านล้านบาท และรัฐวิสาหกิจ จำนวน 0.42 ล้านล้านบาท

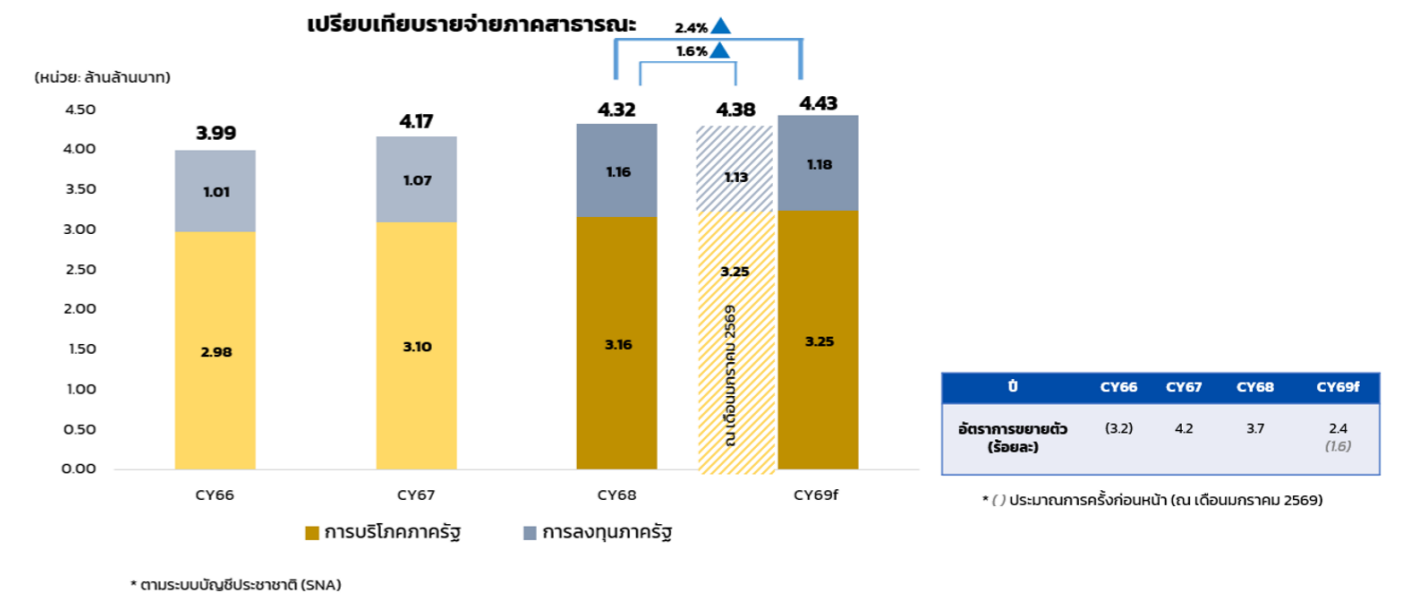
ภาพที่ 11 สมมติฐานการลงทุนภาครัฐในปี พ.ศ. 2569

ที่มา: กองนโยบายเศรษฐกิจมหภาค สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

จากสมมติฐานรายจ่ายภาคสาธารณะข้างต้นจึงส่งผลให้รายจ่ายภาคสาธารณะในปี พ.ศ. 2569 คาดว่าจะเบิกจ่ายได้ 4.43 ล้านล้านบาท หรือขยายตัวที่ร้อยละ 2.4 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยมีสาเหตุมาจากการบริโภคและการลงทุนภาครัฐที่คาดว่าจะขยายตัวตามการปรับปรุงแผนการเบิกจ่ายงบประมาณเพื่อให้สอดคล้องกับมาตรการเร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณและการใช้จ่ายภาครัฐ

ภาพที่ 12 สมมติฐานรายจ่ายภาคสาธารณะตามระบบบัญชีประชาชาติ (SNA) ในปี พ.ศ. 2569

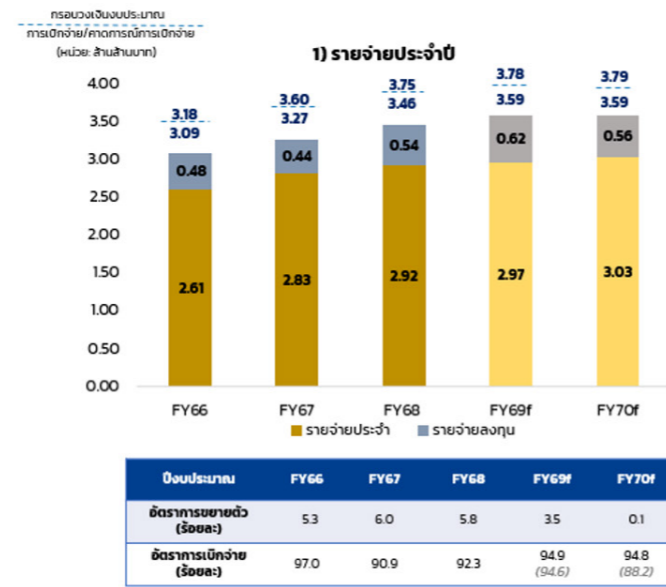
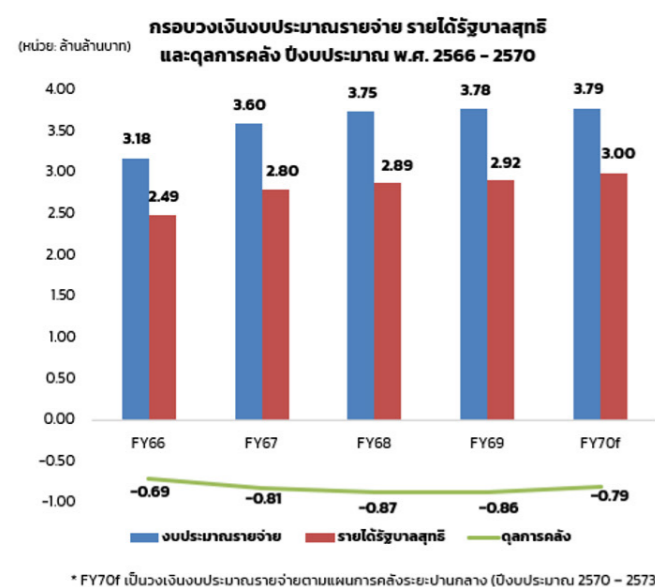

ที่มา: กองนโยบายเศรษฐกิจมหภาค สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

ทั้งนี้ ในส่วนของสมมติฐานการเบิกจ่ายปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 วงเงิน 3.78 ล้านล้านบาท คาดว่าจะเบิกจ่ายได้ 3.59 ล้านล้านบาท คิดเป็นอัตราเบิกจ่ายที่ร้อยละ 94.9 ซึ่งประกอบด้วยรายจ่ายประจำ คาดว่าจะเบิกจ่ายได้ร้อยละ 100.5 หรือเบิกจ่ายได้ 2.97 ล้านล้านบาท และรายจ่ายลงทุนที่ร้อยละ 74.6 หรือเบิกจ่ายได้ 0.62 ล้านล้านบาท ในขณะที่สมมติฐานการเบิกจ่ายปีงบประมาณ พ.ศ. 2570 วงเงิน 3.79 ล้านล้านบาท คาดว่าจะเบิกจ่ายได้ 3.59 ล้านล้านบาท คิดเป็นอัตราเบิกจ่ายที่ร้อยละ 94.8 ซึ่งประกอบด้วยรายจ่ายประจำคาดว่าจะเบิกจ่ายได้ร้อยละ 100.0 หรือเบิกจ่ายได้ 3.03 ล้านล้านบาท และรายจ่ายลงทุนที่ร้อยละ 74.0 หรือเบิกจ่ายได้ 0.56 ล้านล้านบาท

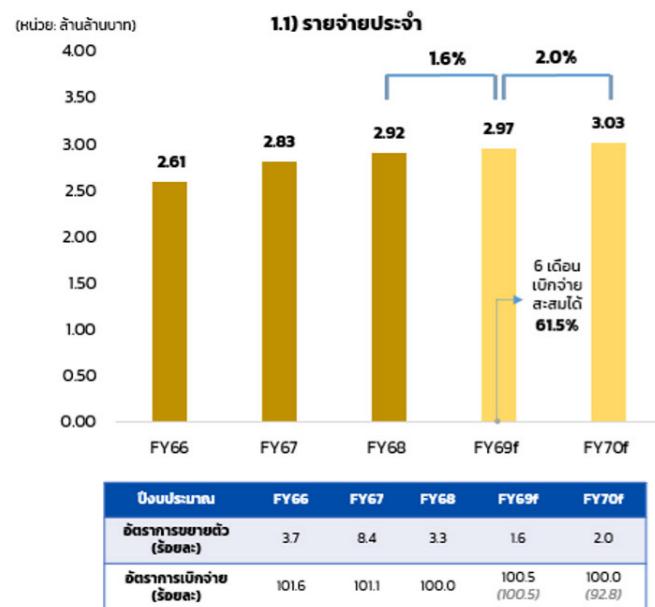
สำหรับสมมติฐานการเบิกจ่ายรายจ่ายเหลือมปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 คาดว่าจะเบิกจ่ายได้ที่ร้อยละ 99.3 ประกอบด้วยรายจ่ายประจำที่คาดว่าจะเบิกจ่ายได้ 0.06 ล้านล้านบาท และรายจ่ายลงทุนที่คาดว่าจะเบิกจ่ายได้ 0.26 ล้านล้านบาท ในขณะที่รายจ่ายเหลือมปีงบประมาณพ.ศ. 2570 คาดว่าจะเบิกจ่ายได้ที่ร้อยละ 92.4 ประกอบด้วยรายจ่ายประจำที่คาดว่าจะเบิกจ่ายได้ 0.06 ล้านล้านบาท และรายจ่ายลงทุนที่คาดว่าจะเบิกจ่ายได้ 0.15 ล้านล้านบาท

ภาพที่ 13 สมมติฐานการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 – พ.ศ. 2570

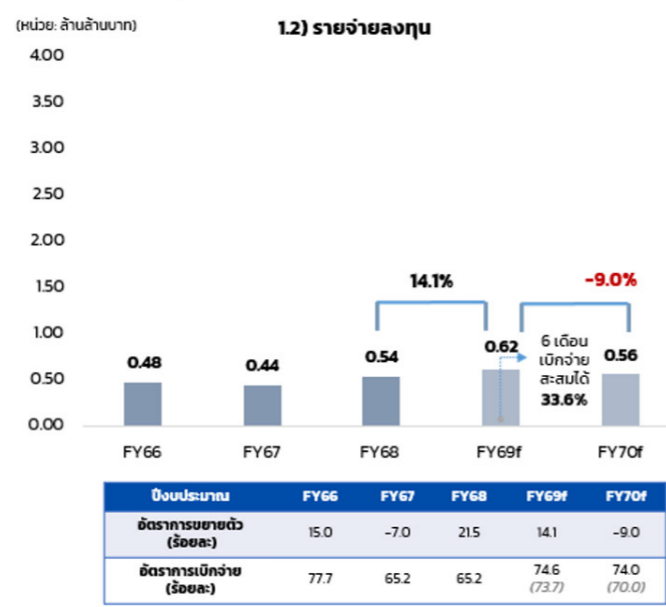

ปีงบประมาณ	FY66	FY67	FY68	FY69f	FY70f
อัตราการขยายตัว (ร้อยละ)	53	6.0	5.8	35	0.1
อัตราการเบิกจ่าย (ร้อยละ)	97.0	90.9	92.3	94.9 (94.6)	94.8 (88.2)

() งบประมาณการครั้งก่อนหน้า (ณ เดือนมกราคม 2569)

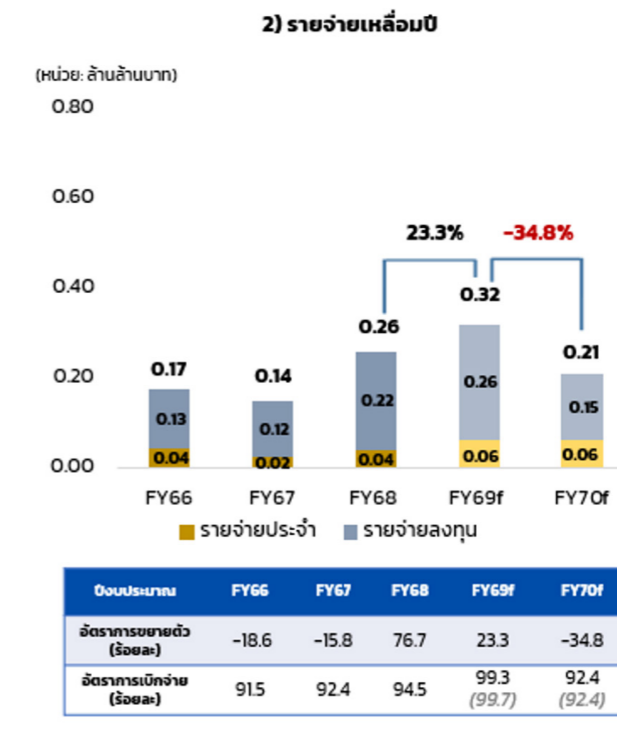
() งบประมาณการครั้งก่อนหน้า (ณ เดือนมกราคม 2569)

() งบประมาณการครั้งก่อนหน้า (ณ เดือนมกราคม 2569)

ที่มา: กองนโยบายเศรษฐกิจมหภาค สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

ภาพที่ 14 สมมติฐานการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายเหลือมปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 – พ.ศ. 2570

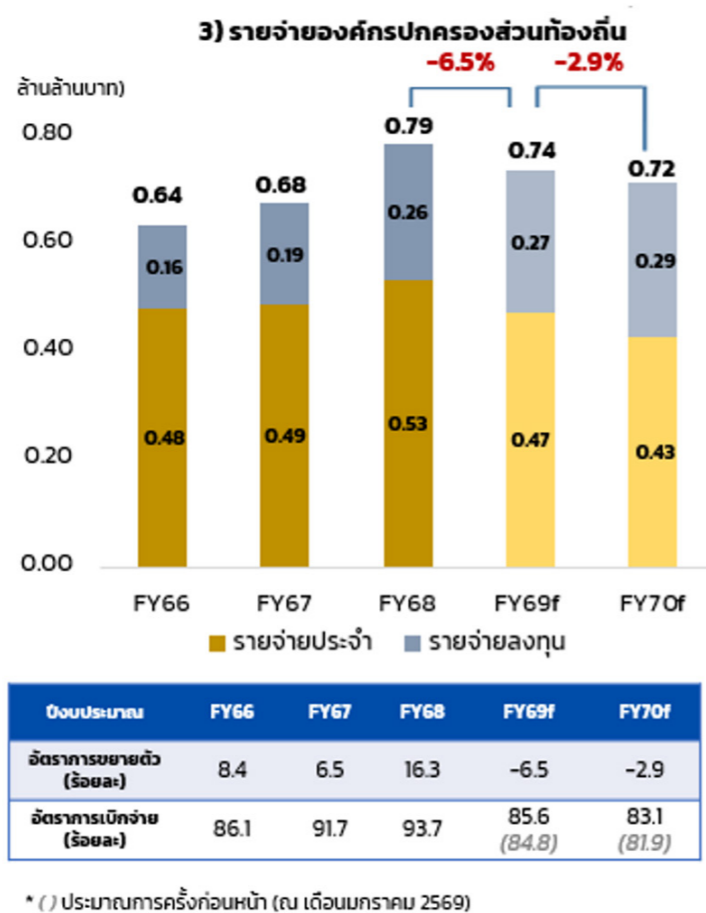
ปีงบประมาณ	FY66	FY67	FY68	FY69f	FY70f
อัตราการขยายตัว (ร้อยละ)	-18.6	-15.8	76.7	23.3	-34.8
อัตราการเบิกจ่าย (ร้อยละ)	91.5	92.4	94.5	99.3 (99.7)	92.4 (92.4)

() งบประมาณการครั้งก่อนหน้า (ณ เดือนมกราคม 2569)

ที่มา: กองนโยบายเศรษฐกิจมหภาค สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

สำหรับสมมติฐานการเบิกจ่ายรายจ่ายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ปีงบประมาณพ.ศ. 2569 คาดว่าจะเบิกจ่ายได้ที่ร้อยละ 85.6 ประกอบด้วยรายจ่ายประจำที่คาดว่าจะเบิกจ่ายได้ 0.47 ล้านล้านบาท และรายจ่ายลงทุนที่คาดว่าจะเบิกจ่ายได้ 0.27 ล้านล้านบาท ในขณะที่รายจ่ายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ปีงบประมาณ พ.ศ. 2570 คาดว่าจะเบิกจ่ายได้ที่ร้อยละ 83.1 ประกอบด้วยรายจ่ายประจำที่คาดว่าจะเบิกจ่ายได้ 0.43 ล้านล้านบาท และรายจ่ายลงทุนที่คาดว่าจะเบิกจ่ายได้ 0.29 ล้านล้านบาท

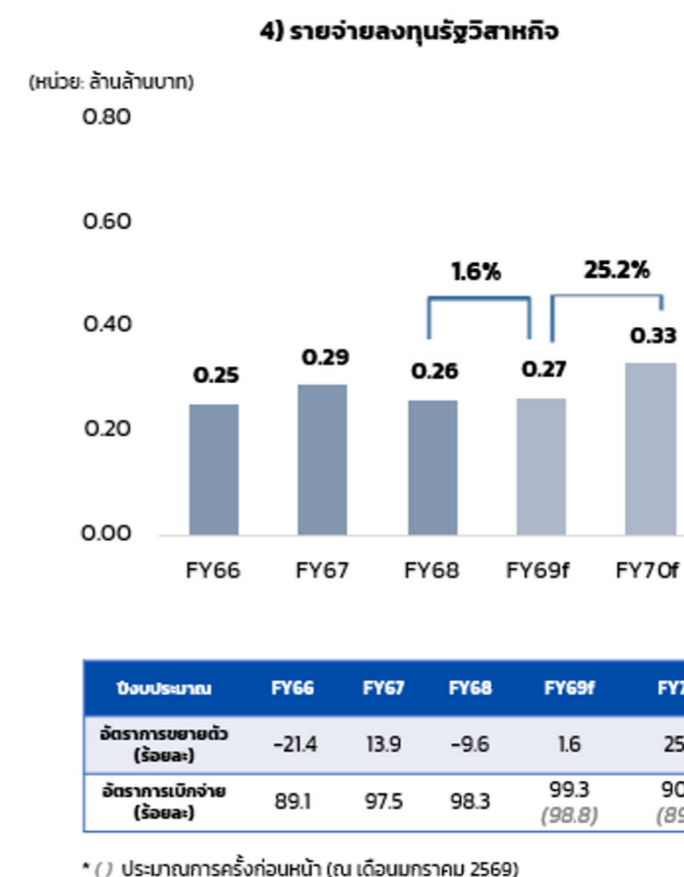
ภาพที่ 15 สมมติฐานการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 – พ.ศ. 2570

ที่มา: กองนโยบายเศรษฐกิจมหภาค สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

สำหรับสมมติฐานการเบิกจ่ายรายจ่ายลงทุนรัฐวิสาหกิจ ปีงบประมาณพ.ศ. 2569 คาดว่าจะเบิกจ่ายได้ที่ร้อยละ 99.3 หรือเบิกจ่ายได้ 0.27 ล้านล้านบาท ในขณะที่รายจ่ายลงทุนรัฐวิสาหกิจ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2570 คาดว่าจะเบิกจ่ายได้ที่ร้อยละ 90.2 หรือเบิกจ่ายได้ 0.33 ล้านล้านบาท

ภาพที่ 16 สมมติฐานการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายลงทุนรัฐวิสาหกิจ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 – พ.ศ. 2570

ที่มา: กองนโยบายเศรษฐกิจมหภาค สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

Thailand Economic Forecast in 2026

As of April 2026

Consumption

	2025	2026f
Private consumption	2.7	2.3
Public consumption	0.6	1.3

Investment

	2025	2026f
Private investment	3.5	3.2
Public investment	8.9	1.7

Inflation rate

	2025	2026f
Headline Inflation	-0.1	3.0
Core Inflation	0.8	2.1

International Trade

	2025	2026f
Exports of Goods & Services	9.2	2.4
Imports of Goods & Services	6.7	6.8
Trade Balance (Bil.US\$)	23.3	0.8
Merchandise Exports in USD	12.7	6.2
Merchandise Imports USD	13.0	13.9
Current Account (Bil.US\$)	15.9	6.0

Note: Real term expect growth rate of export and import value of goods calculated from USD term according to the BOP system.

The Fiscal Policy office Ministry of Finance

ผลการประมาณการเศรษฐกิจไทยปี 2569

ในปี 2569 เศรษฐกิจไทยจะขยายตัวที่ร้อยละ 1.6 ต่อปี (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 1.1 ถึง 2.1) การขยายตัวดังกล่าวมีแรงสนับสนุนหลักจากอุปสงค์ทั้งภายในและภายนอกประเทศ โดยด้านการส่งออก คาดว่ามูลค่าการส่งออกสินค้าในรูปเงินดอลลาร์สหรัฐจะขยายตัวที่ร้อยละ 6.2 ได้รับานิสงค์สำคัญจากการฟื้นตัวของอุปสงค์จากประเทศคู่ค้าหลัก ประกอบกับสัญญาณการส่งออกที่ขยายตัวได้อย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ไตรมาสแรก โดยเฉพาะกลุ่มอุตสาหกรรมที่ฟื้นตัวตามวัฏจักรเศรษฐกิจโลก ขณะที่ด้านการนำเข้า คาดว่ามูลค่าการนำเข้าสินค้าในรูปเงินดอลลาร์สหรัฐจะขยายตัวที่ร้อยละ 13.9 ซึ่งเป็นการขยายตัวที่สอดคล้องกับทิศทางการผลิตภาคอุตสาหกรรม โดยส่วนใหญ่เป็นการเร่งนำเข้าสินค้าทุนและวัตถุดิบ เพื่อรองรับแนวโน้มการขยายตัวของการลงทุนภาคเอกชนและการผลิตเพื่อการส่งออกในระยะต่อไป รวมถึงเป็นผลจากราคานำเข้าพลังงานที่ปรับตัวสูงขึ้น

ด้านอุปสงค์ในประเทศ มีทิศทางขยายตัวอย่างแข็งแกร่งและเป็นเครื่องยนต์สำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ โดยการบริโภคภาคเอกชน คาดว่าจะยังคงขยายตัวต่อเนื่องที่ร้อยละ 2.3 ได้รับปัจจัยหนุนจากการฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยวที่ช่วยกระจายรายได้สู่ระดับฐานราก ตลอดจนมาตรการแบ่งเบาภาระค่าครองชีพของภาครัฐที่ช่วยพยุงกำลังซื้อของครัวเรือน ขณะที่การลงทุนภาคเอกชน คาดว่าจะขยายตัวที่ร้อยละ 3.2 ซึ่งเป็นผลโดยตรงจากการขอรับการส่งเสริมการลงทุนที่เพิ่มสูงขึ้น มีการติดตามและเร่งรัดการลงทุนจริงอย่างต่อเนื่อง มีการดำเนินการ Thailand FastPass และการปลดล็อกอุปสรรคหลักที่นักลงทุนให้ความสำคัญ โดยเฉพาะในกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย (New S-Curve) และความเชื่อมั่นของนักลงทุนต่างชาติในการใช้ไทยเป็นฐานการผลิต

สำหรับภาคการคลัง จะกลับมามีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนการเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างเต็มที่ โดยคาดการณ์การบริโภคภาครัฐจะขยายตัวร้อยละ 1.3 และการลงทุนภาครัฐคาดว่าจะขยายตัวที่ร้อยละ 1.7 อันเป็นผลจากการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ 2570 ที่คาดว่าจะพิจารณาแล้วเสร็จทันตามกรอบเวลา ซึ่งจะช่วยให้เม็ดเงินกระจายลงสู่ระบบเศรษฐกิจได้อย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะโครงการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ (Mega Projects) ที่จะช่วยยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันและดึงดูดการลงทุนจากภาคเอกชน (Crowding-in effect) ได้อีกทางหนึ่ง ด้านการลงทุนของรัฐวิสาหกิจมีทิศทางการเบิกจ่ายที่ต่อเนื่องโดยครึ่งแรกของปีงบประมาณ 2569 สามารถเบิกจ่ายได้สูงถึง 1.17 แสนล้านบาท และมีอัตราการเบิกจ่ายราวร้อยละ 50.0 สูงกว่าช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา

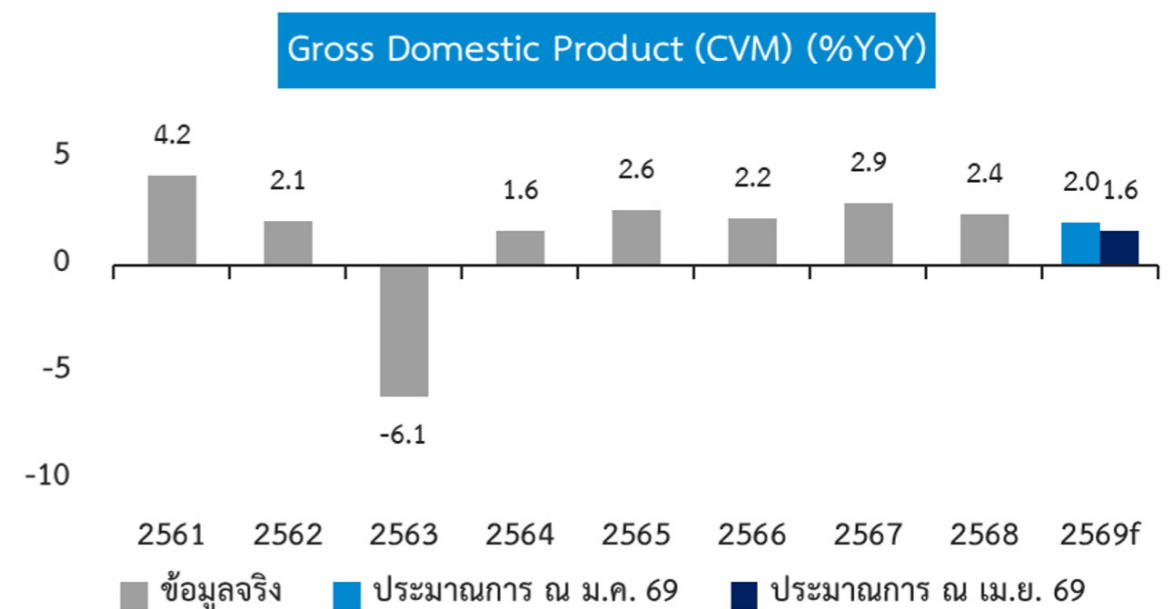
ด้านเสถียรภาพเศรษฐกิจ เสถียรภาพภายในประเทศ คาดว่าอัตราเงินเฟ้อทั่วไปจะอยู่ที่ร้อยละ 3.0 ต่อปี (ช่วงคาดการณ์ที่ 2.5 ถึง 3.5) ตามทิศทางราคาพลังงานโลกที่สูงขึ้น โดยมีสมมติฐานราคาน้ำมันดิบดูไบเฉลี่ยทั้งปีอยู่ที่ 91.0 ดอลลาร์สหรัฐต่อบาร์เรล (ช่วงคาดการณ์ที่ 86.0 ถึง 96.0 ดอลลาร์สหรัฐต่อบาร์เรล) ทั้งนี้ อัตราเงินเฟ้อยังคงอยู่ในกรอบเป้าหมาย ขณะที่เสถียรภาพภายนอกประเทศมีความแข็งแกร่ง โดยคาดว่าดุลบัญชีเดินสะพัดจะเกินดุล 6.0 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือคิดเป็นร้อยละ 1.0 ของ GDP

ทั้งนี้ ท่ามกลางความท้าทายจากภูมิรัฐศาสตร์โลก วิกฤตพลังงาน และเทคโนโลยี AI กระทรวงการคลัง ตั้งเป้าผลักดันเศรษฐกิจไทยให้เติบโตเต็มศักยภาพ สร้างโอกาสให้ SMEs และยืนยันความพร้อมในการบริหารจัดการพื้นที่ทางการคลังอย่างยืดหยุ่น โดยแม้จะยังคงยึดมั่นในกรอบวินัยการคลัง แต่ก็พร้อมดำเนินนโยบายผ่อนคลายนหากมีความจำเป็น เพื่อผลักดันเป้าหมายในการขยายสัดส่วนการลงทุนของประเทศให้เพิ่มขึ้นแตะระดับร้อยละ 30.0 ต่อ GDP โดยเฉพาะการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานด้านเศรษฐกิจสีเขียวและดิจิทัล อันจะเป็นการวางรากฐานความมั่นคงทางเศรษฐกิจของไทยอย่างยั่งยืนต่อไป

อย่างไรก็ตาม ยังควรติดตามปัจจัยที่จะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทยอย่างใกล้ชิด อาทิ 1) ความขัดแย้งในภูมิภาคตะวันออกกลางที่อาจยืดเยื้อและกระทบต่อราคาพลังงาน 2) ความผันผวนของระบบการค้าโลก โดยเฉพาะความไม่แน่นอนจากนโยบายกีดกันทางการค้า 3) สถานการณ์เอลนีโญที่อาจทำให้เกิดวิกฤตอุทกภัยสูงและภัยแล้ง และ 4) ความเปราะบางทางการเงิน โดยเฉพาะระดับหนี้ครัวเรือนและหนี้ธุรกิจ (SMEs) ที่ยังอยู่ในระดับสูง

ภาพที่ 17 ประมาณการอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง (สศค.)

* หมายเหตุ f หมายถึงประมาณการ

1. การบริโภคภาคเอกชนที่แท้จริงแบบปริมาณลูกโซ่

ประจำไตรมาสที่ 1 ปี 2569 การบริโภคภาคเอกชนที่แท้จริงในรูปปริมาณลูกโซ่ขยายตัวที่ร้อยละ 3.2 ต่อปี ขยายตัวชะลอลงจากไตรมาสก่อนหน้าที่ขยายตัวที่ร้อยละ 3.3 ซึ่งเป็นผลมาจากการใช้จ่ายที่ชะลอลงในหมวดสินค้าคงทนที่ขยายตัวร้อยละ 6.8 ต่อปี เมื่อเทียบกับการขยายตัวร้อยละ 12.2 ในไตรมาสก่อนหน้าเป็นสำคัญ อันเนื่องมาจากปัจจัยฐานสูงในไตรมาสก่อนหน้าที่มีการเร่งการซื้อรถไฟฟ้าก่อนที่มาตรการสนับสนุนรถไฟฟ้า 3.0 จะสิ้นสุดลง อย่างไรก็ตาม การใช้จ่ายสำหรับการซื้อรถไฟฟ้ายังคงขยายตัวที่อัตราสูงที่ร้อยละ 121.4 ต่อปี อันเนื่องมาจากปัจจัยด้านน้ำมันที่ปรับตัวสูงขึ้น จากสถานการณ์ความขัดแย้งระหว่างสหรัฐฯ และอิหร่าน นอกจากนี้ การใช้จ่ายในหมวดบริการ ขยายตัวในอัตราชะลอลงเช่นกันที่ร้อยละ 2.2 ต่อปี เมื่อเทียบกับการขยายตัวร้อยละ 2.9 ในไตรมาสก่อนหน้า แต่การใช้จ่ายในหมวดสินค้ากึ่งคงทนและสินค้าไม่คงทน ขยายตัวร้อยละ 3.5 และร้อยละ 3.5 เติบโตขึ้นจากการขยายตัวร้อยละ 2.6 และร้อยละ 2.5 ในไตรมาสที่ 4 ปี 2568 ตามลำดับ โดยในส่วนของสินค้าไม่คงทน พบว่าตามการใช้จ่ายด้านอาหารที่ขยายตัวร้อยละ 3.0 ชะลอลงจากการขยายตัวร้อยละ 4.4 ในไตรมาสก่อนหน้า และการใช้จ่ายสินค้าไม่คงทนที่ไม่ใช่อาหาร ขยายตัวร้อยละ 4.1 ขยายตัวจากการขยายตัวร้อยละ 0.7 ในไตรมาสก่อนหน้า อันเนื่องมาจากการใช้ไฟฟ้าในครัวเรือนที่เพิ่มมากขึ้น

อย่างไรก็ตาม การบริโภคภาคเอกชนในอนาคตยังคงมีความเสี่ยง เนื่องจากภาวะทางการคลังที่เพิ่มมากขึ้น มาตรการระยะสั้นที่เริ่มสิ้นสุดลง สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจชะลอลง รวมทั้งปัจจัยความไม่สงบและเสถียรภาพทางการเมืองที่ลดลง ทำให้ประชาชนระมัดระวังการใช้จ่ายมากขึ้น ส่งผลให้ดัชนีความเชื่อมั่นของผู้บริโภคเกี่ยวกับภาวะเศรษฐกิจโดยรวมในไตรมาสนี้อยู่ที่ระดับ 52.3 ซึ่งยังคงต่ำกว่าที่ระดับ 100

โดยในรายละเอียดของการบริโภคเอกชนที่แท้จริงในไตรมาสที่ 1 นั้น พบว่าการขยายตัวที่ร้อยละ 3.2 เป็นการขยายตัวต่อเนื่องของการบริโภคหมวดหมวดภัตตาคารและโรงแรม ที่ขยายตัวเร่งขึ้นที่ร้อยละ 5.0 จากร้อยละ 3.2 ในไตรมาสก่อนหน้า หมวดขนส่ง ขยายตัวร้อยละ 6.2 เติบโตขึ้นจากการขยายตัวร้อยละ 5.5 ในไตรมาสที่ 4 ปี 2568 และในหมวดอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ ขยายตัวชะลอลง ในอัตรา ร้อยละ 3.2 จากการขยายตัวร้อยละ 3.3 ในไตรมาสก่อนหน้า

ทั้งนี้ เมื่อจำแนกตามประเภทสินค้า พบว่าการอุปโภคบริโภคในสินค้าคงทน และบริการ ขยายตัว ร้อยละ 6.8 และ 3.5 ขยายตัวชะลอลงจากร้อยละ 12.2 ร้อยละ 2.9 ตามลำดับ แต่การอุปโภคบริโภคในสินค้า กึ่งคงทน และไม่คงทน ขยายตัวร้อยละ 3.5 และ 3.5 ขยายตัวเร่งขึ้นจากร้อยละ 2.6 ร้อยละ 2.5 ตามลำดับ

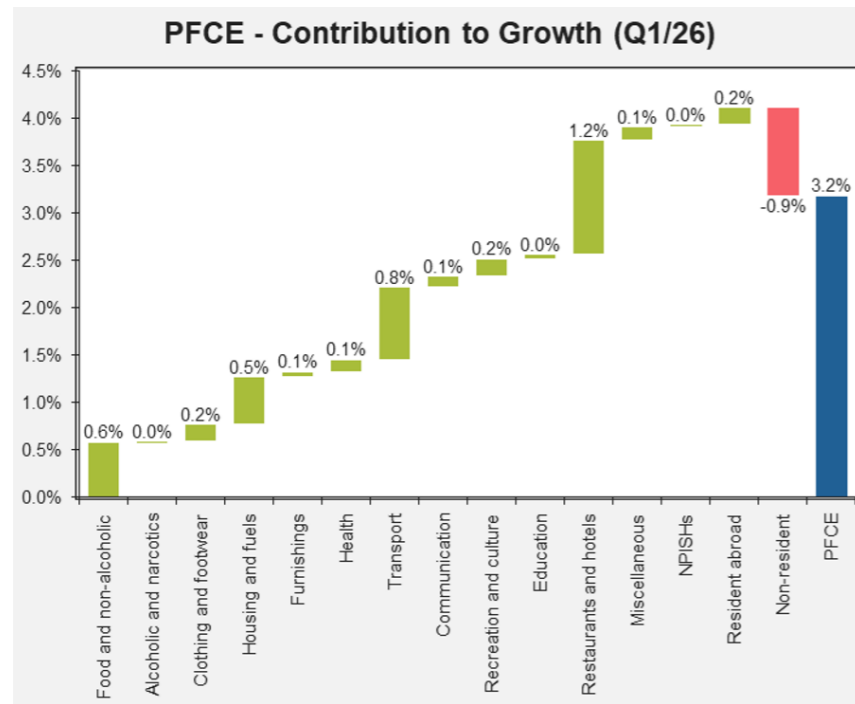
ในรายละเอียดรายหมวด พบว่า หมวดอาหารและเครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์ ขยายตัวร้อยละ 2.9 ชะลอลงจากร้อยละ 4.3 ในไตรมาสที่ 4 ปี 2568 โดยการบริโภคอาหารและการบริโภคเครื่องดื่มที่ไม่มี แอลกอฮอล์ ขยายตัวร้อยละ 3.0 และร้อยละ 2.4 ชะลอลงจากร้อยละ 4.4 และร้อยละ 3.3 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามลำดับ หมวดเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์และยาสูบ ขยายตัวร้อยละ 0.2 ต่อเนื่องจากการขยายตัวร้อยละ 0.1 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการบริโภคยาสูบ ที่ปรับตัวดีขึ้น ขณะที่การบริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ชะลอตัว หมวดที่อยู่อาศัย ประปา ไฟฟ้า ก๊าซ และเชื้อเพลิงอื่น ๆ ขยายตัวร้อยละ 4.1 เทียบกับการลดลง ร้อยละ 0.1 ในไตรมาส 4/2568 โดยการใช้จ่าย ด้านการใช้ไฟฟ้า ก๊าซ และเชื้อเพลิงอื่น ๆ ขยายตัวร้อยละ

10.3 เติบโตขึ้นจากที่ลดลงร้อยละ 3.4 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการใช้ไฟฟ้าของครัวเรือนที่เพิ่มขึ้น ขณะที่ การใช้จ่ายบริการด้านที่อยู่อาศัยและน้ำประปา ขยายตัวร้อยละ 1.0 ชะลอลงจากการขยายตัวร้อยละ 1.4 ใน ไตรมาสก่อนหน้า หมวดขนส่ง ขยายตัวร้อยละ 6.2 เติบโตขึ้นจากการขยายตัวร้อยละ 5.5 ในไตรมาสที่ 4 ปี 2568 โดยการใช้จ่ายด้านอุปกรณ์ขนส่งส่วนบุคคลขยายตัว ร้อยละ 3.2 ปรับตัวดีขึ้นจากการลดลงร้อยละ 1.3 ในไตรมาสก่อนหน้า ขณะที่การใช้จ่ายซื้อยานพาหนะและการใช้จ่ายด้านบริการขนส่งขยายตัวร้อยละ 16.3 และร้อยละ 1.5 ชะลอลงจากการขยายตัวร้อยละ 26.4 และร้อยละ 1.6 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามลำดับ หมวดสื่อสาร ขยายตัวร้อยละ 2.7 ต่อเนื่องจากการขยายตัวร้อยละ 2.6 ในไตรมาสที่ 4 ปี 2568 โดยการใช้จ่าย ด้านบริการสื่อสาร ขยายตัวร้อยละ 2.7 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 2.4 ในไตรมาสก่อนหน้า การใช้จ่าย ด้านบริการ ไปรษณีย์ ขยายตัวร้อยละ 2.7 ขณะที่การใช้จ่ายด้านอุปกรณ์สื่อสาร ขยายตัวร้อยละ 3.5 ชะลอลง จากการขยายตัวร้อยละ 6.3 ในไตรมาสก่อนหน้า หมวดภัตตาคารและโรงแรม ขยายตัวร้อยละ 5.0 เติบโตขึ้น จากการขยายตัว ร้อยละ 3.2 ในไตรมาสที่ 4 ปี 2568 โดยการใช้จ่ายบริการภัตตาคารและการใช้จ่าย ด้านบริการโรงแรมขยายตัวร้อยละ 5.9 และร้อยละ 3.7 เติบโตขึ้นจากการขยายตัวร้อยละ 3.9 และร้อยละ 2.0 ในไตรมาสก่อนหน้าตามลำดับ ปัจจัยหลักมาจากการเพิ่มขึ้นของปริมาณนักท่องเที่ยวและรายรับจากนักท่องเที่ยว หมวดสินค้าและบริการอื่น ๆ ขยายตัวร้อยละ 1.1 ชะลอลงจากการขยายตัวร้อยละ 1.4 ในไตรมาสที่ 4 ปี 2568 โดยการใช้จ่ายด้านการดูแลส่วนบุคคลและการใช้จ่ายด้านบริการอื่น ๆ ที่ขยายตัวร้อยละ 8.0 และร้อยละ 6.3 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 7.5 และร้อยละ 4.3 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามลำดับ ขณะที่ การใช้จ่ายด้านบริการ ด้านการเงิน และการใช้จ่ายด้านเครื่องประดับส่วนบุคคลลดลง

เมื่อพิจารณาองค์ประกอบของการเจริญเติบโต (contribution to growth) ของการบริโภคภาคเอกชนที่แท้จริงในไตรมาสที่ 1 ปี 2569 ซึ่งการบริโภคภาคเอกชนที่แท้จริงในรูปปริมาณลูกโซ่ขยายตัวที่ร้อยละ 3.2 ได้ อันเนื่องมาจากการขยายตัวในหลายภาคส่วน นำโดย (1) หมวดโรงแรมและภัตตาคาร ขยายตัวร้อยละ 5.0 ต่อปี คิดเป็นสัดส่วนต่อการเติบโตของการบริโภคภาคเอกชนที่แท้จริง (Contribution to Real PFCE Growth) อยู่ที่ร้อยละ 1.2 (2) หมวดการขนส่ง ขยายตัวร้อยละ 6.2 ต่อปี คิดเป็นสัดส่วนต่อการเติบโตของการบริโภค ภาคเอกชนที่แท้จริง อยู่ที่ร้อยละ 0.8 (3) หมวดอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ ขยายตัวร้อยละ 2.9 ต่อปี คิดเป็นสัดส่วนต่อการเติบโตของการบริโภคภาคเอกชนที่แท้จริง อยู่ที่ร้อยละ 0.6 (4) หมวดที่อยู่อาศัย ประปา ไฟฟ้า ก๊าซ และเชื้อเพลิงอื่น ๆ ขยายตัวร้อยละ 4.1 ต่อปี คิดเป็นสัดส่วนต่อการเติบโตของการบริโภค ภาคเอกชนที่แท้จริง อยู่ที่ร้อยละ 0.5 (5) หมวดนันทนาการและวัฒนธรรม ขยายตัวร้อยละ 2.5 ต่อปี คิดเป็นสัดส่วนต่อการเติบโตของการบริโภคภาคเอกชนที่แท้จริง อยู่ที่ร้อยละ 0.2

ภาพที่ 18 มูลค่าขององค์ประกอบของการเจริญเติบโต (Contribution to Growth)

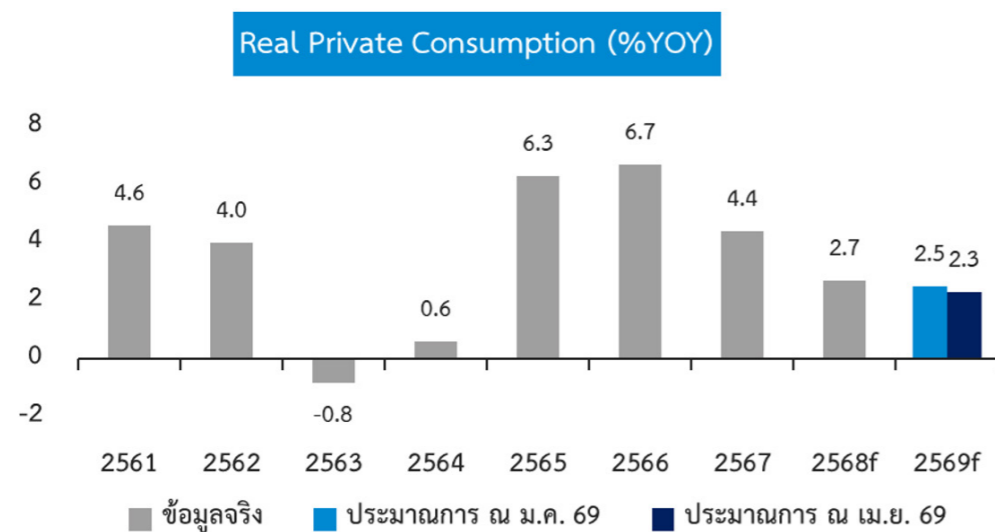
ของการบริโภคภาคเอกชนที่แท้จริง (%YoY)

ที่มา: สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
คำนวณโดยสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง (สศค.)

สำหรับในปี 2569 คาดว่าจะยังคงขยายตัวได้ต่อเนื่องที่ร้อยละ 2.3 เนื่องจากได้รับปัจจัยหนุนจากการซื้อขายยานยนต์ไฟฟ้าอันเนื่องมาจากราคาน้ำมันที่เพิ่มสูงขึ้น การฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยวที่ช่วยกระจายรายได้สู่ระดับฐานราก ตลอดจนจนมาตรการแบ่งเบาภาระค่าครองชีพของภาครัฐที่ช่วยพยุงกำลังซื้อของครัวเรือน และมาตรการกระตุ้นการบริโภคของภาครัฐบาลในระยะข้างหน้า เช่น มาตรการไทยช่วยไทยพลัส

ภาพที่ 19 ประเมินการอัตราการขยายตัวของภาคเอกชนที่แท้จริง

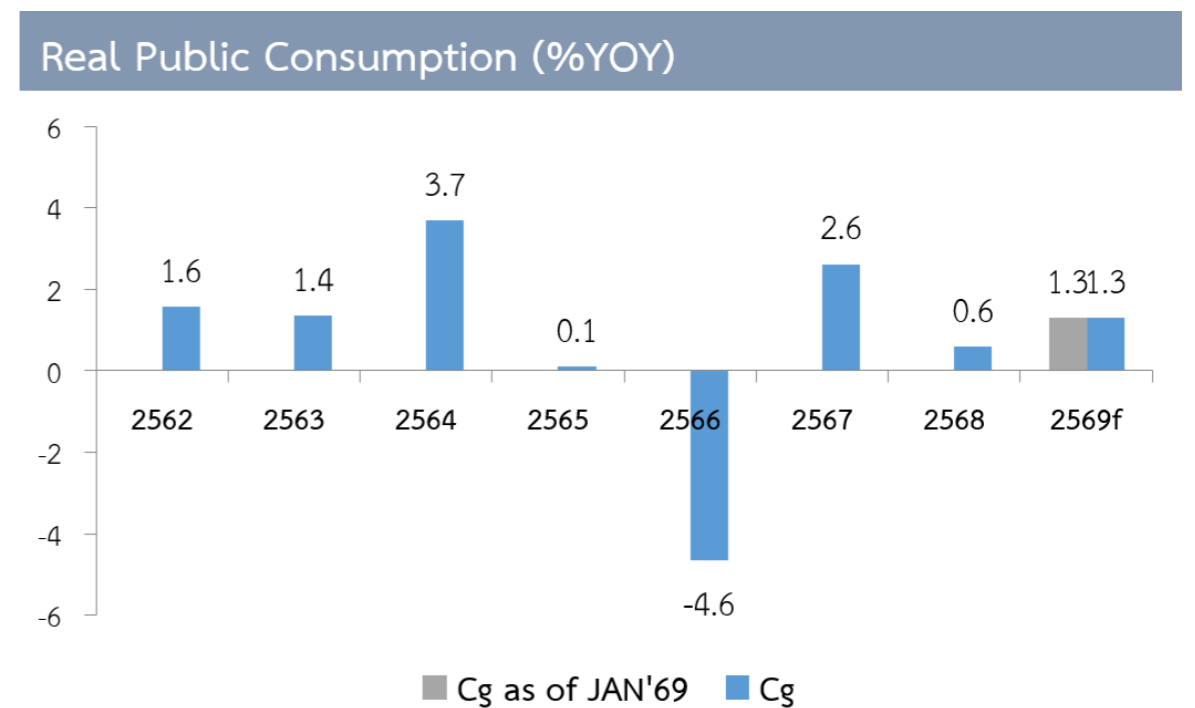
ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง (สศค.)
*หมายเหตุ f หมายถึงประมาณการ

2. การบริโภคภาครัฐที่แท้จริงแบบปริมาณลูกโซ่

ในไตรมาส 1 ปี 2569 การบริโภคภาครัฐที่แท้จริงแบบปริมาณลูกโซ่ขยายตัวร้อยละ 3.4 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 1.3 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยเป็นผลมาจากค่าซื้อสินค้าและบริการ และรายจ่ายการโอนเพื่อสวัสดิการสังคมที่ไม่เป็นตัวเงินสำหรับสินค้าและบริการในระบบตลาดขยายตัวร้อยละ 5.8 และร้อยละ 20.7 เร่งขึ้นจากร้อยละ 2.8 และร้อยละ 2.4 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามลำดับ ส่วนค่าตอบแทนแรงงานขยายตัวร้อยละ 0.2 ชะลอลงจากร้อยละ 0.7 ในไตรมาสก่อน สำหรับอัตราการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำในไตรมาสนี้อยู่ที่ร้อยละ 22.0 (ต่ำกว่าอัตราเบิกจ่ายร้อยละ 39.3 ในไตรมาสก่อนหน้า และร้อยละ 22.7 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน)

ในปี 2569 สศค. คาดว่า การบริโภคภาครัฐจะขยายตัวที่ร้อยละ 1.3 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 0.8 ถึง 1.8) ตามวงเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 จำนวน 3.78 ล้านล้านบาท ซึ่งประกอบด้วยวงเงินรายจ่ายประจำ จำนวน 2.95 ล้านล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 1.1 ทั้งนี้ คาดว่ารายจ่ายประจำในปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 จะเบิกจ่ายได้ 2.97 ล้านล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 1.6 หรือคิดเป็นอัตราเบิกจ่ายร้อยละ 100.5 ของวงเงินงบประมาณรายจ่ายประจำ โดยมีสาเหตุมาจากแนวโน้มของอัตราการเบิกจ่ายเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าจากมาตรการเร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณและการใช้จ่ายภาครัฐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 รวมทั้งแผนการใช้จ่ายงบประมาณผ่านโครงการกระตุ้นเศรษฐกิจและโครงการอื่น ๆ ที่สำคัญตามนโยบายของรัฐบาล

ภาพที่ 20 ประเมินการอัตราการขยายตัวของภาคภาครัฐที่แท้จริงแบบปริมาณลูกโซ่ ปี 2569

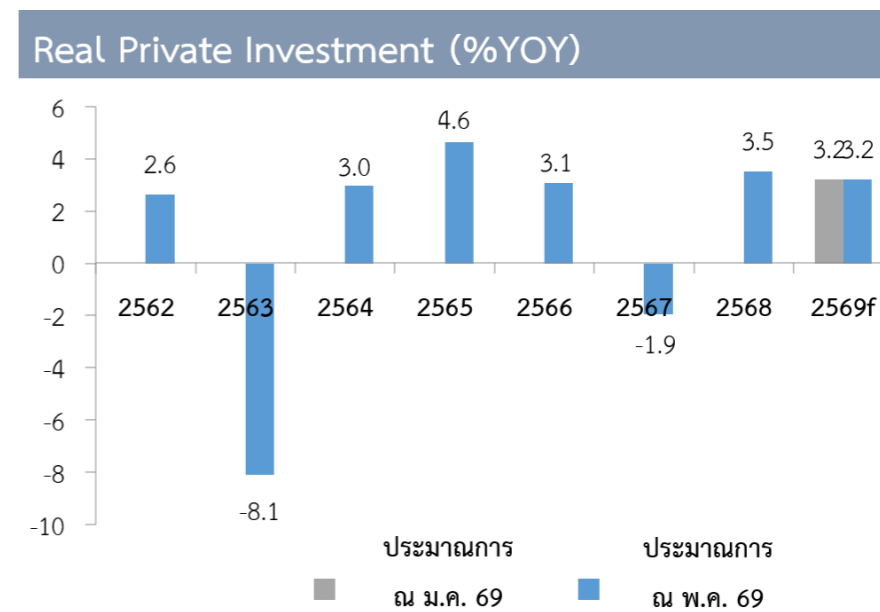
ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง (สศค.)
*หมายเหตุ f หมายถึงประมาณการ

3. การลงทุนภาคเอกชนที่แท้จริง

การลงทุนเอกชนที่แท้จริงในไตรมาสที่ 1 ปี 2569 ขยายตัวร้อยละ 10.1 ต่อปี เร่งขึ้นจากไตรมาสที่ 4 ปี 2568 ที่ขยายตัวร้อยละ 6.5 ต่อปี โดยเป็นการขยายตัวทั้งด้านการก่อสร้างและด้านเครื่องมือเครื่องจักร โดยการลงทุนในด้านเครื่องมือเครื่องจักรขยายตัวร้อยละ 11.5 ขยายตัวต่อเนื่องจากไตรมาสก่อนที่ขยายตัวร้อยละ 6.8 ตามการขยายตัวของการลงทุนในหมวดยานพาหนะที่เพิ่มขึ้นสอดคล้องกับยอดการจดทะเบียนรถยนต์นั่งส่วนบุคคลและการนำเข้าอุปกรณ์การบิน และหมวดเครื่องจักรเครื่องมืออื่น ๆ ที่ขยายตัวในกลุ่มเครื่องจักรอุตสาหกรรม สอดคล้องกับการเพิ่มขึ้นของการนำเข้าเครื่องจักรเพื่อการใช้งานทั่วไป อย่างไรก็ตาม การลงทุนในอุปกรณ์สำนักงานชะลอลงตามการชะลตัวของการลงทุนในคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ต่อพ่วง ในส่วนการลงทุนด้านการก่อสร้างขยายตัวที่ร้อยละ 3.0 ชะลอลงจากไตรมาสก่อนที่ขยายตัวร้อยละ 4.8 โดยหมวดก่อสร้างอาคารที่อยู่อาศัยขยายตัวร้อยละ 2.1 ซึ่งพื้นที่อนุญาตก่อสร้างในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑลลดลง ขณะที่พื้นที่ขออนุญาตก่อสร้างที่อยู่อาศัยในเขตเทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบลยังคงเพิ่มขึ้น ประกอบกับการก่อสร้างอาคารที่ไม่ใช่ที่อยู่อาศัยขยายตัวร้อยละ 4.9 เป็นผลจากการก่อสร้างโรงงานอุตสาหกรรมและการก่อสร้างอาคารเพื่อการพาณิชย์ที่ขยายตัวร้อยละ 9.4 และร้อยละ 1.6 ตามลำดับ และสิ่งก่อสร้างอื่น ๆ ขยายตัวร้อยละ 2.4

สำหรับทั้งปี 2569 การลงทุนภาคเอกชนที่แท้จริง คาดว่าจะขยายตัวอยู่ที่ร้อยละ 3.2 ต่อปี (ช่วงคาดการณ์ร้อยละ 2.7 ถึง 3.7) โดยมีปัจจัยบวกมาจากการขอรับการส่งเสริมการลงทุนที่เพิ่มสูงขึ้น มีการติดตามและเร่งรัดการลงทุนจริงอย่างต่อเนื่อง มีการดำเนินการ Thailand FastPass และการปลดล็อกอุปสรรคหลักที่นักลงทุนให้ความสำคัญ โดยเฉพาะในกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย (New S-Curve) และความเชื่อมั่นของนักลงทุนต่างชาติในการใช้ไทยเป็นฐานการผลิต นอกจากนี้โครงการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ (Mega Projects) ของภาครัฐจะช่วยยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันและดึงดูดการลงทุนจากภาคเอกชน แต่ยังคงติดตามปัจจัยที่จะส่งผลกระทบ ได้แก่ ความขัดแย้งในภูมิภาค ตะวันออกกลางที่อาจยืดเยื้อและกระทบต่อราคาพลังงาน ความผันผวนของระบบการค้าโลกโดยเฉพาะความไม่แน่นอนจากนโยบายกีดกันทางการค้า และความเปราะบางทางการเงิน โดยเฉพาะระดับหนี้ครัวเรือนและหนี้ธุรกิจ (SMEs) ที่ยังอยู่ในระดับสูง

ภาพที่ 21 ประมาณการอัตราการขยายตัวของการลงทุนภาคเอกชนที่แท้จริง

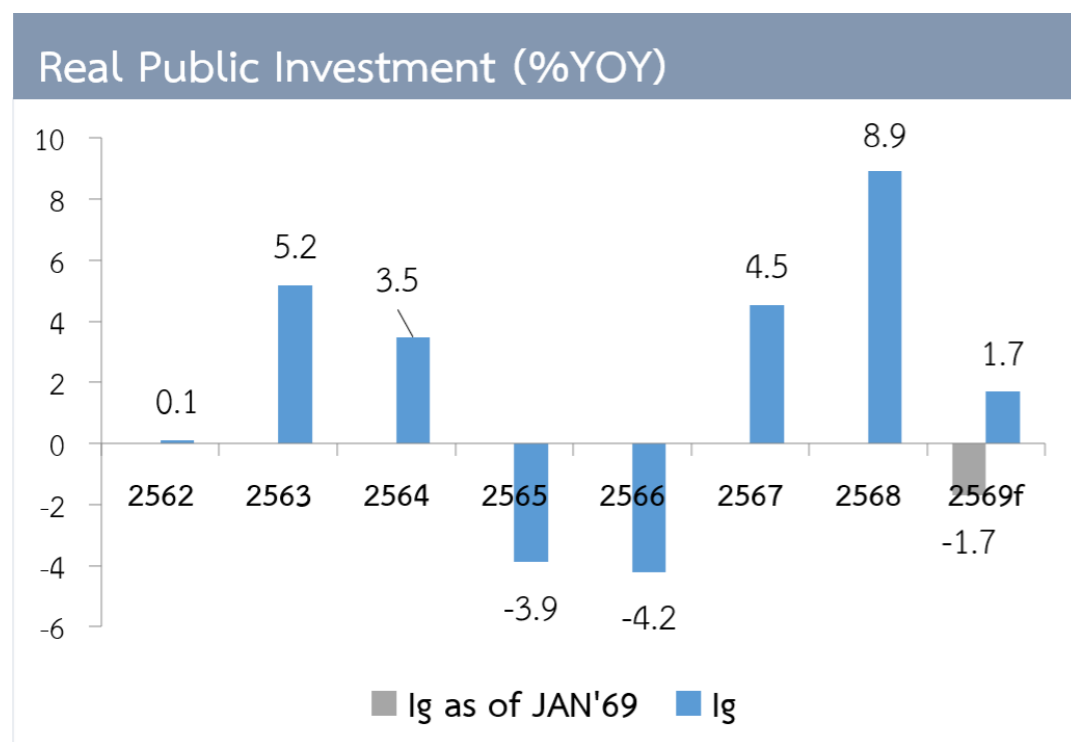
ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง (สศค.)
*หมายเหตุ f หมายถึงประมาณการ

4. การลงทุนภาครัฐที่แท้จริงแบบปริมาณลูกโซ่

ในไตรมาส 1 ปี 2569 การลงทุนภาครัฐที่แท้จริงแบบปริมาณลูกโซ่ขยายตัวร้อยละ 9.4 ชะลอลงจากร้อยละ 13.3 ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับการชะลอตัวของการลงทุนในหมวดก่อสร้างที่ขยายตัวร้อยละ 8.3 ชะลอลงจากร้อยละ 15.6 ในไตรมาส ก่อนหน้า ขณะที่การลงทุนในหมวดเครื่องจักรเครื่องมือขยายตัวร้อยละ 13.5 เร่งขึ้นจากร้อยละ 4.6 ในไตรมาสก่อนหน้า สำหรับอัตราการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายลงทุนในไตรมาสนี้อยู่ที่ร้อยละ 15.1 (ต่ำกว่าอัตราเบิกจ่ายร้อยละ 19.0 ในไตรมาสก่อนหน้า แต่สูงกว่าร้อยละ 14.4 ในไตรมาส เดียวกันของปีก่อน)

ในปี 2569 สศค. คาดว่า การลงทุนภาครัฐจะขยายตัวที่ร้อยละ 1.7 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 1.2 ถึง 2.2) ตามวงเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 จำนวน 3.78 ล้านล้านบาท ซึ่งประกอบด้วยวงเงินรายจ่ายลงทุน จำนวน 8.25 แสนล้านบาท ลดลงจากปีก่อนร้อยละ 0.4 ทั้งนี้ คาดว่ารายจ่ายลงทุนในปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 จะเบิกจ่ายได้ 6.2 แสนล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 14.1 หรือคิดเป็นอัตราเบิกจ่ายร้อยละ 74.6 ของวงเงินงบประมาณรายจ่ายลงทุน โดยมีสาเหตุมาจากแนวโน้มของอัตราการเบิกจ่ายเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าจากมาตรการเร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณและการใช้จ่ายภาครัฐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 ตลอดจนแผนการใช้จ่ายงบประมาณผ่านโครงการกระตุ้นเศรษฐกิจและโครงการอื่น ๆ ที่สำคัญตามนโยบายของรัฐบาล

ภาพที่ 22 ประเมินการอัตราการขยายตัวของการลงทุนภาครัฐที่แท้จริงแบบปริมาณลูกโซ่ ปี 2567 และปี 2568

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง (สศค.)
*หมายเหตุ f หมายถึงประมาณการ

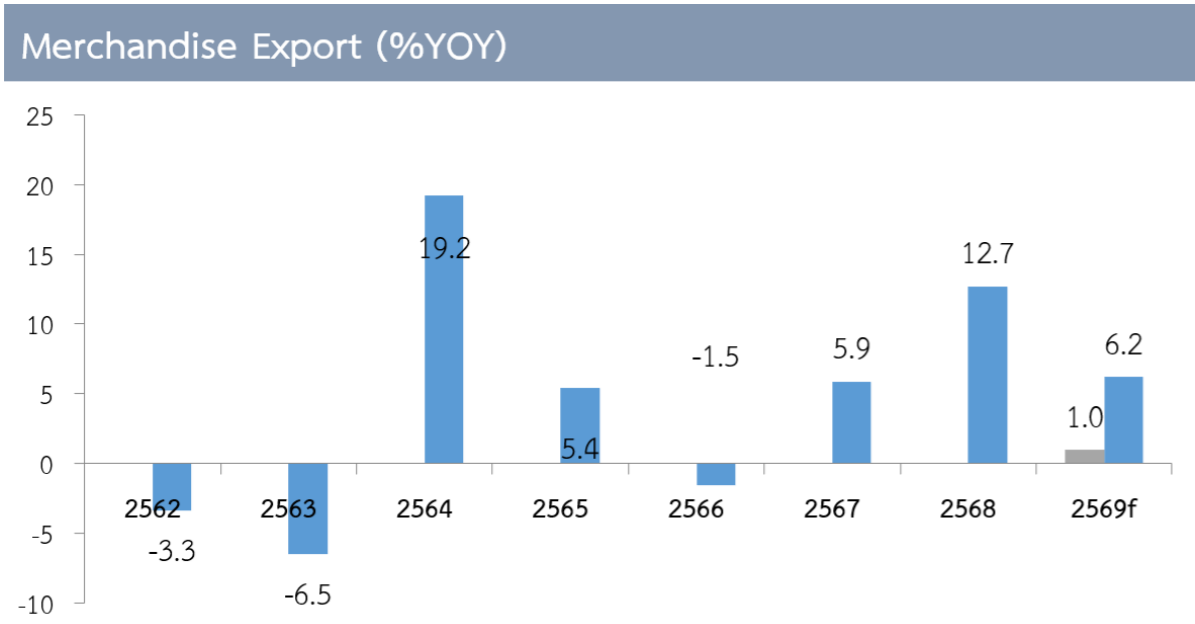
5. มูลค่าส่งออกสินค้าในรูปดอลลาร์สหรัฐ

ในไตรมาส 1 ปี 2569 มูลค่าการส่งออกสินค้ามีมูลค่า 95,096 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยขยายตัวร้อยละ 17.8¹ เมื่อเทียบช่วงเดียวกันของปีก่อน ซึ่งเป็นการขยายตัวสูงสุดในรอบ 17 ไตรมาส ทั้งนี้ สำหรับการขยายตัวในไตรมาสดังกล่าวมาจากกลุ่มสินค้าในหมวดสำคัญ อาทิ ทูเรียม เป็ด-ไก่กระป๋องและแปรรูปผลิตภัณฑ์ยาง อาหารสัตว์ คอมพิวเตอร์ ชิ้นส่วนและอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ แผงวงจรรวมและชิ้นส่วน อุปกรณ์สื่อสารโทรคมนาคม เครื่องใช้ไฟฟ้า ผลิตภัณฑ์โลหะ และเครื่องจักรและอุปกรณ์ เป็นสำคัญ ขณะที่กลุ่มสินค้าในหมวดสำคัญที่หดตัว อาทิ ข้าว ยาง น้ำตาล เครื่องดื่ม และรถยนต์นั่ง เป็นสำคัญ โดยในมิติตลาดคู่ค้าหลัก พบว่า การส่งออกไปยังตลาดคู่ค้าหลักส่วนใหญ่ยังคงขยายตัวอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะตลาดสหรัฐ ที่ขยายตัวร้อยละ 41.8 และตลาดสหภาพยุโรป (27) (ไม่รวมสหราชอาณาจักร) ขยายตัวที่ร้อยละ 20.1 นอกจากนี้ ยังมีตลาดอาเซียน (5) ตลาดญี่ปุ่น ตลาดจีน ตลาดอินเดีย และตลาดออสเตรเลีย ที่ขยายตัวต่อเนื่องจากไตรมาสก่อนหน้าที่ร้อยละ 24.3 7.1 9.8 20.4 และ 54.5 ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม สำหรับตลาดที่มีมูลค่าการส่งออกลดลง อาทิ ตลาด CLMV ตลาดเกาหลีใต้ และตลาดตะวันออกกลาง ที่หดตัวร้อยละ 6.3 0.9 และ 11.5 ตามลำดับ

สำหรับมูลค่าการส่งออกสินค้าในรูปดอลลาร์สหรัฐทั้งปี 2569 สศค. คาดว่า จะขยายตัวที่ร้อยละ 6.2 (โดยมีช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 5.7 ถึง 6.7)² โดยได้รับอานิสงส์สำคัญจากการฟื้นตัวของอุปสงค์จากประเทศคู่ค้าหลัก ประกอบกับสัญญาณการส่งออกที่ขยายตัวได้อย่างต่อเนื่องของการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรม โดยเฉพาะในหมวดอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้าซึ่งสอดคล้องกับความต้องการในตลาดโลก แม้ว่าการส่งออกสินค้าเกษตรจะมีแนวโน้มของการขยายตัวที่ลดลงต่อเนื่องจากการแข่งขันทางด้านราคาของประเทศผู้ส่งออกในตลาดโลก ท่ามกลางปัจจัยเสี่ยงทางภูมิรัฐศาสตร์ของโลก ความไม่สงบบริเวณช่องแคบฮอร์มุซที่มีแนวโน้มยืดเยื้อส่งผลกระทบต่อการขนส่งโลจิสติกส์และราคาพลังงานที่ส่งผลให้ต้นทุนการผลิตสูงขึ้น และการบริโภคของประเทศคู่ค้าที่จะชะลอลง รวมถึงความเสี่ยงจากการดำเนินมาตรการทางการค้าใหม่ ๆ ของสหรัฐ ที่จะกระทบต่อการส่งออกในอนาคต

1 ฐานข้อมูลดุลการชำระเงินของธนาคารแห่งประเทศไทย
2 มูลค่าการส่งออกสินค้าตามระบบดุลการชำระเงิน (BOP basis) (คำนวณโดย สศค.)

ภาพที่ 23 ประมาณการอัตราการขยายตัวของมูลค่าส่งออกสินค้าในรูปดอลลาร์สหรัฐ

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง
 หมายเหตุ : อัตราการขยายตัวของมูลค่าการส่งออกสินค้า คิดจาก USD Term ตามระบบดุลการชำระเงิน

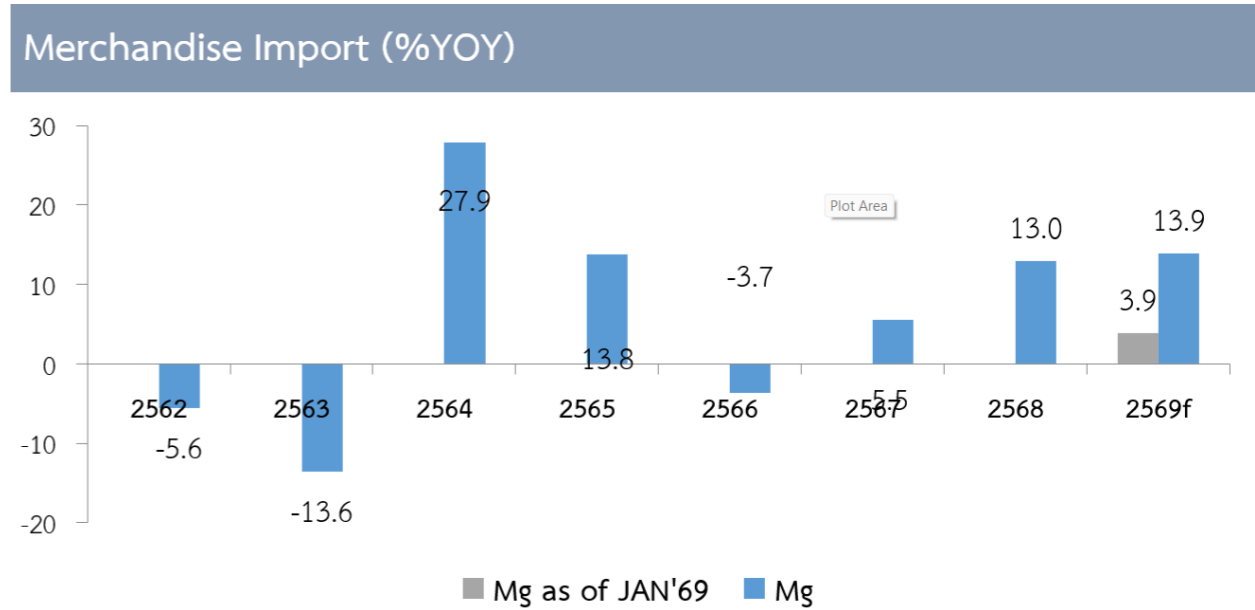
6. มูลค่านำเข้าสินค้าในรูปดอลลาร์สหรัฐ

ในไตรมาส 1 ปี 2569 มูลค่าการนำเข้าสินค้ามีมูลค่า 95,399 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยขยายตัวที่ร้อยละ 33.1³ ต่อเนื่องจากร้อยละ 17.5 ในไตรมาสก่อนหน้า และเป็นการขยายตัวสูงสุดในรอบ 18 ไตรมาส โดยมีสาเหตุจากสินค้าวัตถุดิบและสินค้าขั้นกลาง ที่ขยายตัวร้อยละ 32.8 อาทิ ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า วัสดุที่ทำด้วยโลหะ และเคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมี เป็นต้น การนำเข้าสินค้าทุนที่ขยายตัวร้อยละ 18.9 ได้แก่ เครื่องจักรกลอื่น ๆ และ ชิ้นส่วน หม้อแปลง เครื่องกำเนิดไฟฟ้า มอเตอร์ เครื่องเก็บประจุไฟฟ้า และเครื่องซักรีด เป็นต้น ประกอบกับหมวดสินค้าอุปโภคบริโภคที่ขยายตัวต่อเนื่องจากไตรมาสก่อนหน้าที่ร้อยละ 9.7 จากสินค้าในหมวดโทรศัพท์มือถือ เครื่องประดับ (ยกเว้นไข่มุกและอัญมณี) และสิ่งทอเป็นสำคัญ ในขณะที่สินค้านำเข้าอื่น ๆ ยังคงขยายตัวต่อเนื่องจากไตรมาสก่อนหน้าที่ร้อยละ 105.8 ตามการเพิ่มขึ้นของการนำเข้าสินค้ากลุ่มทองคำ (ไม่รวมทองคำรูปพรรณ) ร้อยละ 155.1

สำหรับมูลค่าการนำเข้าสินค้าในรูปดอลลาร์สหรัฐทั้งปี 2569 สศค. คาดว่า จะขยายตัวร้อยละ 13.9 (โดยมีช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 13.4 ถึง 14.4) ซึ่งเป็นการขยายตัวที่สอดคล้องกับทิศทางการผลิต ภาคอุตสาหกรรม โดยส่วนใหญ่เป็นการเร่งนำเข้าสินค้าทุนและวัตถุดิบ เพื่อรองรับแนวโน้มการขยายตัวของการลงทุนภาคเอกชนและการผลิตเพื่อการส่งออกในระยะต่อไป รวมถึงเป็นผลจากราคานำเข้าพลังงานที่ปรับตัวสูงขึ้น

³ ฐานข้อมูลดุลการชำระเงินของธนาคารแห่งประเทศไทย

ภาพที่ 24 ประมาณการอัตราการขยายตัวของมูลค่านำเข้าสินค้าในรูปดอลลาร์สหรัฐ

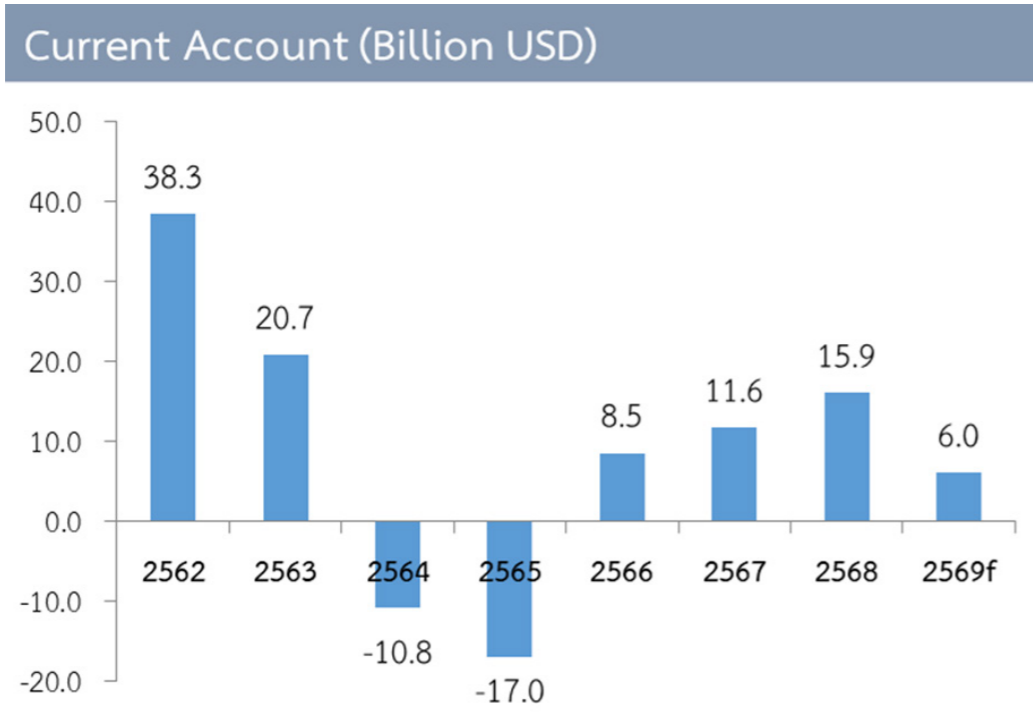
ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง
 หมายเหตุ : อัตราการขยายตัวของมูลค่าการนำเข้าสินค้า คิดจาก USD Term ตามระบบดุลการชำระเงิน

7. ดุลบัญชีเดินสะพัด

ดุลบัญชีเดินสะพัด ปี 2568 เกิดดุลทั้งสิ้น 15.9 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยได้รับแรงสนับสนุนหลักจากดุลการค้าที่เกินดุลตลอดทั้งปี โดยที่ดุลการค้าตามระบบดุลการชำระเงินเกินดุลทั้งสิ้น 23.3 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าที่ เกินดุล 21.4 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ จากมูลค่าการส่งออกที่เพิ่มขึ้นมากกว่ามูลค่าการนำเข้าที่เพิ่มขึ้นทางด้านค่าบริการ รายได้ และเงินโอน ขณะที่ดุลบริการ รายได้ปฐมภูมิ และรายได้ทุติยภูมิ ขาดดุล 12.1 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลงจากการขาดดุล 16.8 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ ในปีก่อนหน้า ตามการขาดดุลบริการค่าขนส่ง

ดุลบัญชีเดินสะพัดในช่วงไตรมาสที่ 1 ปี 2569 เกิดดุลทั้งสิ้น 3.2 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ ต่ำกว่าการเกินดุล 12.1 พันล้านดอลลาร์สหรัฐในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน แต่ปรับตัวดีขึ้นจากการขาดดุล 0.4 พันล้านดอลลาร์สหรัฐในไตรมาสก่อนหน้า โดยมีสาเหตุจากดุลบริการ รายได้ปฐมภูมิ และรายได้ทุติยภูมิที่กลับมาเกินดุลเป็นครั้งแรกในรอบ 4 ไตรมาส ที่ระดับ 3.5 พันล้านดอลลาร์สหรัฐจากรายรับภาคการท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น ขณะที่ดุลการค้ากลับมาขาดดุลเป็นครั้งแรกในรอบ 14 ไตรมาส ที่ระดับ 0.3 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ

ภาพที่ 25 ประมาณการดุลบัญชีเดินสะพัด

ที่มา : ธปท. รวบรวมและคาดการณ์โดย สศค.

ในปี 2569 คาดว่าดุลบัญชีเดินสะพัดจะเกินดุลทั้งสิ้น 6.0 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือคิดเป็นร้อยละ 1.0 ของ GDP โดยมีช่วงคาดการณ์ที่ 2.9 ถึง 9.1 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือประมาณร้อยละ 0.5 ถึง 1.5 ของ GDP) เกินดุลต่อเนื่องในอัตราที่ชะลอลงจากปี 2568 โดยคาดว่าดุลการค้าตามระบบดุลการชำระเงินจะเกินดุลทั้งสิ้น 0.8 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ เกินดุลลดลงจากปี 2568 โดยมีมูลค่าการส่งออกที่ชะลอลงมากกว่าการชะลอลงของมูลค่าการนำเข้า ทั้งนี้ คาดว่าในปี 2569 มูลค่านำเข้าสินค้าในรูปดอลลาร์สหรัฐจะขยายตัวที่ร้อยละ 13.9 ที่ขยายตัวเพิ่มตามการส่งออกที่ขยายตัวร้อยละ 6.2 อย่างไรก็ตาม แม้การส่งออกสินค้าจะชะลอลงจากปัจจัยภายนอก แต่ดุลบัญชีเดินสะพัดยังคงเกินดุลต่อเนื่อง โดยได้รับแรงสนับสนุนจากรายรับภาคการท่องเที่ยวและค่าบริการที่ยังอยู่ในระดับดี ตามการฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยวและกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้อง ซึ่งช่วยรักษาเสถียรภาพดุลการชำระเงินและเงินสำรองระหว่างประเทศให้มั่นคง

ประมาณการเงินเพื่อในปี 2569

เงินเพื่อทั่วไป (headline inflation) เดือน เม.ย. 69 เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.89 (YoY) ซึ่งเป็นการเพิ่มขึ้นในอัตราที่เร่งขึ้น และเมื่อเทียบกับเดือนที่ผ่านมาอัตราเงินเพื่อทั่วไปเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.75 (MoM) เนื่องจากราคาน้ำมันเชื้อเพลิงในประเทศปรับตัวสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ตามสถานการณ์ความขัดแย้งในภูมิภาคตะวันออกกลาง และการปิดช่องแคบฮอร์มุซที่ยังยืดเยื้อ ซึ่งส่งผลกระทบต่อเนื้อให้ค่าโดยสารสาธารณะปรับตัวสูงขึ้น รวมทั้งราคาอาหารพร้อมทานปรับตัวสูงขึ้น จากการส่งผ่านต้นทุนของผู้ประกอบการไปยังราคาจำหน่าย นอกจากนี้ ราคาผักสดปรับตัวสูงขึ้นจากสภาพอากาศที่ร้อนจัด

ทั้งนี้ เมื่อหักอาหารสดและพลังงานออกแล้ว อัตราเงินเพื่อพื้นฐาน (core inflation) สูงขึ้นร้อยละ 0.83 (YoY) และเมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า สูงขึ้นร้อยละ 0.41 (MoM) เมื่อดูองค์ประกอบของการเปลี่ยนแปลง (Contribution YoY) พบว่า หมวดพลังงาน หมวดพาหนะการขนส่งและการสื่อสาร และหมวดอื่น ๆ ที่ไม่ใช่อาหารและเครื่องดื่ม เป็นปัจจัยที่ส่งผลทำให้เงินเพื่อเพิ่มขึ้น โดยดัชนีราคาเพิ่มขึ้นที่ร้อยละ 18.87 11.38 และ 4.14 ตามลำดับ

ทั้งนี้ สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง (สศค.) คาดว่าอัตราเงินเพื่อทั่วไปจะอยู่ที่ร้อยละ 3.0 ต่อปี (ช่วงคาดการณ์ที่ 2.5 ถึง 3.5) ตามทิศทางราคาพลังงานโลกที่สูงขึ้น โดยมีสมมติฐานราคาน้ำมันดิบดูไบเฉลี่ยทั้งปีอยู่ที่ 91.0 ดอลลาร์สหรัฐต่อบาร์เรล (ช่วงคาดการณ์ที่ 86.0 ถึง 96.0 ดอลลาร์สหรัฐต่อบาร์เรล) ทั้งนี้ อัตราเงินเพื่อยังคงอยู่ในกรอบเป้าหมาย

ปัจจัยสำคัญที่ต้องติดตามในปี 69 ได้แก่ 1) ความขัดแย้งในภูมิภาคตะวันออกกลางที่อาจยืดเยื้อและกระทบต่อราคาพลังงาน 2) ความผันผวนของระบบการค้าโลก โดยเฉพาะความไม่แน่นอนจากนโยบายกีดกันทางการค้า 3) สถานการณ์เอลนีโญที่อาจทำให้เกิดวิกฤตอุทกภัยสูงและภัยแล้ง และ 4) ความเปราะบางทางการเงิน โดยเฉพาะระดับหนี้ครัวเรือนและหนี้ธุรกิจ (SMEs) ที่ยังอยู่ในระดับสูง”

ทั้งนี้ กระทรวงพาณิชย์คาดการณ์อัตราเงินเพื่อทั่วไปปี 2569 อยู่ระหว่างร้อยละ 1.5 – 2.5 (ค่ากลางร้อยละ 2.0)

Thailand's Key Economic Indicators

เครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจ (Economic Indicators) ในเดือนมีนาคม 2569

เครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจรายเดือน	2568	2568				2569			
		Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	ก.พ.	มี.ค.	YTD
ภาวะเศรษฐกิจภายนอก									
ราคาน้ำมันดิบ Dubai (ดอลลาร์สหรัฐ/บาร์เรล)/7	68.32	75.79	66.09	68.3	64.41	74.87	68.36	91.88	74.87
อัตราดอกเบี้ย Federal Fund (%) /7	4.00-4.25	4.25-4.50	4.25-4.50	4.25-4.50	3.75-4.00	3.50-3.75	3.50-3.75	3.50-3.75	3.50-3.75
ด้านอุปสงค์									
การบริโภคภาคเอกชน									
ภาษีมูลค่าเพิ่ม ณ ระดับราคาคงที่ (%YoY)/1	3.8	3.0	2.3	6.8	3.1	n.a.	2.1	n.a.	-1.7
ปริมาณจำหน่ายรถยนต์นั่งจดทะเบียนใหม่ (%YoY)/13	4.2	-12.2	6.0	7.7	24.9	27.4	5.8	16.6	27.4
ปริมาณรถจักรยานยนต์จดทะเบียนใหม่ (%YoY)/12	1.5	1.8	1.7	4.0	-1.5	1.5	1.3	6.8	1.5
ปริมาณการนำเข้าสินค้าอุปโภคบริโภคในรูปดอลลาร์สหรัฐ (%YoY)/14	4.4	4.3	5.2	5.0	3.1	2.0	3.6	1.5	2.0
ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคต่อเศรษฐกิจโดยรวม (ระดับ)/5	53.8	57.8	54.1	50.8	52.3	52.8	53.7	51.8	52.8
การลงทุนภาคเอกชน									
ปริมาณการนำเข้าสินค้าทุนในรูปดอลลาร์สหรัฐ (%YoY)/14	15.6	2.5	29.9	19.4	12.4	29.2	43.2	23.2	29.2
ปริมาณรถยนต์เชิงพาณิชย์จดทะเบียนใหม่ (%YoY)/13	-8.9	-12.8	-8.7	-8.2	-4.5	-7.7	-10.0	-4.2	-7.7
ภาษีจากการทำธุรกรรมอสังหาริมทรัพย์รวม (%YoY)/1	-9.8	-8.0	-11.1	-9.5	-10.5	n.a.	-4.9	n.a.	-9.1
ปริมาณจำหน่ายปูนซีเมนต์ (%YoY) /14	3.8	18.0	7.1	-7.4	-12.0	-7.5	-9.7	-6.3	-7.5
ดัชนีราคาวัสดุก่อสร้าง (%YoY) /4	0.3	0.3	0.4	0.4	0.1	1.0	0.3	2.6	1.0
การค้าระหว่างประเทศ									
มูลค่าการส่งออก (พื่นล้านดอลลาร์สหรัฐ); ระบบศุลกากร /4	339.6	81.5	85.3	87.3	96.4	96.2	29.4	35.2	96.2
(%YoY) /4	12.9	15.2	14.8	11.9	9.7	17.6	9.9	18.7	17.6
ราคาสินค้าส่งออก (%YoY) /4	0.7	0.8	0.5	0.5	1.0	2.3	1.8	3.1	2.3
ปริมาณการส่งออก (%YoY)/14	11.7	14.7	14.3	11.4	6.9	14.9	7.9	16.3	14.9
มูลค่าการนำเข้า (พื่นล้านดอลลาร์สหรัฐ); ระบบศุลกากร/4	344.9	80.5	86.5	87.6	91.7	105.6	32.3	38.5	105.6
(%YoY) /4	12.9	7.4	15.8	12.6	17.5	32.4	31.8	35.7	32.4
ราคาสินค้านำเข้า (%YoY) /4	2.9	3.5	1.6	2.7	3.6	6.4	4.9	5.3	6.4
ปริมาณการนำเข้า (%YoY) /14	10.1	3.8	14	9.4	14.8	24.3	25.7	29.0	24.3
ดุลการค้า (พื่นล้านดอลลาร์สหรัฐ);ระบบศุลกากร/4	-5.3	1.0	0.1	-0.3	4.7	-9.5	-2.8	-3.3	-9.5
ด้านอุปทาน									
ภาคการผลิต									
ดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตร (%YoY) /6	3.3	3.3	7.2	4.0	0.6	2.5	5.6	0.8	2.5
ดัชนีราคาสินค้าเกษตร (%YoY) /6	-9.8	-1	-11.7	-12.9	-13.7	-8.5	-10.3	-5.1	-8.5
รายได้เกษตรกรที่แท้จริง (%YoY) /14	-7.0	0.8	-4.8	-8.5	-12.4	-5.	-4.2	-4.1	-5.6
การจ้างงานภาคเกษตร (%YoY)/3	-2.8	-3.1	-0.9	-2.9	-3.2	6.0	6.0	7.3	6.0
ภาคอุตสาหกรรม									
ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม (%YoY) /9	-0.4	-0.9	1.4	-1.9	-0.3	n.a.	0.0	n.a.	0.8
มูลค่าการนำเข้าวัตถุดิบในรูปดอลลาร์สหรัฐ (%YoY)/4	12.7	4.2	9.3	8.4	29.1	56.2	53.3	64.4	56.2
ปริมาณการนำเข้าวัตถุดิบในรูปดอลลาร์สหรัฐ (%YoY)/14	17.3	8.7	14.7	14.3	31.4	40.9	38.2	48.3	40.9

เครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจ (Economic Indicators) ในเดือนมีนาคม 2569

เครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจรายเดือน	2568	2568				2569			
		Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	ก.พ.	มี.ค.	YTD
อัตราการใช้จ่ายกำลังการผลิต (%)/9	59.1	61.6	59.4	57.8	57.5	n.a.	58.2	n.a.	59.3
การจ้างงานภาคอุตสาหกรรม (%YoY)/3	-0.1	-1.7	-0.7	0.4	-0.6	1.5	4.1	-0.3	1.5
ดัชนีความเชื่อมั่นภาคอุตสาหกรรม(ระดับ)/8	89	92.3	88.6	86.9	88.2	89.1	90.0	88.6	89.1
ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ SME (SMESI)/15	50.8	52.2	50.9	48.6	51.4	50.9	52.3	48.2	50.9
ดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อ (PMI)	52.7	50	50.8	53.1	56.9	53.4	53.5	54.1	53.4
ภาคบริการ									
จำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศ (ล้านคน)/10	32.97	9.55	7.14	7.43	8.86	9.32	3.26	2.78	9.32
(%YoY) /14	-7.2	1.9	-12.2	-13.5	-6.3	-2.4	4.6	2.0	-2.4
จำนวนผู้เยี่ยมเยือนชาวไทย (%YoY)/10	3.1	3.8	4.4	3.1	1.2	2.0	3.3	0.4	2.0
การจ้างงานภาคบริการ (%YoY) /3	0.8	1.5	0.9	0.7	0.5	5.4	4.9	5.7	5.4
เสถียรภาพทางเศรษฐกิจต่างประเทศ									
อัตราแลกเปลี่ยนเฉลี่ย (บาท/ดอลลาร์สหรัฐ)/2	32.9	33.9	33.1	32.3	32.1	31.62	31.25	32.29	31.62
ดุลบัญชีเดินสะพัด (พื่นล้านดอลลาร์สหรัฐ)/2	14.6	10.5	0.6	2.7	0.9	n.a.	2.1	n.a.	2.6
ทุนสำรองทางการ (พื่นล้านดอลลาร์สหรัฐ)/2	281.9	245.3	262.4	273.3	281.9	280.5	293.9	280.5	280.5
ฐานะซื้อเงินตราต่างประเทศล่วงหน้าสุทธิ (พื่นล้านดอลลาร์สหรัฐ)/2	23.7	24.9	22.3	23.2	23.6	23.1	22.3	23.1	23.1
เสถียรภาพทางเศรษฐกิจในประเทศ									
อัตราการว่างงาน (%) /3	0.8	0.9	0.9	0.8	0.7	0.9	0.9	1.0	0.9
สัดส่วนผู้รับประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงานสะสม ต่อจำนวนผู้ประกันตน ม.33 (%)	1.84	1.88	2.07	1.99	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.
ดัชนีราคาผู้ผลิต (%YoY) /4	-2.3	-0.4	-3.6	-3.4	-1.6	1.3	-0.5	6.0	1.3
อัตราเงินเฟ้อทั่วไป (%YoY) /4	-0.14	1.08	0.37	-0.01	-0.51	-0.54	-0.88	-0.08	-0.54
อัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน (%YoY) /4	0.84	0.89	0.97	0.9	0.62	0.58	0.56	0.57	0.58
หนี้สาธารณะต่อ GDP(%) /1	66.1	64.6	64.3	64.8	66.1	n.a.	66.1	n.a.	66.1
ภาวะเศรษฐกิจต่างประเทศ									
ดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อของโลก (Global Composite PMI) (ระดับ)/16	52.1	51.8	51.2	52.6	52.6	52.3	53.3	51.0	52.3
ดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อของโลกภาคการผลิต (Global Manufacturing PMI) (ระดับ)/16	50.3	50.3	49.9	50.4	50.6	51.3	51.8	51.3	51.3
ดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อของโลกภาคบริการ (Global Service PMI) (ระดับ)/16	52.5	52.1	51.6	53.3	53.2	52.3	53.4	50.8	52.3

เครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจ (Economic Indicators) ในเดือนมีนาคม 2569

เครื่องชี้ภาวะการคลัง	FY2568	FY2568				FY2569				
		Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	ก.พ.	มี.ค.	FY/YTD	
รายจ่ายปัจจุบัน (พื่นล้านบาท)	3,464.3	1,160.6	784.4	760.1	759.3	1,321.7	773.5	185.7	349.9	2,095.3
%YoY	2.0%	0.3%	37.4%	-28.0%	-0.1%	13.9%	-1.4%	-0.5%	15.8%	7.7%
รายจ่ายประจำ (พื่นล้านบาท)	2,924.0	1,035.4	664.7	634.6	589.3	1,166.9	650.6	148.5	286.0	1,817.6
%YoY	3.3%	0.2%	25.5%	-28.1%	0.1%	12.7%	-2.1%	-6.4%	12.6%	6.9%
รายจ่ายลงทุน (พื่นล้านบาท)	540.3	125.2	119.7	125.5	170	154.8	122.9	37.2	63.9	277.7
%YoY	-4.6%	145.2%	190.3%	-27.5%	-43.6%	23.7%	2.7%	32.9%	32.7%	13.4%
รายจ่ายปีก่อน (พื่นล้านบาท)	258.7	101.2	67.8	37.9	51.8	111.2	76.0	25.2	26.6	187.3
%YoY	76.7%	88.9%	86.0%	70.8%	51.40%	9.9%	12.1%	23.2%	13.1%	10.8%
รายจ่ายรวม (พื่นล้านบาท)	3,723.0	1,261.8	852.2	798.0	811.1	1,433.0	849.6	210.9	376.5	2,282.5
%YoY	5.1%	30.9%	40.4%	-26.0%	-9.2%	13.6%	-0.3%	1.8%	15.6%	8.0%

ที่มา:

- ¹กระทรวงการคลัง ²ธนาคารแห่งประเทศไทย ³สำนักงานสถิติแห่งชาติ ⁴กระทรวงพาณิชย์ ⁵มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ⁶สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร ⁷Reuters ⁸สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ⁹สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ¹⁰กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ¹¹กรมจัดเก็บประกอบด้วยกรมสรรพากร กรมสรรพสามิต และกรมศุลกากร ¹²กรมการขนส่งทางบก ¹³บริษัท โตโยต้า มอเตอร์ ประเทศไทย จำกัด ¹⁴คำนวณโดยสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง ¹⁵สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) ¹⁶CEIC

ภาคการคลัง

รายงานสรุปสถานการณ์ด้านการคลัง

รายงานสรุปสถานการณ์ด้านการคลังในช่วงครึ่งแรกของปีงบประมาณ 2569

(ตุลาคม 2568 – มีนาคม 2569)

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 กำหนดวงเงินงบประมาณรายจ่ายจำนวน 3,780,600 ล้านบาท หรือประมาณร้อยละ 19.5 ของ GDP¹ โดยเป็นการจัดทำงบประมาณแบบขาดดุล (Expansionary Fiscal Policy) จำนวน 860,000 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 4.4 ของ GDP ลดลงจากปีงบประมาณ 2568 หรือคิดเป็นร้อยละ -0.7 โดยแบ่งออกเป็น รายจ่ายประจำ 2,652,642 ล้านบาท ลดลงจากปีที่แล้ว 25,794 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ -1.0 รายจ่ายลงทุน 861,736 ล้านบาท ลดลงจากปีที่แล้ว 70,626 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ -7.6 และรายจ่ายชำระคืนต้นเงินกู้ 151,200 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณที่แล้ว 1,100 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 0.7

ในช่วงครึ่งแรกของปีงบประมาณ 2569 (ต.ค. 68 – มี.ค. 69) รัฐบาลจัดเก็บรายได้สุทธิ 1,243,788 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการ 7,472 ล้านบาท หรือร้อยละ 0.6 แต่สูงกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อน 44,138 ล้านบาท หรือร้อยละ 3.7 สำหรับการเบิกจ่ายงบประมาณรวมสามารถเบิกจ่ายได้ทั้งสิ้น 2,282,548 ล้านบาท สูงกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้า 168,493 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 8.0 ทั้งนี้ การเบิกจ่ายเงินงบประมาณข้างต้นเป็นรายจ่ายปัจจุบันเบิกจ่ายได้จำนวน 2,095,295 ล้านบาท สูงกว่าปีก่อน 150,271 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 7.7 หรือเมื่อเปรียบเทียบกับวงเงินงบประมาณคิดเป็นอัตราเบิกจ่ายร้อยละ 55.4 ส่งผลให้ดุลเงินงบประมาณขาดดุล จำนวน 1,039,970 ล้านบาท

หนี้สาธารณะคงค้าง ณ สิ้นเดือนมีนาคม 2569 มีจำนวน 12,681,203.98 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 66.38 ของ GDP ทั้งนี้ ระดับหนี้สาธารณะคงค้างยังอยู่ในระดับที่มีเสถียรภาพ สะท้อนได้จาก (1) หนี้สาธารณะคงค้างเป็นหนี้ในประเทศถึงร้อยละ 99.26 และ (2) หนี้สาธารณะคงค้างแบ่งตามอายุคงเหลือเป็นหนี้ระยะยาวถึงร้อยละ 88.87 ทำให้มีความเสี่ยงด้านการผิดนัดชำระหนี้อยู่ในระดับต่ำ เนื่องจากรัฐบาลสามารถออกขายพันธบัตรใหม่เพื่อชำระหนี้เดิมที่ครบกำหนดชำระได้ นอกจากนี้ หนี้สาธารณะคงค้างต่อ GDP ยังอยู่ภายใต้กรอบความยั่งยืนทางการคลังที่ตั้งไว้ไม่เกินร้อยละ 70 ของ GDP

¹ ผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ (GDP) ปี 2569 เท่ากับ 19,409,000 ล้านบาท ที่มา งบประมาณโดยสังเขป ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 สำนักงบประมาณ

ผลการดำเนินงานนโยบายการคลังในช่วงครึ่งแรกของปีงบประมาณ 2569 (ต.ค. 68 – มี.ค. 69)

1. ผลการจัดเก็บรายได้รัฐบาล

ผลการจัดเก็บรายได้รัฐบาลในช่วงครึ่งแรกของปีงบประมาณ 2569 (ต.ค. 68 – มี.ค. 69) รัฐบาลจัดเก็บรายได้สุทธิ จำนวน 1,243,788 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการ 7,472 ล้านบาท หรือร้อยละ 0.6 แต่สูงกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อน 44,138 ล้านบาท หรือร้อยละ 3.7 ทั้งนี้ ผลการจัดเก็บรายได้ แยกตามหน่วยงานจัดเก็บสรุปได้ ดังนี้

กรมสรรพากร

จัดเก็บรายได้รวม 992,095 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการ 7,406 ล้านบาท หรือร้อยละ 0.8 และสูงกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 2.7 โดยภาษีที่จัดเก็บได้สูงกว่าประมาณการที่สำคัญ ได้แก่ ภาษีมูลค่าเพิ่ม จัดเก็บได้ 506,332 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการ 27,512 ล้านบาท หรือร้อยละ 5.7 และสูงกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 3.8 โดยภาษีมูลค่าเพิ่มจากการจัดเก็บในประเทศ จัดเก็บได้สูงกว่าประมาณการ 28,225 ล้านบาท หรือร้อยละ 9.7 นอกจากนี้ ภาษีมูลค่าเพิ่มจากการนำเข้าจัดเก็บได้ต่ำกว่าประมาณการ 713 ล้านบาท หรือร้อยละ 0.4 ภาษีเงินได้นิติบุคคล จัดเก็บได้ 220,407 ล้านบาท ต่ำกว่าประมาณการ 14,981 ล้านบาท หรือร้อยละ 6.4 แต่สูงกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 1.8 จากภาษีเงินได้นิติบุคคล หัก ณ ที่จ่ายจากค่าบริการและจำหน่ายกำไร (ภ.ง.ด. 54) และเงินได้นิติบุคคลหัก ณ ที่จ่ายภาคเอกชน (ภ.ง.ด. 53) เป็นหลัก

กรมสรรพสามิต

จัดเก็บรายได้รวม 285,817 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการ 5,716 ล้านบาท หรือร้อยละ 2.0 และสูงกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 7.9 โดยมีผลการจัดเก็บภาษีที่สำคัญ ดังนี้ ภาษีน้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมัน จัดเก็บได้ 128,591 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการ 4,944 ล้านบาท หรือร้อยละ 4.0 และสูงกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 10.3 เนื่องจากการปรับเพิ่มอัตราภาษีน้ำมันเบนซินและดีเซล 1 บาทต่อลิตร อย่างไรก็ตาม ปริมาณน้ำมันดีเซลที่ชำระภาษีต่ำกว่าประมาณการ ภาษีสุรา จัดเก็บได้ 33,053 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการ 1,155 ล้านบาท หรือร้อยละ 3.6 และสูงกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 6.0 เนื่องจากปริมาณสุราที่ชำระภาษีสูงกว่าประมาณการ

กรมศุลกากร

จัดเก็บรายได้รวม 56,614 ล้านบาท ต่ำกว่าประมาณการ 4,386 ล้านบาท หรือร้อยละ 7.2 และต่ำกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 1.3 เนื่องจากเงินบาทแข็งค่า ประกอบกับมูลค่าต้องอากรต่ำกว่าประมาณการ เนื่องจากมีสินค้านำเข้าใช้สิทธิประโยชน์ด้านภาษีอากรของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (Board of Investment: BOI) มากขึ้น ทั้งนี้ มูลค่าการนำเข้าในช่วง 5 เดือนแรกของปีงบประมาณ 2569 (ต.ค. 68 – ก.พ. 69) ในรูปดอลลาร์สหรัฐและในรูปเงินบาทสูงกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 20.5 และ 13.9 ตามลำดับ โดยสินค้าที่จัดเก็บอากรขาเข้าได้สูงสุด 5 อันดับแรก ได้แก่ (1) ยานบกและส่วนประกอบ (2) เครื่องจักรไฟฟ้าและอุปกรณ์ (3) ผลิตภัณฑ์ทางเภสัชกรรม (4) เครื่องจักรและเครื่องใช้กล และ (5) พลาสติก และของที่ทำได้ด้วยพลาสติก

รัฐวิสาหกิจ

นำส่งรายได้รวม 96,192 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการ 12,347 ล้านบาท หรือร้อยละ 14.7 และสูงกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 21.7 เนื่องจากรัฐวิสาหกิจบางแห่งมีการนำส่งรายได้ค้างมาจากปีก่อน การนำส่งระหว่างกาล และการนำส่งกำไรสุทธิเร็วกว่าที่ประมาณการไว้ ประกอบกับบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) จ่ายปันผลระหว่างกาลสูงกว่าที่ประมาณการไว้

หน่วยงานอื่น

จัดเก็บรายได้รวม 98,931 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการ 12,984 ล้านบาท หรือร้อยละ 15.1 และสูงกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 4.3 ส่วนราชการอื่น จัดเก็บรายได้รวม 88,552 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการ 11,423 ล้านบาท หรือร้อยละ 14.8 และสูงกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 4.4 จากการนำส่งเงินส่วนเกินจากการจำหน่ายพันธบัตรจากการกู้เงินเพื่อชดเชยการขาดดุล การนำส่งคืนเงินกันชดเชยภาษีสำหรับสินค้าส่งออกคืนเป็นรายได้แผ่นดินสูงกว่าประมาณการ และการเรียกให้ทุนหมุนเวียนนำทุนหรือผลกำไรส่วนเกินส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดินเป็นหลัก อย่างไรก็ตาม รายได้จากสัมปทานปิโตรเลียมจัดเก็บได้ต่ำกว่าประมาณการ เนื่องจากราคาก๊าซธรรมชาติต่ำกว่าที่ประมาณการไว้ กรมธนารักษ์ จัดเก็บรายได้รวม 10,379 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการ 1,561 ล้านบาท หรือร้อยละ 17.7 และสูงกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 3.4 จากรายได้ด้านที่ราชพัสดุเป็นหลัก

ตารางที่ 2 ผลการจัดเก็บรายได้รัฐบาลสุทธิในช่วงไตรมาสแรกของปีงบประมาณ 2569 (ต.ค. – ธ.ค. 68)

(หน่วย: ล้านบาท)	ปีงบประมาณ 2569 (ต.ค. 68 – มี.ค. 69)	เปรียบเทียบกับปี ปีก่อนเปลี่ยนแปลง ร้อยละต่อปี	เปรียบเทียบกับปีงบประมาณตาม เอกสารงบประมาณ	
			จำนวน	เปลี่ยนแปลง ร้อยละ
1. กรมสรรพากร	992,095	2.7	7,406	0.8
2. กรมสรรพสามิต	285,817	7.9	5,716	2.0
3. กรมศุลกากร	56,614	(1.3)	(4,386)	(7.2)
รวมรายได้ 3 กรมจัดเก็บ	1,334,526	3.6	8,736	0.7
4. รัฐวิสาหกิจ	96,192	21.7	12,347	14.7
5. หน่วยงานอื่น	98,931	4.3	12,984	15.1
รวมรายได้จัดเก็บ (Gross)	1,529,649	4.6	34,067	2.3
หัก ^{1/}	248,833	7.8	23,089	10.2
รวมรายได้สุทธิ (Net)	1,243,788	3.7	7,472	0.6

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง

หมายเหตุ: ^{1/} หักเงินคืนภาษีของกรมสรรพากร, อากรถอนคืนกรมศุลกากร, เงินจัดสรรรายได้จาก VAT ให้ อบจ., เงินกันชดเชยภาษีสำหรับสินค้าส่งออก

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง

2. ผลการเบิกจ่ายงบประมาณในช่วงครึ่งแรกของปีงบประมาณ 2569 (ต.ค. 68 – มี.ค. 69)

การเบิกจ่ายงบประมาณในช่วงครึ่งแรกของปีงบประมาณ 2569 (ต.ค. 68 – มี.ค. 69) จำนวน 2,282,548 ล้านบาท สูงกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อน 168,493 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 8.0 ประกอบด้วย (1) รายจ่ายปีปัจจุบัน เบิกจ่ายได้จำนวน 2,095,295 ล้านบาท คิดเป็นอัตราเบิกจ่ายร้อยละ 55.4 ของวงเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ 2569 (3,780,600 ล้านบาท) สูงกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อน 150,271 ล้านบาท หรือร้อยละ 7.7 และ (2) รายจ่ายปีก่อน เบิกจ่ายได้จำนวน 187,253 ล้านบาท คิดเป็นอัตราเบิกจ่ายร้อยละ 58.3 ของวงเงินรายจ่ายปีก่อน (320,992 ล้านบาท) สูงกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อน 18,222 ล้านบาท หรือร้อยละ 10.8 ต่อปี ทั้งนี้ รายจ่ายปีปัจจุบันจำนวน 2,095,295 ล้านบาท ประกอบด้วย (1.1) รายจ่ายประจำ เบิกจ่ายได้จำนวน 1,817,578 ล้านบาท (คิดเป็นร้อยละ 61.3 ของวงเงินงบประมาณรายจ่ายประจำหลังโอนเปลี่ยนแปลง จำนวน 2,965,713 ล้านบาท) สูงกว่าช่วงเดียวกันปีที่แล้วคิดเป็นร้อยละ 6.9 ซึ่งมีสาเหตุหลักมาจากรายจ่ายเพื่อชดใช้เงินคงคลัง รัฐวิสาหกิจ กระทรวงการคลัง และกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม เบิกจ่ายสูงกว่าปีที่แล้ว และ (1.2) รายจ่ายลงทุน เบิกจ่ายได้จำนวน 277,717 ล้านบาท (คิดเป็นร้อยละ 34.1 ของวงเงินงบประมาณรายจ่ายลงทุนหลังโอนเปลี่ยนแปลง จำนวน 814,887 ล้านบาท) สูงกว่าปีที่แล้ว คิดเป็นร้อยละ 13.4 ต่อปี โดยมีสาเหตุหลักมาจากกระทรวงคมนาคม รัฐวิสาหกิจ กระทรวงมหาดไทย และกระทรวงกลาโหม เบิกจ่ายสูงกว่าช่วงเดียวกันปีที่แล้ว สำหรับการเบิกจ่ายเงินจากงบประมาณรายจ่ายปีก่อน การเบิกจ่ายเงินงบประมาณที่สำคัญ เช่น รายจ่ายชำระหนี้ของกระทรวงการคลัง 244,877 ล้านบาท งบรายจ่ายอื่นของสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ จำนวน 149,757 ล้านบาท เงินรายจ่ายเพื่อชดใช้เงินคงคลัง จำนวน 123,541 ล้านบาท เงินอุดหนุนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 110,930 ล้านบาท และเงินอุดหนุนของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น จำนวน 101,476 ล้านบาท เป็นต้น

ตารางที่ 3 ผลการเบิกจ่ายงบประมาณในช่วงครึ่งแรกของปีงบประมาณ 2569 (ต.ค. 68 – มี.ค. 69)

ประเภทรายจ่าย (หน่วย: ล้านบาท)	วงเงินงบประมาณ รายจ่าย	ปีงบประมาณ 2569 (ต.ค. 68 – มี.ค. 69)	เปลี่ยนแปลง ร้อยละต่อปี	ร้อยละต่อวงเงิน งบประมาณ
1. รายจ่ายปีปัจจุบัน	3,780,600	2,095,295	7.7	55.4
1.1 รายจ่ายประจำ	2,965,713	1,817,578	6.9	61.3
1.2 รายจ่ายลงทุน	814,887	277,717	13.4	34.1
2. รายจ่ายปีก่อน	320,992	187,253	10.8	58.3
3. รายจ่ายรวม (1+2)	4,101,592	2,282,548	8.0	55.7

ที่มา : กรมบัญชีกลาง และสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง

นอกจากนี้ ยังมีการเบิกจ่ายงบกลางรายการที่สำคัญ เช่น เงินเบี้ยหวัด บำเหน็จ บำนาญ จำนวน 208,003 ล้านบาท ค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลข้าราชการ ลูกจ้าง และพนักงานของรัฐ จำนวน 64,448 ล้านบาท เงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น จำนวน 52,830 ล้านบาท ค่าใช้จ่ายเพื่อการกระตุ้นเศรษฐกิจและสร้างความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจ จำนวน 25,000 ล้านบาท และเงินสำรองเงินสมทบและเงินชดเชยของข้าราชการ จำนวน 12,367 ล้านบาท เป็นต้น

3. ฐานะการคลังในช่วงครึ่งแรกของปีงบประมาณ 2569 (ต.ค. 68 – มี.ค. 69)

กระทรวงการคลังรายงานข้อมูลฐานะการคลังของรัฐบาลตามระบบกระแสเงินสดในช่วงครึ่งแรกของปีงบประมาณ 2569 (ต.ค. 68 – มี.ค. 69) รัฐบาลมีรายได้นำส่งคลังทั้งสิ้น จำนวน 1,242,578 ล้านบาท ในขณะที่มีการเบิกจ่ายเงินงบประมาณทั้งสิ้น จำนวน 2,282,548 ล้านบาท โดยรัฐบาลได้กู้เงินเพื่อชดเชยการขาดดุล จำนวน 646,129 ล้านบาท ส่งผลให้เงินคงคลัง ณ สิ้นเดือนมีนาคม 2569 มีจำนวนทั้งสิ้น 240,647 ล้านบาท

ตารางที่ 4 ฐานะการคลังในช่วงครึ่งแรกของปีงบประมาณ 2569 (ต.ค. 68 – มี.ค. 69)

(หน่วย: ล้านบาท)	ปีงบประมาณ		เปรียบเทียบ	
	2569	2568	จำนวน	เปลี่ยนแปลง
1. รายได้	1,242,578	1,193,049	49,529	4.2
2. รายจ่าย	2,282,548	2,114,055	168,493	8.0
3. ดุลเงินงบประมาณ	(1,039,970)	(921,006)	(118,964)	(12.9)
4. ดุลเงินนอกงบประมาณ	54,177	(6,482)	60,659	935.8
5. ดุลเงินสดก่อนกู้ (3+4)	(985,793)	(927,488)	(58,305)	(6.3)
6. เงินกู้เพื่อชดเชยการขาดดุล	646,129	628,753	17,376	2.8
7. ดุลเงินสดหลังกู้ (5+6)	(339,664)	(298,735)	(40,929)	(13.7)
8. เงินคงคลังต้นงวด	580,311	514,101	66,210	12.9
9. เงินคงคลังปลายงวด	240,647	215,366	25,281	11.7

ที่มา : กรมบัญชีกลาง และสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง

4. หนี้สาธารณะ

หนี้สาธารณะคงค้าง ณ สิ้นเดือนมีนาคม 2569 มีจำนวน 12,681,203.98 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 66.38 ของ GDP โดยเป็น (1) หนี้รัฐบาลจำนวน 11,471,423.92 ล้านบาท (2) หนี้รัฐวิสาหกิจจำนวน 1,052,954.71 ล้านบาท (3) หนี้รัฐวิสาหกิจที่เป็นสถาบันการเงิน (รัฐบาลค้ำประกัน) จำนวน 123,626.31 ล้านบาท และ (4) หนี้หน่วยงานอื่นของรัฐจำนวน 33,199.04 ล้านบาท ตามลำดับ ทั้งนี้ ระดับหนี้สาธารณะคงค้างยังอยู่ในระดับที่มีเสถียรภาพ สะท้อนได้จาก (1) หนี้สาธารณะคงค้างเป็นหนี้ในประเทศถึงร้อยละ 99.26 ของหนี้สาธารณะคงค้าง (2) หนี้สาธารณะคงค้างเป็นหนี้ระยะยาวแบ่งตามอายุคงเหลือร้อยละ 88.87 ของหนี้สาธารณะคงค้าง และ (3) สัดส่วนหนี้สาธารณะคงค้างต่อ GDP ยังอยู่ภายใต้กรอบวินัยทางการคลังที่ไม่เกินร้อยละ 70.0 ของ GDP

ตารางที่ 5 หนี้สาธารณะคงค้าง ณ สิ้นเดือนมีนาคม 2569

หนี้สาธารณะคงค้าง (หน่วย: ล้านบาท)	ณ สิ้นเดือน มี.ค. 69	% of GDP
1. หนี้รัฐบาล	11,471,423.92	60.05
2. หนี้รัฐวิสาหกิจ	1,052,954.71	5.51
3. หนี้รัฐวิสาหกิจที่เป็นสถาบันการเงิน (รัฐบาลค้ำประกัน)	123,626.31	0.65
4. หนี้หน่วยงานอื่นของรัฐ	33,199.04	0.17
หนี้สาธารณะรวม	12,681,203.98	66.38

หมายเหตุ: สัดส่วนต่อ GDP คำนวณโดย สบง.

ที่มา : สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ กระทรวงการคลัง

ภาคการเงิน

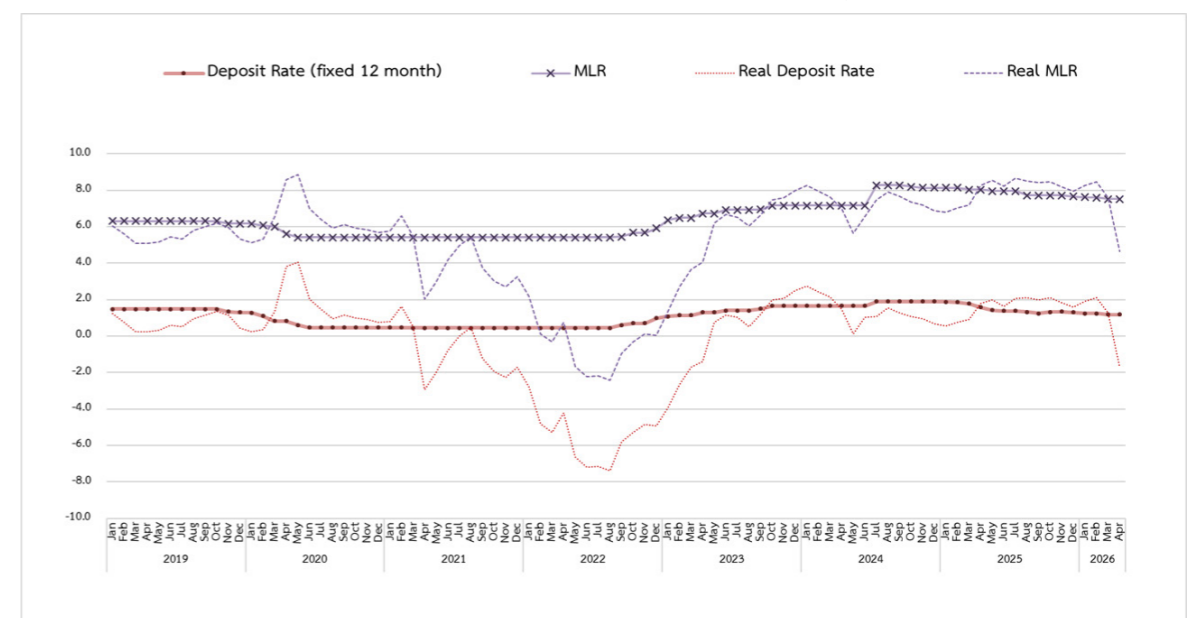

รายงานภาวะเศรษฐกิจการเงินไทยในไตรมาส 1 ปี 2569

ในไตรมาสที่ 1 ปี 2569 อัตราดอกเบี้ยเงินฝากและอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ปรับตัวลดลงต่อเนื่อง ตามทิศทางดอกเบี้ยนโยบาย โดยอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำระยะเวลา 1 ปี เฉลี่ยของธนาคารพาณิชย์ ขนาดใหญ่ 5 แห่ง ลดลงจากไตรมาสก่อนมาอยู่ที่ร้อยละ 1.23 ต่อปี และอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ MLR เฉลี่ยของ ธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ 5 แห่ง ลดลงจากไตรมาสก่อนมาอยู่ที่ร้อยละ 7.57 ต่อปี (ภาพที่ 1) ทั้งนี้ อัตราเงินเฟ้อที่ยังคงอยู่ในระดับต่ำส่งผลให้อัตราดอกเบี้ยเงินฝากที่แท้จริง¹ ณ เดือนมีนาคม 2569 อยู่ที่ร้อยละ 1.26 ต่อปี ขณะที่อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่แท้จริงอยู่ที่ร้อยละ 7.60 ต่อปี

ในไตรมาสที่ 1 ปี 2569 อัตราดอกเบี้ยเงินฝากและอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ปรับตัวลดลงต่อเนื่อง ตามทิศทางการดำเนินนโยบายการเงินที่ผ่อนคลายมากขึ้น ภายใต้กรอบการดำเนินนโยบายการเงินที่มุ่งรักษา เสถียรภาพราคา ควบคู่กับสนับสนุนการฟื้นตัวของเศรษฐกิจและดูแลเสถียรภาพระบบการเงิน โดยในช่วง ไตรมาสดังกล่าว คณะกรรมการนโยบายการเงิน (กนง.) มีมติปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายลงจากร้อยละ 1.25 มาอยู่ที่ร้อยละ 1.00 ต่อปี เพื่อให้ภาวะการเงินสอดคล้องกับแนวโน้มเศรษฐกิจและเงินเฟ้อที่ยังอยู่ในระดับต่ำ โดยอัตราเงินเฟ้อทั่วไปยังติดลบต่อเนื่องในช่วงไตรมาสแรกและอยู่ต่ำกว่ากรอบเป้าหมาย ขณะที่แรงส่งทางเศรษฐกิจเริ่มชะลอลงจากความไม่แน่นอนของเศรษฐกิจโลกและภาคการส่งออกที่ฟื้นตัวไม่ทั่วถึง กรรมการส่วนใหญ่จึงเห็นควรให้ปรับลดอัตราดอกเบี้ยเพิ่มเติมเพื่อสนับสนุนสภาพคล่องในระบบเศรษฐกิจ ลดต้นทุนทางการเงิน และเอื้อต่อการฟื้นตัวของภาคธุรกิจและครัวเรือน โดยเฉพาะกลุ่ม SMEs และครัวเรือนที่ยังมีความเปราะบางด้านรายได้ ทั้งนี้ การดำเนินนโยบายดังกล่าวมีเป้าหมายเพื่อให้ภาวะการเงินเอื้อต่อการขยายตัวของเศรษฐกิจในระยะต่อไป และสนับสนุนให้อัตราเงินเฟ้อทยอยกลับเข้าสู่กรอบเป้าหมายในระยะปานกลาง

ภาพที่ 26 อัตราดอกเบี้ยเงินฝากและอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ของธนาคารพาณิชย์

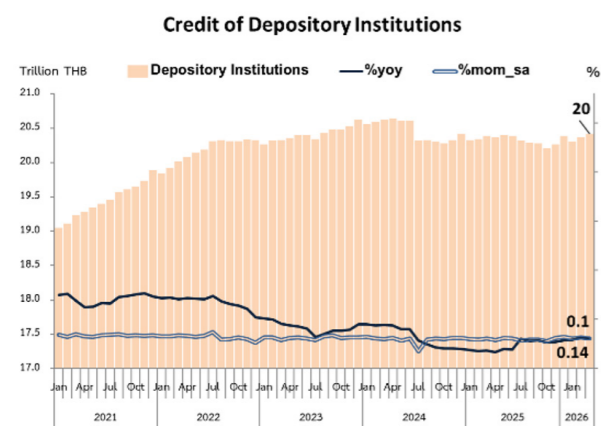

ที่มา: ธปท. / ประมวลผลโดย สศค.

1 คำนวณโดยนำอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 12 เดือนเฉลี่ย หักอัตราเงินเฟ้อในช่วงเดียวกัน

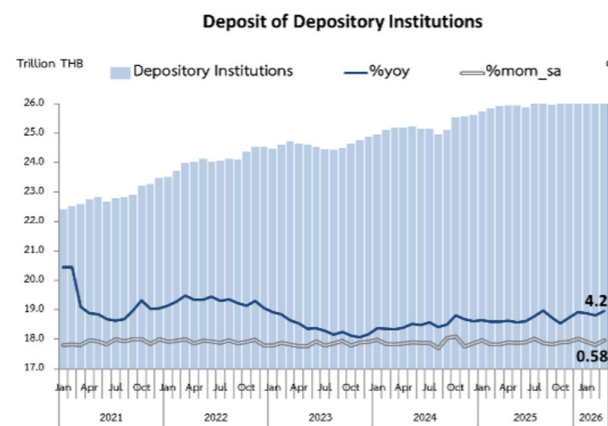
ยอดคงค้างสินเชื่อในสถาบันการเงินที่รับฝากเงิน (Credit of Depository Institutions) ณ สิ้นเดือน มีนาคม 2569 หดตัวชะลอลงจากไตรมาสก่อนหน้า (ภาพที่ 27) โดยสถาบันการเงินที่รับฝากเงินมียอดคงค้างของสินเชื่อจำนวน 20.42 ล้านล้านบาท คิดเป็นการขยายตัวที่ร้อยละ 0.14 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน หรือคิดเป็นการขยายตัวที่ร้อยละ 0.05 เมื่อเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า (หลังขจัดผลทางฤดูกาล) นอกจากนี้เมื่อวิเคราะห์ตามผู้ให้สินเชื่อพบว่าสินเชื่อในธนาคารพาณิชย์ยังคงหดตัวเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน แต่การหดตัวชะลอลงจากไตรมาสก่อนหน้า ขณะที่สินเชื่อในสถาบันการเงินเฉพาะกิจยังขยายตัวได้ต่อเนื่องเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ทางด้านยอดคงค้างเงินรับฝากในสถาบันการเงินที่รับฝากเงิน (Deposit in Depository Institutions) ณ สิ้นเดือนมีนาคม 2569 ขยายตัวเร่งขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า (ภาพที่ 28) มียอดคงค้างของเงินฝากจำนวน 27.04 ล้านล้านบาท คิดเป็นการขยายตัวที่ร้อยละ 4.2 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน หรือคิดเป็นการขยายตัวที่ร้อยละ 0.58 เมื่อเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า (หลังขจัดผลทางฤดูกาล) โดยเงินรับฝากในธนาคารพาณิชย์มีอัตราการขยายตัวเร่งขึ้นเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ขณะที่เงินรับฝากในสถาบันการเงินเฉพาะกิจยังขยายตัวอยู่ในระดับสูง แม้อัตราการขยายตัวชะลอลงเล็กน้อยจากไตรมาสก่อนหน้า

ภาพที่ 27 สินเชื่อในสถาบันรับฝากเงิน

ที่มา : ธปท. / ประมวลผลโดย สศค.

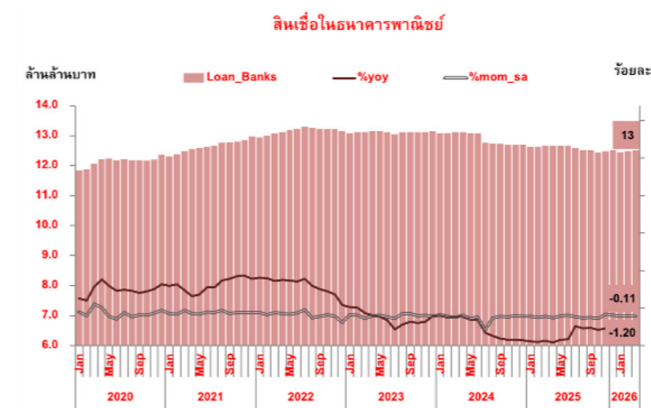
ภาพที่ 28 เงินฝากในสถาบันรับฝากเงิน

ที่มา : ธปท. / ประมวลผลโดย สศค.

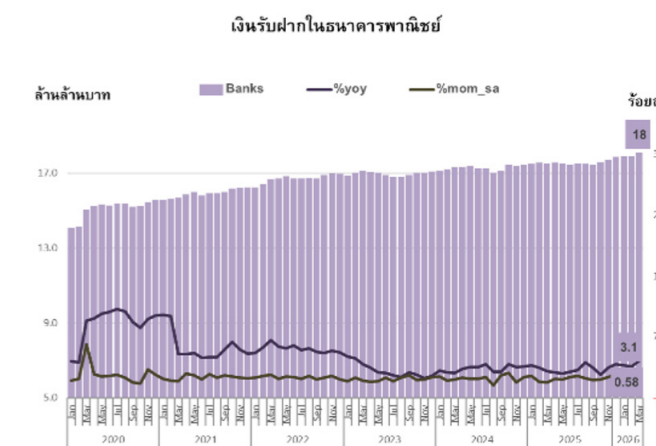
หากพิจารณาตามประเภทของสถาบันการเงินพบว่ายอดคงค้างสินเชื่อในธนาคารพาณิชย์ ณ สิ้นเดือน มีนาคม 2569 หดตัวชะลอลงจากไตรมาสก่อนหน้า (ภาพที่ 29) โดยธนาคารพาณิชย์มียอดคงค้างสินเชื่อจำนวน 12.53 ล้านล้านบาท หดตัวชะลอลงที่ร้อยละ -1.20 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน และหดตัวที่ร้อยละ -0.11 จากไตรมาสก่อนหน้า (หลังขจัดผลทางฤดูกาลแล้ว) ขณะที่เงินรับฝากในธนาคารพาณิชย์ขยายตัวเร่งขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า (ภาพที่ 30) โดยธนาคารพาณิชย์มียอดเงินรับฝากคงค้างจำนวน 18.08 ล้านล้านบาท ขยายตัวเร่งขึ้นที่ร้อยละ 3.1 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน และขยายตัวที่ร้อยละ 0.58 จากไตรมาสก่อนหน้า (หลังขจัดผลทางฤดูกาลแล้ว)

ภาพที่ 29 สินเชื่อในธนาคารพาณิชย์

ที่มา : ธปท. / ประมวลผลโดย สศค.

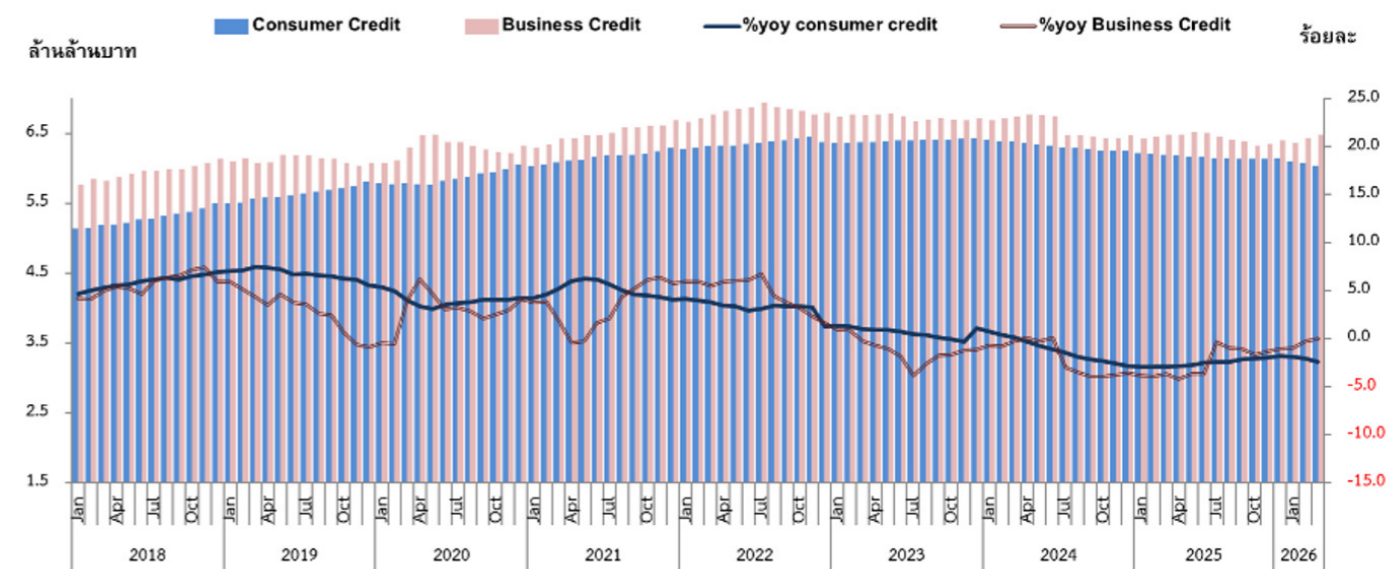
ภาพที่ 30 เงินรับฝากในธนาคารพาณิชย์

ที่มา : ธปท. / ประมวลผลโดย สศค.

เมื่อพิจารณาตามประเภทสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ ณ สิ้นเดือนมีนาคม 2569 พบว่าสินเชื่อธุรกิจและสินเชื่ออุปโภคบริโภคยังคงหดตัว แต่การหดตัวชะลอลงจากไตรมาสก่อน (ภาพที่ 31) โดยสินเชื่อที่ให้แก่ภาคธุรกิจ ซึ่งมีสัดส่วนร้อยละ 51.0 ของสินเชื่อรวม หดตัวชะลอลงที่ร้อยละ -0.04 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน และขยายตัวเร่งขึ้นที่ร้อยละ 0.41 จากไตรมาสก่อนหน้า (หลังขจัดผลทางฤดูกาลแล้ว) ขณะที่สินเชื่อเพื่อการอุปโภคบริโภค ซึ่งมีสัดส่วนร้อยละ 49.0 ของสินเชื่อรวม หดตัวต่อเนื่องที่ร้อยละ -2.46 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน หรือคิดเป็นการหดตัวที่ร้อยละ -0.13 จากไตรมาสก่อนหน้า (หลังขจัดผลทางฤดูกาลแล้ว)

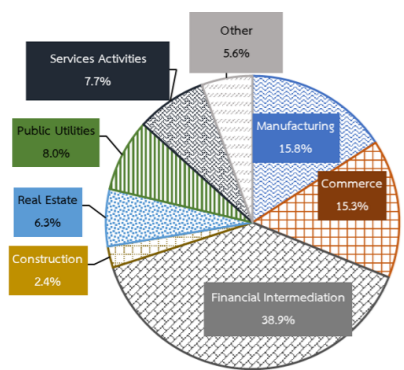
ภาพที่ 31 ยอดคงค้างสินเชื่อเพื่อการอุปโภคบริโภคและสินเชื่อธุรกิจของธนาคารพาณิชย์

ที่มา : ธปท. / ประมวลผลโดย สศค.

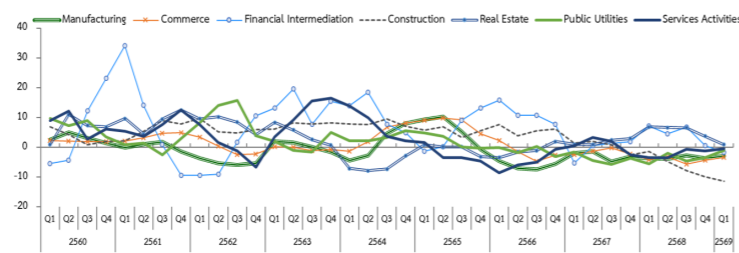
ในไตรมาสที่ 1 ปี 2569 ยอดคงค้างเงินให้สินเชื่อธุรกิจของธนาคารพาณิชย์ทั้งระบบหดตัวเร่งขึ้น จากไตรมาสก่อนหน้า โดยสินเชื่อธุรกิจกลุ่มพาณิชย์ กลุ่มอุตสาหกรรม กลุ่มสาธารณูปโภค และกลุ่มบริการ หดตัวชะลอลง ขณะที่กลุ่มก่อสร้างหดตัวเร่งขึ้น ในขณะที่ สินเชื่อธุรกิจกลุ่มอสังหาริมทรัพย์ขยายตัว ชะลอลง และกลุ่มอื่น ๆ พลิกกลับมาขยายตัว นอกจากนี้ สินเชื่อธุรกิจกลุ่มการเงินพลิกกลับมาหดตัว (ภาพที่ 32 และภาพที่ 33) โดยยอดคงค้างสินเชื่อธุรกิจกลุ่มการเงิน ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 39.6 ของสินเชื่อธุรกิจรวม หดตัวที่ร้อยละ -1.71 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน และยอดคงค้างสินเชื่อธุรกิจ กลุ่มอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 6.3 ของสินเชื่อธุรกิจ ขยายตัวชะลอลงที่ร้อยละ 0.97 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน นอกจากนี้ ยอดคงค้างสินเชื่อธุรกิจกลุ่มพาณิชย์ ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 15.3 ของสินเชื่อธุรกิจ หดตัวชะลอลงที่ร้อยละ -3.40 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน และยอดคงค้างสินเชื่อธุรกิจ กลุ่มก่อสร้าง ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 2.4 ของสินเชื่อธุรกิจ หดตัวเร่งขึ้นที่ร้อยละ -11.37 จากช่วงเดียวกัน ของปีก่อน ขณะที่ ยอดคงค้างสินเชื่อธุรกิจกลุ่มอุตสาหกรรม ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 15.8 ของสินเชื่อธุรกิจ หดตัวชะลอลงที่ร้อยละ -2.91 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน ยอดคงค้างสินเชื่อธุรกิจกลุ่มสาธารณูปโภค ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 8.0 ของสินเชื่อธุรกิจ หดตัวชะลอลงที่ร้อยละ -0.97 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน และยอดคงค้างสินเชื่อธุรกิจกลุ่มบริการ ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 7.7 ของสินเชื่อธุรกิจ หดตัวชะลอลง ที่ร้อยละ -0.42 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน นอกจากนี้ ยอดคงค้างสินเชื่อธุรกิจกลุ่มอื่น ๆ ซึ่งมีสัดส่วน ร้อยละ 5.6 ของสินเชื่อธุรกิจ พลิกกลับมาขยายตัวที่ร้อยละ 6.78 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน

ภาพที่ 32 สินเชื่อแยกตามภาคส่วนธุรกิจ

ที่มา : ธปท. / ประมวลผลโดย สศค.

ภาพที่ 33 การขยายตัวของสินเชื่อธุรกิจ

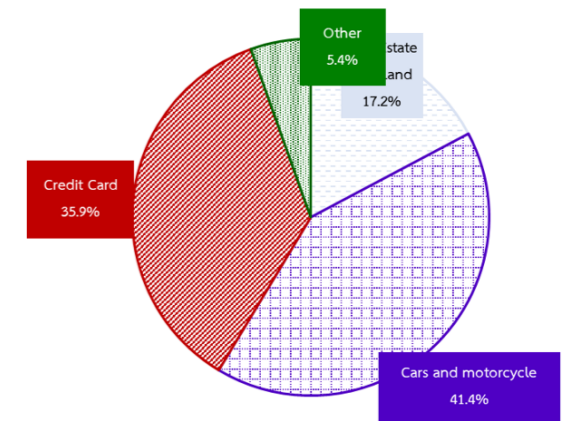
ที่มา : ธปท. / ประมวลผลโดย สศค.

หมายเหตุ:

- ข้อมูลเชิงสถิติจะเปิดเผยเฉพาะในส่วนที่มีจำนวนลูกหนี้มากกว่า 5 ราย เพื่อให้เป็นไปตามหลักการกำกับดูแลข้อมูล และเพื่อป้องกันการระบุตัวตนของลูกค้าที่รายบุคคล
- ข้อมูลนี้ไม่รวมรายการระหว่างสถาบันการเงินด้วยกันเอง (Interbank) ซึ่งครอบคลุม ธนาคารกลาง, ธนาคารพาณิชย์, สถาบันการเงิน เฉพาะกิจ, บริษัทเงินทุน, บริษัทเครดิตฟองซิเอร์, สหกรณ์ออมทรัพย์และชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์ รวมถึงบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์

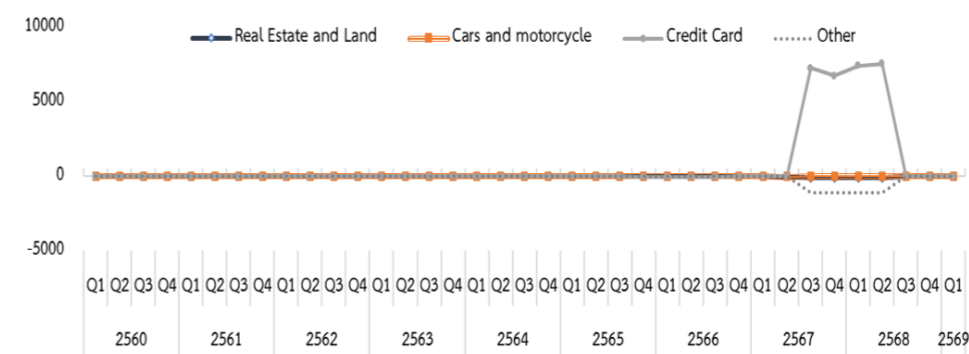
ในไตรมาสที่ 1 ปี 2569 ยอดคงค้างเงินให้สินเชื่อ เพื่อการอุปโภคบริโภคของธนาคารพาณิชย์ทั้งระบบหดตัว ชะลอลงจากไตรมาสก่อนหน้า (ภาพที่ 34 และภาพที่ 35) โดยยอดคงค้างสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย ซึ่งคิดเป็นสัดส่วน ร้อยละ 0.5 ของสินเชื่ออุปโภคบริโภค หดตัวชะลอลงที่ร้อยละ -3.31 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน นอกจากนี้ ยอดคงค้างสินเชื่อ เพื่อซื้อรถหรือเช่าซื้อรถยนต์และจักรยานยนต์ ซึ่งคิดเป็น สัดส่วนร้อยละ 33.4 ของสินเชื่ออุปโภคบริโภค ขยายตัวชะลอลง ที่ร้อยละ 0.10 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน ขณะที่ยอดคงค้าง สินเชื่อบัตรเครดิต ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 31.8 ของสินเชื่อ อุปโภคบริโภค หดตัวชะลอลงที่ร้อยละ -1.05 จากช่วงเดียวกัน ของปีก่อน ขณะที่ยอดคงค้างสินเชื่ออุปโภคบริโภคอื่น ๆ ซึ่งมีสัดส่วนร้อยละ 34.3 ของสินเชื่ออุปโภคบริโภค หดตัวชะลอลงที่ร้อยละ -0.92 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน

ภาพที่ 34 โครงสร้างสินเชื่อ เพื่อการอุปโภคบริโภค

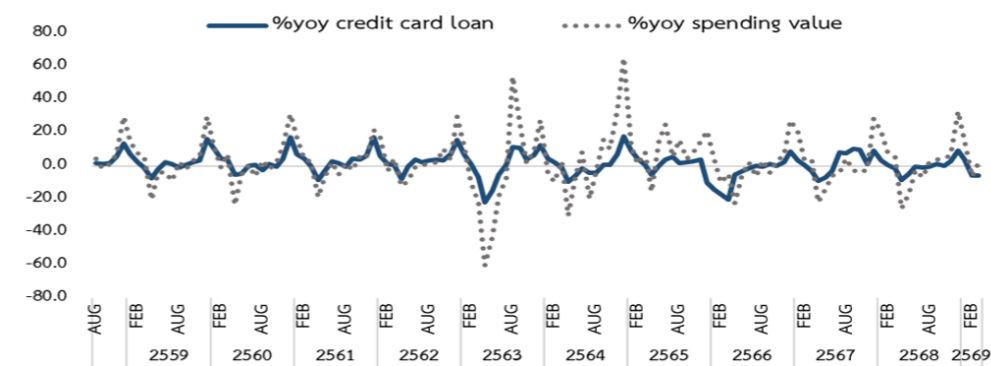
ที่มา : ธปท. / ประมวลผลโดย สศค.

ภาพที่ 35 การขยายตัวของสินเชื่อเพื่อการอุปโภคบริโภค

ที่มา : ธปท. / ประมวลผลโดย สศค.

ภาพที่ 36 การใช้จ่ายผ่านบัตรเครดิต

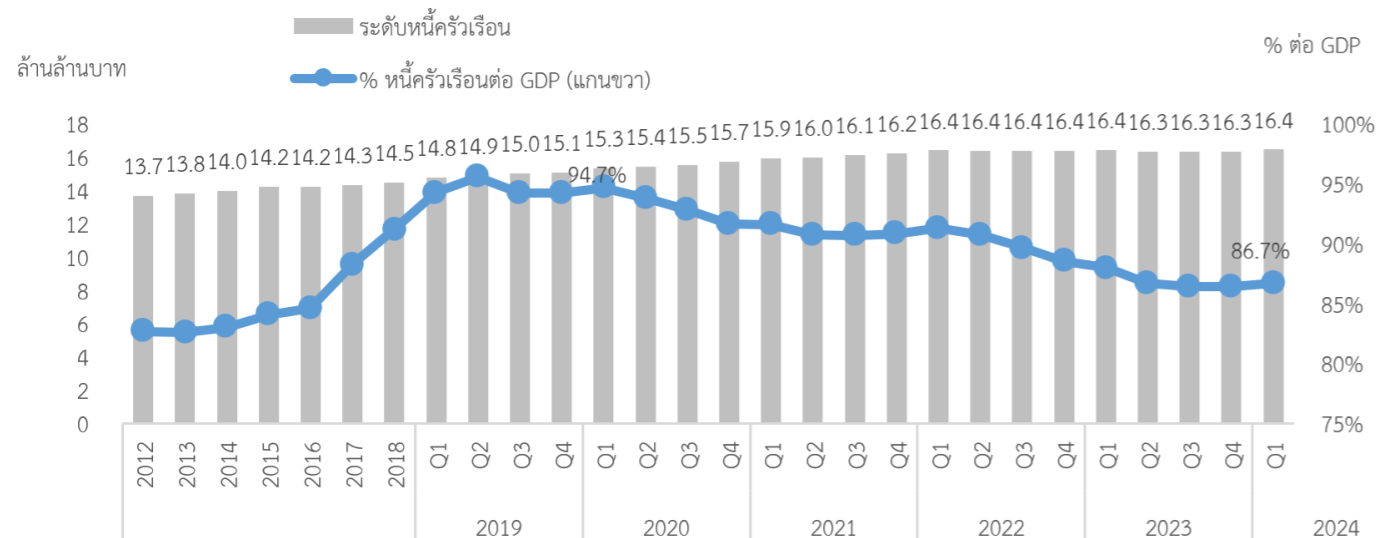
ที่มา : ธปท. / ประมวลผลโดย สศค.

หมายเหตุ:

- ข้อมูลเชิงสถิติจะเปิดเผยเฉพาะในส่วนที่มีจำนวนลูกหนี้มากกว่า 5 ราย เพื่อให้เป็นไปตามหลักการกำกับดูแลข้อมูล และเพื่อป้องกันการระบุตัวตนของลูกค้าที่รายบุคคล
- ข้อมูลนี้ไม่รวมรายการระหว่างสถาบันการเงินด้วยกันเอง (Interbank) ซึ่งครอบคลุม ธนาคารกลาง, ธนาคารพาณิชย์, สถาบันการเงิน เฉพาะกิจ, บริษัทเงินทุน, บริษัทเครดิตฟองซิเอร์, สหกรณ์ออมทรัพย์และชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์ รวมถึงบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์

สำหรับหนี้ภาคครัวเรือน ณ ไตรมาส 4 ปี 2568 มียอดคงค้างอยู่ที่ 16.4 ล้านล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 86.7 ต่อ GDP เพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้าที่อยู่ที่ร้อยละ 86.4 ขณะที่ GDP ณ ราคาปัจจุบันที่ขยายตัวร้อยละ 1.6 จากช่วงเดียวกันปีก่อน (ภาพที่ 37) ทั้งนี้ หากไม่รวมสินเชื่อที่ครัวเรือนกู้เพื่อไปใช้ในการประกอบธุรกิจ ยอดหนี้ครัวเรือนจะอยู่ที่ 13.5 ล้านล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 71.4 ของ GDP

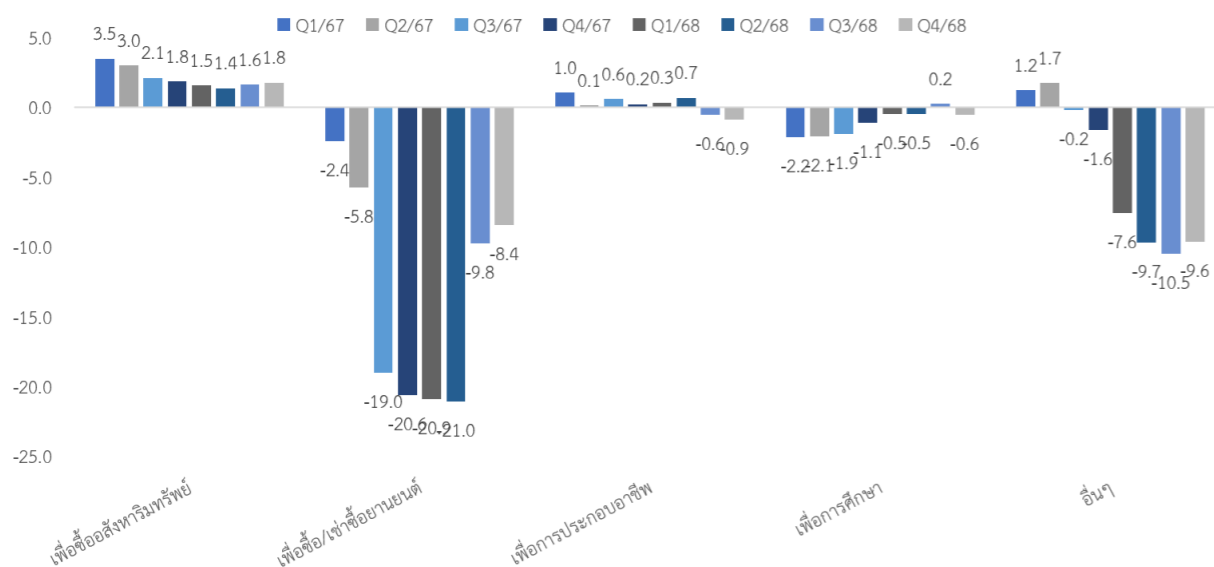
ภาพที่ 37 ระดับหนี้ภาคครัวเรือนและอัตราส่วนต่อ GDP

ที่มา : ธปท. ประมวลผลโดย สศค.

หนี้ครัวเรือน ณ ไตรมาสที่ 4 ปี 2568 มีทิศทางชะลอหรือหดตัวในเกือบทุกหมวด โดยมีเพียงสินเชื่อเพื่อซื้ออสังหาริมทรัพย์ที่ขยายตัวเร่งขึ้นที่ร้อยละ 1.8 จากช่วงเดียวกันปีก่อน จากไตรมาสก่อนหน้าที่ขยายตัวร้อยละ 1.6 จากช่วงเดียวกันปีก่อน ขณะที่ สินเชื่อประเภทอื่น ได้แก่ สินเชื่อซื้อหรือเช่าซื้อยานยนต์หดตัวร้อยละ -8.4 สินเชื่อเพื่อการประกอบอาชีพหดตัวที่ร้อยละ -0.9 สินเชื่อเพื่อการศึกษาหดตัวที่ร้อยละ -0.6 สินเชื่ออื่น ๆ หดตัวที่ร้อยละ -9.6 จากช่วงเดียวกันปีก่อน (ภาพที่ 38)

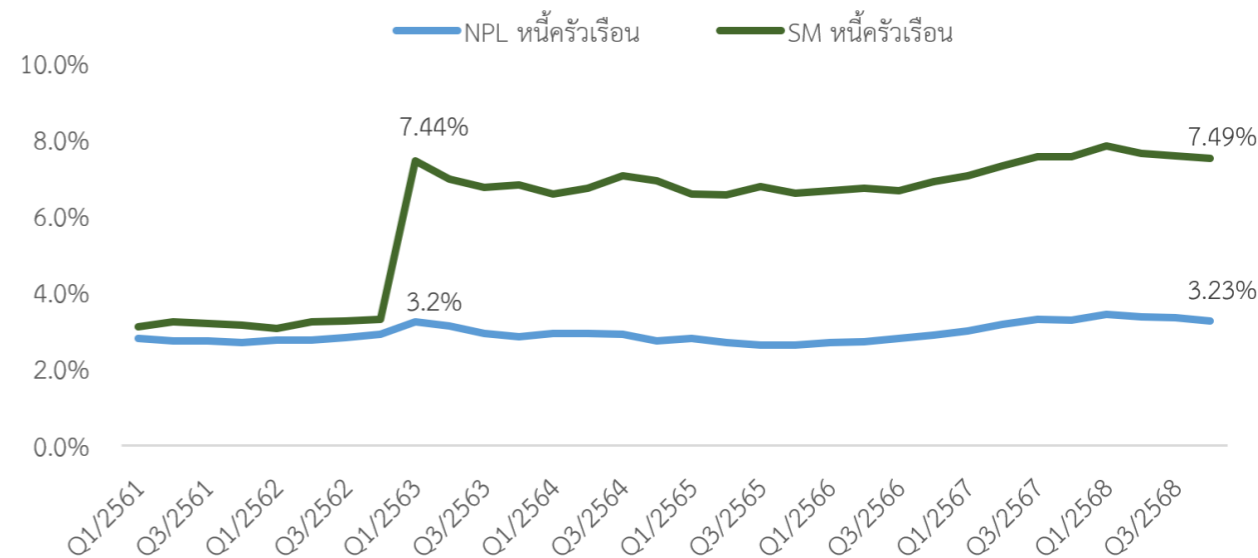
ภาพที่ 38 อัตราการเติบโตของหนี้ภาคครัวเรือนแต่ละประเภท (%YoY)

ที่มา : ธปท. ประมวลผลโดย สศค.

สำหรับสัดส่วนหนี้เสีย (NPL) ของหนี้ครัวเรือน ณ ไตรมาส 1 ปี 2569 อยู่ที่ร้อยละ 3.25 ของสินเชื่อรวม เพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้าที่อยู่ที่ร้อยละ 3.23 ขณะที่ เงินให้สินเชื่อที่กล่าวถึงเป็นพิเศษ (SM) ของหนี้ครัวเรือน ณ ไตรมาส 1 ปี 2569 อยู่ที่ร้อยละ 7.22 ของสินเชื่อรวม ลดลงจากไตรมาสก่อนหน้าที่อยู่ที่ร้อยละ 7.49 แต่ยังคงถือว่ายังคงอยู่ในระดับสูงและมากกว่าหนี้เสีย (NPL) ประมาณ 2 เท่า (ภาพที่ 39)

ภาพที่ 39 สัดส่วนหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) และเงินให้สินเชื่อกล่าวถึงเป็นพิเศษ (SM) ต่อสินเชื่อรวม (ร้อยละ)

ที่มา : ธปท. ประมวลผลโดย สศค.

กล่าวโดยสรุป ณ สิ้นไตรมาสที่ 1 ปี 2569 ยอดคงค้างสินเชื่อในสถาบันการเงินที่รับฝากเงินกลับมาขยายตัวจากไตรมาสก่อนหน้า ขณะที่ยอดคงค้างเงินให้สินเชื่อธุรกิจของธนาคารพาณิชย์ทั้งระบบหดตัวเร่งขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า นอกจากนี้ ยอดคงค้างเงินให้สินเชื่อธุรกิจของธนาคารพาณิชย์ทั้งระบบหดตัวเร่งขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า ขณะที่ยอดคงค้างเงินให้สินเชื่อเพื่อการอุปโภคบริโภคของธนาคารพาณิชย์ทั้งระบบหดตัวชะลอลงจากไตรมาสก่อนหน้า ทั้งนี้ อัตราดอกเบี้ยเงินฝากและอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยังคงอยู่ในระดับต่ำ ภายใต้กรอบการดำเนินนโยบายการเงินที่มีเป้าหมายรักษาเสถียรภาพราคา โดยล่าสุดคณะกรรมการนโยบายการเงิน (กนง.) มีมติให้ลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายลงร้อยละ 0.25 มาอยู่ที่ร้อยละ 1.00 ต่อปี โดยเห็นว่านโยบายการเงินควรมีความผ่อนคลายเพิ่มเติมเพื่อให้สอดคล้องกับแนวโน้มเศรษฐกิจและอัตราเงินเฟ้อที่ยังอยู่ในระดับต่ำกว่ากรอบเป้าหมาย ท่ามกลางแรงส่งทางเศรษฐกิจที่ชะลอลงในบางภาคส่วนและความไม่แน่นอนของเศรษฐกิจโลก ซึ่งกรรมการส่วนใหญ่ประเมินว่าการปรับลดอัตราดอกเบี้ยในครั้งนี้มีความเหมาะสมกับจังหวะเวลา เพื่อช่วยบรรเทาภาระต้นทุนทางการเงินและสนับสนุนการฟื้นตัวของภาคเศรษฐกิจ ภายใต้ขีดความสามารถของนโยบายการเงิน (policy space) ที่ได้ถูกใช้ไปเพื่อพยุงเศรษฐกิจในช่วงที่ผ่านมา นอกจากนี้ หนี้ครัวเรือน ณ ไตรมาสที่ 1 ปี 2569 มีทิศทางชะลอหรือหดตัวในเกือบทุกหมวด อย่างไรก็ตาม ธนาคารพาณิชย์มีสัดส่วนเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยงที่อยู่ในระดับสูงกว่าเกณฑ์อย่างต่อเนื่อง โดยเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยง ณ เดือนมีนาคม 2569 ยังคงอยู่ในระดับสูงที่ร้อยละ 20.3 ซึ่งยังคงสูงกว่าเกณฑ์เงินกองทุนขั้นต่ำที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด

บทวิเคราะห์เศรษฐกิจ: Macroeconomic Analysis Briefings

การวิเคราะห์ผลผลิตภาพการผลิตด้านบริการ ด้วยข้อมูลระดับสถานประกอบการ ตอนที่ 2

ผู้เขียน : ดร.กวิณ เอี่ยมตระกูล, นายศักดิ์สิทธิ์ สว่างสุข และนางสาวปภัช สุจิตร์รัตน์

1. ความเดิมตอนที่แล้ว

จากบทความ “การวิเคราะห์ผลผลิตภาพการผลิตด้านบริการด้วยข้อมูลระดับสถานประกอบการ ตอนที่ 1” คณะผู้เขียนได้กล่าวถึง หลักคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องของผลผลิตภาพการผลิตรวม (Total Factor Productivity: TFP) บทบาทของภาคบริการในอุตสาหกรรมการผลิต ซึ่งทำให้ทราบถึงสถานการณ์ของภาคอุตสาหกรรมบริการของไทยว่ามีข้อจำกัดด้านเงินทุน เทคโนโลยี และคุณภาพของแรงงานไทย ไม่ว่าจะเป็นความรู้ด้านเทคโนโลยี ทักษะด้านภาษาและความคิดสร้างสรรค์ จึงทำให้ภาคบริการของไทยส่วนใหญ่จึงมีลักษณะเป็นบริการแบบดั้งเดิม (Traditional Services) ซึ่งไม่ค่อยสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่เศรษฐกิจ ในส่วนนี้ จะนำเสนอผลการศึกษาศึกษาการวิเคราะห์ผลผลิตภาพการผลิตด้านบริการในระดับกลุ่มอุตสาหกรรมและระดับสถานประกอบการ

2. การจัดสรรทรัพยากรในภาคบริการของไทย

งานศึกษาที่ผ่านที่จัดทำผลผลิตภาพการผลิตของไทย ส่วนใหญ่จะวิเคราะห์และคำนวณระดับประเทศ แต่เนื่องจากในช่วงที่ผ่านมาสำนักงานสถิติแห่งชาติ ได้มีการจัดทำข้อมูลสำมะโนอุตสาหกรรมเป็นประจำทุก 5 ปี โดยบูรณาการดำเนินการไปพร้อมกับสำมะโนธุรกิจทางการค้าและธุรกิจทางการบริการ ภายใต้ชื่อ “สำมะโนธุรกิจและอุตสาหกรรม” ทั้งนี้ สำมะโนอุตสาหกรรมจัดทำมาแล้ว 6 ครั้ง ได้แก่ ในปี 2507 ปี 2540 ปี 2550 ปี 2555 ปี 2560 และล่าสุด ปี 2565 โดยประโยชน์ของข้อมูลดังกล่าวให้รายละเอียดมูลเชิงลึกของ

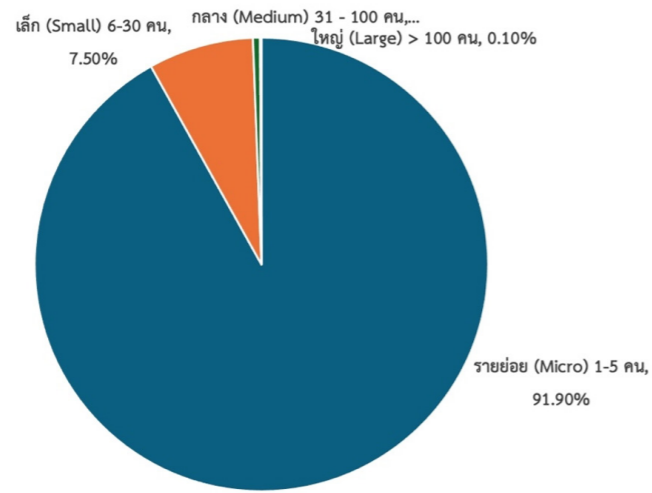
สถานประกอบการในด้านมูลค่าผลผลิต (Gross Output) ค่าใช้จ่ายขั้นกลาง (Intermediate Consumption) และมูลค่าเพิ่ม (Value Added) รวมทั้งข้อมูลแรงงาน ค่าตอบแทนแรงงาน และจำนวนสถานประกอบการราย ทำให้งานศึกษาต่อมาของธนาคารแห่งประเทศไทย (2561) และธนาคารโลก (2563) สามารถวิเคราะห์ผลผลิตภาพการผลิตระดับสถานประกอบการและกลุ่มอุตสาหกรรมได้ รวมทั้งทราบปัญหาจากการจัดสรรทรัพยากร อย่างไม่มีประสิทธิภาพระหว่างโรงงานขนาดต่าง ๆ ในอุตสาหกรรมเดียวกันอีกด้วย

การศึกษาดังนี้สามารถใช้ข้อมูลระดับสถานประกอบการของสำมะโนธุรกิจและอุตสาหกรรม ธุรกิจทางการค้าและบริการ ล่าสุดปี พ.ศ. 2565 ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ครอบคลุมสถานประกอบการ จำนวนทั้งสิ้น 2,044,071 แห่ง โดยตั้งอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมากที่สุด รองลงมาคือ ภาคกลาง ภาคเหนือ และภาคใต้ ตามลำดับ รายละเอียดดังตารางที่ 1 และหากพิจารณาในมิติของขนาดของสถานประกอบการ โดยใช้เกณฑ์จำนวนคนงาน พบว่า สถานประกอบการส่วนใหญ่ร้อยละ 91.9 เป็นสถานประกอบการรายย่อย (Micro) มีคนงาน 1-5 คน รองลงมาเป็นสถานประกอบการขนาดย่อม (Small) ร้อยละ 7.5 มีคน 6 - 30 คน รายละเอียดดังรูปที่ 1

ภาค	จำนวนสถานประกอบการ (แห่ง)
กรุงเทพมหานคร	256,484
ปริมณฑล	176,924
ภาคกลาง	403,647
ภาคเหนือ	370,794
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	483,441
ภาคใต้	352,781
รวม	2,044,071

ที่มา : สำมะโนธุรกิจและอุตสาหกรรม ธุรกิจทางการค้าและบริการ, พ.ศ. 2565

รูปที่ 1 ขนาดของสถานประกอบการ

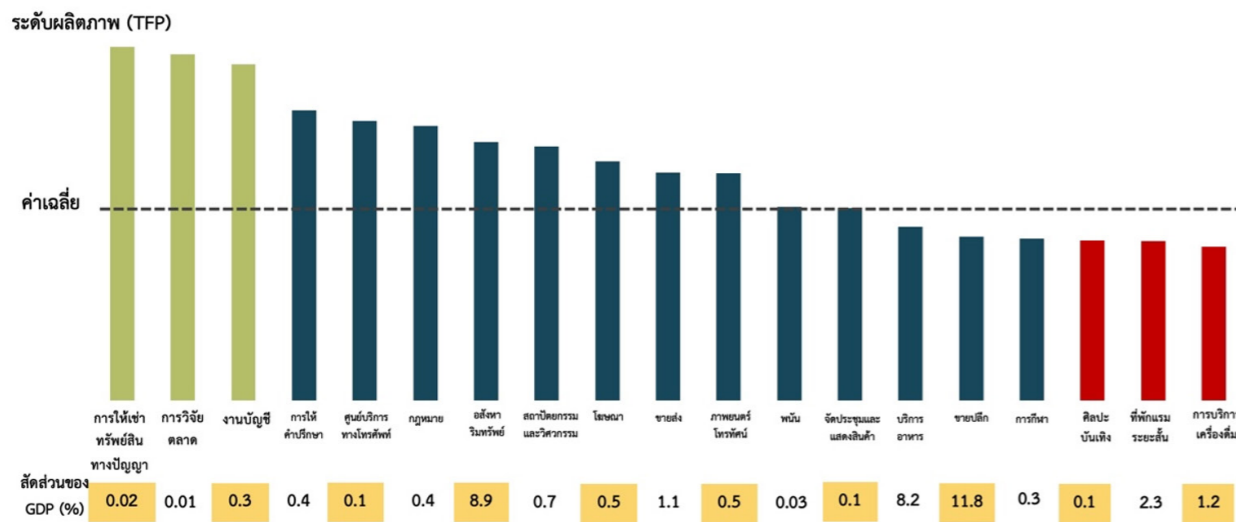
ที่มา : สำมะโนธุรกิจและอุตสาหกรรม ธุรกิจทางการค้าและบริการ, พ.ศ. 2565

3. เนื้อหา/ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

3.1 การวิเคราะห์ในระดับกลุ่มอุตสาหกรรม

จากการวิเคราะห์ข้อมูลฟังก์ชันการผลิตแบบ Cobb-Douglas Production Function ของข้อมูลสำมะโนธุรกิจและอุตสาหกรรม ล่าสุดปี พ.ศ. 2565 พบว่า ภาคบริการที่มีผลิตภาพการผลิตรวมสูง ได้แก่ การให้คำปรึกษา การวิจัยและพัฒนา การวิจัยตลาด งานบัญชี ซึ่งต้องใช้ทักษะทางวิชาชีพสูง ขณะที่บริการด้านศิลปะบันเทิง ที่พักแรม และบริการเครื่องดื่มนั้นจะมีผลิตภาพอยู่ในระดับต่ำ รายละเอียดดังรูปที่ 2 อย่างไรก็ตาม การดำเนินการวิจัย ร่วมกับต่างประเทศ และมีขนาดใหญ่ มักมีผลิตภาพการผลิตที่สูงขึ้น รายละเอียดดังรูปที่ 3

รูปที่ 2 ผลิตภาพการผลิตของสถานประกอบการ จำแนกตามสาขาบริการ

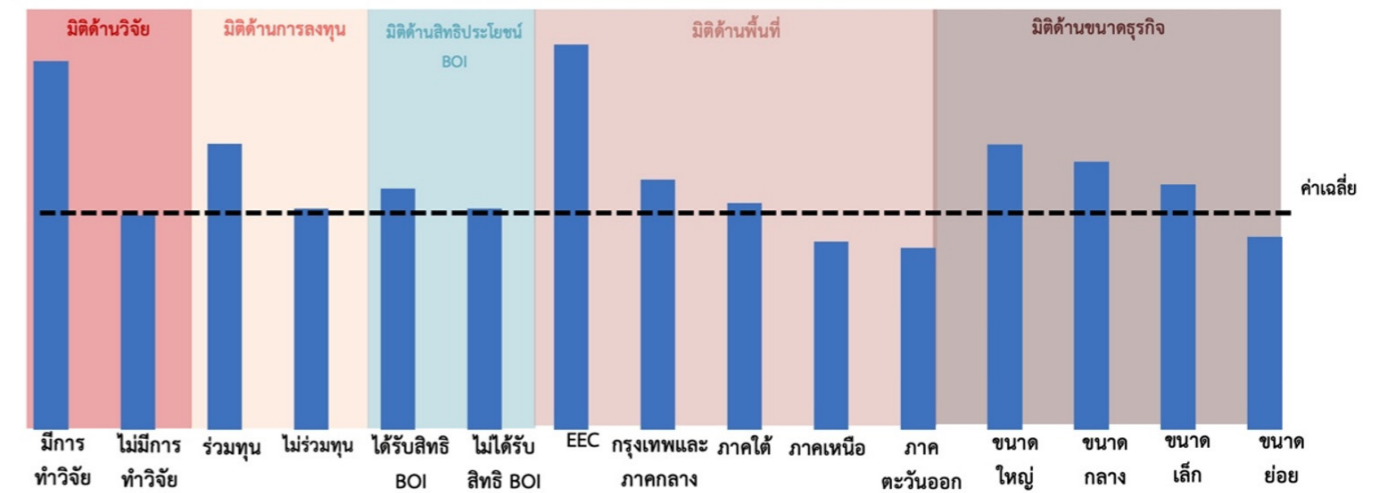

หมายเหตุ: ผลิตภาพการผลิตรวมอยู่ในรูปแบบ Log

ที่มา : สำมะโนธุรกิจและอุตสาหกรรม ธุรกิจทางการค้าและบริการ, พ.ศ. 2565 วิเคราะห์โดยผู้เขียน

รูปที่ 3 ผลิตภาพการผลิตของสถานประกอบการ ในมิติอื่น ๆ

ระดับผลิตภาพ (TFP)

หมายเหตุ : 1. สถานประกอบการที่เน้นการส่งออก (Export-oriented Firm) มีสัดส่วนการส่งออกในระดับสูงมากกว่าร้อยละ 60 ของยอดขาย

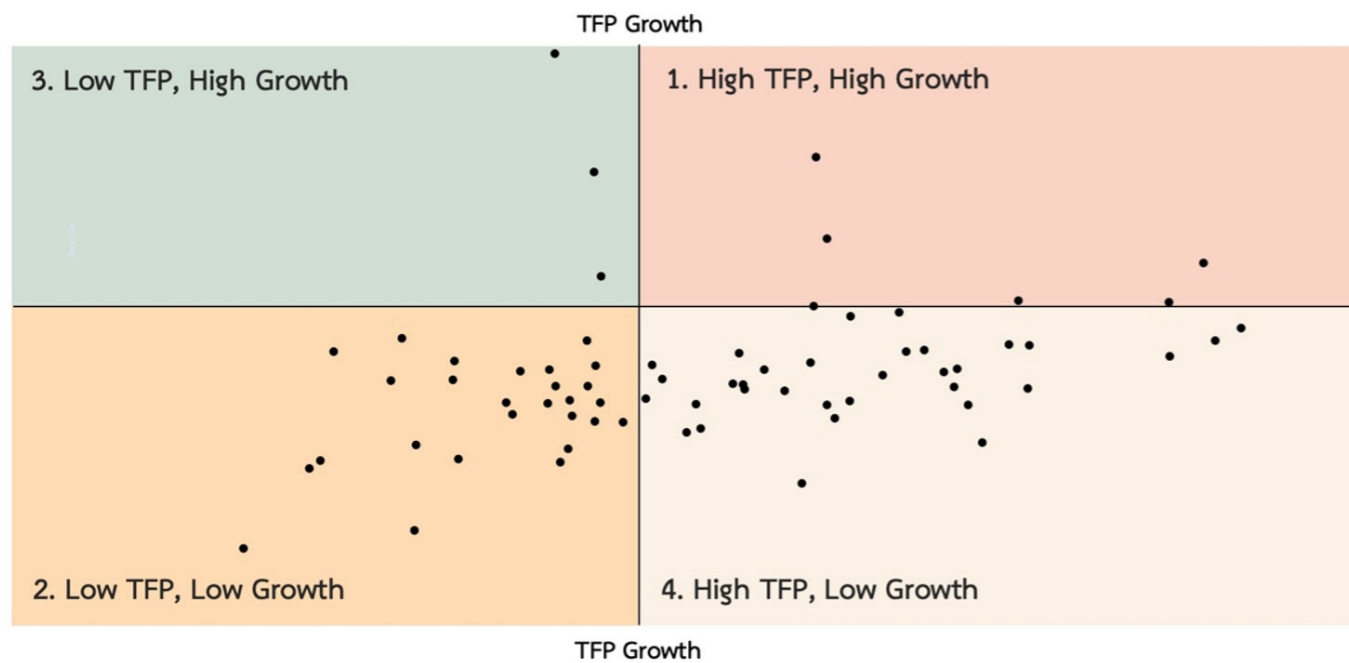
ที่มา : สำมะโนธุรกิจและอุตสาหกรรม ธุรกิจทางการค้าและบริการ, พ.ศ. 2565 วิเคราะห์โดยผู้เขียน

3.2 ผลิตภาพการผลิตรวมอยู่ในรูปแบบ Log

นอกจากนี้ หากวิเคราะห์เปรียบเทียบในมิติของระดับผลิตภาพการผลิตและการอัตราการเติบโตของผลิตภาพการผลิต จะสามารถแบ่งภาคบริการได้ ออกเป็น 4 กลุ่ม รายละเอียดดังรูปที่ 4 ได้แก่

1. กลุ่มสถานะดี - กลุ่มระดับผลิตภาพ (TFP) สูง และขยายตัวเพิ่มขึ้น ได้แก่ การวิจัยตลาดและการสำรวจความคิดเห็นของประชาชน ร้านขายปลีกเชื้อเพลิงยานยนต์ การออกอากาศทางวิทยุกระจายเสียง
2. กลุ่มสถานะไม่ดี - กลุ่มระดับผลิตภาพ (TFP) ต่ำ และหดตัวลดลง ได้แก่ การบริการสารสนเทศอื่น ๆ กิจกรรมการสร้างสรรค์ศิลปะและความบันเทิง ร้านขายปลีกสินค้าทั่วไป
3. กลุ่มแนวโน้มดี - กลุ่มระดับผลิตภาพ (TFP) ต่ำ แต่ขยายตัวได้ ได้แก่ การจัดการประชุมและการแสดงสินค้า กิจกรรมการออกแบบเฉพาะด้าน การประมวลผลข้อมูล การจัดการและการให้เข้าพื้นที่บนเครื่องแม่ข่าย
4. กลุ่มแนวโน้มไม่ดี - กลุ่มระดับผลิตภาพ (TFP) สูง แต่หดตัวลดลง ได้แก่ การให้เช่าของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือน กิจกรรมการถ่ายภาพ ร้านขายปลีกสินค้าวัฒนธรรมและนันทนาการ

รูปที่ 4 เปรียบเทียบผลผลิตภาพการผลิตของสถานประกอบการ

ที่มา : สำมะโนธุรกิจและอุตสาหกรรม ธุรกิจทางการค้าและบริการ, พ.ศ. 2565 และการสำรวจธุรกิจทางการค้าและบริการ ปี 2563 วิเคราะห์โดยผู้เขียน

ดังนั้น การสนับสนุนให้ภาคบริการมีผลผลิตภาพที่สูงขึ้นทำให้เกิดมูลค่าเพิ่มและการเติบโตทางเศรษฐกิจที่สูงขึ้น อาจทำได้โดยการส่งเสริมด้านเงินทุน แรงจูงใจ และบรรยากาศที่เอื้อต่อการในการทำวิจัย การสนับสนุนเพื่อช่วยพัฒนาขีดความสามารถด้านเทคโนโลยี นวัตกรรม รวมทั้งส่งเสริมให้ผู้ประกอบการสามารถเข้าถึงทรัพยากร สิทธิประโยชน์ และการลงทุนกับต่างประเทศได้ ตลอดจนการยกระดับและปรับทักษะแรงงานให้มีความรู้สูง โดยเฉพาะด้านเทคโนโลยี ที่ตรงกับความต้องการของตลาดถือเป็นก้าวแรกในที่น่าประเทศไทยไปสู่บริการสมัยใหม่ (Modern Service) ได้ในไม่ช้า

4. สรุปผล

การวิเคราะห์ผลผลิตภาพการผลิตภาคบริการทั้งในเชิงรายสาขาการผลิตและเชิงพื้นที่ด้วยข้อมูลระดับจุลภาครายสถานประกอบการ พบว่า ภาคบริการที่มีผลผลิตภาพการผลิตรวมสูง ได้แก่ การให้เช่าทรัพย์สินทางปัญญา การวิจัยตลาด งานบัญชี ซึ่งต้องใช้ทักษะทางวิชาชีพสูง ขณะที่บริการด้านศิลปะบันเทิง ที่พักแรม และบริการเครื่องดื่มจะมีผลผลิตภาพอยู่ในระดับต่ำ อย่างไรก็ตาม หากภาคบริการมีการดำเนินการวิจัยร่วมกับต่างประเทศ และมีขนาดใหญ่ มักมีผลผลิตภาพการผลิตที่สูงขึ้น ดังนั้น การสนับสนุนให้ภาคบริการมีผลผลิตภาพที่สูงขึ้นทำให้เกิดมูลค่าเพิ่ม และการเติบโตทางเศรษฐกิจที่สูงขึ้น อาจทำได้โดยการส่งเสริมด้านเงินทุน แรงจูงใจ และบรรยากาศที่เอื้อต่อการในการทำวิจัย การสนับสนุนเพื่อช่วยพัฒนาขีดความสามารถด้านเทคโนโลยี นวัตกรรม รวมทั้งส่งเสริมให้ผู้ประกอบการสามารถเข้าถึงทรัพยากร สิทธิประโยชน์ และการลงทุนกับต่างประเทศได้ ตลอดจนการยกระดับและปรับทักษะแรงงานให้มีความรู้สูง โดยเฉพาะด้านเทคโนโลยี ที่ตรงกับความต้องการของตลาดถือเป็นก้าวแรกในที่น่าประเทศไทยไปสู่บริการสมัยใหม่ (Modern Service) ได้ในไม่ช้า

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

“ไขปริศนาผลผลิตภาพของไทยด้วยข้อมูลจุลภาค”. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : <https://www.pier.or.th/blog/2017/t026/>

สภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. สัตว์ออกทุนของประเทศไทย ฉบับ พ.ศ. 2565 . 2565.

สภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. “ผลผลิตภาพการผลิตการพัฒนาเศรษฐกิจของไทย”. เอกสารประกอบการประจำปี 2551. 22 กันยายน 2551.

ภาษาต่างประเทศ

Bartelsman, E. J., & Dhrymes, P. J. “Productivity dynamics: US manufacturing plants”, *Journal of productivity analysis*. 1998. P.5–34.

Doraszelski, U., & Jaumandreu, J. “R&D and Productivity: Estimating endogenous productivity”, *Review of economic studies*. 2013. p.1338–1383.

Jorgenson, D. W. “Innovation and Productivity Growth: TW Schultz lecture”, *American Journal of Agricultural Economics*. 2011, p.276–296.

Saliola, F., & Seker, M. “Total factor productivity across the developing world”, *The World Bank*. 2011, p.1–8.

World Bank. “Thailand Manufacturing Firm Productivity Report”, 2020

แนวโน้มและทิศทางการส่งออกสินค้าและผลผลิตอุตสาหกรรมที่มีนัยต่อการสวมสิทธิ์สินค้าผ่าน การถ่ายลำ (Transshipment) ไปสหรัฐอเมริกา

ผู้เขียน : นายธณัฐ พวงนวม เศรษฐกรชำนาญการ นายวิศรุต แก้วขนาน และนางสาวกฤตพร ชมนาวัง นักศึกษาฝึกงาน ขอขอบคุณ ดร.พิสิทธิ์ พัวพันธ์ ผู้อำนวยการกองนโยบายเศรษฐกิจมหภาค และ ดร.ยุทธภูมิ จารุเศรณี ผู้อำนวยการส่วนแบบจำลองและประมาณการเศรษฐกิจการคลังที่ช่วยให้ข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดทำบทความนี้ อนึ่ง บทความนี้เป็นความคิดเห็นของผู้เขียน มิได้สะท้อนความคิดเห็นขององค์กรที่สังกัดแต่อย่างใด

บทสรุปผู้บริหาร

บทความนี้จัดทำขึ้นเพื่อวิเคราะห์แนวโน้มและทิศทางการส่งออกสินค้าของประเทศไทยที่ขยายตัวควบคู่ไปกับการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มสูงขึ้น โดยเฉพาะจากประเทศจีน ท่ามกลางบริบทของความตึงเครียดทางภูมิรัฐศาสตร์ (Geopolitics) และการปรับเปลี่ยนนโยบายการค้าของสหรัฐอเมริกา (สหรัฐฯ) ที่เพิ่มความเข้มงวดด้านภาษีนำเข้าและกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า (Rules of Origin) สถานการณ์ดังกล่าวจึงส่งผลให้ประเทศไทยเผชิญกับความเปราะบางเชิงโครงสร้างทางเศรษฐกิจ และมีความเสี่ยงสูงที่จะถูกใช้เป็นช่องทางในการหลบเลี่ยงมาตรการทางการค้าผ่านกระบวนการสวมสิทธิ์สินค้าและการถ่ายลำ (Transshipment)

จากการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลเชิงประจักษ์ในกลุ่มสินค้าอุตสาหกรรมหลัก 5 หมวด ที่มีส่วนผลักดันการส่งออกไปสหรัฐฯ และการนำเข้าจากจีนสูงสุด ได้แก่ (1) เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ (2) หม้อแปลงไฟฟ้าและส่วนประกอบ (3) เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ (4) ผลิตภัณฑ์พลาสติก และ (5) แผงวงจรไฟฟ้า พบปรากฏการณ์ความไม่สอดคล้องเชิงโครงสร้างระหว่างภาคการส่งออกและภาคการผลิตอย่างมีนัยสำคัญ กล่าวคือ มูลค่าการส่งออกสินค้ากลุ่มนี้ไปยังสหรัฐฯ ขยายตัวอย่างก้าวกระโดด ทว่าตัวชี้วัด

ด้านการผลิตภายในประเทศซึ่งประกอบด้วย ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม (Manufacturing Production Index: MPI) ดัชนีการส่งออก และดัชนีสินค้าคงคลังสำเร็จรูปกลับอยู่ในสถานะชะลอตัวหรือหดตัวอย่างต่อเนื่อง

ความไม่สอดคล้องจากการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างดังกล่าวนี้จึงเป็นเครื่องบ่งชี้ว่าการเติบโตของการส่งออกในสินค้าทั้ง 5 กลุ่ม มิได้เกิดจากการสร้างมูลค่าเพิ่ม (Value Added) ในสายพานการผลิตของประเทศไทยอย่างแท้จริง แต่อาจเป็นผลจากการนำเข้าสินค้าสำเร็จรูปจากต่างประเทศเพื่อส่งออกต่อ (Pass-through) หรือผ่านกระบวนการแปรรูปเพียงเล็กน้อย (Minor Processing) ซึ่งถือเป็นสัญญาณเตือนภัยระดับสูงที่สะท้อนว่าประเทศไทยอาจกำลังถูกใช้เป็นฐานการสวมสิทธิ์สินค้า (Transshipment Hub) โดยหากสถานการณ์นี้ยังคงดำเนินต่อไป ประเทศไทยมีความเสี่ยงขั้นวิกฤตที่จะถูกประเทศคู่ค้าโดยเฉพาะสหรัฐฯ เฟ่งเล็ง ตรวจสอบอย่างเข้มงวด และอาจนำไปสู่การบังคับใช้มาตรการทางภาษีเพื่อตอบโต้ (Tariff Circumvention Penalties) ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อความน่าเชื่อถือและขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการส่งออกไทยในระยะยาว

บทนำ

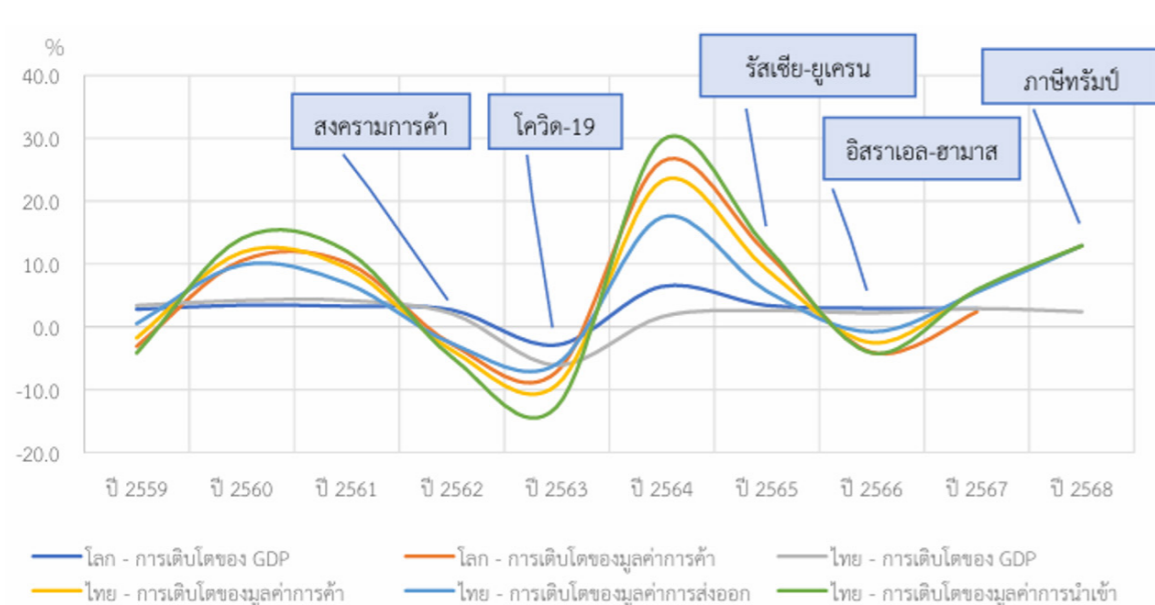
ปัจจุบันภาคการส่งออกของไทยกำลังเผชิญกับปัญหาเชิงโครงสร้างและความเสี่ยงต่อการสูญเสียความสามารถในการแข่งขันในหลายหมวดสินค้า (วงษ์สินธุวิเศษ และคณะ, 2567) แต่เมื่อพิจารณาภาพรวมของมูลค่าการส่งออกสินค้าในช่วงตลอดระยะเวลา 10 ปีที่ผ่านมากลับพบว่า มูลค่าการส่งออกสินค้ายังคงมีการขยายตัวได้อย่างต่อเนื่อง และมีสัดส่วนต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (Gross Domestic Product: GDP) เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 67.1 ในปี 2559 เป็นร้อยละ 71.2 ในปี 2568 (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2569) ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าภาคการส่งออกยังคงมีบทบาทสำคัญต่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทย อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาแนวโน้มการขยายตัวของมูลค่าการส่งออกสินค้าในช่วงที่ผ่านมา กลับพบว่าเป็นการขยายตัวของการส่งออกสินค้าที่มาพร้อมกับการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้นในทิศทางเดียวกัน ประกอบกับภาคการผลิตในประเทศที่ไม่สะท้อนการเติบโตของการส่งออกสินค้าอย่างชัดเจนจากแนวโน้มการชะลอตัวอย่างต่อเนื่องของดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม (Manufacturing Production Index: MPI) การเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างข้างต้น จึงอาจสะท้อนได้ว่าภาคการผลิตของไทยกำลังเผชิญกับแรงกดดันจากโครงสร้างการผลิตเพื่อการส่งออกที่พึ่งพาการนำเข้าในสัดส่วนที่สูงขึ้นและมีแนวโน้มสร้างมูลค่าเพิ่มในประเทศลดลง ประกอบกับในช่วงที่ผ่านมาเศรษฐกิจโลกได้เข้าสู่ช่วงเปลี่ยนผ่านที่นโยบายการค้ากลับมาเป็นเครื่องมือหลักสำหรับการแข่งขันทางเศรษฐกิจของแต่ละประเทศ โดยเฉพาะสหรัฐฯ ที่เพิ่มความเข้มงวดทั้งด้านภาษีนำเข้าและกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า (Rules of Origin) เพื่อปกป้องอุตสาหกรรมภายในประเทศและควบคุมโครงสร้างห่วงโซ่อุปทานโลก ภายใต้บริบทดังกล่าวนี้ประเทศไทยซึ่งมีลักษณะเศรษฐกิจเปิดและพึ่งพาการส่งออกในสัดส่วนสูงย่อมเผชิญความเสี่ยงที่ไม่ได้จำกัดอยู่เพียงความผันผวนของภาคการค้าแต่ยังขยายไปสู่ความเปราะบางเชิงโครงสร้างของระบบการผลิตที่พึ่งพาวัตถุดิบจากต่างประเทศ โดยเฉพาะจีนซึ่งเป็นแหล่งนำเข้าสินค้าหลักของไทยคิดเป็นประมาณร้อยละ 31.2 ของมูลค่าการนำเข้าสินค้าทั้งหมดในปี 2568 (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2568) และส่วนใหญ่เป็นสินค้าขั้นกลางและวัตถุดิบที่ใช้ในภาคการผลิตเพื่อการส่งออก ความเชื่อมโยงระหว่างห่วงโซ่อุปทานดังกล่าวนี้จึงทำให้เศรษฐกิจไทยมีความอ่อนไหวต่อมาตรการทางการค้าของประเทศคู่ค้า โดยเฉพาะประเด็นการสวมสิทธิ์สินค้า

ผ่านการถ่ายลำ (Transshipment) ได้กลายเป็นข้อกังวลสำคัญในการกำหนดทิศทางของนโยบายการค้าระหว่างประเทศ (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2568) บทความนี้จึงมุ่งเน้นให้เห็นว่าประเด็นการสวมสิทธิ์สินค้าผ่านการถ่ายลำ (Transshipment) ไม่ได้เป็นเพียงความเสี่ยงเชิงกฎระเบียบระยะสั้น แต่สะท้อนข้อจำกัดเชิงโครงสร้างของเศรษฐกิจไทย ซึ่งเป็นโจทย์เชิงนโยบายที่ภาครัฐจำเป็นต้องได้รับการแก้ไขอย่างเป็นระบบเพื่อรักษาความสามารถในการแข่งขันของประเทศในระยะยาวให้เกิดความยั่งยืนต่อไป

1. ทิศทางเศรษฐกิจและการดำเนินนโยบายการค้าโลกในช่วงที่ผ่านมา

ทิศทางเศรษฐกิจการค้าโลกและไทยในช่วง 10 ปีที่ผ่านมาพบว่ายังคงมีความผันผวนที่เพิ่มสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ โดยเฉพาะในช่วงที่เศรษฐกิจโลกเผชิญกับแรงกดดันจากปัจจัยภายนอกทั้งความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ (Geopolitics) การเปลี่ยนแปลงนโยบายการค้าและอุตสาหกรรมของประเทศเศรษฐกิจหลัก ตลอดจนวิกฤติจากโรคอุบัติใหม่ การฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกจึงเป็นไปในลักษณะที่ไม่สม่ำเสมอเนื่องจากเผชิญกับข้อจำกัดจากปัจจัยเชิงโครงสร้าง เช่นเดียวกับแนวโน้มเศรษฐกิจและการค้าของไทยซึ่งมีการเคลื่อนไหวไปในทิศทางเดียวกับเศรษฐกิจการค้าโลก เนื่องจากโครงสร้างเศรษฐกิจที่มีการพึ่งพาการค้าและการเชื่อมโยงกับห่วงโซ่อุปทานโลกในระดับที่สูง โดยเฉพาะการพึ่งพาตลาดและอุตสาหกรรมในประเทศเศรษฐกิจสำคัญประกอบกับมูลค่าการค้าซึ่งรวมถึงการส่งออกและการนำเข้าของไทยมีความผันผวนสูงกว่าการเปลี่ยนแปลงของ GDP เนื่องจากภาคการค้าของไทยได้รับผลกระทบโดยตรงจากนโยบายและมาตรการทางการค้า การเปลี่ยนแปลงกติกาทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศ ตลอดจนเหตุการณ์ความไม่แน่นอนจากความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ (Geopolitics) และวิกฤติจากโรคอุบัติใหม่ การเปลี่ยนแปลงของนโยบายเศรษฐกิจของประเทศและเขตเศรษฐกิจสำคัญ อาทิ สหรัฐฯ สหภาพยุโรป จีน จึงมีบทบาทสำคัญต่อทิศทางการค้าโลกและเศรษฐกิจไทยและส่งผลให้โครงสร้างการส่งออกของไทยเผชิญกับความไม่แน่นอนและความเปราะบางเชิงโครงสร้างที่เพิ่มขึ้นในระยะกลางและระยะยาว

ภาพที่ 1 ทิศทางเศรษฐกิจการค้าโลกและไทยในช่วง 10 ปี ที่ผ่านมา (ปี 2559 – 2568)

ที่มา: สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า กระทรวงพาณิชย์, 2569

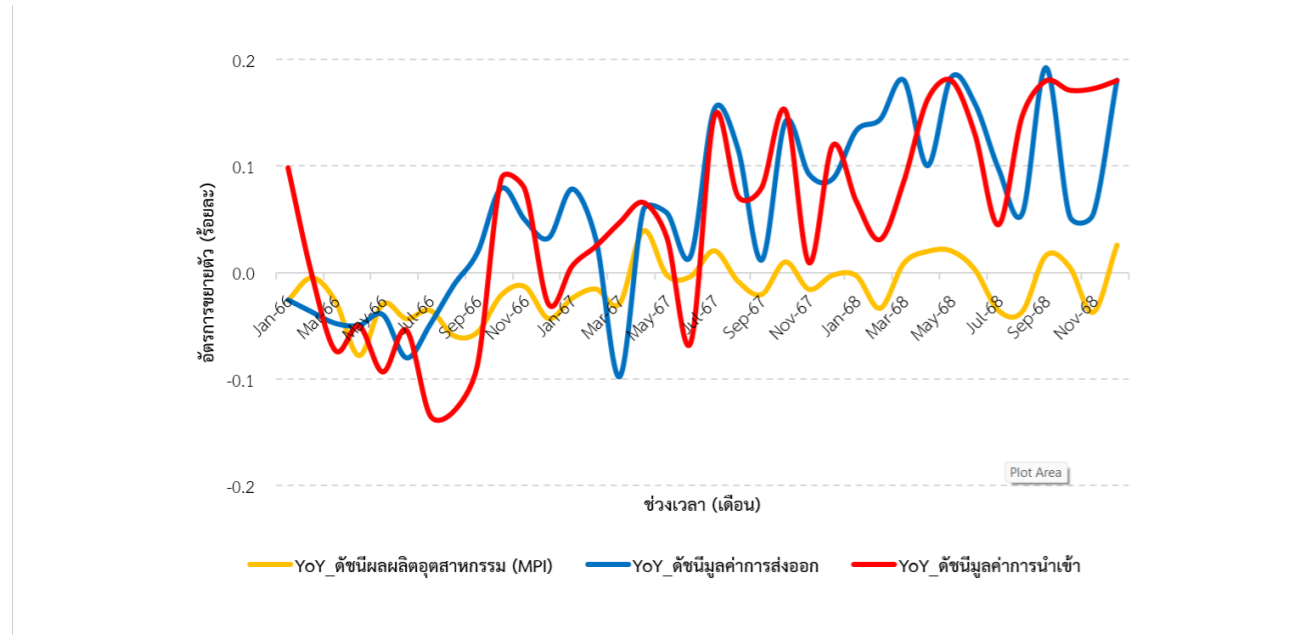
ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาความเสี่ยงจากการขยายตัวของความตึงเครียดทางภูมิรัฐศาสตร์ระหว่างสหรัฐอเมริกา เศรษฐกิจโดยเฉพาะสหรัฐฯ และจีนพบว่า ความเสี่ยงจากการถูกบีบให้เลือกข้างทางเศรษฐกิจและการค้าได้ส่งผลให้การดำเนินนโยบายการค้าของไทยเป็นไปได้อย่างขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ โดยเฉพาะมาตรการทางการค้า อาทิ ภาษีนำเข้า มาตรการกีดกันที่ไม่ใช่ภาษี การควบคุมเทคโนโลยี และกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า (Rules of Origin) ได้ถูกนำมาใช้เป็นเครื่องมือเชิงภูมิรัฐศาสตร์มากยิ่งขึ้น ซึ่งหากไทยถูกมองว่าเอนเอียงไปทางขั้วใดขั้วหนึ่งอาจเผชิญกับมาตรการตอบโต้ทางการค้าหรือการตรวจสอบที่เข้มงวดขึ้นจากอีกฝ่ายและจะนำไปสู่การเพิ่มต้นทุนการส่งออกและลดความสามารถในการแข่งขันของสินค้าไทย

ภายใต้บริบทของความตึงเครียดทางการค้าโลกและการยกระดับมาตรการทางการค้าที่ได้กล่าวมาข้างต้นนี้ การสวมสิทธิ์สินค้าผ่านการถ่ายลำ (Transshipment) ไปสหรัฐฯ โดยเฉพาะจากจีนจึงกลายเป็นประเด็นที่ได้รับความสนใจจากสหรัฐฯ ที่มีต่อการเพิ่มความเข้มงวดทั้งด้านภาษีนำเข้าและกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า (Rules of Origin) เพื่อปกป้องอุตสาหกรรมภายในประเทศและควบคุมโครงสร้างห่วงโซ่อุปทานโลก (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2568)

2. สถานการณ์ภาคการค้าระหว่างประเทศและภาคการผลิตของไทยที่มีนัยต่อการสวมสิทธิ์สินค้าผ่านการถ่ายลำ (Transshipment) ในช่วงที่ผ่านมา

สถานการณ์ภาคการค้าระหว่างประเทศและภาคการผลิตของไทยในช่วงที่ผ่านมาที่มีความเชื่อมโยงอย่างมีนัยสำคัญต่อความเสี่ยงจากการสวมสิทธิ์สินค้าผ่านกระบวนการถ่ายลำ (Transshipment) โดยสะท้อนได้จากอัตราการขยายตัวของทิศทางดัชนีมูลค่าการส่งออก ดัชนีมูลค่าการนำเข้า และดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม ซึ่งในช่วงปี 2567 เป็นต้นมา พบว่า ดัชนีมูลค่าการส่งออกและดัชนีมูลค่าการนำเข้าขยายตัวในระดับสูงและมีความผันผวนเพิ่มขึ้น ขณะที่ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมยังคงมีการเคลื่อนไหวใกล้เคียงระดับศูนย์และขยายตัวในระดับต่ำ ซึ่งความไม่สอดคล้องระหว่างทิศทางการขยายตัวของดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมกับมูลค่าการนำเข้าและการส่งออกดังกล่าวนี้ จึงเป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงภาวะการแยกตัว (Decoupling) ของภาคการค้าระหว่างประเทศของไทยที่ไม่ได้ส่งผ่านไปยังภาคการผลิตภายในประเทศได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างของภาคการผลิตของไทยกำลังเผชิญกับแรงกดดันจากโครงสร้างการผลิตเพื่อการส่งออกที่พึ่งพาการนำเข้าในสัดส่วนที่สูงขึ้นและมีแนวโน้มสร้างมูลค่าเพิ่มในประเทศลดลง ซึ่งส่วนหนึ่งอาจเชื่อมโยงกับแนวโน้มการนำเข้าสินค้าจากจีนที่เข้ามามีบทบาทมากยิ่งขึ้น (พรหมมินทร์ และคณะ, 2567) และข้อกังวลต่อความเสี่ยงจากภาษีนำเข้าสินค้าของสหรัฐฯ โดยเฉพาะในกลุ่มสินค้าที่ไทยมีการส่งออกสินค้าไปสหรัฐฯ โดยไม่ได้สร้างมูลค่าเพิ่มในการผลิตที่อาจถูกเก็บภาษีจากการสวมสิทธิ์สินค้าผ่านการถ่ายลำ (Transshipment) ซึ่งปัจจุบันนี้เป็นเสมือนตัวเร่งให้ภาคการส่งออกของไทยต้องตระหนักและเร่งปรับตัว

ภาพที่ 2 อัตราการขยายตัวของดัชนีมูลค่าการส่งออก ดัชนีมูลค่าการนำเข้า และดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม ปี 2566 – 2568

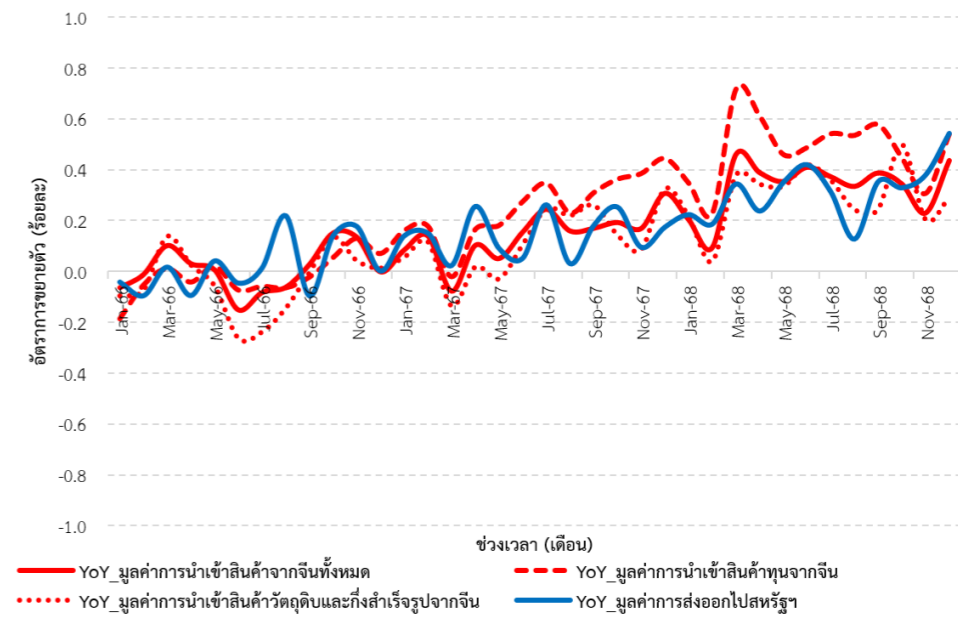

หมายเหตุ : ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมปรับฐานการคำนวณให้ปี 2564 = 100
สำหรับดัชนีมูลค่าส่งออกและดัชนีมูลค่านำเข้าปรับฐานการคำนวณให้ปี 2559 = 100

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2568 รวบรวมโดยคณะผู้เขียน

อีกทั้ง หากพิจารณามูลค่าการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้นของไทยในช่วงที่ผ่านมาเป็นผลจากการนำเข้าสินค้าจากจีนเป็นสำคัญ โดยในปี 2568 สัดส่วนการนำเข้าสินค้าจากจีนคิดเป็นร้อยละ 31.2 ของการนำเข้าสินค้าทั้งหมด ซึ่งเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญจากการทะลักของสินค้าจีน (China Flooding) โดยเกิดจากปัญหาอุปทานส่วนเกิน (Oversupply) ในจีนที่อุปสงค์ในประเทศชะลอตัว ในขณะที่ภาครัฐจีนยังคงใช้นโยบายสนับสนุนภาคการผลิตอย่างต่อเนื่อง จึงทำให้จีนจำเป็นต้องเร่งระบายสินค้าออกสู่ตลาดภายนอกผ่านการส่งออกโดยเฉพาะสินค้าอุปโภคบริโภคและสินค้าชั้นกลาง ซึ่งส่งผลให้สัดส่วนการนำเข้าสินค้าอุปโภคบริโภคจากจีนต่อการบริโภคภายในประเทศของไทยเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ

ภาพที่ 3 อัตราการขยายตัวของมูลค่าการส่งออกไปสหรัฐฯ และการนำเข้าจากจีนของไทย ปี 2566 – 2568

ที่มา: กรมศุลกากรและสำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า กระทรวงพาณิชย์, 2568 รวบรวมโดยคณะผู้เขียน

นอกจากนี้ ในช่วงที่ผ่านมาผลของความตึงเครียดจากการดำเนินนโยบายปกป้องทางการค้าของสหรัฐฯ ได้ส่งผลให้ผู้ส่งออกของจีนปรับกลยุทธ์การส่งออกสินค้าไปสหรัฐฯ ผ่านประเทศเวียดนาม อินเดียนมาเลเซีย อินโดนีเซีย และไทย ซึ่งสะท้อนได้จากการนำเข้าสินค้าจากจีนและการส่งออกไปสหรัฐฯ ที่เพิ่มขึ้นในบางประเทศในกลุ่มอาเซียนอย่างมีนัยสำคัญ เช่น เวียดนาม อินโดนีเซีย และไทย และสินค้าที่มีการนำเข้าจากจีนดังกล่าวนี้กลับไม่ได้มีการสร้างมูลค่าเพิ่มจากการผลิตให้กับประเทศมากนักซึ่งอาจถูกเก็บภาษีจากการสวมสิทธิ์สินค้าผ่านการถ่ายลำ (Transshipment) จึงเป็นสิ่งสะท้อนว่า แม้การส่งออกของไทยจะขยายตัวได้ดีอย่างต่อเนื่องในช่วงที่ผ่านมา โดยเฉพาะการส่งออกสินค้าไปยังสหรัฐฯ แต่ภาคผลิตของไทยกลับเติบโตได้อย่างจำกัดภายใต้ปัจจัยการทะลักของสินค้าจีน (China Flooding) และผลของความตึงเครียดจากการดำเนินนโยบายปกป้องทางการค้าของสหรัฐฯ

3. การติดตามการสวมสิทธิ์สินค้าผ่านการถ่ายลำ (Transshipment) ในช่วงที่ผ่านมาที่มีนัยต่อการสวมสิทธิ์สินค้าผ่านการถ่ายลำ (Transshipment) ไปสหรัฐฯ

แม้ว่าในช่วงที่ผ่านมาสหรัฐฯ จะมีความพยายามในการอุดช่องโหว่ทางการค้าในกรณีการส่งออกสินค้าผ่านประเทศที่สามเพื่อหลีกเลี่ยงการเสียภาษีนำเข้าที่สูงผ่านการใช้มาตรการเฝ้าระวังสินค้าที่เข้าชายฝั่งการแอบอ้างถิ่นกำเนิดสินค้า (Country of Origin) การกำหนดภาษีศุลกากรแบบตอบโต้ (Reciprocal Tariffs) กับประเทศต่าง ๆ ในอัตราที่แตกต่างกันตามขนาดการขาดดุลการค้าและระดับความสัมพันธ์ รวมทั้งการประกาศจัดเก็บภาษีเพิ่มเติมต่อสินค้าที่เสี่ยงเข้าชายฝั่งการสวมสิทธิ์สินค้าผ่านการถ่ายลำ (Transshipment) โดยมีอัตราภาษีที่สูงถึงร้อยละ 40 (The White House, 2568) แต่การนิยามการสวมสิทธิ์สินค้าผ่านการถ่ายลำ (Transshipment) ยังคงมีความคลุมเครืออยู่ โดยจากการศึกษาข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง พบว่า สินค้าที่

เข้าชายเป็นการสวมสิทธิ์สินค้าผ่านการถ่ายลำ (Transshipment) อาจครอบคลุม 2 ลักษณะ ได้แก่ (1) การถ่ายสินค้าจากยานพาหนะหนึ่งที่ขนส่งของเข้ามาในประเทศไปยังอีกยานพาหนะหนึ่งที่ขนส่งของออกไปนอกราชอาณาจักร ซึ่งเป็นการนำเข้าและส่งออกสินค้าชนิดเดียวกันโดยไม่มีการนำสินค้ามาใช้ประโยชน์ในประเทศ (กรมศุลกากร, 2561) และ (2) การเปลี่ยนเส้นทางขนส่งสินค้าเพื่อหลบเลี่ยงภาษี ยกตัวอย่างเช่น กรณีที่ประเทศปลายทางตั้งภาษีนำเข้าต่อประเทศต้นทางแต่ไม่ได้ตั้งต่อประเทศที่สาม โดยเป็นไปในลักษณะที่การส่งออกที่เพิ่มขึ้นจากประเทศต้นทางไปประเทศที่สามและจากประเทศที่สามไปประเทศปลายทางในเวลาเดียวกัน และสินค้าที่ถูกนำเข้ามาในประเทศที่สามอาจถูกเปลี่ยนบรรจุภัณฑ์ และติดป้ายสินค้าว่าผลิตในประเทศที่สาม หรืออาจมีการผลิตเล็กน้อยก่อนการส่งออก (DeBarros and Hayashi, 2566; Hayakawa and Sudsawasd, 2567)

ดังนั้น การประกาศของทำเนียบขาวว่าด้วยภาษีเพิ่มเติมต่อสินค้าที่เสี่ยงเข้าชายการสวมสิทธิ์สินค้าผ่านการถ่ายลำ (Transshipment) จะยังไม่ได้ระบุอย่างเป็นทางการว่า มีการเพ่งเล็งสินค้าที่ถูกส่งออกจากประเทศต้นทางใดเป็นพิเศษ แต่ทั้งจากท่าทีของสหรัฐฯ ตั้งแต่ช่วงรัฐบาล Trump 1.0 และการให้สัมภาษณ์ของ Howard Lutnick รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์สหรัฐฯ (Fox Business, 2568) ทำให้สามารถตีความได้ว่าสินค้าที่ส่งออกไปสหรัฐฯ ในส่วนที่มีความเกี่ยวข้องกับการนำเข้าจากจีนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในกลุ่มสินค้าทุนและวัตถุดิบชั้นกลางอาจถูกใช้เป็นเงื่อนไขเพิ่มเติมในการพิจารณาว่าเป็นสินค้าที่เข้าชายการสวมสิทธิ์สินค้าผ่านการถ่ายลำ (Transshipment)

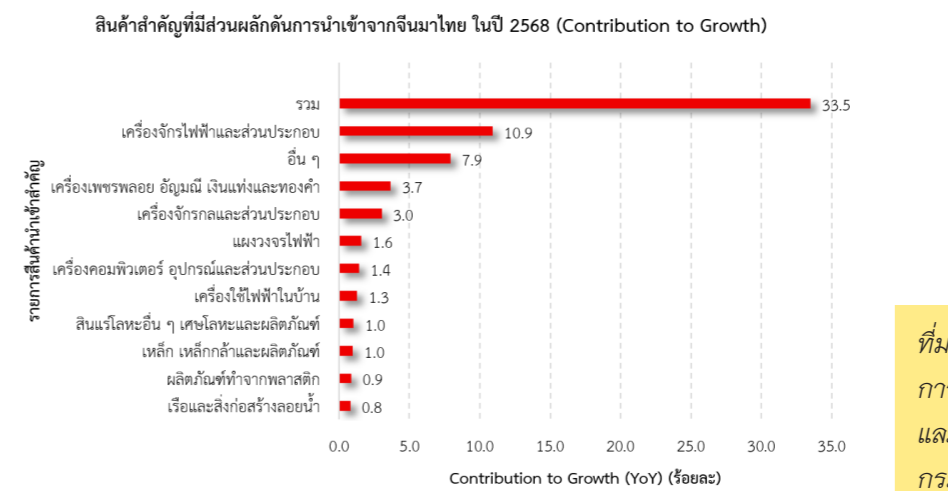
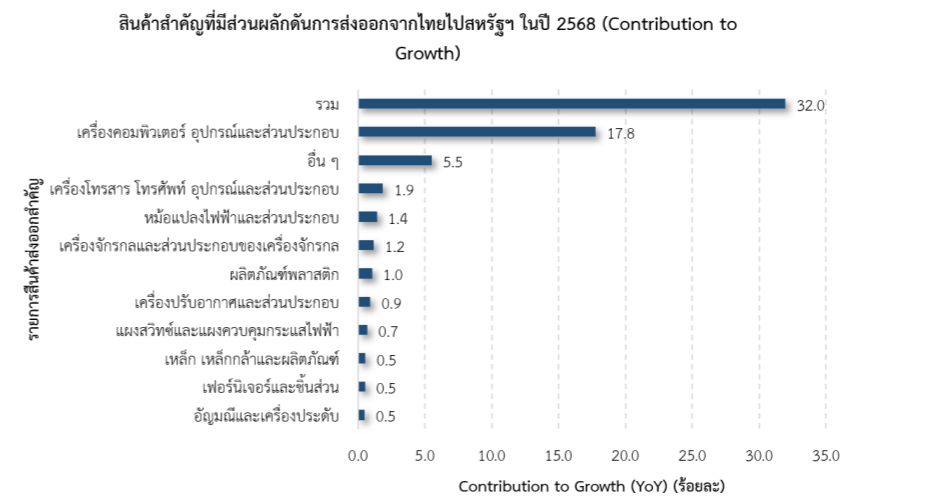
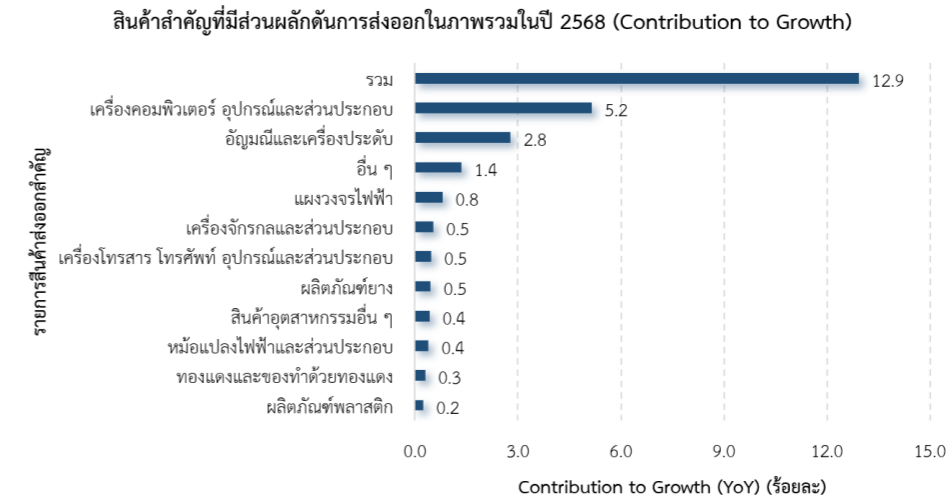
สำหรับกรณีประเทศไทยในปัจจุบันมีแนวทางในการติดตามการสวมสิทธิ์สินค้าผ่านการถ่ายลำ (Transshipment) ตามสินค้าที่อยู่ในบัญชีรายการสินค้าเป้าหมายในการส่งออกไปสหรัฐฯ จำนวนทั้งสิ้น 49 รายการ โดยเป็นไปตามประกาศกรมการค้าต่างประเทศ พ.ศ. 2566 ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2567 ที่ผ่านมาซึ่งประกอบด้วยสินค้าสำคัญ เช่น ยางรถยนต์นั่งส่วนบุคคลและรถบรรทุกขนาดเล็ก สายไฟ และเคเบิลอะลูมิเนียม ฮาร์ดดิสก์ไดรฟ์ ชุดวงจรพิมพ์ของเครื่องจักร เครื่องจักรศูนย์กลางสำหรับแปรรูปโลหะ เป็นต้น และปัจจุบันอยู่ระหว่างพิจารณาเพิ่มเติมเป็น 65 กลุ่มสินค้า สำหรับรับรองประเทศถิ่นกำเนิดสินค้า (Country of Origin)

4. แนวโน้มและทิศทางการส่งออกสินค้าและผลผลิตอุตสาหกรรมของไทยในช่วงที่ผ่านมาที่มีนัยต่อการสวมสิทธิ์สินค้าผ่านการถ่ายลำ (Transshipment) ไปสหรัฐฯ

หากพิจารณาสินค้าสำคัญที่มีส่วนผลักดันการส่งออกในภาพรวม การส่งออกไปสหรัฐฯ และการนำเข้าจากจีนของไทย ในปี 2568 (Contribution to Growth) ที่ผ่านมา พบว่า ไทยมีการส่งออกสินค้าในกลุ่มเครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบมากที่สุด รองลงมาคืออัญมณีและเครื่องประดับ แผงวงจรไฟฟ้า เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ เครื่องโทรสาร โทรศัพท์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ ผลิตภัณฑ์ยาง สินค้าอุตสาหกรรมอื่น ๆ หม้อแปลงไฟฟ้าและส่วนประกอบ ทองแดงและของทำด้วยทองแดง และผลิตภัณฑ์พลาสติก ตามลำดับ โดยสำหรับการส่งออกสินค้าจากไทยไปสหรัฐฯ นั้น พบว่าเป็นการส่งออกเครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์ และส่วนประกอบมากที่สุด รองลงมาคือเครื่องโทรสาร โทรศัพท์ และอุปกรณ์หม้อแปลงไฟฟ้า และส่วนประกอบ เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ ผลิตภัณฑ์พลาสติก เครื่องปรับอากาศ และส่วนประกอบ แผงสวิทช์และแผงควบคุมกระแสไฟฟ้า เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ เพอร์นิเจอร์

และชิ้นส่วน และอัญมณีและเครื่องประดับตามลำดับ ขณะที่การนำเข้าสินค้าจากจีนมายังไทย พบว่า มีการนำเข้าเครื่องจักรไฟฟ้าและส่วนประกอบมากที่สุด รองลงมาคือเครื่องเพชรพลอย อัญมณี เงินแท่ง และทองคำ เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ แผงวงจรไฟฟ้า เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ เครื่องใช้ไฟฟ้าในบ้าน สินแร่โลหะอื่น ๆ เศษโลหะและผลิตภัณฑ์ เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์ทำจากพลาสติก และเรือ และสิ่งก่อสร้างลอยน้ำ ตามลำดับ

ภาพที่ 4 สินค้าสำคัญที่มีส่วนผลักดันการส่งออกในภาพรวม การส่งออกไปสหรัฐฯ และการนำเข้าจากจีนของไทย ในปี 2568 (Contribution to Growth)

ที่มา: ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ และสำนักงานนโยบาย และยุทธศาสตร์การค้า กระทรวงพาณิชย์ รวบรวมโดยคณะผู้เขียน

การวิเคราะห์แนวโน้มและทิศทางการส่งออกสินค้าและผลผลิตอุตสาหกรรมของไทยในช่วงที่ผ่านมาที่มีนัยต่อการสวมสิทธิ์สินค้าผ่านการถ่ายลำ (Transshipment) ไปสหรัฐฯ ในบทความนี้ จึงมุ่งเน้นไปที่กลุ่มสินค้าที่มีส่วนผลักดันการส่งออกสูงสุด 5 อันดับสินค้าไปยังสหรัฐฯ และกลุ่มสินค้าที่มีส่วนผลักดันการนำเข้าสูงสุด 5 อันดับสินค้าจากจีน โดยอยู่ในหมวดสินค้าที่ทางสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรมใช้ติดตามและประกอบการจัดทำดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม ดัชนีการส่งสินค้า และดัชนีสินค้าคงคลังสำเร็จรูป ซึ่งประกอบด้วย 5 สินค้าสำคัญ ได้แก่ เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ หม้อแปลงไฟฟ้าและส่วนประกอบ เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ ผลิตภัณฑ์พลาสติก และแผงวงจรไฟฟ้า

จากผลการศึกษาและวิเคราะห์แนวโน้มและทิศทางการขยายตัวของการส่งออกและการผลิตสินค้า 5 ประเภทข้างต้น พบว่า ทิศทางการขยายตัวของส่งออกและการผลิตในสินค้าอุตสาหกรรม 5 ประเภทมีแนวโน้มของสัญญาณความเสี่ยงในระดับสูงที่มีนัยต่อการสวมสิทธิ์สินค้าผ่านการถ่ายลำ (Transshipment) ไปสหรัฐฯ โดยมีลักษณะร่วมที่สำคัญคือ ภาวะการแยกตัว (Decoupling) กันระหว่างอัตราการขยายตัวของมูลค่าการส่งออกที่เพิ่มสูงขึ้นอย่างก้าวกระโดด และดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมที่มีทิศทางคงที่หรือหดตัวลง โดยความไม่สอดคล้องดังกล่าวนี้สะท้อนให้เห็นว่า การขยายตัวของภาคการค้าระหว่างประเทศไม่ได้ส่งผ่านไปยังภาคการผลิตภายในประเทศได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ โดยสามารถวิเคราะห์ตามกลุ่มสินค้าอุตสาหกรรมได้ ดังนี้

4.1 เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ จากการวิเคราะห์พบว่า อัตราการขยายตัวของมูลค่าการส่งออกเครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบไปยังสหรัฐฯ ปรับตัวเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญในช่วงปี 2567 - 2568 ในขณะที่ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม ดัชนีการส่งสินค้า และดัชนีสินค้าคงคลังสำเร็จรูปกลับมีทิศทางหดตัวอย่างต่อเนื่อง โดยความไม่สอดคล้องของอัตราการขยายตัวของดัชนีดังกล่าวนี้จึงเป็นข้อสนับสนุนสมมติฐานที่ว่า การส่งออกที่เพิ่มขึ้นมิได้เกิดจากการสร้างมูลค่าเพิ่ม (Value Added) ในกระบวนการผลิตภายในประเทศ แต่อาจอนุมานได้ว่าเกิดจากการนำเข้าสินค้าสำเร็จรูปเพื่อส่งออกต่อโดยปราศจากการแปรรูป

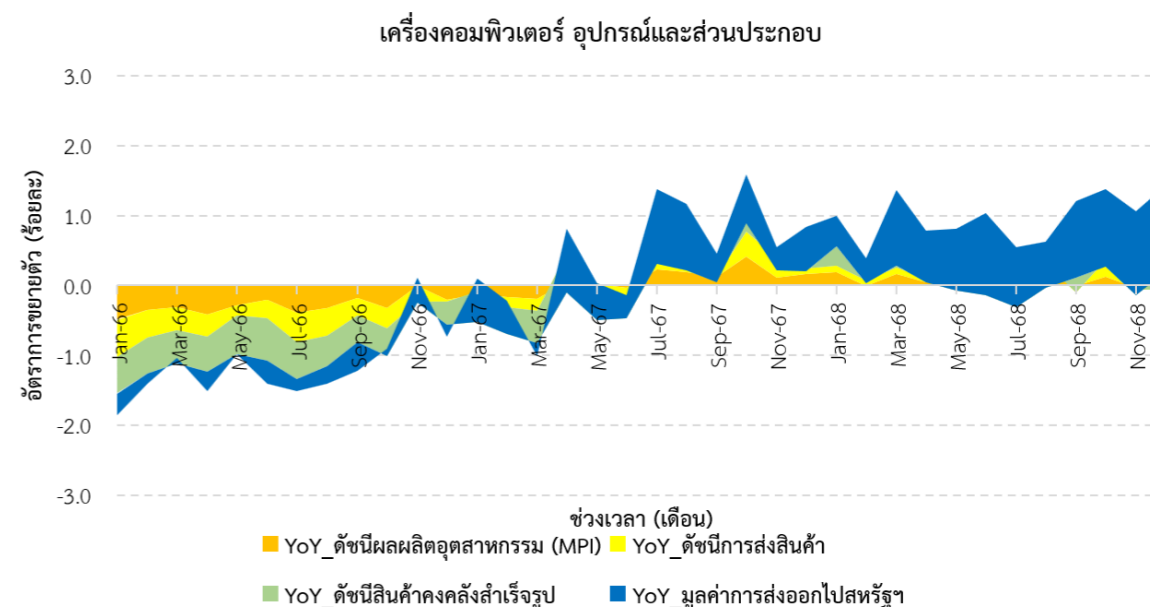
4.2 หม้อแปลงไฟฟ้าและส่วนประกอบ ข้อมูลบ่งชี้ว่ามูลค่าการส่งออกของสินค้ากลุ่มนี้มีอัตราการขยายตัวในทิศทางบวกอย่างต่อเนื่อง ขณะที่ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมมีสถานะหดตัวอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม พบความผิดปกติของดัชนีการส่งสินค้าที่ปรับตัวพุ่งสูงขึ้นในระยะสั้น (Spike) ช่วงกลางปี 2567 ซึ่งปรากฏการณ์ดังกล่าวอาจอธิบายได้ว่าการเคลื่อนย้ายสินค้าที่มีได้เป็นผลผลิตจากสายพานการผลิตจริงในประเทศ โดยสอดคล้องกับพฤติกรรมการนำเข้าสินค้าเพื่อพักคอยหรือผ่านกระบวนการแปรรูปเพียงเล็กน้อย (Minor Processing) ก่อนการส่งออก หรือการเร่งระบายสต็อกจากการนำเข้า

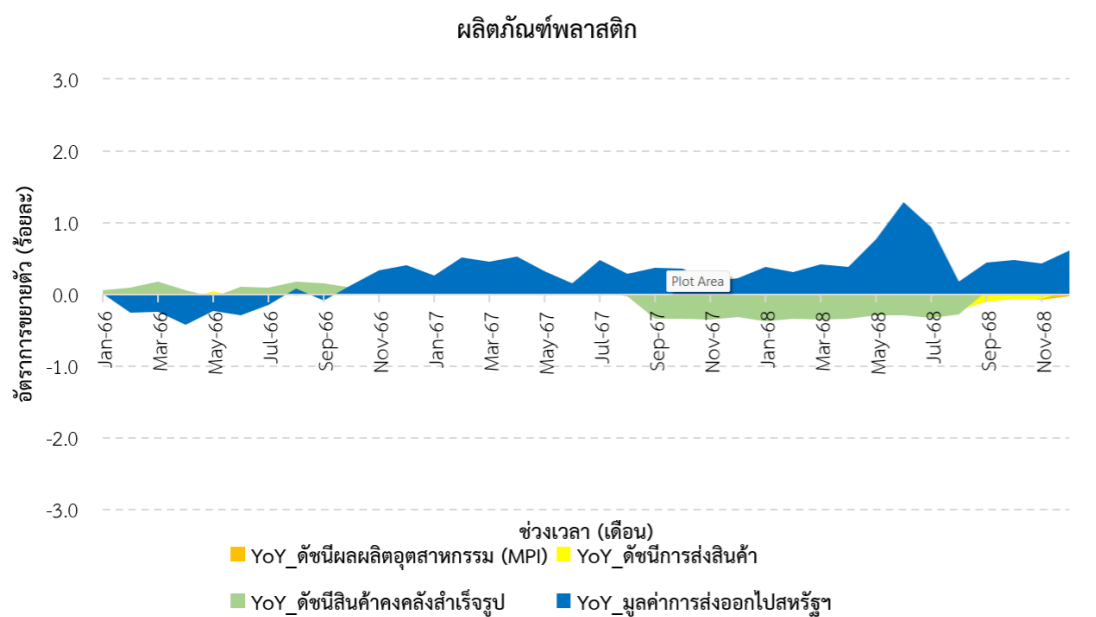
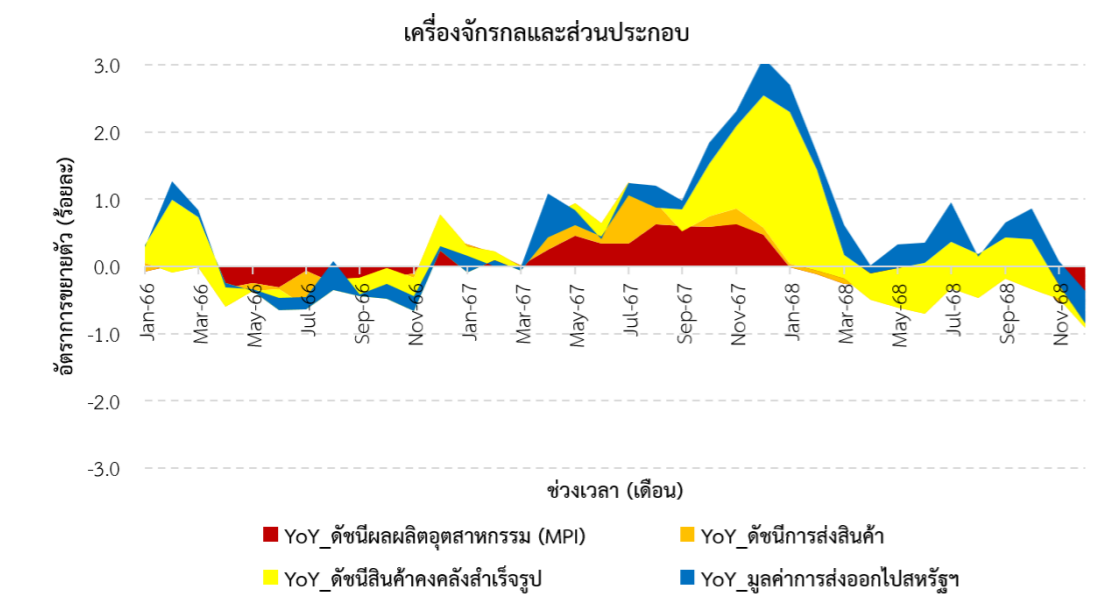
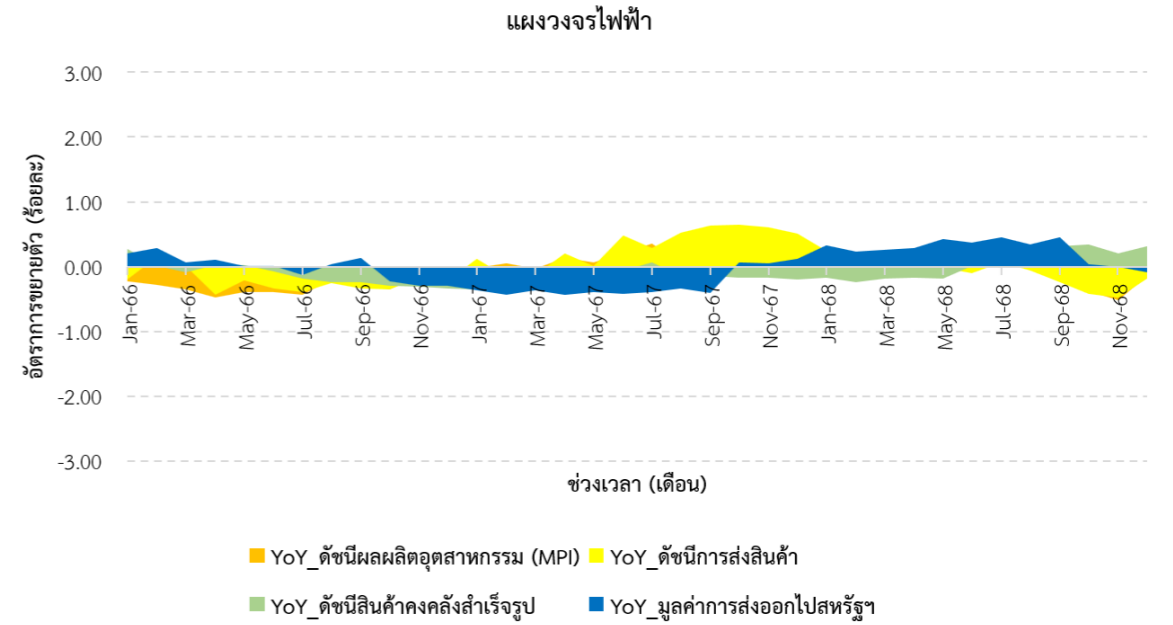
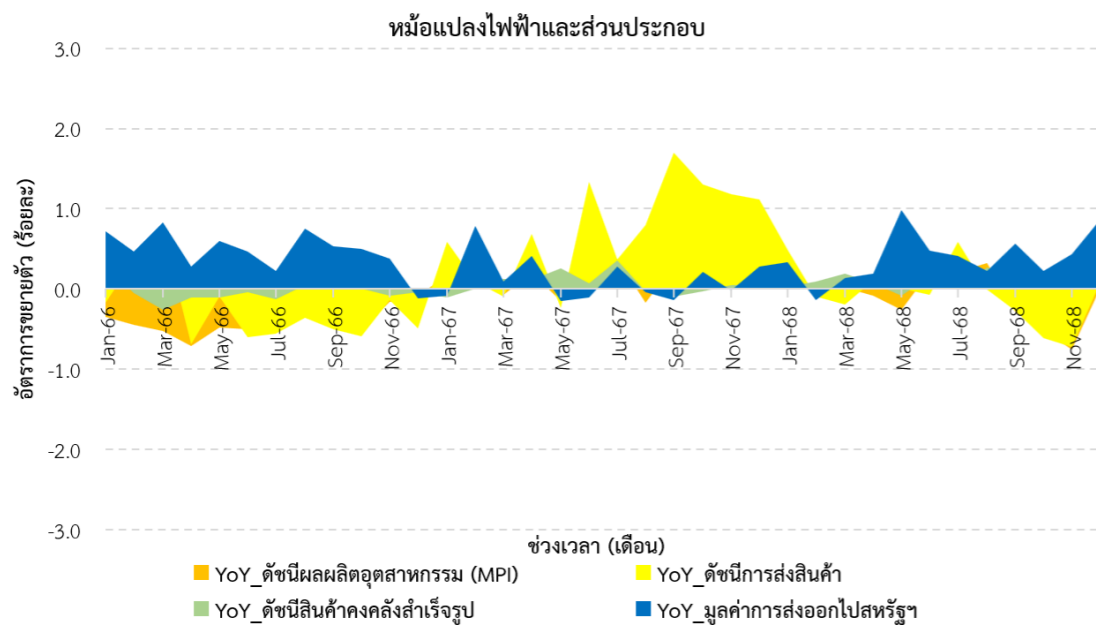
4.3 เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ ข้อมูลเชิงประจักษ์แสดงให้เห็นถึงอัตราการเติบโตของการส่งออกไปยังสหรัฐฯ อย่างมีนัยสำคัญ แม้ว่าดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมและดัชนีการส่งสินค้าจะปรับตัวในทิศทางบวกตามมา ทว่าขนาดของการขยายตัวกลับมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ช่องว่างดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่าภาคการผลิตในประเทศได้รับประโยชน์เพียงส่วนน้อย จึงอาจบ่งชี้ถึงปริมาณอุปทานจากภายนอกที่ถูกนำเข้าสู่ระบบเพื่อสวมสิทธิ์การส่งออกจากประเทศไทย

4.4 ผลิตภัณฑ์พลาสติก ข้อมูลแสดงให้เห็นถึงปรากฏการณ์การแยกตัว (Decoupling) ของตัวชี้วัดอย่างสมบูรณ์แบบ โดยมูลค่าการส่งออกสามารถขยายตัวได้อย่างต่อเนื่องในระดับสูง ซึ่งสวนทางกับตัวชี้วัดภาคการผลิตในประเทศทั้ง 3 ดัชนี ที่มีทิศทางหดตัวอย่างชัดเจน สถานการณ์นี้ชี้ให้เห็นว่าภาคอุตสาหกรรมพลาสติกภายในประเทศไม่มีส่วนร่วมกับพลวัตการส่งออกไปยังสหรัฐอเมริกา ซึ่งสะท้อนความเสี่ยงในระดับวิกฤตของการเป็นเพียงเส้นทางผ่านของสินค้า (Transit Route) เพื่อหลบเลี่ยงมาตรการกีดกันทางการค้า

4.5 แผงวงจรไฟฟ้า มูลค่าการส่งออกมีการปรับตัวในทิศทางบวกและขยายตัวในอัตราเร่งช่วงปลายปี 2567 ต่อเนื่องถึงปี 2568 ทว่าดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมยังคงอยู่ในสถานะหดตัวอย่างรุนแรง ปรากฏการณ์นี้สะท้อนถึงความเปราะบางของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ต้นน้ำในประเทศที่อาจกำลังเผชิญกับการทะลักของอุปทานส่วนเกิน (Oversupply) จากต่างประเทศ ส่งผลให้ประเทศไทยถูกใช้เป็นช่องทางในการส่งออกต่อโดยที่ภาคการผลิตในประเทศไม่เกิดการขยายตัว

ภาพที่ 5 แนวโน้มและทิศทางการส่งออกสินค้าและผลผลิตอุตสาหกรรมของไทยในช่วงที่ผ่านมาที่มีนัยต่อการสวมสิทธิ์สินค้าผ่านการถ่ายลำ (Transshipment) ไปสหรัฐฯ ปี 2566 - 2568

ที่มา: ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า กระทรวงพาณิชย์ และสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม รวบรวมโดยคณะผู้เขียน

5. บทสรุปและข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการเปลี่ยนแปลงของการส่งออกและตัวชี้วัดภาคการผลิตอุตสาหกรรมใน 5 กลุ่มสินค้าข้างต้นพบปรากฏการณ์ความไม่สอดคล้องเชิงโครงสร้าง (Structural Divergence) อย่างมีนัยสำคัญ โดยมูลค่าการส่งออกไปยังสหรัฐฯ มีการขยายตัวอย่างก้าวกระโดด ในขณะที่ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม และตัวชี้วัดภาคการผลิตภายในประเทศกลับอยู่ในสภาวะชะลอตัวหรือหดตัว สภาวะการณดังกล่าวเป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ที่สะท้อนให้เห็นว่า การเติบโตของการส่งออกในกลุ่มสินค้าเหล่านี้มิได้เกิดจากการสร้างมูลค่าเพิ่ม (Value Added) อย่างเต็มรูปแบบภายในประเทศ แต่อาจเป็นผลจากการนำเข้าสินค้าจากภายนอกเพื่อส่งออกต่อ (Pass-through) หรือผ่านกระบวนการแปรสภาพเพียงเล็กน้อย โดยประเทศไทยอาจกำลังถูกใช้เป็นฐานการรวมสินค้านำเข้าผ่านท่าเรือ (Transshipment Hub) เพื่อหลบเลี่ยงมาตรการกีดกันทางการค้าของประเทศคู่ค้า ซึ่งหากปัญหาโครงสร้างการส่งออกที่เปราะบางนี้ไม่ได้รับการแก้ไขอย่างมีประสิทธิภาพ ย่อมส่งผลกระทบต่อความน่าเชื่อถือของระบบรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (Rules of Origin) ของไทย และมีความเสี่ยงสูงที่จะถูกตรวจสอบอย่างเข้มงวด หรือเผชิญกับมาตรการตอบโต้ทางภาษีจากสหรัฐฯ ซึ่งอาจบั่นทอนต่อขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการส่งออกไทยในระยะยาว

ลำดับ	กลุ่มสินค้า	ระดับความเสี่ยง
1	เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์ และส่วนประกอบ	อยู่ในระดับวิกฤต เนื่องจากเกิดภาวะ Decoupling รุนแรง และมีความเสี่ยงสูงที่จะเป็นแค่ทางผ่านของสินค้า
2	หม้อแปลงไฟฟ้าและส่วนประกอบ	จำเป็นต้องเฝ้าระวังสูง เนื่องจากพบความผิดปกติของการเคลื่อนย้ายสินค้าในระยะสั้น หรือผ่านกระบวนการแปรสภาพเพียงเล็กน้อย
3	เครื่องจักรกล และส่วนประกอบ	จำเป็นต้องเฝ้าระวัง เนื่องจากการผลิตในประเทศยังขยายตัวตามได้บ้าง แต่มีช่องว่างของอุปทาน (Supply Gap) อย่างมีนัยสำคัญ
4	ผลิตภัณฑ์พลาสติก	อยู่ในระดับวิกฤต เนื่องจากเกิดภาวะ Decoupling รุนแรง และมีความเสี่ยงสูงที่จะเป็นแค่ทางผ่านของสินค้า
5	แผงวงจรไฟฟ้า	อยู่ในระดับวิกฤต เนื่องจากเกิดภาวะ Decoupling รุนแรง และมีความเสี่ยงสูงที่จะเป็นแค่ทางผ่านของสินค้า

ที่มา: ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า กระทรวงพาณิชย์ และสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม รวบรวมโดยคณะผู้เขียน

ดังนั้น การกำหนดแนวทางเชิงนโยบายเพื่อเสริมสร้างความโปร่งใสของโครงสร้างการส่งออก และยกระดับศักยภาพการผลิตภายในประเทศจึงมีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจไทย โดยสามารถพิจารณาแนวทางสำคัญได้ ดังนี้

5.1 การติดตามและตรวจสอบกลุ่มสินค้าที่มีความเสี่ยง

ภาครัฐควรให้ความสำคัญกับการติดตามและตรวจสอบกลุ่มสินค้าที่มีสัญญาณความไม่สอดคล้องระหว่างการส่งออกและการผลิตในประเทศอย่างใกล้ชิด โดยเฉพาะสินค้าในกลุ่มเครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์ และส่วนประกอบ หม้อแปลงไฟฟ้าและส่วนประกอบ เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ ผลิตภัณฑ์พลาสติก และแผงวงจรไฟฟ้า ซึ่งอาจมีความเสี่ยงต่อการนำเข้าสินค้าจากต่างประเทศเพื่อส่งออกต่อผ่านประเทศไทย การพัฒนาระบบข้อมูลและการวิเคราะห์เชิงบูรณาการระหว่างข้อมูลการนำเข้า การผลิต และการส่งออก จะช่วยให้สามารถประเมินสถานการณ์และตรวจจับความผิดปกติได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

5.2 การเพิ่มความเข้มงวดในกระบวนการตรวจสอบถิ่นกำเนิดสินค้า (Country of Origin)

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเพิ่มความเข้มงวดในกระบวนการตรวจสอบและออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (Certificate of Origin: C/O) เพื่อให้มั่นใจว่าสินค้าที่ส่งออกจากประเทศไทยมีคุณสมบัติตรงตามกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า (Rules of Origin) อย่างถูกต้อง มาตรการดังกล่าวจะช่วยลดความเสี่ยงที่ประเทศไทย จะถูกใช้เป็นช่องทางในการหลีกเลี่ยงมาตรการทางการค้าของประเทศคู่ค้า และช่วยรักษาความน่าเชื่อถือของภาคการส่งออกไทยในตลาดโลก

5.3 การส่งเสริมการลงทุนที่สร้างมูลค่าเพิ่มในประเทศ

ภาครัฐควรสนับสนุนให้การลงทุนจากต่างประเทศมุ่งเน้นการสร้างมูลค่าเพิ่มภายในประเทศมากขึ้น โดยเฉพาะในอุตสาหกรรมที่มีบทบาทสำคัญในห่วงโซ่อุปทานโลก การกำหนดสิทธิประโยชน์ด้านการลงทุน ควรคำนึงถึงศักยภาพในการพัฒนาเทคโนโลยี การถ่ายทอดองค์ความรู้ และการยกระดับโครงสร้าง อุตสาหกรรมเพื่อให้ประเทศไทยสามารถพัฒนาไปสู่ฐานการผลิตที่มีมูลค่าเพิ่มสูงในระยะยาว

5.4 การปรับตัวของภาคเอกชนเพื่อลดความเสี่ยงจากความไม่แน่นอนทางการค้า

ภาคเอกชนควรปรับกลยุทธ์เพื่อลดความเสี่ยงจากความผันผวนของนโยบายการค้าระหว่างประเทศ โดยการกระจายตลาดส่งออกและแหล่งวัตถุดิบ รวมถึงการพัฒนาศักยภาพการผลิตและนวัตกรรมสินค้า การยกระดับมาตรฐานสินค้าและกระบวนการผลิตให้สอดคล้องกับข้อกำหนดของประเทศคู่ค้า จะช่วยเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันและความยั่งยืนของภาคการส่งออกไทยในระยะยาว

บรรณานุกรม

ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2568, ตุลาคม). Economic Pulse 2025/10. สืบค้นจาก <https://www.bot.or.th/th/research-and-publications/research/economic-pulse/economic-pulse-202510.html>

ศูนย์วิจัยเศรษฐกิจและธุรกิจ (SCB EIC). (ม.ป.ป.). SCB EIC เตือนไทย เสี่ยงโดนสหรัฐฯ เก็บ ภาษีสินค้า สวมสิทธิ เหมือนเวียดนาม.

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2568, ธันวาคม). รายงานภาวะเศรษฐกิจไทย ไตรมาสที่ 3 ปี 2568 (Economic Report Q3-25 Final). สืบค้นจาก <https://www.nesdc.go.th/wordpress/wp-content/uploads/2025/12/Economic-Report-Q3-25-Final.pdf>

China Briefing. (n.d.). US imports from China tariff impact. Retrieved from <https://www.china-briefing.com/news/us-imports-from-china-tariff-impact>

Crossdock Insights. (n.d.). China-US export declines. Retrieved from <https://crossdockinsights.com/p/china-us-export-declines>

Investing.com. (n.d.). Thailand to form special task force to meet strict US trade rules. Retrieved from <https://www.investing.com/news/economy-news/thailand-to-form-special-task-force-to-meet-strict-us-trade-rules-4220626>

- Krungsri Research. (n.d.). Trade war 2.0 influx of Chinese goods and risks. Retrieved from <https://www.krungsri.com/th/research/research-intelligence/trade-war-2-0-influx-of-chinese-goods-and-risks>
- OECD. (2025). OECD Economic Surveys: Thailand 2025. Retrieved from https://www.oecd.org/en/publications/oecd-economic-surveys-thailand-2025_426b9bc0-en/full-report/basic-statistics-of-thailand-2024_cd649ca2.html
- PwC Thailand. (2025). PwC Thailand tax alert 08/2025: The Trump tariffs Thailand updates. Retrieved from <https://www.pwc.com/th/en/tax/tax-alert/2025/eng/pwc-thailand-tax-alert-08-2025-the-trump-tariffs-thailand-updates.pdf>
- Reuters. (2025, August 7). Tougher transshipment penalties not expected immediately Trump tariffs kick. Retrieved from <https://www.reuters.com/world/asia-pacific/tougher-transshipment-penalties-not-expected-immediately-trump-tariffs-kick-2025-08-07/>
- S&P Global. (2025, October). What does transshipment trade mean for China ASEAN trade and US tariffs. Retrieved from <https://www.spglobal.com/market-intelligence/en/news-insights/research/2025/10/what-does-transshipment-trade-mean-for-china-asean-trade-and-us-tariffs>
- Statista. (n.d.). Most important import partners of Thailand. Retrieved from <https://www.statista.com/statistics/331900/most-important-import-partners-of-thailand/>
- The Nation Thailand. (n.d.). Business economy news (ID: 40054295). Retrieved from <https://www.nationthailand.com/business/economy/40054295>
- The White House. (2025, October). Joint statement on a framework for a United States–Thailand agreement on reciprocal trade. Retrieved from <https://www.whitehouse.gov/briefings-statements/2025/10/joint-statement-on-a-framework-for-a-united-states-thailand-agreement-on-reciprocal-trade/>
- Trade Policy and Strategy Office (TPSO). (2025, October). Press release Eng Oct 25. Retrieved from <https://uploads.tps.go.th/1.2%20Press%20Release%20Eng%20Oct%2025.pdf>

QR Payment กับความท้าทายเชิงวินัยทางการเงิน

ผู้เขียน : นายนนท์ อันภักดี นักศึกษาฝึกงาน มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ขอขอบคุณ ดร.พิสิทธิ์ พัวพันธ์ ผู้อำนวยการกองนโยบายเศรษฐกิจมหภาค นางวิภารัตน์ ปั้นเปี่ยมรัษฎ์ ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านเศรษฐกิจมหภาค นายณัฐพล ศรีพจนารถ ผู้อำนวยการส่วนการวิเคราะห์เศรษฐกิจมหภาค และนางสาวกาญจนา จันทร์ชิต เศรษฐกรชำนาญการ ที่ช่วยให้ข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดทำบทความนี้ อนึ่ง บทความนี้เป็นความคิดเห็นของผู้เขียน มิได้สะท้อนความคิดเห็นขององค์กรที่สังกัดแต่อย่างใด

บทสรุปผู้บริหาร

ในช่วงปี 2562–2568 การใช้จ่ายผ่าน QR Payment ในไทยขยายตัวอย่างก้าวกระโดด โดยเฉพาะหลังโควิด-19 สะท้อนจากจำนวนธุรกรรมดิจิทัลที่เพิ่มจาก 5,299 ล้านรายการ เป็น 39,601 ล้านรายการ หรือเติบโตร้อยละ 647 ภายใน 6 ปี สะท้อนว่า QR Payment ได้กลายเป็นช่องทางหลักในการใช้จ่าย และเร่งการเปลี่ยนผ่านสู่สังคมไร้เงินสด

การใช้ QR Payment แทนเงินสดช่วยลดความยุ่งยากและลดการรับรู้ต้นทุนของการใช้จ่าย ส่งผลให้ผู้บริโภคตัดสินใจใช้จ่ายได้รวดเร็วและบ่อยขึ้น ยิ่งเมื่อเชื่อมโยงกับสินเชื่อดิจิทัล เช่น Buy Now, Pay Later (BNPL) ที่เติบโตต่อเนื่อง การบริโภคและการก่อหนี้จึงเกิดขึ้นพร้อมกันได้ง่ายขึ้น เพิ่มความเสี่ยงต่อการใช้จ่ายเกินศักยภาพและการขาดวินัยทางการเงิน

แนวทางการเสริมสร้างวินัยทางการเงินในระดับครัวเรือน ได้แก่ 1) การติดตามสถานะทางการเงินอย่างสม่ำเสมอ 2) การกำหนดกรอบการใช้จ่ายล่วงหน้า 3) การออมก่อนใช้จ่าย 4) การก่อหนี้อย่างรอบคอบ และ 5) การพัฒนาทักษะทางการเงินเชิงพฤติกรรม

มาตรการเชิงนโยบายที่มุ่งยกระดับอย่างบูรณาการในมิติของการกำกับดูแลการประเมินความเสี่ยง การพัฒนาความรู้เชิงพฤติกรรม การออกแบบเครื่องมือ และการพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการเงิน อันได้แก่

- 1) การกำกับดูแลสินเชื่อดิจิทัลในบริบทการตัดสินใจที่รวดเร็ว
- 2) การประเมินภาระหนี้ในภาพรวมของผู้บริโภค
- 3) การยกระดับการกำกับดูแลจากการเปิดเผยข้อมูลสู่การสื่อสาร ณ จุดตัดสินใจ
- 4) การพัฒนาเครื่องมือทางการเงินที่ช่วยป้องกันความเสี่ยงล่วงหน้า และ
- 5) การส่งเสริมออกแบบผลิตภัณฑ์ทางการเงินที่เอื้อต่อการสร้างวินัยทางการเงิน

บทนำ

ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา QR Payment ได้กลายเป็นหนึ่งในโครงสร้างพื้นฐานสำคัญของเศรษฐกิจดิจิทัลไทย โดยมีแรงสนับสนุนจากนโยบาย PromptPay ของธนาคารแห่งประเทศไทย และการเร่งรับเทคโนโลยีของประชาชนในช่วงโควิด-19 จำนวนธุรกรรมดิจิทัลที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วสะท้อนว่า QR Payment ไม่ได้เป็นเพียงทางเลือกในการชำระเงิน แต่ได้กลายเป็นช่องทางหลักของการใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน อย่างไรก็ตาม การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวไม่ได้ส่งผลเฉพาะด้านความสะดวกในการทำธุรกรรม แต่ยังส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้จ่ายและวินัยทางการเงินของประชาชน โดยเฉพาะเมื่อการชำระเงินสามารถทำได้อย่างรวดเร็วและเชื่อมโยงกับบริการทางการเงิน เช่น Buy Now, Pay Later (BNPL) ซึ่งทำให้การบริโภคและการก่อหนี้เกิดขึ้นพร้อมกันได้ง่ายขึ้น ส่งผลให้การควบคุมการใช้จ่ายทำได้ยากขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มผู้บริโภคที่คุ้นเคยกับเทคโนโลยี แต่ยังคงขาดทักษะด้านการวางแผนทางการเงิน ดังนั้น บทความนี้จึงมุ่งศึกษาว่า QR Payment ส่งผลต่อวินัยทางการเงินของประชาชนอย่างไร และควรมีแนวทางรับมือในมิตินโยบายอย่างไร

1. วินัยทางการเงินคืออะไร

การศึกษาวินัยทางการเงินเปรียบเสมือนการทำความเข้าใจหลักการขั้นพื้นฐานของการบริหารเงินส่วนบุคคล ดังนั้น ก่อนที่เราจะวิเคราะห์ว่าเครื่องมือใหม่ๆ อย่างระบบการชำระเงินแบบ QR Payment ที่จะเข้ามาสร้างความท้าทายหรือทำให้การรักษาวินัยทางการเงินยากขึ้นอย่างไรจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเข้าใจหลักการพื้นฐานเหล่านั้นให้แม่นยำเสียก่อน เพื่อให้การประเมินผลกระทบเป็นไปอย่างรอบด้าน

วินัยทางการเงิน คือ ความสามารถในการบริหารจัดการการเงินของตนเองอย่างมีระบบแบบแผน โดยมีเป้าหมายหลักเพื่อสร้างความมั่นคงทางการเงินในระยะยาวและป้องกันไม่ให้อาณาทางการเงินสิ้นคลอน แก่นแท้ของวินัยทางการเงินครอบคลุมพฤติกรรมสำคัญ 3 ด้านหลัก ได้แก่ 1) การควบคุมรายจ่ายอย่างมีเหตุผลโดยใช้จ่ายในสิ่งที่จำเป็นและสอดคล้องกับรายรับ 2) การสร้างนิสัยการออมอย่างสม่ำเสมอ และ 3) การบริหารหนี้สินอย่างมีความรับผิดชอบให้อยู่ในระดับที่สามารถชำระคืนได้โดยไม่กระทบต่อสภาพคล่อง ในทางปฏิบัติ การสร้างวินัยทางการเงินมักเริ่มจากหลัก “ออมก่อนใช้” เพื่อกันรายได้ส่วนหนึ่งไว้สำหรับอนาคต ก่อนบริหารรายจ่ายตามสัดส่วนที่เหมาะสม เช่น หลัก 50/30/20 ซึ่งแบ่งรายได้ร้อยละ 50 สำหรับรายจ่ายจำเป็น ร้อยละ 30 สำหรับความต้องการส่วนตัว และร้อยละ 20 สำหรับการออมหรือชำระหนี้ แนวคิดดังกล่าวสอดคล้องกับหลัก “อยู่ให้เป็น เย็นให้พอ รอให้ได้” ของธนาคารแห่งประเทศไทย ซึ่งสะท้อนหัวใจสำคัญของการมีวินัยทางการเงิน

2. การเติบโตอย่างก้าวกระโดดของระบบการชำระเงินดิจิทัล

ในช่วงเกือบ 10 ปีที่ผ่านมา QR Payment ขยายตัวอย่างก้าวกระโดด โดยเฉพาะหลังการแพร่ระบาดของโควิด-19 จากข้อมูลของธนาคารแห่งประเทศไทย พบว่าจำนวนธุรกรรมดิจิทัลเพิ่มจาก 5,299 ล้านรายการ ในปี 2562 เป็น 39,601 ล้านรายการในปี 2568 หรือเติบโตร้อยละ 647 ภายใน 6 ปี สะท้อนการขยายตัวของ QR Payment ในทุกระดับ ตั้งแต่ร้านค้ารายย่อยไปจนถึงธุรกิจขนาดใหญ่ ส่งผลให้ QR Payment กลายเป็นช่องทางหลักในการใช้จ่ายของประชาชน

ในเชิงเศรษฐศาสตร์ การขยายตัวดังกล่าวสะท้อนผลของการทดแทนระหว่างเครื่องมือการชำระเงิน (substitution effect) กล่าวคือ เมื่อช่องทางดิจิทัลมีความสะดวก รวดเร็ว และต้นทุนต่ำกว่า การใช้เงินสดซึ่งมีข้อจำกัดด้านการพกพาและการทอนเงินจึงลดบทบาทลงต่อเนื่อง สอดคล้องกับงานศึกษาของ Achord (2560) ที่พบว่าการขยายตัวของระบบการชำระเงินแบบไร้เงินสดสัมพันธ์กับการลดลงของการใช้เงินสด

แนวโน้มดังกล่าวยังสะท้อนการเปลี่ยนผ่านเชิงโครงสร้างของเศรษฐกิจไทยจากระบบที่พึ่งพาเงินสดไปสู่สังคมไร้เงินสด (cashless society) ซึ่งขับเคลื่อนโดยเทคโนโลยีการชำระเงินดิจิทัล

ภาพที่ 1 แนวโน้มและอัตราการเติบโตของการใช้จ่ายผ่าน e-Payment

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

3. ผลกระทบจากความสะดวกสบายของระบบการชำระเงินแบบ QR Payment

เมื่อประชาชนหันมาใช้จ่ายผ่านระบบ QR Payment มากขึ้นแทนการชำระเงินแบบเงินสด ซึ่งหากพิจารณาในเชิงเปรียบเทียบจะเห็นได้ว่าระบบเงินสดและระบบการชำระเงินดิจิทัลมีผลต่อพฤติกรรมใช้จ่ายที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยในระบบเงินสดการใช้จ่ายมักเกี่ยวข้องกับกระบวนการที่เป็นรูปธรรม เช่น การหยิบธนบัตร การนับจำนวนเงิน และการเห็นเงินสดลดลงในมือ ซึ่งกระบวนการดังกล่าวมีลักษณะเป็นแรงเสียดทานทางการเงิน (financial friction)¹ ที่ช่วยให้ผู้บริโภครับรู้ต้นทุนของการใช้จ่ายได้อย่างชัดเจน และมีส่วนสำคัญในการยับยั้งพฤติกรรมการใช้จ่ายเกินความจำเป็น ตลอดจนเอื้อต่อการควบคุมงบประมาณในชีวิตประจำวัน (Achord et al., 2560)

ในทางตรงกันข้าม การชำระเงินผ่านระบบ QR Payment ทำให้ขั้นตอนดังกล่าวลดลงอย่างมาก ผู้บริโภคสามารถทำธุรกรรมได้อย่างรวดเร็วผ่านการสแกนเพียงครั้งเดียว ส่งผลให้การรับรู้ต้นทุนของการใช้จ่ายมีลักษณะเป็นนามธรรมมากขึ้น ทำให้ความรู้สึกสูญเสียจากการจ่ายเงิน (pain of paying) ลดลงอย่างมีนัยสำคัญ สอดคล้องกับแนวคิดทางเศรษฐศาสตร์พฤติกรรมที่ระบุว่า การลดแรงเสียดทานในการชำระเงินจะเพิ่มความสะดวกและความถี่ของการใช้จ่าย (Yuttama, 2568) เมื่อกระบวนการชำระเงินมีความง่ายและต่อเนื่องมากขึ้น การตัดสินใจซื้อจึงเกิดขึ้นได้รวดเร็วขึ้น และมีแนวโน้มตอบสนองต่อสิ่งเร้าทางการตลาด เช่น โปรโมชั่นหรือส่วนลด ได้มากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Festi Zulfaturohmah (2566) ที่พบว่าการชำระเงินแบบไร้เงินสดมีความสัมพันธ์กับความถี่ในการใช้จ่ายและระดับการบริโภคที่

¹ แรงเสียดทานทางการเงิน (Financial Friction) คือ ต้นทุน อุปสรรค หรือขั้นตอนที่ทำให้การทำธุรกรรมทางการเงินช้าลงหรือไม่ราบรื่น ซึ่งรวมถึงค่าธรรมเนียม ภาษี ความล่าช้า หรือความซับซ้อนในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน ส่งผลให้ตลาดไม่มีประสิทธิภาพสูงสุดตามทฤษฎี (ที่มา: <https://www.investorrest.co/finance/friction/>)

เพิ่มขึ้น ความแตกต่างดังกล่าวยังมีนัยสำคัญมากขึ้นเมื่อระบบการชำระเงินดิจิทัลเชื่อมโยงเข้ากับบริการสินเชื่อ ณ จุดขาย เช่น Buy Now, Pay Later (BNPL) ซึ่งทำให้การบริโภคและการก่อหนี้สามารถเกิดขึ้นได้พร้อมกันในกระบวนการเดียว เนื่องจากการอนุมัติสินเชื่อสามารถดำเนินการได้อย่างรวดเร็วและผูกติดกับการตัดสินใจซื้อสินค้าโดยตรง ส่งผลให้ผู้บริโภคอาจประเมินภาระทางการเงินในอนาคตต่ำกว่าความเป็นจริง และทำให้การควบคุมงบประมาณในชีวิตประจำวันทำได้ยากขึ้น (Di Maggio et al., 2565)

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบการใช้จ่ายในยุคเงินสดและดิจิทัล

ประเด็นเปรียบเทียบ	ระบบเงินสด	QR Payment	QR+Digital Credit (BNPL)
ความสะดวกในการจ่าย	ต่ำ - ปานกลาง	สูงมาก	สูงมาก
Pain of paying	สูง	ต่ำ	ต่ำมาก
ความถี่ในการใช้จ่าย	จำกัด	เพิ่มขึ้น	เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ
การควบคุมงบประมาณ	ทำได้ง่าย	ลดลง	ลดลงมาก
การก่อหนี้	ไม่มี	ไม่มีโดยตรง	มี (ทันที)
ความเสี่ยงทางการเงิน	ต่ำ	ปานกลาง	สูง

ที่มา : S. Achord (2560), Bella Benia Akhiri (2569), Marco Di Maggio (2565)

ผลการศึกษายังพบว่าการขยายตัวของ BNPL ซึ่งเติบโตมากกว่าร้อยละ 20–30 ต่อปี ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และมีบทบาทเพิ่มขึ้นในประเทศไทย โดยเฉพาะบนแพลตฟอร์ม e-Commerce สะท้อนถึงการผสานระหว่างการชำระเงินและสินเชื่อในระบบดิจิทัล โดยการอนุมัติที่รวดเร็วและการผูกติดกับพฤติกรรมการใช้จ่าย ทำให้การเข้าถึงวงเงินสินเชื่อเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการซื้อสินค้า ส่งผลให้การบริโภคและการก่อหนี้เกิดพร้อมกันได้ง่ายขึ้น (Di Maggio et al., 2565; Zhang et al., 2566) ดังนั้นแม้ระบบดังกล่าวจะเพิ่มความสะดวก แต่ก็ลดข้อจำกัดทางพฤติกรรม และอาจนำไปสู่การใช้จ่ายเกินศักยภาพและการก่อหนี้โดยขาดการพิจารณาอย่างรอบคอบในระยะยาว (Achord et al., 2560)

4. แนวทางการเสริมสร้างวินัยทางการเงิน

การเปลี่ยนแปลงของระบบการชำระเงินดิจิทัล ทำให้การใช้จ่ายสะดวกและรวดเร็วมากขึ้น ความท้าทายในระดับปัจเจกบุคคลจึงอยู่ที่การควบคุมพฤติกรรมการใช้จ่ายให้สอดคล้องกับศักยภาพทางการเงินควบคู่กับการใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม (Yuttama, 2568) ดังนั้นแนวทางในการปรับพฤติกรรมทางการเงินของประชาชนในช่วงยุคทองของ QR Payment สามารถสรุปได้เป็น 5 ประการ ดังนี้

4.1 การติดตามและรับรู้สถานะทางการเงินของตนเองอย่างสม่ำเสมอ การติดตามรายรับ รายจ่าย และภาระหนี้อย่างต่อเนื่อง เป็นสิ่งสำคัญต่อการสร้างความเข้าใจสถานะทางการเงินของตนเอง ซึ่งช่วยให้

สามารถวางแผนการใช้จ่ายได้อย่างเหมาะสม และลดโอกาสในการใช้เงินโดยไม่ทันคิด ทั้งนี้ การใช้เครื่องมือดิจิทัล เช่น ตั้งค่าจำกัดวงเงินการโอน/จ่ายต่อวันใน Mobile Banking App ให้สอดคล้องกับพฤติกรรมการใช้จ่ายที่เหมาะสมของตนเอง เพื่อป้องกันการใช้จ่ายก้อนใหญ่โดยไม่ทันคิดรอบคอบ หรือระบบแจ้งเตือนสามารถช่วยให้ติดตามการเงินได้สะดวกและต่อเนื่องมากขึ้น (Yuttama, 2568) สอดคล้องกับแนวทางของธนาคารแห่งประเทศไทยที่ส่งเสริมให้ประชาชนใช้เครื่องมือเหล่านี้ในการดูแลการเงินของตนเอง

4.2 การกำหนดกรอบการใช้จ่ายล่วงหน้า การตั้งงบประมาณรายเดือนหรือกำหนดขีดจำกัดการใช้จ่ายในแต่ละช่วงเวลา จะช่วยควบคุมพฤติกรรมการใช้จ่าย โดยเฉพาะในผู้ที่การจ่ายเงินทำได้ง่ายและรวดเร็ว การมีกรอบที่กำหนดไว้ล่วงหน้าจะช่วยลดการใช้จ่ายแบบฉับพลัน และทำให้บริหารเงินได้อย่างสม่ำเสมอ (Akhiri, 2569) ซึ่งเป็นแนวทางพื้นฐานที่ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ใช้ในการส่งเสริมการวางแผนการเงิน

4.3 การออมเงินอย่างสม่ำเสมอโดยเน้นการออมก่อนการใช้จ่าย การกันเงินออมออกจากรายได้ก่อนนำไปใช้จ่าย เป็นวิธีที่ช่วยลดความเสี่ยงจากการใช้เงินเกินตัว และสร้างความมั่นคงทางการเงินในระยะยาว ทั้งนี้ การใช้ระบบออมเงินอัตโนมัติ เช่น การหักเงินเข้าบัญชีออมทันทีเมื่อมีรายได้ จะช่วยให้การออมเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องโดยไม่ต้องตัดสินใจทุกครั้ง ซึ่งเป็นแนวทางที่ทั้ง ธนาคารแห่งประเทศไทย และ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สนับสนุน

4.4 การตัดสินใจเกี่ยวกับการก่อหนี้รอบคอบ การก่อหนี้ควรพิจารณาจากความสามารถในการชำระคืนในอนาคต โดยหลีกเลี่ยงการใช้สินเชื่อในสิ่งที่ไม่จำเป็น และควรดูภาระหนี้ทั้งหมดของตนเองก่อนตัดสินใจทุกครั้ง โดยเฉพาะสินเชื่อดิจิทัลที่เข้าถึงได้ง่าย ซึ่งอาจทำให้ตัดสินใจก่อหนี้ได้รวดเร็วเกินไป ทั้งนี้ ธนาคารแห่งประเทศไทย ให้ความสำคัญกับการปล่อยสินเชื่ออย่างเหมาะสม เพื่อลดความเสี่ยงของการเป็นหนี้เกินตัว (Di Maggio et al., 2565)

4.5 การพัฒนาทักษะทางการเงินในด้านพฤติกรรม การพัฒนาทักษะทางการเงินในด้านพฤติกรรม เช่น การแยกแยะระหว่างสิ่งที่จำเป็นกับสิ่งที่อยากได้ การหยุดคิดก่อนใช้เงิน และการคำนึงถึงผลกระทบในระยะยาว จะช่วยให้ควบคุมการใช้จ่ายดีขึ้น (Akhiri 2569) ในปัจจุบัน ทั้งธนาคารแห่งประเทศไทย และ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยให้ความสำคัญกับเรื่องนี้มากขึ้น และมีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง เช่น การกำหนดแนวทางพฤติกรรมทางการเงินที่เหมาะสม การจัดทำสื่อความรู้ และบทเรียนออนไลน์ที่เข้าใจง่าย และการผลักดันความรู้ทางการเงินเข้าสู่ระบบการศึกษา รวมถึงการจัดกิจกรรมและหลักสูตรเกี่ยวกับการออมและการลงทุน เพื่อช่วยให้ประชาชนสามารถวางแผนการเงินและตัดสินใจได้อย่างรอบคอบมากขึ้นในระยะยาว

5. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

แม้การปรับปรุงพฤติกรรมทางการเงินของประชาชนจะมีความสำคัญ แต่เพียงลำพังอาจไม่เพียงพอภายใต้สภาพแวดล้อมดิจิทัลที่เอื้อต่อการใช้จ่ายและการเข้าถึงสินเชื่ออย่างรวดเร็ว (Yuttama, 2568) จึงจำเป็นต้องมีมาตรการเชิงนโยบายควบคู่กัน โดยอาศัยบทบาทของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น ธนาคารแห่งประเทศไทย กระทรวงการคลัง กระทรวงศึกษาธิการ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ตลอดจนผู้ให้บริการทางการเงินและฟินเทค แม้ปัจจุบันจะมีมาตรการส่งเสริมความรู้ทางการเงินอยู่แล้ว แต่ยังมีข้อจำกัดทั้งด้านการกำกับดูแลสินเชื่อดิจิทัล การประเมินภาระหนี้ และการออกแบบเครื่องมือที่ยังไม่สามารถลดพฤติกรรมเสี่ยงได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Achord et al., 2560) ดังนั้น มาตรการเชิงนโยบายควรมุ่งยกระดับการกำกับดูแล การประเมินความเสี่ยง การพัฒนาความรู้เชิงพฤติกรรม และการออกแบบผลิตภัณฑ์ทางการเงิน ดังนี้

5.1 การกำกับดูแลสินเชื่อดิจิทัลในบริบทการตัดสินใจที่รวดเร็ว

แม้ปัจจุบันจะมีแนวทางกำกับดูแลสินเชื่ออยู่แล้ว แต่รูปแบบการนำเสนอข้อมูลยังซับซ้อนและแยกส่วนไม่สอดคล้องกับพฤติกรรมการตัดสินใจในระบบดิจิทัลที่เกิดขึ้น ณ จุดใช้จ่าย โดยเฉพาะบริการผ่อนชำระและสินเชื่อ ณ จุดขาย (Di Maggio et al., 2565) ส่งผลให้ผู้บริโภคอาจไม่รู้ต้นทุนที่แท้จริงและภาระหนี้ในอนาคตอย่างเพียงพอ ดังนั้น ควรกำหนดให้ผู้ให้บริการปรับรูปแบบการสื่อสารข้อมูลให้เข้าใจง่าย กระชับ และแสดงในช่วงเวลาที่ผู้บริโภคกำลังตัดสินใจใช้จ่าย เพื่อให้สามารถประเมินต้นทุนและภาระหนี้ได้ชัดเจนก่อนตัดสินใจ

5.2 การประเมินภาระหนี้ในภาพรวมของผู้บริโภค

แม้ผู้ให้บริการจะมีการประเมินความสามารถในการชำระหนี้อยู่แล้ว แต่ยังขาดการเชื่อมโยงข้อมูลหนี้จากหลายแหล่ง โดยเฉพาะสินเชื่อดิจิทัลที่ใช้ข้อมูลจำกัดและอนุมัติได้รวดเร็ว ทำให้การประเมินอาจไม่สะท้อนภาระหนี้ในภาพรวม และเพิ่มความเสี่ยงต่อการเป็นหนี้เกินตัว (Chantarot et al., 2560) ดังนั้น ควรส่งเสริมให้มีการแสดงภาระหนี้รวมจากทุกแหล่งเมื่อมีการขอสินเชื่อ เพื่อให้ผู้บริโภคเห็นภาพรวมของหนี้ก่อนตัดสินใจ

5.3 การยกระดับการกำกับดูแลจากการเปิดเผยข้อมูลสู่การสื่อสาร ณ จุดตัดสินใจ

แม้ผู้ให้บริการจะมีการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสินเชื่อและภาระหนี้อยู่แล้ว แต่รูปแบบการนำเสนอยังไม่เอื้อต่อการตัดสินใจในสภาพแวดล้อมดิจิทัลที่ดำเนินไปอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้ผู้บริโภคอาจก่อหนี้โดยไม่ตระหนักถึงผลกระทบในระยะยาว (Yuttama, 2568) ดังนั้น ควรยกระดับการกำกับดูแลจาก “การเปิดเผยข้อมูล” ไปสู่ “การสื่อสาร ณ จุดตัดสินใจ” โดยนำเสนอข้อมูลในรูปแบบที่กระชับ เข้าใจง่าย และสะท้อนภาระทางการเงินในอนาคต เช่น ค่างวดต่อเดือน ระยะเวลาผ่อน และภาระหนี้รวม เพื่อช่วยให้ผู้บริโภคตัดสินใจได้รอบคอบขึ้น

5.4 การพัฒนาเครื่องมือทางการเงินที่ช่วยป้องกันความเสี่ยงล่วงหน้า

ปัจจุบัน เครื่องมือทางการเงินส่วนใหญ่ เช่น การแสดงรายการใช้จ่ายหรือการแจ้งเตือนธุรกรรม ยังเป็นการรายงานข้อมูลย้อนหลัง มากกว่าการช่วยป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงก่อนตัดสินใจ (Achord et al., 2560) ดังนั้น ควรพัฒนาเครื่องมือที่สามารถประเมินผลกระทบทางการเงินล่วงหน้า และแจ้งเตือนก่อนการใช้จ่ายหรือก่อหนี้ เพื่อช่วยลดความเสี่ยงจากการใช้จ่ายเกินศักยภาพ

5.5 การส่งเสริมออกแบบผลิตภัณฑ์ทางการเงินที่เอื้อต่อการสร้างวินัยทางการเงิน

นอกจากการส่งเสริมความรู้ทางการเงินแล้ว อีกประเด็นสำคัญคือการสนับสนุนให้เกิดผลิตภัณฑ์ทางการเงินที่ช่วยสร้างวินัยทางการเงิน โดยอาจใช้มาตรการจูงใจทางภาษีหรือแรงสนับสนุนอื่นสำหรับผู้ให้บริการทางการเงิน ตัวอย่างเช่น บัญชีออมทรัพย์แบบมีเป้าหมาย ซึ่งกำหนดเงื่อนไขการถอนก่อนกำหนดหรือระบบออมอัตโนมัติที่ตัดเศษจากการใช้จ่ายเข้าสู่บัญชีออมหรือการลงทุนโดยอัตโนมัติ ซึ่งช่วยเปลี่ยนพฤติกรรมการใช้จ่ายให้เชื่อมโยงกับการออมมากขึ้น

6. บทสรุป

การพัฒนา QR Payment และระบบการชำระเงินดิจิทัลเป็นปัจจัยสำคัญที่ขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยสู่ยุคดิจิทัล โดยช่วยเพิ่มประสิทธิภาพ ลดต้นทุนธุรกรรม และขยายการเข้าถึงบริการทางการเงิน อย่างไรก็ตาม การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวไม่ได้ส่งผลเฉพาะด้านเทคโนโลยีหรือโครงสร้างพื้นฐาน แต่ยังส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้จ่ายของครัวเรือน โดยเฉพาะเมื่อการลดแรงเสียดทานในการชำระเงินผสานเข้ากับสินเชื่อดิจิทัล จนทำให้การบริโภคและการก่อหนี้เกิดขึ้นได้รวดเร็วและต่อเนื่องมากขึ้น แม้ในระยะสั้น แนวโน้มดังกล่าวอาจช่วยกระตุ้นกิจกรรมทางเศรษฐกิจ แต่ในระยะยาวอาจเพิ่มความเปราะบางทางการเงินของครัวเรือน หากพฤติกรรมการใช้จ่ายไม่สอดคล้องกับศักยภาพทางรายได้

ดังนั้น ความท้าทายในระยะต่อไปไม่ใช่การชะลอการพัฒนาเทคโนโลยีการชำระเงิน แต่คือการออกแบบระบบนิเวศทางการเงินดิจิทัลที่รักษาสสมดุลระหว่างความสะดวกประสิทธิภาพและความรับผิดชอบทางการเงินของผู้บริโภค เทคโนโลยีจึงควรไม่เพียงช่วยให้การชำระเงินสะดวกขึ้น แต่ต้องช่วยส่งเสริมวินัยทางการเงินควบคู่กันด้วย ในท้ายที่สุด ความยั่งยืนของเศรษฐกิจดิจิทัลไม่ได้ขึ้นอยู่กับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเพียงอย่างเดียว แต่ขึ้นอยู่กับความสามารถของสังคมในการปรับตัว และการออกแบบนโยบายที่ทำให้ประโยชน์ของนวัตกรรมกระจายได้อย่างทั่วถึง

เอกสารอ้างอิง

ธนาคารแห่งประเทศไทย (2568). BOT Directional Paper on Financial Landscape.

ธนาคารแห่งประเทศไทย (2568) สถิติการใช้ QR Payment 2025

ธนาคารแห่งประเทศไทย. การวางแผนการเงิน. สืบค้นวันที่ 15 พฤษภาคม 2569. <https://www.bot.or.th/th/satang-story/money-plan/planning-steps.html>

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2564). สังคมไร้เงินสด (Cashless Society) ในบริบทของประเทศไทย.

Marco Di Maggio (2565). BUY NOW, PAY LATER CREDIT USER CHARACTERISTICS AND EFFECTS ON SPENDING PATTERNS.

Sommarat Chantharat (2560). Thailand's Household Debt through the Lens of Credit Bureau Data Debt and Delinquency.

นิตยา ลิ้มไพศาล (2560). ผลกระทบของหนี้ครัวเรือนที่มีต่อเศรษฐกิจไทยและมาตรการรองรับ.

Faizal Rizky Yuttama (2568) BEHAVIORAL SHIFTS IN DIGITAL FINANCE: HOW E-PAYMENT INFLUENCES CONSUMER SPENDING AND FINANCIAL LITERACY

Festi Zulfaturohmah (2566) Cashless Society and Financial Literacy in Campus Life to Support Accountable Financial Management

Bella Benia Akhiri (2569) Descriptive Analysis of the Impact of a Cashless Society on Gen Z Spending Patterns

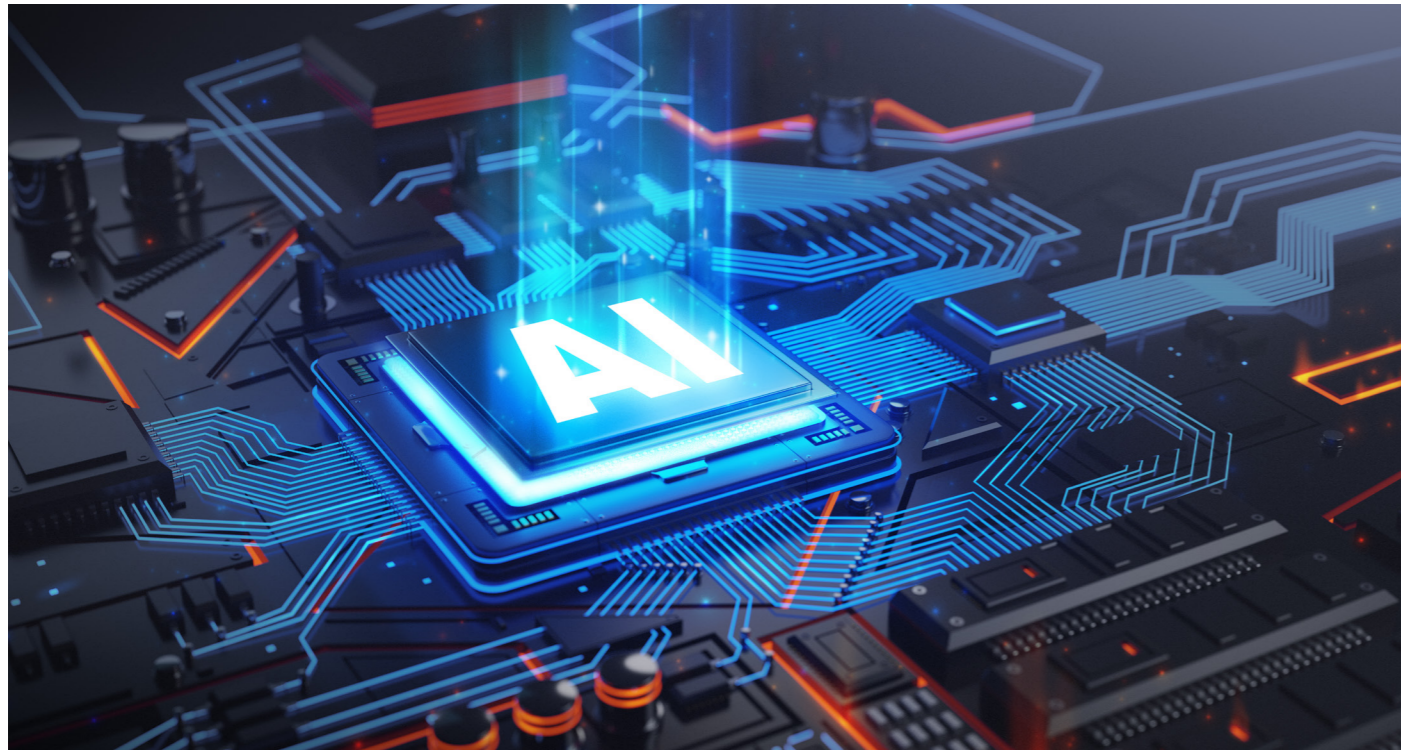
S. Achord (2560) A Cashless Society

Zhang Rui (2566) A look at the Rising Popularity of Cashless Economies around the World

สำนักงานสถิติแห่งชาติ (2568). การสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน.

ปัญญาประดิษฐ์เชิงซอฟต์แวร์ และปัญญาประดิษฐ์เชิงกายภาพ การแบ่งช่วยวิทยาศาสตร์ สหรัฐฯ-จีน กับนัยต่อเศรษฐกิจโลกและไทยในอนาคต

ผู้เขียน : นาย วิมุตติ เปี่ยมใจ เศรษฐกร ส่วนการวิเคราะห์เศรษฐกิจการเงินและต่างประเทศ กองนโยบายเศรษฐกิจมหภาค สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง ขอขอบคุณ ดร. ปาริฉัตร คลิ่งทอง ผู้อำนวยการส่วนการวิเคราะห์เศรษฐกิจการเงินและต่างประเทศ นาง วิภารัตน์ บันเปี่ยมรัชฎ์ ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านเศรษฐกิจมหภาค และ ดร.พิสิทธิ์ พัวพันธ์ ผู้อำนวยการกองนโยบายเศรษฐกิจมหภาค ที่ช่วยให้ข้อคิดเห็นอันเป็นประโยชน์ต่อการจัดทำบทความนี้ อนึ่ง บทความนี้เป็นความคิดเห็นของผู้เขียน ไม่ได้สะท้อนความคิดเห็นของหน่วยงาน

บทสรุปผู้บริหาร

ภูมิทัศน์และช่วยอำนาจซอฟต์แวร์สหรัฐฯอเมริกา: โลกก้าวสู่การแบ่งช่วยทางเทคโนโลยีอย่างสมบูรณ์ สหรัฐฯ มุ่งยึดครองความได้เปรียบผ่านสถาปัตยกรรมทางความคิดด้วยระบบเศรษฐกิจแบบตัวแทนอัจฉริยะ (Agentic Economy) ที่ทำงานแทนมนุษย์ได้อิสระ ซึ่งจะดันความต้องการประมวลผลโลกพุ่งสูงขึ้น กลุ่มเทคโนโลยีใหญ่จึงทุ่มงบลงทุนรายจ่ายฝ่ายทุนกว่า 7.5 แสนล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพื่อสร้างระบบนิเวศและก้าวเป็นผู้กำหนดมาตรฐานซอฟต์แวร์ของโลก

ยุทธศาสตร์ตอบโต้ของจีนผ่านปัญญาประดิษฐ์เชิงกายภาพ โดยจีนตอบโต้การถูกกีดกันเทคโนโลยีด้วยการมุ่งเน้นปัญญาประดิษฐ์เชิงกายภาพ (Physical AI) โดยครองส่วนแบ่งการผลิตหุ่นยนต์ฮิวแมนนอยด์ถึงร้อยละ 90 ของโลกควบคู่กับกลยุทธ์ “วงจรข้อมูลคู่” ที่ผสานโมเดลเข้ากับข้อมูลการผลิตจริง ทำให้การใช้ AI เฉพาะทางของจีนมีต้นทุนถูกกว่าแนวหน้าของสหรัฐฯ 10-30 เท่า ซึ่งจะช่วยยกระดับผลิตภาพและดัชนีศักยภาพ GDP ในระยะยาว

แรงกระเพื่อมต่อเศรษฐกิจมหภาคโลกและการจัดระเบียบใหม่ ซึ่งการแข่งขันนี้สร้างผลกระทบ 3 มิติหลัก ได้แก่ 1) ห่วงโซ่อุปทานย้ายฐานการผลิตฮาร์ดแวร์มายังเอเชีย 2) วิกฤตคอขวดด้านพลังงานที่โลกต้องลงทุนมหาศาลถึง 6.7 ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐฯเพื่อขยายโครงข่ายไฟฟ้า ซึ่งอาจเป็นปัจจัยเร่งเงินเพื่อและ 3) ความเสี่ยงตลาดแรงงาน ที่งานร้อยละ 40 ถึง 60 เสี่ยงถูกทดแทน ก่อให้เกิดการฟื้นตัวแบบเหลี่ยมล่าและแรงกดดันเงินเฟ้อหากไร้นโยบายรองรับ

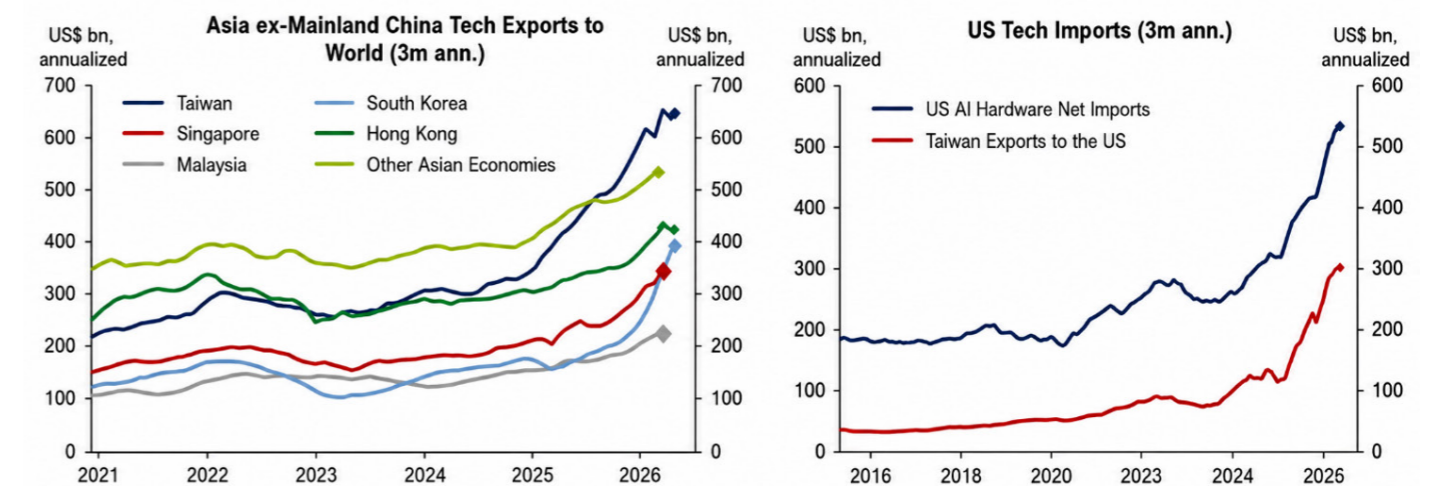
นัยทางเศรษฐกิจต่อไทยและภาวะความย้อนแย้งทางดิจิทัล ไทยได้อานิสงส์จากการเป็นศูนย์กลางห่วงโซ่อุปทาน ดันให้การส่งออกอิเล็กทรอนิกส์โตถึงร้อยละ 24.4 ทว่าในระดับผู้บริโภคกลับเผชิญภาวะความย้อนแย้งทางดิจิทัล (Digital Paradox) แม้คนไทยคุ้นเคยกับ AI แต่ร้อยละ 79 ยังหวาดระแวงและต้องการให้มนุษย์ตรวจสอบขั้นตอนสุดท้ายเสมอ องค์การและรัฐจึงต้องเร่งเพิ่มความสามารถแรงงานและใช้หลักการออกแบบความน่าเชื่อถือเพื่อเปลี่ยนความกังวลให้เป็นความเชื่อมั่นและสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันอย่างยั่งยืน

1. บทนำ

จากสงครามการค้าสู่สมรภูมิเทคโนโลยี หรือ The Strategic Bifurcation¹ การเปลี่ยนแปลงของภูมิทัศน์เศรษฐกิจโลกในปัจจุบันไม่ได้เกิดขึ้นอย่างฉับพลัน แต่เป็นผลพวงจากการสะสมความตึงเครียดทางภูมิรัฐศาสตร์ที่ยืดเยื้อมานานกว่าทศวรรษ รูปแบบการแข่งขันระหว่างประเทศมหาอำนาจได้พัฒนาและยกระดับจากสงครามการค้า หรือ Trade War² ที่เน้นการตั้งกำแพงภาษีสินค้านำเข้า ไปสู่การแบ่งช่วยทางเทคโนโลยีระดับโลกอย่างเต็มรูปแบบการต่อสู้ในสมรภูมินี้ไม่ได้ถูกจำกัดขอบเขตอยู่เพียงแค่การแย่งชิงส่วนแบ่งการตลาดของสินค้าอุปโภคบริโภคแต่คือการต่อสู้เชิงลึกเพื่อแย่งชิงสิทธิขาดในการกำหนดสถาปัตยกรรมมาตรฐานโครงข่ายและโครงสร้างพื้นฐานของโลกยุคใหม่ซึ่งปัญญาประดิษฐ์ถือเป็นเทคโนโลยีเอนกประสงค์ที่จะตัดสินความได้เปรียบทางเศรษฐกิจและการทหารในศตวรรษที่ 21 (Council on Foreign Relations, 2569)

1 สภาวะการแบ่งช่วยทางยุทธศาสตร์เทคโนโลยีโลกระหว่างสหรัฐฯ (เน้นซอฟต์แวร์) และจีน (เน้นปัญญาประดิษฐ์เชิงกายภาพ)

2 สงครามการค้าและความขัดแย้งทางเศรษฐกิจระหว่างสหรัฐฯ-จีน ที่ขยายตัวสู่การจำกัดการเข้าถึงเทคโนโลยีขั้นสูงและห่วงโซ่อุปทานเชิงยุทธศาสตร์

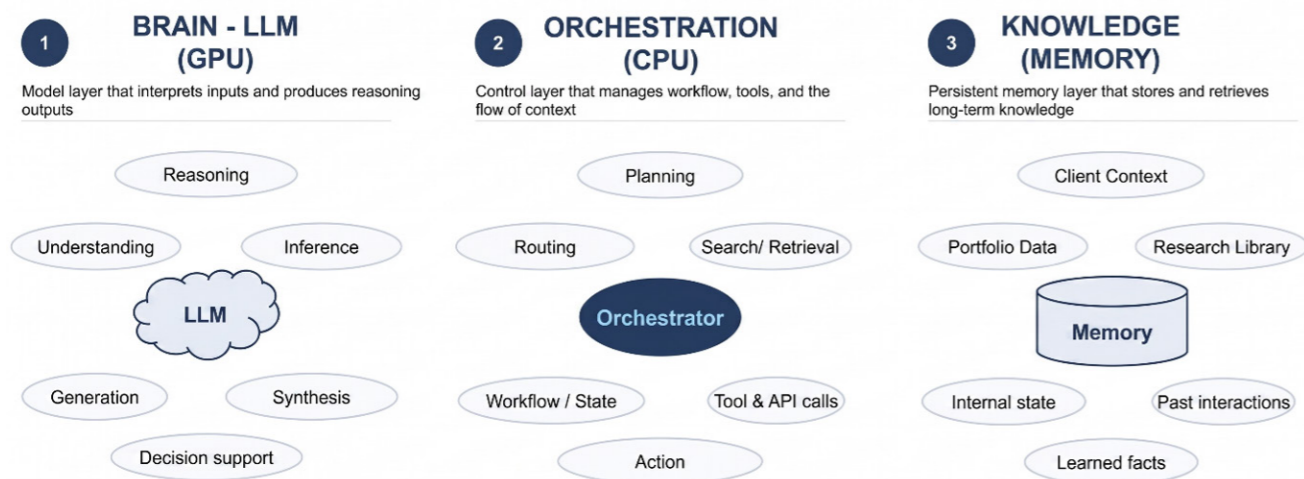

ที่มา : Haver Analytics, Goldman Sachs Global Investment Research

จุดเปลี่ยนสำคัญที่เร่งให้เกิดการแบ่งขั้วอย่างชัดเจน คือมาตรการควบคุมการส่งออกเซมิคอนดักเตอร์ชั้นสูงและเครื่องจักรผลิตชิป Lithography³ ของชาติตะวันตก มาตรการกีดกันเหล่านี้บีบบังคับให้ประเทศจีนต้องเร่งพัฒนาระบบนิเวศทางเทคโนโลยีของตนเองแบบคู่ขนาน นำไปสู่การจัดระเบียบห่วงโซ่อุปทานระดับโลกใหม่ทั้งหมด บริษัทข้ามชาติและนักลงทุนต่างต้องดำเนินกลยุทธ์กระจายความเสี่ยงเพื่อหลีกเลี่ยงผลกระทบจากการแบ่งแยกทางเศรษฐกิจ การต่อสู้เพื่อแย่งชิงความเป็นผู้นำนี้จึงเป็นตัวกำหนดทิศทางกระแสเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ หรือ Foreign Direct Investment (FDI) ที่กำลังไหลเข้าสู่ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ซึ่งเป็นพื้นที่ยุทธศาสตร์ที่เป็นกลางและมีความพร้อมรองรับการเป็นฐานการผลิตแห่งใหม่ของโลก (Goldman Sachs, 2569)

3 เทคโนโลยีการพิมพ์ลายวงจรสำหรับการผลิตชิปเซมิคอนดักเตอร์ชั้นสูง ซึ่งเป็นคอขวดสำคัญที่จีนถูกจำกัดการเข้าถึงโดยมาตรการควบคุมของสหรัฐฯ

THE THREE PILLARS

ที่มา : Morgan Stanley Research

2. ทิศทางยุทธศาสตร์สหรัฐอเมริกา: การลงทุนในระบบเศรษฐกิจแบบตัวแทนอัจฉริยะ

ยุทธศาสตร์หลักของสหรัฐอเมริกามุ่งเน้นไปที่การทุ่มเททรัพยากรทุนวิจัย และบุคลากรระดับหัวกะทิเพื่อยึดครองความได้เปรียบทางซอฟต์แวร์ในระดับสถาปัตยกรรมทางความคิด ทิศทางการพัฒนาเทคโนโลยีของสหรัฐอเมริกากำลังก้าวข้ามจากยุคของปัญญาประดิษฐ์เชิงสร้างสรรค์แบบดั้งเดิม หรือ Generative AI ไปสู่ระบบเศรษฐกิจแบบตัวแทนอัจฉริยะ Agentic Economy หัวใจสำคัญของระบบนี้คือตัวแทน Agentic AI⁴ ที่มีความสามารถในการคิดเชิงตรรกะ วางแผนกลยุทธ์ และปฏิบัติงานหลายขั้นตอน (Multi-step execution) ได้อย่างอิสระโดยไม่ต้องรอคำสั่งจากมนุษย์ การเปลี่ยนผ่านนี้ต้องการพลังการประมวลผลที่สูงขึ้นอย่างทวีคูณ โดยกลุ่มบริษัทเทคโนโลยีขนาดใหญ่และผู้ให้บริการคลาวด์ Hyperscalers⁵ ของสหรัฐอเมริกามีแผนทุ่มเม็ดเงินรายจ่ายเพื่อการลงทุน หรือ Capital Expenditure สูงถึง 7.5 แสนล้านดอลลาร์สหรัฐในปี 2569 เพื่อขยายศูนย์ข้อมูลและระบบประมวลผล (Goldman Sachs, 2569)

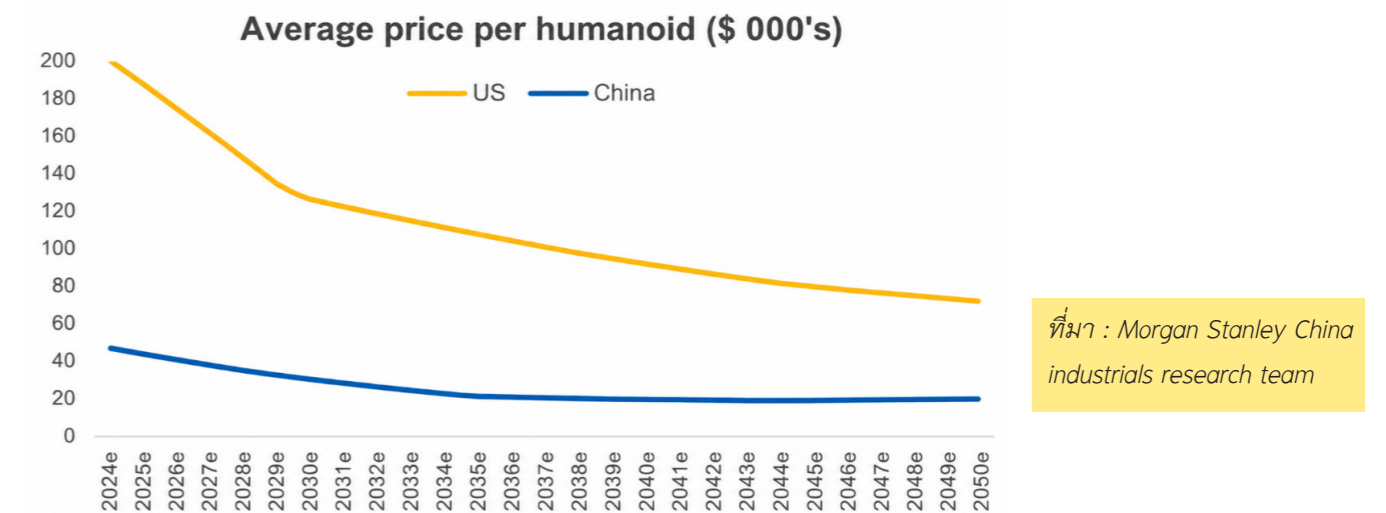
4 ระบบเศรษฐกิจและปัญญาประดิษฐ์ที่ก้าวข้ามการโต้ตอบทั่วไปสู่ระบบที่คิดวางแผนและลงมือทำงานซับซ้อนแทนมนุษย์ได้โดยอัตโนมัติ

5 ผู้ให้บริการคลาวด์ยักษ์ใหญ่ระดับโลก (เช่น AWS, Google, Microsoft) ที่เป็นผู้ลงทุนหลักในศูนย์ข้อมูล AI

ในมิติของผลกระทบทางเศรษฐศาสตร์ระดับองค์กร ข้อมูลจากงานวิจัยเชิงวิชาการยืนยันว่าการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงเหล่านี้ร่วมกับการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานที่จับต้องไม่ได้ หรือ Intangible Capital เช่น การปรับโครงสร้างข้อมูลและการยกระดับทักษะพนักงาน สามารถเพิ่มผลิตภาพแรงงานได้เฉลี่ยสูงถึงร้อยละ 23 ในขณะที่กรณีศึกษาจากภาคธุรกิจจริงชี้ให้เห็นถึงการก้าวกระโดดของประสิทธิภาพที่สูงถึงร้อยละ 33 (Goldman Sachs, 2569)

2.1 ทิศทางยุทธศาสตร์: ปัญญาประดิษฐ์เชิงกายภาพและวงจรข้อมูลคู่ เพื่อตอบโต้มาตรการคว่ำบาตรทางเทคโนโลยีและการจำกัดการเข้าถึงชิปประมวลผลขั้นสูง สาธารณรัฐประชาชนจีนได้พลิกวิกฤตให้เป็นโอกาสด้วยการปรับกระบวนการทางยุทธศาสตร์ไปสู่การสร้างปัญญาประดิษฐ์เชิงกายภาพ Physical AI หรือ Embodied AI⁶ โดยมุ่งเน้นการผลักดันเทคโนโลยีสูงสู่ระดับโครงสร้างทางกายภาพ ในภาคการผลิตจริงผ่านระบบ Humanoid Robots โครงข่ายยานยนต์ไร้คนขับ หรือ Autonomous Driving และโดรนอุตสาหกรรม จีนอาศัยความได้เปรียบจากขนาดการผลิตมหาศาลมาช่วยกดดันต้นทุนให้ต่ำลง ส่งผลให้มีการคาดการณ์ว่าจีนจะสามารถผลิตหุ่นยนต์ฮิวแมนนอยด์ได้ถึงร้อยละ 90 ของกำลังการผลิตทั่วโลก (MERICS, 2569)

6 ปัญญาประดิษฐ์เชิงกายภาพ เช่น หุ่นยนต์และโดรน ที่สามารถรับรู้และปฏิบัติงานในโลกจริงได้

หัวใจสำคัญที่เป็นเครื่องยนต์ขับเคลื่อนความสำเร็จของจีน คือกลยุทธ์ระบบเปิด ที่นำไปสู่สถาปัตยกรรมวงจรข้อมูลคู่ หรือ The Two Loops⁷ วงจรแรกคือระบบดิจิทัลแบบเปิด (Open-source Digital Loop)⁸ นำโดยโมเดลชั้นนำที่กลายเป็นระบบนิเวศใหญ่ที่สุดในโลกและดึงดูดนักพัฒนาเข้ามาต่อยอดอย่างมหาศาล วงจรที่สองซึ่งเป็นปรากฏการณ์ที่แข็งแกร่งที่สุดคือวงจรข้อมูลจากเศรษฐกิจจริง (Physical-economy Loop) เมื่อจีนนำความฉลาดไปฝังในหุ่นยนต์และเซ็นเซอร์ในโรงงานอุตสาหกรรม หุ่นยนต์เหล่านี้จะเก็บเกี่ยวข้อมูลจาก Real-world Data กลับมาสอนระบบอย่างต่อเนื่อง ชุดข้อมูลเชิงอุตสาหกรรมที่ซับซ้อนนี้เป็นวัตถุดิบชั้นเลิศที่สหรัฐอเมริกาไม่สามารถใช้วิธีกวาดข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตทั่วไปมาทดแทนได้ การผสานซอฟต์แวร์ระบบเปิดเข้ากับฮาร์ดแวร์อุตสาหกรรมจึงเป็นรากฐานความสำเร็จของจีน (USCC, 2569)

7 ยุทธศาสตร์วงจรคู่ของจีนที่ใช้ “วงจรดิจิทัล” ควบคู่กับ “วงจรกิจภาพ” ในภาคการผลิตจริงเพื่อพัฒนาโมเดล AI

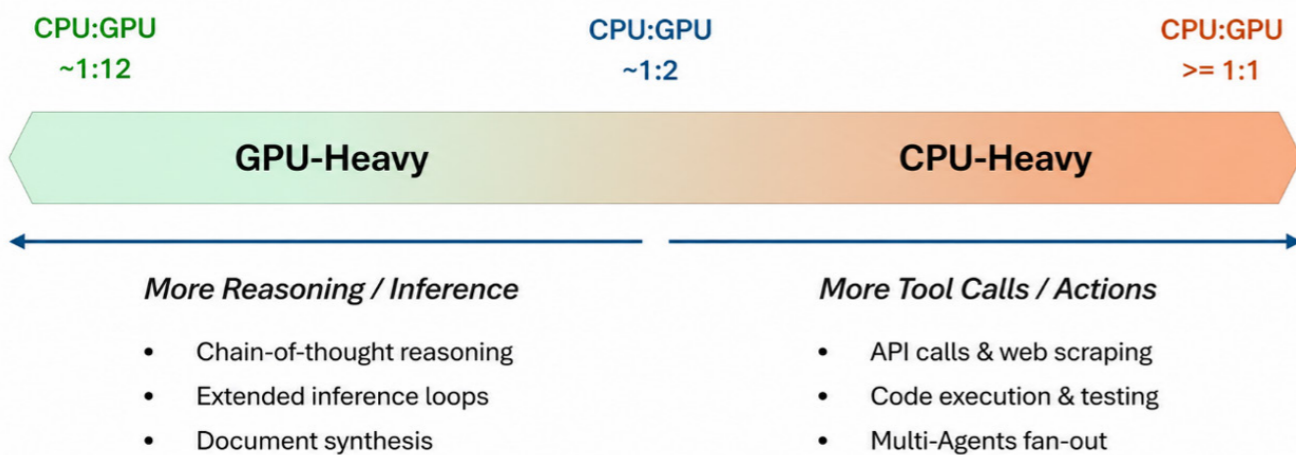
8 กลยุทธ์การเปิดระบบให้ทั่วโลกสามารถนำโมเดล AI ของจีนไปใช้งานได้ฟรี เพื่อดึงดูดเครือข่ายนักพัฒนา

3. ภาพอนาคตของปัญญาประดิษฐ์ทั้งสองประเทศ

เมื่อมองไปในทศวรรษหน้าจนถึงปี 2583 ทิศทางการพัฒนาของปัญญาประดิษฐ์ทั้งสองขั้วจะสร้างผลกระทบต่อสถาปัตยกรรมเทคโนโลยีโลกและมูลค่าทางเศรษฐกิจในมิติที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

3.1 สหรัฐอเมริกา: การขยายตัวอย่างก้าวกระโดดของระบบประมวลผล และจุดเปลี่ยนผ่านเชิงโครงสร้างทางเศรษฐกิจ เมื่อการใช้งานระบบตัวแทนอัจฉริยะ หรือ Agentic AI ขยายตัวเต็มที่ สิ่งที่จะเกิดขึ้นตามมาคือการระเบิดของความต้องการทรัพยากรฮาร์ดแวร์ สถาบันการเงิน Goldman Sachs ประเมินว่าความต้องการใช้ระบบประมวลผล (Token consumption)⁹ ของโลกจะพุ่งสูงขึ้นไปถึง 24 เท่าตัว แต่ระดับ 120 ควอดริลเลียนโทเค็นต่อเดือนภายในปี 2573 และหากเจาะจงเฉพาะในภาคองค์กรธุรกิจ การใช้งานอาจพุ่งทะยานสูงถึง 55 เท่าภายในปี 2583

9 ปริมาณงานประมวลผลของ AI ซึ่งจะพุ่งสูงขึ้นไปตามความซับซ้อนของระบบตัวแทนอัจฉริยะ

ที่มา : Morgan Stanley Research

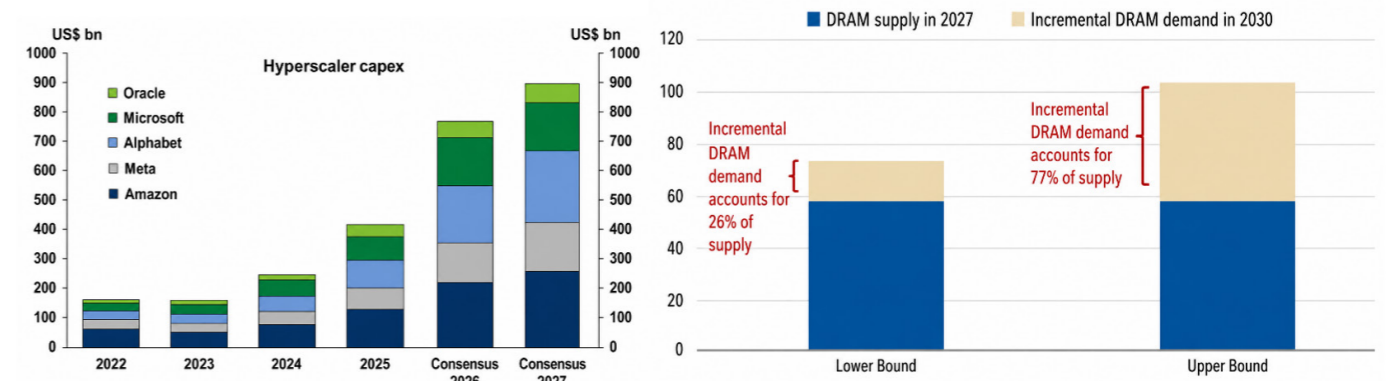
การเปลี่ยนแปลงอย่างก้าวกระโดดนี้จะทำให้เกิดการย้ายคอขวด ของการประมวลผลจากหน่วยประมวลผลกราฟิก (GPU) ไปสู่ชิปประมวลผลกลาง (CPU)¹⁰ เนื่องจากระบบต้องการขุมพลังในการจัดการตรรกะ วางแผน และทำงานหลายขั้นตอน งานวิจัยจาก Morgan Stanley ชี้ให้เห็นว่า สัดส่วนความเข้มข้นของการใช้งาน CPU ต่อ GPU จะเปลี่ยนจาก 1 ต่อ 12 ในยุคปัจจุบัน ไปสู่ระดับ 1 ต่อ 1 หรือมากกว่านั้น ปรากฏการณ์นี้จะผลักดันให้ตลาดชิปประมวลผลกลาง (Total Addressable Market: TAM)¹¹ พุ่งสูงถึง 1.25 แสนล้านดอลลาร์สหรัฐภายในปี 2573 พร้อมทั้งสร้างความต้องการอุปสงค์หน่วยความจำ DRAM¹² เพิ่มขึ้นมหาศาลถึง 15 ถึง 45 เอกซะไบต์ ซึ่งเทียบเท่ากับร้อยละ 26 ถึง 77 ของอุปทานหน่วยความจำโลกที่คาดการณ์ไว้ในปี 2570 เพื่อรองรับการขยายตัวนี้ กลุ่มผู้ให้บริการคลาวด์ยักษ์ใหญ่ (Hyperscalers) ของสหรัฐฯ 5 อันดับแรก จึงมีแผนทุ่มเม็ดเงินลงทุนรายจ่ายฝ่ายทุน หรือ Capital Expenditure สูงถึง 7.5

10 ชิพที่ทำหน้าที่เป็น “ผู้สั่งการ” คุมตรรกะและจัดการลำดับงานในระบบ Agentic AI

11 มูลค่ารวมของโอกาสทางการตลาดสูงสุดที่เป็นไปได้ในแต่ละกลุ่มธุรกิจ

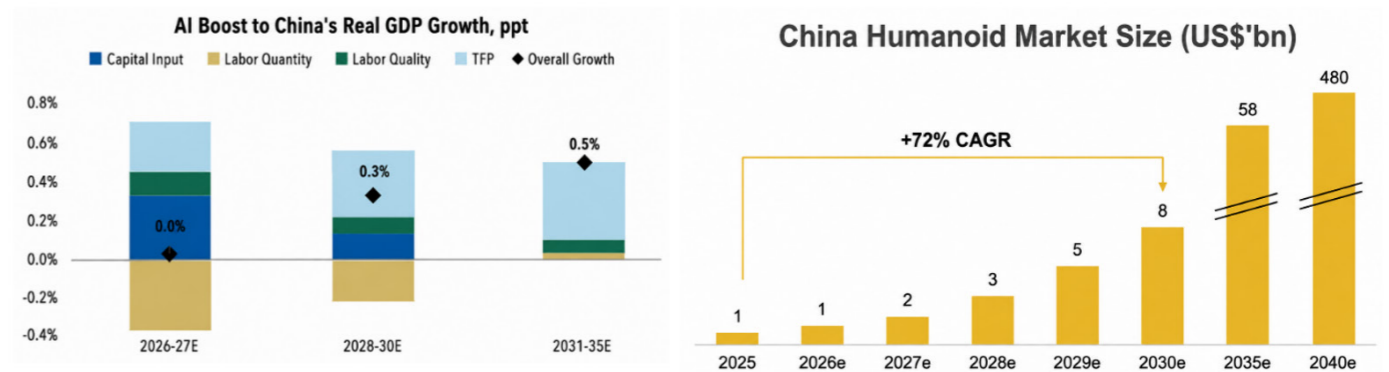
12 หน่วยความจำความเร็วสูงที่ใช้เก็บ “บริบท” และความจำเพื่อให้ AI ทำงานได้ต่อเนื่อง

แสนล้านดอลลาร์สหรัฐภายในปี 2569 ซึ่งการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานมหาศาลนี้จะนำไปสู่จุดเปลี่ยนสำคัญด้านอัตรากำไรในระยะยาวเมื่อต้นทุนการประมวลผลต่อหน่วยมีแนวโน้มลดลงร้อยละ 60 ถึง 70 ต่อปี

ที่มา : FactSet, Goldman Sachs Global Investment Research, Morgan Stanley Research estimates

3.2 จีน: การปฏิวัติอุตสาหกรรมด้วยโมเดลขนาดเล็กและมูลค่าเศรษฐกิจหุ่นยนต์ ในขณะที่สหรัฐอเมริกา มุ่งขยายขนาดโครงสร้างพื้นฐาน ทิศทางในอนาคตของจีนคือการเน้นความคุ้มค่าเชิงพาณิชย์เพื่อนำไปฝังตัวในโลกกายภาพ งานวิจัยเชิงวิชาการชี้ให้เห็นว่า จีนจะผลักดันการใช้โมเดลภาษาขนาดเล็ก (Small Language Models: SLMs) แบบเฉพาะทางลงสู่ภาคอุตสาหกรรม ซึ่งสามารถทำงานย่อยได้เร็วกว่ามีข้อผิดพลาดน้อยกว่า และที่สำคัญที่สุดคือมีต้นทุนการใช้งานที่ถูกกว่าโมเดลระดับแนวหน้าของสหรัฐอเมริกาถึง 10 ถึง 30 เท่า เมื่อต้นทุนซอฟต์แวร์ถูกลงอย่างมาก การผสานเทคโนโลยีเหล่านี้เข้ากับหุ่นยนต์ชีวแมนนอยด์เพื่อทดแทนแรงงานมนุษย์จึงมีความเป็นไปได้จริงในเชิงพาณิชย์ สถาบันการเงิน Morgan Stanley ประเมินว่า ตลาดหุ่นยนต์ชีวแมนนอยด์จีนจะมีมูลค่ามหาศาลถึง 4.8 แสนล้านดอลลาร์สหรัฐภายในปี 2583 การนำปัญญาประดิษฐ์เชิงกายภาพ หรือ Physical AI มาฝังในภาคการผลิตจริง จะเป็นกุญแจสำคัญที่ช่วยเพิ่มผลิตภาพปัจจัยการผลิตรวมของจีนได้สูงถึงร้อยละ 3 และเป็นแรงขับเคลื่อนสำคัญที่ดันให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศระดับศักยภาพของจีนในปี 2578 ปรับตัวสูงขึ้นอีกร้อยละ 3.5 เมื่อเทียบกับกรณีที่ไม่มีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์เลย (Morgan Stanley, 2569)

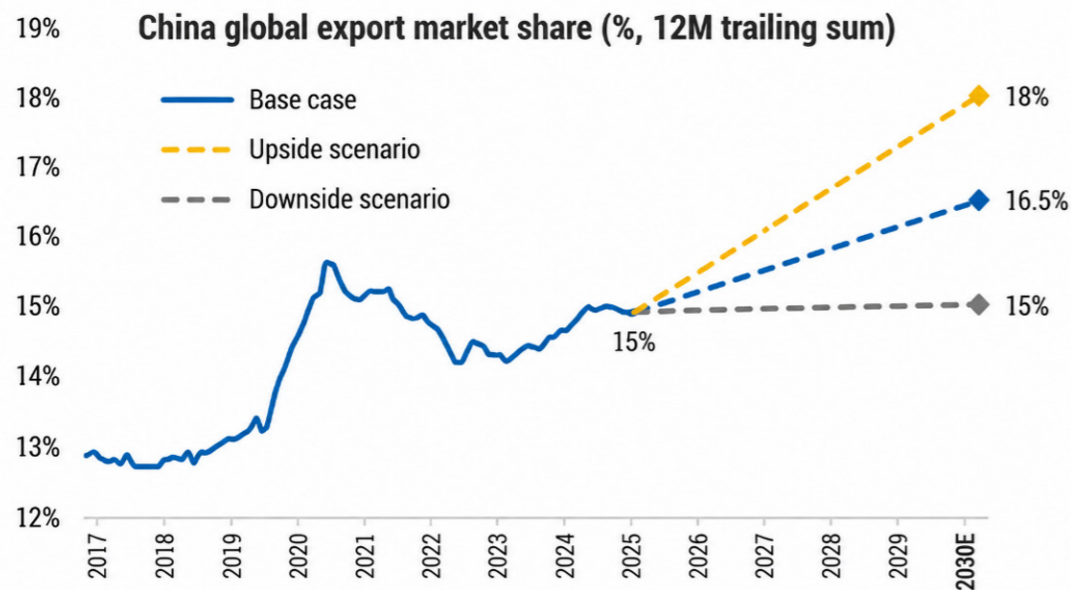

ที่มา : FactSet, Goldman Sachs Global Investment Research, Morgan Stanley Research estimates

4. ผลกระทบต่อเศรษฐกิจระดับมหภาคโลกและการจัดระเบียบใหม่

สองมหาอำนาจได้สร้างแรงกระเพื่อมทางเศรษฐกิจมหภาคที่สำคัญในหลายมิติ ซึ่งจะส่งผลให้เกิดการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจโลกครั้งใหญ่ในทศวรรษหน้า โดยสามารถแบ่งผลกระทบเชิงโครงสร้างออกเป็นสามประการหลัก ดังนี้

4.1 การจัดระเบียบห่วงโซ่อุปทานโลกและการผงาดขึ้นของภูมิภาคเอเชีย คลื่นการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานระดับคลาวด์และปัญญาประดิษฐ์กำลังส่งผลบวกอย่างมหาศาลต่อประเทศในภูมิภาคเอเชีย ซึ่งทำหน้าที่เป็นฟันเฟืองสำคัญในการผลิตฮาร์ดแวร์ให้กับโลก รายงานวิจัยระบุว่าเม็ดเงินลงทุนในศูนย์ข้อมูลกว่าร้อยละ 60 ถึง 70 คือค่าใช้จ่ายสำหรับอุปกรณ์เซิร์ฟเวอร์และระบบเครือข่ายที่ผลิตในภูมิภาคเอเชียเป็นหลัก (Goldman Sachs, 2569) ข้อมูลการสังเกตการณ์เชิงเศรษฐศาสตร์มหภาคพบว่า นับตั้งแต่การเปิดตัวปัญญาประดิษฐ์เชิงสร้างสรรค์ในช่วงปลายปี 2565 มูลค่าการส่งออกสินค้าเทคโนโลยีจากเอเชียไปยังสหรัฐอเมริกาได้พุ่งทะยานขึ้นกว่า 2 แสนล้านดอลลาร์สหรัฐต่อปีโดยเฉพาะในไตรมาสซึ่งเป็นศูนย์กลางการผลิตชิปขั้นสูง ปรากฏการณ์นี้ได้ผลักดันให้ภาคเทคโนโลยีสร้างส่วนสนับสนุนต่อการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศที่แท้จริงของไต้หวันได้สูงถึงร้อยละ 5.9 ในปี 2568 และคาดว่าจะยังคงสนับสนุนการเติบโตได้อย่างแข็งแกร่งที่ ร้อยละ 4.5 ในปี 2569 (Goldman Sachs, 2569)

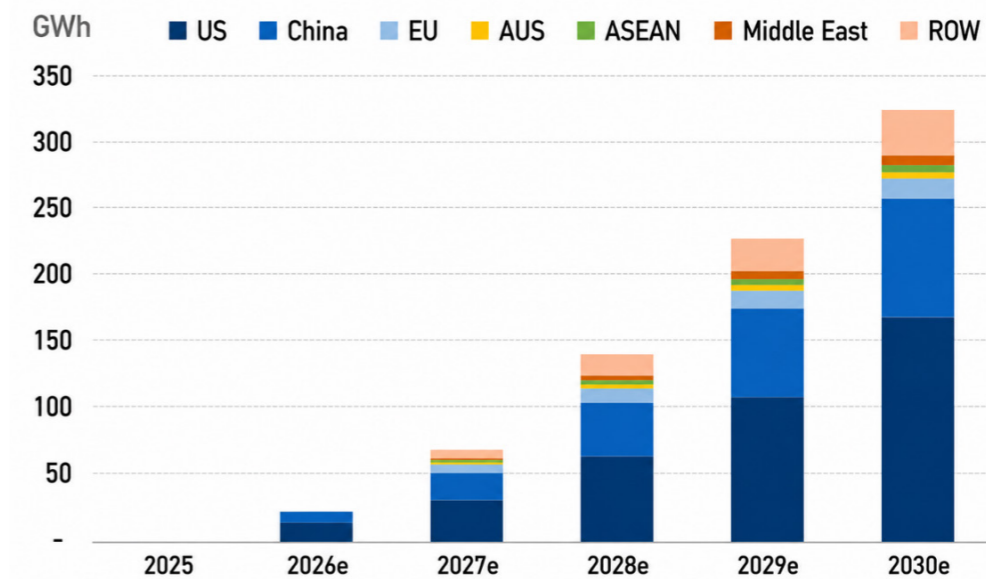

ที่มา : Haver, Morgan Stanley Research forecasts

ปรากฏการณ์นี้ส่งผลให้หลายประเทศรวมถึงประเทศไทยมีการเติบโตของการส่งออกสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ที่แข็งแกร่ง ในขณะที่เดียวกัน การที่จีนนำเทคโนโลยีหุ่นยนต์อัจฉริยะมาใช้ในภาคอุตสาหกรรมการผลิตอย่างเต็มรูปแบบ ได้กลายเป็นเครื่องยนต์การส่งออกตัวใหม่ที่คล้ายคลึงกับอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้า ในอดีต การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงนี้จะช่วยลดต้นทุนการผลิตมหาศาลและทำให้จีนสามารถขยายส่วนแบ่งการตลาดการส่งออกของโลกเพิ่มขึ้นไปแต่ละระดับร้อยละ 16.5 ภายในปี 2573 ได้อย่างมั่นคง แม้จะเผชิญกับมาตรการกีดกันทางการค้า (Morgan Stanley, 2569)

4.2 วิกฤตคอขวดด้านพลังงานโครงสร้างพื้นฐาน¹³ เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ขั้นสูงเหล่านี้เปรียบเสมือนกระแสไฟฟ้าในยุคอุตสาหกรรมที่ต้องการการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานอย่างมหาศาลและต่อเนื่อง กองทุนการเงินระหว่างประเทศประเมินว่า โลกอาจต้องใช้เม็ดเงินรายจ่ายเพื่อการลงทุนสูงถึง 6.7 ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐภายในปี 2573 เพื่อขยายศูนย์ข้อมูลให้เพียงพอต่อความต้องการที่พุ่งทะยานขึ้น (IMF, 2569) สถาบันการเงินระดับโลกประเมินว่า พลังงานสำหรับปัญญาประดิษฐ์ ได้กลายเป็นธีมการลงทุนขนาดยักษ์ มูลค่า 1.5 ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยความต้องการระบบกักเก็บพลังงานจากศูนย์ข้อมูลทั่วโลกจะขยายตัวแต่ละระดับ 321 กิกะวัตต์ต่อชั่วโมงภายในปี 2573 (Morgan Stanley, 2569)

13 สภาวะที่ข้อจำกัดด้านทรัพยากรเชิงกายภาพ (พลังงาน, ชิ้นส่วนขั้นสูง, และแรงงาน) ขัดขวางการเติบโตและการกระจายตัวของนวัตกรรมปัญญาประดิษฐ์ในระดับมหภาค

ที่มา : Rystad, Morgan Stanley Research (e) estimates

ความต้องการพลังงานไฟฟ้าที่มหาศาลนี้ทำให้ขีดความสามารถของโครงข่ายไฟฟ้ากลายเป็นตัวแปรชี้ขาดความสำเร็จทางเศรษฐกิจระดับมหภาค เส้นแบ่งระหว่างนโยบายอุตสาหกรรมและนโยบายเศรษฐกิจมหภาคจะเริ่มเลือนลางลง วิกฤตคอขวดด้านพลังงานอาจทำให้การกระจายตัวของนวัตกรรมปัญญาประดิษฐ์ล่าช้าลงทำให้เกิดภาวะเศรษฐกิจร้อนแรงเกินไปเฉพาะจุด และเป็นปัจจัยเร่งให้อัตราเงินเฟ้อพื้นฐานทั่วโลกปรับตัวสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญในระยะยาวหากการขยายโครงข่ายไม่สามารถตอบสนองได้ทัน (IMF, 2569)

4.3 ความเสี่ยงด้านแรงงานและแรงกดดันจากภาวะเงินฝืด แม้นวัตกรรมปัญญาประดิษฐ์จะสร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจ แต่ผลกระทบต่อตลาดแรงงานจะเกิดขึ้นในรูปแบบการฟื้นตัวที่เหลื่อมล้ำ ข้อมูลจากองค์การระดับโลกระบุว่าร้อยละ 40 ของตำแหน่งงานทั่วโลกมีความเสี่ยงสูงที่จะถูกทดแทนด้วยระบบอัตโนมัติ โดยเฉพาะในประเทศกลุ่มพัฒนาแล้วอาจมีสัดส่วนงานที่ได้รับผลกระทบสูงถึงร้อยละ 60 (IMF, 2569) งานวิจัยเชิงประจักษ์ชี้ให้เห็นว่า ในภูมิภาคที่มีความต้องการทักษะด้านปัญญาประดิษฐ์สูง กลุ่มอาชีพที่เสี่ยงต่อการถูกทดแทนและไม่สามารถปรับตัวทำงานร่วมกับเทคโนโลยีได้ มีอัตราการจ้างงานหดตัวลง

ร้อยละ 3.6 ภายในระยะเวลา 5 ปี ซึ่งเป็นการตอกย้ำปัญหาการหดตัวของชนชั้นกลางและช่องว่างความเหลื่อมล้ำที่กว้างขึ้น (IMF, 2569)

TYPE OF AI	IMPACTED JOBS	MACRO CONTEXT	IMPLICATIONS
 Generative AI	Displacing junior white-collar roles e.g., data entry, research support, content generation, basic analysis	 China has elevated youth unemployment and rising numbers of university graduates towards 2030	> More entrenched youth unemployment problems
 Agentic AI	Encroaching on mid-level professional functions e.g., financial analysis, legal review, diagnostics, engineering design	 Middle income has been under stress given job and wage pressures and housing downfall	> Erosion of middle-income wage stability, hampering consumption
 Physical AI	Threatens labor-intensive service sector e.g., delivery, transport, retail, warehousing, hospitality	 Low-end service sectors have been the primary absorber of employment losses in recent years	> Higher structural displacement risk in the blue-collar service jobs

ที่มา : Morgan Stanley Research

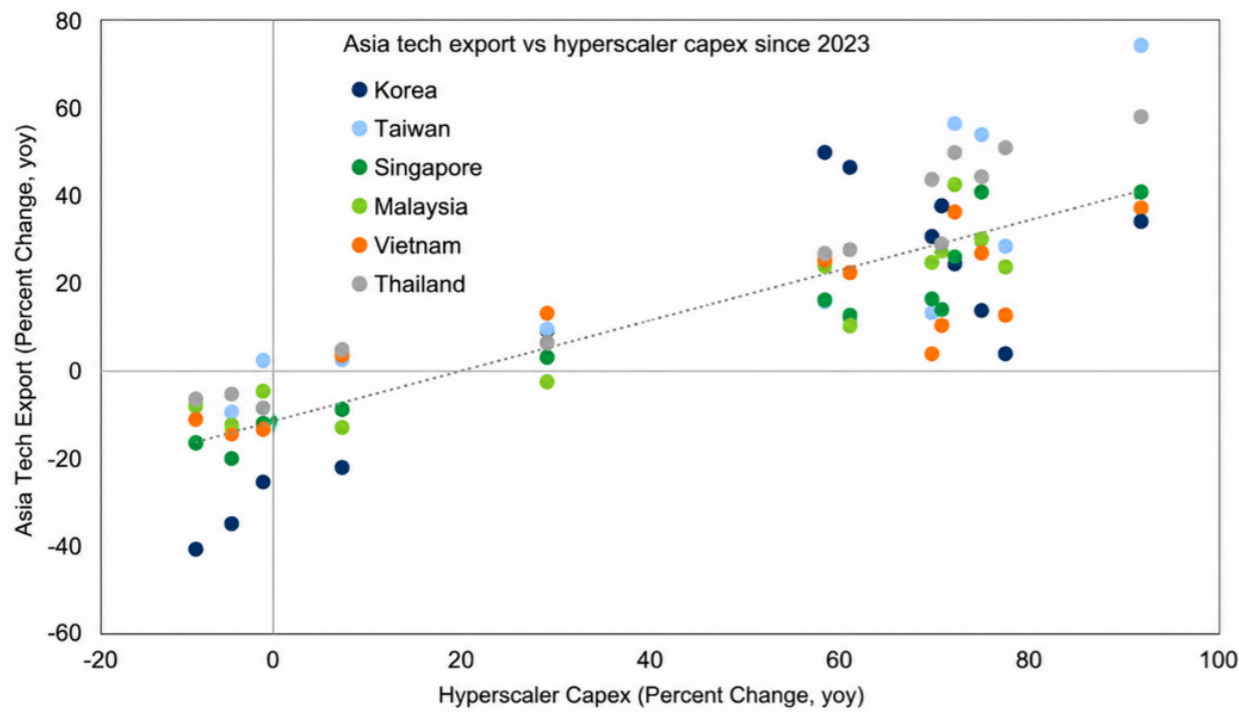
ในระยะสั้นช่วงปี 2569 ถึง 2570 องค์กรธุรกิจขนาดใหญ่อาจมุ่งเน้นการใช้ระบบตัวแทนอัจฉริยะเพื่อลดต้นทุนการจ้างงานมนุษย์ แม้ในประเทศจีนจะมีสัดส่วนความเข้มข้นของการเผชิญความเสี่ยงทางเทคโนโลยี น้อยกว่าสหรัฐอเมริกา แต่ด้วยบริบทที่ภาคธุรกิจกำลังเผชิญกับภาวะผลกำไรที่อ่อนแอ องค์กรทั้งหลายจึงมีแนวโน้มที่จะเร่งนำเครื่องจักรและซอฟต์แวร์มาแทนที่แรงงานเพื่อรักษาส่วนต่างกำไร (Morgan Stanley, 2569) ทำให้ปัญหาการเลิกจ้างเกิดขึ้นเร็วกว่าการสร้างงานใหม่ การรุกคืบของเทคโนโลยีตั้งแต่พนักงานระดับเริ่มต้นไปจนถึงสายอาชีพบริการ จะเป็นการซ้ำเติมปัญหาการว่างงานของคนหนุ่มสาว และสร้างแรงกดดันด้านเงินฝืดต่อเศรษฐกิจมหภาคอย่างรุนแรง หากภาครัฐไม่มีนโยบายการยกระดับทักษะและการคุ้มครองทางสังคมที่รัดกุมและทันที่ (Morgan Stanley, 2569)

ที่มา : Morgan Stanley Research

5. โอกาสของเศรษฐกิจไทยท่ามกลางความท้าทาย

เมื่อพิจารณาในบริบทของประเทศไทย การดำรงอยู่บนจุดตัดของสองชั่วอานาจทางเทคโนโลยี ถือเป็นโอกาสทางเศรษฐกิจอันมหึมา ภาพรวมระดับมหภาคชี้ให้เห็นอย่างชัดเจนว่าเศรษฐกิจดิจิทัลกำลังก้าวขึ้นมาเป็นเครื่องยนต์หลักในการขับเคลื่อนประเทศปัจจุบันมูลค่ายอดขายสินค้าและบริการดิจิทัลรวมของไทยขยายตัวพุ่งแตะระดับ 5.6 หมื่นล้านดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งมีขนาดใหญ่เป็นอันดับสองของภูมิภาคอาเซียน และมีการประเมินว่าผลิตภัณฑ์มวลรวมที่เกิดจากเทคโนโลยีดิจิทัลจะมีมูลค่าสูงถึง 5.6 ล้านล้านบาทในปี 2569 โดยมีอัตราการเติบโตที่ร้อยละ 4.2 ซึ่งเติบโตเร็วกว่าเศรษฐกิจภาพรวมของประเทศถึงสองเท่าตัว (Energys Insights, 2569) โอกาสนี้ยังได้รับการผลักดันอย่างเป็นทางการจากระแสการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานระดับคลาวด์และศูนย์ข้อมูลของกลุ่มบริษัทเทคโนโลยียักษ์ใหญ่จากสหรัฐอเมริกา เช่น การลงทุนมูลค่ากว่า 5 พันล้านดอลลาร์สหรัฐจาก Amazon Web Services (AWS) และอีก 1 พันล้านดอลลาร์สหรัฐจาก Google ซึ่งคาดว่าจะส่งผลให้ตลาดการเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัลของไทยมีมูลค่าทะลุ 1.09 หมื่นล้านดอลลาร์สหรัฐในปี 2569 (Mordor Intelligence, 2569)

ที่มา : Morgan Stanley Research

ในมิติของภาคการผลิตและการค้าระหว่างประเทศ การเป็นฐานการผลิตที่สำคัญและการจัดระเบียบห่วงโซ่อุปทานโลกใหม่ได้ส่งผลบวกอย่างรุนแรงต่อการส่งออกของไทย ข้อมูลล่าสุดสะท้อนว่าการส่งออกสินค้ากลุ่มอิเล็กทรอนิกส์ของไทยเติบโตอย่างก้าวกระโดดถึงร้อยละ 24.4 ในเดือนมกราคมปี 2569 ซึ่งเป็นการขยายตัวต่อเนื่องเป็นเดือนที่ 19 โดยเป็นผลพวงโดยตรงจากความต้องการอุปกรณ์โครงสร้างพื้นฐานด้านปัญญาประดิษฐ์ ทั่วโลก (The Nation, 2569) นอกจากนี้ ความขัดแย้งทางการค้าระหว่างสหรัฐอเมริกาและจีนยังเป็นตัวเร่งให้ผู้ผลิตแผงวงจรมีพิมพ์และชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์จากจีนและไต้หวันกว่า 60 แห่ง ย้ายฐานการผลิตเข้ามายัง ประเทศไทย ส่งผลให้ตลาดบริการรับจ้างผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ของไทยมีมูลค่าพุ่งสูงถึง 7.67 พันล้านดอลลาร์สหรัฐโดยมีพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกเป็นศูนย์กลางหลักในการดึงดูดเม็ดเงินลงทุน (Mordor Intelligence, 2569)

ขณะเดียวกัน ภาคเอกชนไทยตื่นตัวอย่างมากในการยกระดับขีดความสามารถเพื่อรองรับอุตสาหกรรมขั้นสูง มีการร่วมทุนขนาดใหญ่ระดับหมื่นล้านบาทระหว่างกลุ่มปตท.และ Foxconn Technology Group¹⁴ เพื่อพัฒนาแพลตฟอร์มยานยนต์ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์กำลัง ควบคู่ไปกับการลงทุนของ Hana Microelectronics¹⁵ ในการสร้าง Silicon Carbide Wafer Line¹⁶ ซึ่งล้วนเป็นการบูรณาการเทคโนโลยีขั้นสูงเข้ากับภาคการผลิตเพื่อเปลี่ยนผ่านจากการรับจ้างผลิตขั้นพื้นฐานไปสู่การสร้างมูลค่าเพิ่มที่สูงขึ้น (Mordor Intelligence, 2569) การลงทุนเหล่านี้ยังได้รับการสนับสนุนจากนโยบายภาครัฐเชิงรุก เช่น มาตรการส่งเสริมการลงทุนที่จูงใจให้เกิดการย้ายฐานการผลิตเทคโนโลยีขั้นสูง และมาตรการหักลดหย่อนภาษีร้อยละ 200 สำหรับค่าใช้จ่ายด้านซอฟต์แวร์และการปรับตัวทางดิจิทัลของภาคธุรกิจ (Energys Insights, 2569)

14 กลุ่มผู้รับจ้างผลิตอิเล็กทรอนิกส์ระดับโลก พัฒนายานยนต์ไฟฟ้า
 15 บริษัทอิเล็กทรอนิกส์ไทยผู้ลงทุนสร้างสายการผลิตเวเฟอร์สำหรับยานยนต์ไฟฟ้า
 16 สายการผลิตวัสดุตั้งต้นนำความร้อนสูง หัวใจสำคัญของยานยนต์ไฟฟ้าและ 5G

รากฐานสำคัญอีกประการที่ทำให้ประเทศไทยมีความโดดเด่นและดึงดูดเม็ดเงินลงทุนจากต่างชาติ คือความแข็งแกร่งของระบบโครงสร้างพื้นฐานทางการเงินดิจิทัลระดับโลก อย่างระบบพร้อมเพย์ (PromptPay) ที่ปัจจุบันมียอดลงทะเบียนสูงถึง 90 ล้านบัญชี และรองรับการทำธุรกรรมมหาศาลถึง 74 ล้านรายการต่อวัน โดยสามารถประมวลผลเม็ดเงินสูงถึง 4.2 ล้านล้านบาทในเวลาเพียงหนึ่งเดือน (Energys Insights, 2569) ปริมาณข้อมูลธุรกรรมที่มหาศาลและระบบนิเวศไร้เงินสดที่สมบูรณ์แบบนี้ ถือเป็นวัตถุดิบชั้นเลิศสำหรับการฝึกฝนและพัฒนาโมเดลปัญญาประดิษฐ์ เมื่อผสานรวมกับโครงสร้างพื้นฐานด้านคลาวด์ระดับโลกที่กำลังก่อสร้างและอุตสาหกรรมการผลิตฮาร์ดแวร์ที่แข็งแกร่ง ประเทศไทยจึงมีศักยภาพและระบบนิเวศที่พร้อมอย่างยิ่งในการผงาดขึ้นเป็นศูนย์กลางเทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัลที่สำคัญที่สุดแห่งหนึ่งของภูมิภาคเอเชีย

6. บทสรุปแนวทางการแก้ปัญหาเชิงยุทธศาสตร์

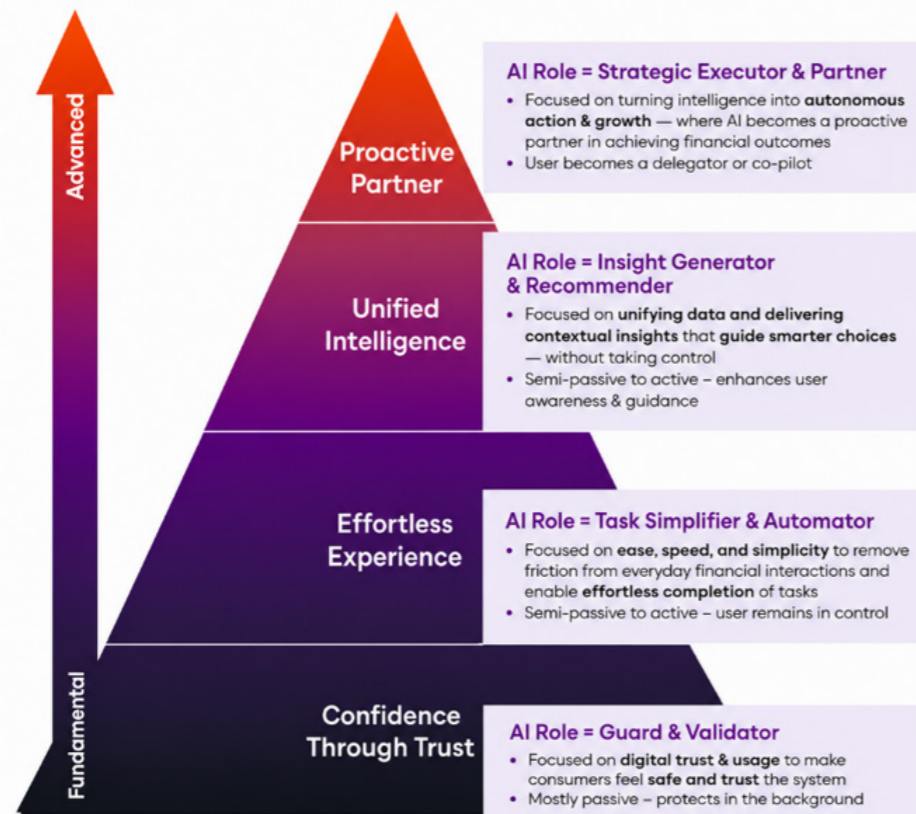
สถานะความยั่งยืนทางดิจิทัลและวิกฤตด้านกำลังแรงงาน แม้ว่าประเทศไทยจะมีความก้าวหน้าอย่างเป็นรูปธรรมในระดับโครงสร้างพื้นฐาน ทว่าประเด็นปัญหาหลักที่จุดรั้งการขับเคลื่อนเศรษฐกิจคือสถานะความยั่งยืนทางดิจิทัล หรือ Digital Paradox¹⁷ รายงานการสำรวจพฤติกรรมผู้บริโภค ประจำปี 2569 โดยกลุ่ม SCBX บ่งชี้ว่า แม้ประชาชนไทยกว่าร้อยละ 80 จะมีความตระหนักรู้ ด้านปัญญาประดิษฐ์ แต่มีเพียงร้อยละ 16 ที่จัดอยู่ในกลุ่มผู้ใช้งานได้เต็มศักยภาพ ข้อมูลเชิงลึกสะท้อนให้เห็นว่าปัญหาหลักเกิดจากกลุ่มผู้ใช้งานที่เน้นเฉพาะความจำเป็น ร้อยละ 36 และกลุ่มที่มีข้อกังขา ร้อยละ 34 ซึ่งยังมีข้อจำกัดอันเกิดจากความวิตกกังวลด้านความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ และภัยคุกคามทางการเงิน หรือ Scams ส่งผลให้ผู้บริโภคร้อยละ 79 ยังคงต้องการมนุษย์ในการตรวจสอบขั้นตอนสุดท้าย (Human-in-the-loop)¹⁸ อย่างหลีกเลี่ยงมิได้ (SCBX, 2569) ประการต่อมา ปัญหาเชิงโครงสร้างที่ภาคธุรกิจต้องเร่งแก้ไขคือวิกฤตการขาดแคลนบุคลากรทักษะสูง โดยประเทศมีความต้องการบุคลากรด้านเทคโนโลยีมากถึง 100,000 ตำแหน่ง แต่มีผู้เชี่ยวชาญในระบบเพียง 21,000 คน (Digital in Asia, 2569) งานวิจัยเชิงวิชาการยังชี้ให้เห็นความเสี่ยงว่า หากภาคธุรกิจนำเทคโนโลยีมาทดแทนแรงงานโดยปราศจากนโยบายการยกระดับทักษะที่รัดกุม อาจนำไปสู่ปัญหาการเลิกจ้าง ซึ่งจะซ้ำเติมปัญหาการว่างงาน สร้างแรงกดดันด้านสถานะเงินฝืด และส่งผลให้เศรษฐกิจเผชิญการฟื้นตัวแบบเหวี่ยงม้วน (K-Shaped Recovery) ในระยะยาว (Morgan Stanley, 2569; IMF, 2569)

17 ภาวะยั่งยืนที่ไทยเป็นผู้นำด้านการใช้เทคโนโลยี แต่ขาดการพัฒนาเทคโนโลยีเป็นของตนเอง

18 การให้มนุษย์ร่วมตรวจสอบและตัดสินใจในกระบวนการทำงานของ AI เพื่อความปลอดภัย

The Role of AI in Shaping the Future of Financial Services

Based on key consumer expectations of AI-first financial services, the core roles of AI have been identified:

ที่มา : Morgan Stanley Research

7. แนวทางการแก้ไขปัญหากลุ่มและกรอบยุทธศาสตร์การปรับตัว เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวและก้าวข้ามจากการเป็นผู้รับจ้างผลิตสู่การเป็นผู้สร้างมูลค่า (Value Creator)¹⁹ ทุกภาคส่วนของไทยจำเป็นต้องบูรณาการแนวทางการแก้ไขปัญหอย่างเป็นระบบ ดังนี้

7.1 มาตรการระดับองค์กรธุรกิจ (Micro Level) ภาคเอกชนต้องนำหลักการออกแบบความน่าเชื่อถือมาใช้เพื่อแก้ไขวิกฤตความเชื่อมั่นของผู้บริโภค โดยมุ่งพัฒนาบริการที่เริ่มจากการสร้างความมั่นใจด้านความปลอดภัย สู่ประสบการณ์ที่สะดวกไร้รอยต่อ การรวบรวมข้อมูลอัจฉริยะ และก้าวสู่การเป็นคู่คิดเชิงรุก (SCBX, 2569) การบูรณาการเทคโนโลยีร่วมกับการตรวจสอบโดยมนุษย์ และการลดทอนความซับซ้อนจะช่วยเปลี่ยนผ่านผู้ใช้งาน ที่มีความหวาดระแวงให้เกิดความเชื่อมั่นและกล้าใช้งานเทคโนโลยีขั้นสูงมากขึ้น

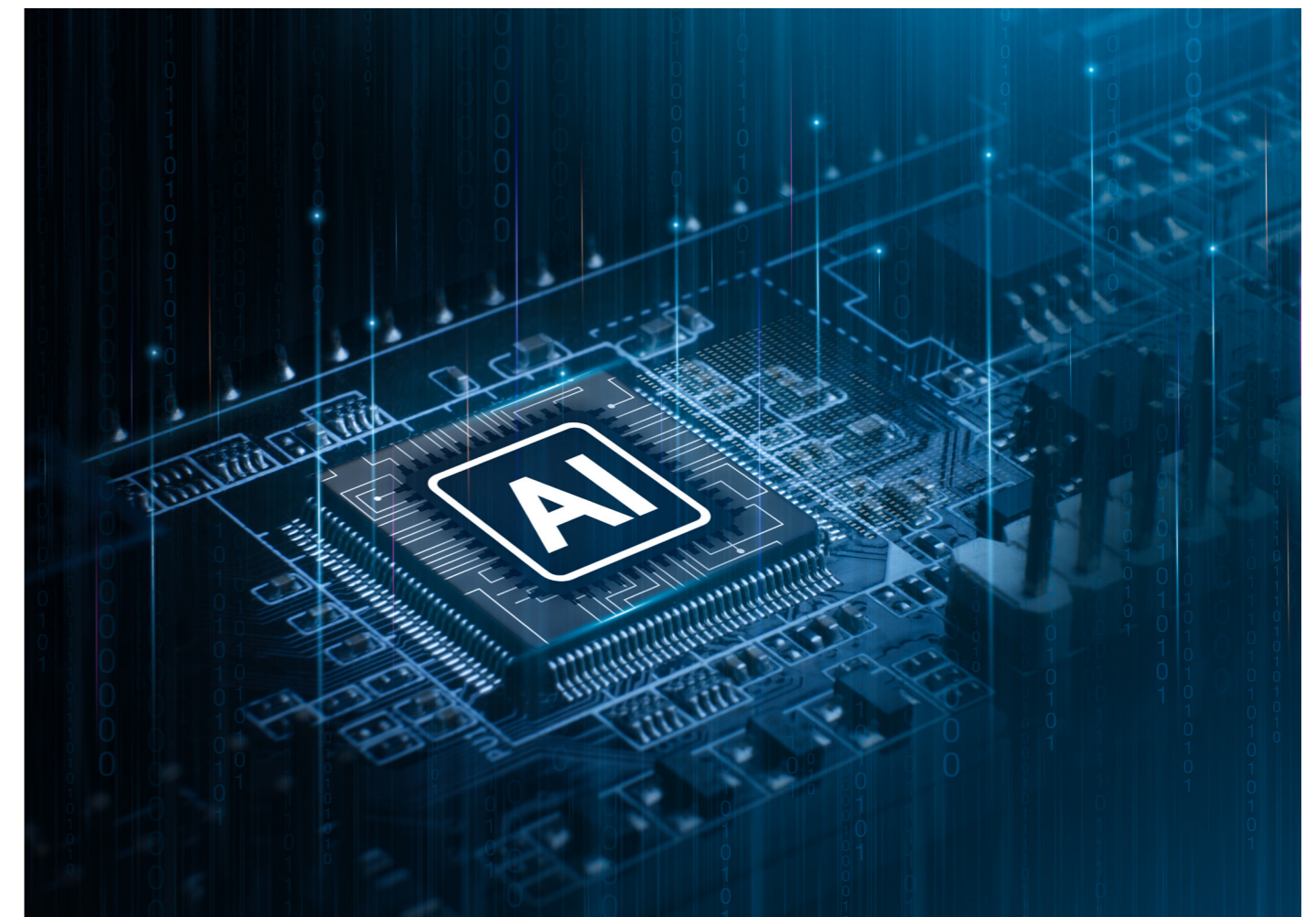
7.2 มาตรการระดับนโยบายมหภาค (Macro Level) ภาครัฐต้องดำเนินนโยบายเชิงรุกเพื่อยกระดับประเทศสู่การเป็นประเทศแห่งนวัตกรรม (AI Nation) และรัฐบาลดิจิทัล (AI Government)²⁰ โดยมีแนวทางแก้ไขวิกฤตแรงงานผ่านการเร่งปรับโครงสร้างหลักสูตรการศึกษาเพื่อ Reskilling แรงงานขนาดใหญ่ ควบคู่ไปกับการออกมาตรการดึงดูดบุคลากรระดับโลก(TheNation,2569)นอกจากนี้ภาครัฐต้องส่งเสริมวิสาหกิจ

19 ผู้คิดค้นและเป็นเจ้าของนวัตกรรมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม แทนการเป็นเพียงผู้รับจ้างผลิต

20 การยกระดับรัฐบาลโดยใช้ AI เป็นโครงสร้างพื้นฐานหลักในการบริหารและบริการประชาชน

ขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ผ่านโครงการขับเคลื่อนดิจิทัล (อาทิ OTOD AI Transformation)²¹ และเร่งบังคับใช้ร่างกฎหมายปัญญาประดิษฐ์ (AI Bill)²² เพื่อสร้างธรรมาภิบาลที่ดี ซึ่งจะเป็นเกราะป้องกันความเสี่ยงและเสริมสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักลงทุนต่างชาติ (Foreign Direct Investment) หรือ FDI (Energys Insights, 2569; Baker McKenzie, 2569)

ผลลัพธ์ที่คาดหวังและบทสรุปทิศทางอนาคต ในปี 2569 ภายใต้การจัดระเบียบโครงสร้างเศรษฐกิจโลกใหม่ที่แบ่งแยกอย่างชัดเจนระหว่างสถาปัตยกรรมซอฟต์แวร์อเมริกัน(Software Hegemony)และปัญญาประดิษฐ์เชิงกายภาพของจีน (Physical AI) ประเทศไทยมีข้อได้เปรียบทางภูมิรัฐศาสตร์ ในการเป็นพื้นที่ยุทธศาสตร์ที่เป็นกลาง ทว่าปัจจัยชี้ขาดที่จะตัดสินว่าประเทศไทยจะเป็นเพียงทางผ่านของเทคโนโลยีหรือก้าวขึ้นเป็นศูนย์กลางนวัตกรรมของอาเซียน อยู่ที่ความสามารถในการแก้ปัญหา Digital Paradox ได้อย่างเป็นรูปธรรม หากทุกภาคส่วนในระบบนิเวศ สามารถร่วมมือกันอุปถัมภ์แรงงาน ปิดช่องโหว่ด้านความปลอดภัยทางไซเบอร์และสร้างสรรค์บริการดิจิทัลที่เปี่ยมด้วยความน่าเชื่อถือประเทศไทยจะสามารถสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขัน และมีศักยภาพเพียงพอที่จะผงาดขึ้นเป็นผู้นำในระบบเศรษฐกิจยุคใหม่ได้อย่างยั่งยืน

21 โครงการส่งเสริมเกษตรกรและ SME ไทยให้ประยุกต์ใช้ AI เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม

22 ร่างกฎหมายแม่บทสำหรับควบคุมและกำกับดูแลการใช้งาน AI ของประเทศไทย

บรรณานุกรม (References)

เอกสารวิชาการและรายงาน (Academic Papers and Reports)

1. Goldman Sachs (2026)

- Goldman Sachs. (2026). US AI – Decoding the Agentic economy.
- Goldman Sachs. (2026). The AI Investment boom – Asia spillovers.
- Goldman Sachs. (2026). AI adoption tracker: April 2026.

2. Morgan Stanley (2026)

- Morgan Stanley. (2026). Agentic AI – The Surge Begins.
- Morgan Stanley. (2026). Rise of the AI Agent – Global Implications.
- Morgan Stanley. (2026). China AI 2 – entering a new phase.
- Morgan Stanley. (2026). Humanoids and Robots – the next chapter in China dominance in global manufacturing.

3. IMF – International Monetary Fund (2026)

- International Monetary Fund. (2026). AI Can Lift Global Growth.
- International Monetary Fund. (2026). Bridging Skill Gaps for the Future: New Jobs Creation in the AI Age (SDN/2026/001).

4. USCC – U.S.–China Economic and Security Review Commission (2026)

- U.S.–China Economic and Security Review Commission. (2026). Two Loops: How China’s Open AI Strategy Reinforces Its Industrial Dominance.

5. Enersys Insights (2026)

- Enersys Insights. (2026). Thailand’s Digital Economy 2026 — Real Numbers, Real Policies, Real Opportunities.

6. Mordor Intelligence (2026)

- Mordor Intelligence. (2026). Thailand Digital Transformation Market Size, Share & Research Report 2031.
- Mordor Intelligence. (2026). Thailand Electronics Manufacturing Services Market Size, Share & Research Report 2031.

บทความและแหล่งข้อมูลออนไลน์ (Articles and Online Sources)

1. The Nation (2026)

- The Nation Thailand. (2026). Exports jump 24.4% in January on AI-driven electronics demand: TPSO

คณะผู้จัดทำ

ผู้อำนวยการกองนโยบายเศรษฐกิจมหภาค

พิสิทธิ์ พัวพันธ์ : pisitp@mof.go.th

ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านเศรษฐกิจมหภาค

วิภารัตน์ ปั่นเปี่ยมรัชฎ์ : wiparat@fpo.go.th

ผู้อำนวยการส่วนแบบจำลองและประมาณการ

เศรษฐกิจการคลัง

ยุทธภูมิ จารุเศร์นี : iam5111@msn.com

ผู้อำนวยการส่วนการวิเคราะห์เศรษฐกิจมหภาค

ณัฐพล ศรีพจนารถ : kuhnju@gmail.com

ผู้รับผิดชอบรายภาคเศรษฐกิจ

ภาคการคลัง

ณัฐธิดา จันภักดี : fongnutdee@hotmail.com

ปิยพัชร์ ปรีหะจินดา : piyapatp214@gmail.com

พงศธร รัชชัยจิตรกุล : pongasathonr@fpo.go.th

ชนดล เชษฐกุล : tanadon.che@gmail.com

ภาคการค้าระหว่างประเทศ

ธณัฐ พวงนวม : tanut1993@gmail.com

ตลาดน้ำมัน

ชานน ลิ้มปรีละสิทธิ์พร : chanonlim.non@gmail.com

กิตติคุณ ชุมวรรฐายี : kittikun.c@outlook.com

เศรษฐกิจต่างประเทศ

ธนพล กาลเนาวกุล : thanaphonkarn@gmail.com

ศิวพร พรหมวงษ์ : dr.siwapphon@gmail.com

กันตา สุขสาทร : holykanta@gmail.com

พุทธิสมบัติ ปานกุล : tongputtisombat@gmail.com

วิมุตติ เปี่ยมใจ : wpiemjai@gmail.com

ภาคการเงิน

ธนพล กาลเนาวกุล : thanaphonkarn@gmail.com

อัตราการแลกเปลี่ยน

ศิวพร พรหมวงษ์ : dr.siwapphon@gmail.com

ภาคอุตสาหกรรม

ศิวรัตน์ จีระกุลพัฒน์ : siwat.ji@gmail.com

ผู้อำนวยการส่วนการวิเคราะห์เศรษฐกิจการเงิน

และต่างประเทศ

ปาริฉัตร คัลลิ่งทอง : kparipari@gmail.com

ผู้อำนวยการส่วนนวัตกรรมข้อมูลเศรษฐกิจ

และงานวิจัย

นรพัชร์ อัศววัลลภ : norabajra@fpo.go.th

ผู้อำนวยการส่วนการวิเคราะห์เศรษฐกิจภูมิภาค

สิริกัลยา เรืองอำนาจ : sirigunlaya@yahoo.com

ภาคแรงงาน

สมิทธิ์ ชุตินา : smith208555@gmail.com

ภาคเกษตรกรรม

วรรณวิภา แสงสารพันธ์ : wanwipa_s@fpo.go.th

ภาคการท่องเที่ยว

กานต์ แจ่มชัดใจ : kantc@fpo.go.th

ภาคการบริโภค การลงทุน และอสังหาริมทรัพย์

ศิวรัตน์ จีระกุลพัฒน์ : siwat.ji@gmail.com

ลภัส แจ่มแจ่ม : LAPUSJ@fpo.go.th

ด้านเสถียรภาพ

ศักดิ์สิทธิ์ สว่างสุข : saksit.ssuk@gmail.com

วรรณวิภา แสงสารพันธ์ : wanwipa_s@fpo.go.th

เศรษฐกิจรายภูมิภาค

กวิน เอี่ยมตระกูล : kawin.iamtrakul@gmail.com

สุธีรัตน์ จีระกุล : suthirat@fpo.go.th

ประกอบ สุริเยนทรากกร : prakob.suriyentrakorn@gmail.com

กันตา สุขสาทร : holykanta@gmail.com

อิทธิพัฒน์ ปรภาประเสริฐ : ittipatp@fpo.go.th

บุญชริกา ชลพิทักษ์วงศ์ : boondharigac@fpo.go.th

จริยา จิระยะสิน : jariyaj@fpo.go.th

ปภัส สุจิตร์ตันนธ์ : papat19109@gmail.com

ออกแบบหน้าปกและจัดรูปเล่ม

กุสุมา จารุมนี : kusuma.charumani@gmail.com

ส เสนอแนะอย่างมีหลักการ

ค ศึกษาโดยไม่หยุดนิ่ง

ค คนคลังที่มีคุณภาพ

